Sanningen om änglar

ELLEN WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Swedish

Upphovsrätt © 2020. Nytt Förbund Internationella Publikationer

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt utan uttryckligt skriftligt tillstånd från upphovsmannen, utom när det gäller korta citat som förkroppsligas i kritiska artiklar och recensioner. Vänligen hänvisa alla relevanta frågor till utgivaren.

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive kopiering, inspelning eller genom ett informationslagrings- och hämtningssystem - utom av en granskare som kan citera korta avsnitt i en recension som ska tryckas i en tidning eller tidning - utan skriftligt tillstånd från förlaget.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering i Publikationsdata

Redigering och design av: Nytt Förbund Internationell Grupp

Tryckt i Storbritannien.

Första tryckningen 26 maj 2020

Publicerad av: Nytt Förbund Internationella Publikationer

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Besök webbplatsen: www.newcovenant.co.uk

Sanningen om Änglar

Sambandet mellan den synliga och osynliga världen, Guds änglars tjänst och de onda andarnas verksamhet, har tydligt framställts i Bibeln och är oskiljaktigt knutet till människans liv. Det finns en växande tendens att inte tro på onda andars existens. Men Bibeln lär inte bara att det finns änglar, både goda och onda, utan framlägger odiskutabla bevis för att dessa inte är döda människors andar. Änglar existerade innan människan skapades. Då jordens grundvalar lades, jublade ”morgonstjärnorna. . . och alla Guds söner höjde glädjerop”. (Job 38: 7.) Efter det att människan svikit Gud, sändes änglar för att bevaka livets träd. Detta skedde innan någon människa hade dött. Änglarna står på en högre nivå än människorna. Denna bok ger oss information om dessa himmelska väsen, både i fråga om deras antal, deras makt och härlighet och deras samband med Guds regering. De nu onda andarna, som i begynnelsen skapades utan synd, var till natur, makt och härlighet likställda med de heliga väsen. Men efter det att de fallit i synd slöt de sig samman för att vanära Gud och leda människorna i fördärvet.

Denna sida har medvetet lämnats blank.

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformationsböcker, Reformerade Sinnen

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Erkännande

Den här boken är tillägnad Herre Gud.

Förord

New Covenant Publications International kopplar igen läsaren till den gudomliga planen som binder himmel och jord och förstärker evigheten för lagkärlek. Logotypen, förbundets ark representerar intimiteten mellan Kristus Jesus och hans folk och centralen i Guds lag. Som det står skrivet: “Detta ska vara det förbund som jag kommer att sluta med Israels hus säger Herren. Jag kommer att lägga min lag i deras inre delar och skriva det i deras hjärtan och de ska vara mitt folk och jag ska vara deras Gud. ” (Jeremia 31: 31-33; Hebreerbrevet 8: 8-10). I själva verket vittnar det nya förbundet om en inlösen, född av oförminskad strid och förseglad med blod.

I otaliga århundraden har många uthärdat svåra lidande och obegripligt förtryck, beräknat för att utplåna sanning. Särskilt under de mörka åldrarna hade detta ljus blivit väldigt bäddat och täckt av mänskliga traditioner och populär okunnighet, eftersom världens invånare hade föraktat visdom och överträtt förbundet. Kompromissens misslyckande med ökande ondskaper framkallade en sådan plåga av obruten degeneration och diabolisk omänsklighet, att många liv ofrivilligt offrade och vägrade att överge samvetsfriheten. Ändå återupplivades en förlorad kunskap, speciellt under reformationens tid.

1500-talets reformationsperiod utlöste ett ögonblick av sanning, grundläggande förändringar och därmed turbulens, vilket återspeglas i motreformationen. Genom denna volym upptäcker man emellertid den obestridliga betydelsen av denna singulära revolution från reformatorernas och andra modiga pionjärer. Från deras berättelser kan man förstå de rasande striderna, orsakerna till sådant fenomenalt motstånd och övernaturliga ingripanden.

Vårt motto: “Reformationsböcker, Reformerade Sinnen”, accentuerar den distinkta litteraturgenren, sammansatt i en kritisk era och dess inverkan. Det resonerar också hur brådskande personlig reformering, återfödelse och omvandling är. När Gutenbergs tryckpress, tillsammans med översättningsbyrån, spridit principerna för den reformerade tron, för cirka 500 år sedan, skulle den digitaliserade pressen och onlinemedia kommunicera på alla språk sanningsljuset i dessa sista tider.

Innehållsförteckning

Kapitel 1 - Änglarna och du - en kort översikt. 4
Kapitel 2 - Änglarnas tjänst idag 7
Kapitel 3 - En glimt av himlen före upproret 12
Kapitel 4 - Ondskans ursprung 16
Kapitel 5 - De upproriska änglarna kastades ut och Adam och Eva föll 24
Kapitel 6 - Änglar före och efter Noas syndaflod 34
Kapitel 7 - Änglar i den patriarkaliska eran 40
Kapitel 8 - Änglar under Andra Mosebokens tid 48
Kapitel 9 - Änglar från Sinai till intagandet av Jeriko 53
Kapitel 10 - Änglar från domens tidsålder till det jordiska riket 61
Kapitel 11 - Änglar från Davids tid till den babyloniska fångenskapen 68
Kapitel 12 - Änglar från fångenskapen till Johannes Döparen 75
Kapitel 13 - Kristi inkarnation och första liv 83
Kapitel 14 - Änglar vid Kristi dop och i öknen 91
Kapitel 15 - Goda och onda änglar i Kristi verk 97
Kapitel 16 - Änglar från Kristi lidande till hans död 103
Kapitel 17 - Änglar från Kristi uppståndelse till hans himmelsfärd 111
Kapitel 18 - Änglar från pingst till de yttersta dagarna 120
Kapitel 19 - Änglar i Ellen Whites upplevelser 133
Kapitel 20 - Änglar i den slutliga krisen 140
Kapitel 21 - Änglar i det stora bortom 152
Epilog 161

Kapitel 1 - Änglarna och du - en kort översikt.

Sambandet mellan den synliga och den osynliga världen, Guds änglars verksamhet och de onda andarnas aktivitet nämns tydligt i Bibeln. Onda andars verksamhet omnämns tydligt i Skriften och är oskiljaktigt kopplad till människans liv....

Änglarna fanns redan innan människan skapades, för "morgonstjärnorna ropade av glädje och alla Guds söner ropade av glädje". Job 38:7.... Änglarna står på ett högre trappsteg än människorna, för psalmisten säger att människan skapades "lite sämre än änglarna". Ps. 8,5.

Änglarnas antal och makt

Skriften ger information om dessa himmelska varelsers antal, makt och härlighet, deras samband med Guds styre och deras förhållande till frälsningsarbetet. "Herren har satt upp sin tron i himlen; allt är underkastat hans konungadöme." Profeten säger: "I synen hörde jag rösterna av många änglar runt tronen." I audiensrummet hos Konungarnas Konung finns hans änglar, som är "mäktiga i kraft" och som gör "vad han bryter", "hans tjänare som uppfyller hans vilja". "hans tjänare som uppfyller hans vilja." Ps. 103:19-21; Upp. 5:11.

Profeten Daniel såg tiotusentals tiotusentals och tusentals tusentals himmelska budbärare. Aposteln Paulus säger att änglar finns "i tusental". Dan. 7:10; Hebr. 12:22. Dessa går ut som Guds budbärare, "som blixtar från klar himmel", så bländande är deras härlighet och så snabb är deras flykt. Den ängel som kom till Frälsarens grav såg ut "som en blixt", och hans klädnad var "vit som snö". Han fick vakterna att darra av fruktan, och de "blev som döda". Matt. 28, 3. 4.

När den stolte assyriern Sennacherib hånade och spottade på Gud och hotade Israel med undergång, "gick Herrens ängel ut den natten och dödade 185.000 män i assyriernas läger". Han "tillintetgjorde alla krigare, kaptener och befälhavare" i Sennacheribs armé, så att den assyriske kungen "hånad återvände till sitt eget land". 2. Konungaboken. 19,35; 2. Krön. 32, 21.

Änglar som hjälper Guds barn

Änglar sänds ut för att vara till hjälp och välsignelse för Guds barn. De sändes till Abraham för att ge honom löftena om välsignelse; de sändes till Sodoms portar för att rädda den rättfärdige Lot, när staden var dömd att brännas; de sändes till Elia när han höll på att dö av trötthet och hunger i öknen; de sändes till Elisa för att med sina vagnar och eldhästar omge den lilla stad där han var instängd av sina fiender; de sändes till Daniel, när han bad om gudomlig visdom i den hedniske kungens hov och när han var i lejonens våld; de sändes

till Petrus, när han satt i Herodes fängelse och väntade på döden; de sändes till fångarna i Filippi; till Paulus och hans följeslagare när de var ute till havs en stormig natt; till Cornelius, för att göra hans sinne mottagligt för evangeliet; till Petrus, för att sända iväg honom med frälsningens budskap till en okänd hedning. På detta sätt har heliga änglar alltid kommit till Guds barns hjälp.

Dessa löften om de himmelska änglarnas ständiga beskydd gäller Guds barn, som är utsatta för mörkrets furstes förföriska makt och outsläckliga hat, och som kämpar mot ondskans alla makter. Men denna försäkran är inte överflödig. Om Gud har lovat sina barn nåd och beskydd, så är det för att de måste kämpa mot ondskans mäktiga krafter, som är många, ihärdiga och outtröttliga. Och ingen kan känna sig säker om han eller hon är okunnig om eller likgiltig inför dessa makters ondska och makt.

Satan och onda änglar

De onda andarna skapades syndfria från början, och vid den tiden hade de samma natur, kraft och härlighet som de heliga varelser som nu är Guds budbärare. Men efter att de föll i synd förenade de sig för att vanära Gud och skada mänskligheten. De deltog i Satans uppror och kastades ut ur himlen tillsammans med honom, och sedan dess har de stått på hans sida i kriget mot Guds styre. Skriften ger information om deras sammanslutning och styre, hur de delar upp sig, deras intelligens och list och deras onda avsikter mot människornas frid och lycka. ....

Ingen är i större fara för de onda andarnas inflytande än de som, trots Skriftens direkta och rikliga vittnesbörd, förnekar djävulens och hans änglars existens och verksamhet. Så länge vi inte känner till deras list, vinner de nästan ofattbara fördelar, eftersom många följer deras planer, när de själva tror att de följer sin egen visdoms bud. Det är därför som Satan, när tidens slut närmar sig och han med stor kraft arbetar för att bedra och förgöra, sprider uppfattningen att han inte existerar. Det är hans politik att dölja sig själv och sitt sätt att arbeta. . . .

Det är för att han maskerade sig så skickligt som frågan ställdes vida omkring: "Finns det verkligen en sådan varelse?" Det bevisar hans framgång att teorier som ljuger mot Skriftens klara vittnesbörd kommer att bli allmänt trodda i den religiösa världen. Och det är för att Satan är snabb att kontrollera sinnena hos dem som inte är medvetna om hans inflytande som Guds ord ger oss så många exempel på hans ondskefulla arbete, avslöjar hans dolda krafter för oss och därigenom håller oss på vår vakt mot hans angrepp.

Kristi efterföljare är förvissade om

Satans och hans arméers makt och ondska måste skrämma oss om vi inte kan finna skydd och befrielse i vår Frälsares överlägsna makt. Vi måste noga säkra våra hus med lås för att skydda vår egendom och våra liv från onda människor; men vi tänker sällan på onda

änglar som ständigt söker tillträde till oss och mot de attacker vi får där vi inte i egen kraft kan försvara oss. Om de fick, skulle de kunna distrahera våra tankar, störa och plåga våra kroppar, förstöra vår egendom och våra liv. Deras enda njutning är elände och förintelse.

De som kämpar mot Guds krav och ger efter för Satans frestelser så länge att Gud lämnar dem i de onda andarnas våld befinner sig i en fruktansvärd situation. Å andra sidan är de som följer Kristus alltid trygga i hans vård. De skyddas av mäktiga änglar som sänts från himlen. De onda kan inte tränga igenom den vakt som Gud har satt upp runt sitt folk."- The Great Controversy - 511-513, 516, 517.

Kapitel 2 - Änglarnas tjänst idag

Änglar vakar över oss

Alla Kristi efterföljare har en skyddsängel. Dessa himmelska livvakter skyddar de rättfärdiga från den ondes makt. Satan själv erkände detta när han sa: "Är det för intet som Job fruktar Gud? Har du inte omringat honom och hans hus och allt vad han äger på alla sidor?" Job. 1, 9.10. Det framgår tydligt av psalmistens ord hur Gud skyddar sitt folk: "Herrens ängel slår läger kring dem som fruktar honom och räddar dem." Ps. 34:8. Frälsaren sade om dem som tror på honom "Se till att ni inte föraktar någon av dessa små, ty jag säger er: Deras änglar i himlen ser alltid min himmelske Faders ansikte." Matt. De änglar som har till uppgift att hjälpa Guds barn har alltid tillgång till Gud.

Vi vet inte hur en dags, en timmes eller ett ögonblicks resultat kan vara avgörande, och vi bör aldrig börja dagen utan att överlämna våra vägar till vår himmelske Fader. Hans änglar är utsedda att vaka över oss, och om vi underkastar oss deras vägledning kommer de att finnas vid vår högra hand när farans stund är inne. När vi omedvetet riskerar att utöva ett felaktigt inflytande, kommer änglarna att vara vid vår sida och uppmana oss att gå en bättre väg, välja våra ord åt oss och påverka våra handlingar."-Christ's Illustrated Lessons, 341, 342.

Guds änglar finns överallt omkring oss. ... Åh, vi vill veta dessa saker, och frukta och darra, och tänka mycket mer på kraften hos Guds änglar som vakar och skyddar oss än vi hittills har tänkt. . . Guds änglar är värvade från himlen för att skydda människobarnen, och ändå avviker de från deras tvingande inflytande och går dit där de kan ha samröre med onda änglar. . . . . Åh, att vi skulle lyda apostelns förmaning.-5MR 125.

Änglar skickas för att tjäna Guds barn, vissa är fysiskt blinda. Änglar vakar över deras steg för att rädda dem från tusen faror som de inte känner till och som finns i deras väg. - Välfärdsministeriet, 240.

Idag var jag tvungen att skriva om Kristus som gick på vattnet och stillade stormen på sjön. Åh, vad denna scen imponerade på mig. Guds majestät och hans gärningar upptog mina tankar. Han håller vindarna i sina händer, han kontrollerar vattnet. I Herrens ögon var vi dödliga varelser bara små prickar på Stilla havets stora, djupa vatten. Ändå hade han sänt änglar från himlen, från sin obeskrivliga härlighet, för att skydda den lilla segelbåten när den tog sig fram genom vågorna. - Denna dag med Gud, 110.

Änglar är involverade i familjelivet

Herren skall tjänas mer, ja mycket mer, av trogna hemarbetare än av den som predikar Ordet. Fäder och mödrar bör inse att de är sina barns fostrare. Barnen är Herrens arvingar,

och de bör utbildas och disciplineras för att forma en karaktär som Herren kan känna igen. Om det görs klokt och troget och under bön, kommer Guds änglar att vaka över familjen och det mest vardagliga liv kommer att bli heligt." - Protokoll från unionskonferensen, 6 september 1909.

Innan du lämnar huset för att gå till arbetet bör hela familjen samlas, och fadern, eller i hans frånvaro modern, bör be allvarligt till Gud om att hålla dem genom dagen. Kom i ödmjukhet och med ett hjärta fullt av ömhet och förstå de frestelser och faror som ligger framför dig och dina barn; bind i tro barnen till altaret och be att Herren skall ta hand om dem. Tjänande änglar kommer att vakta de barn som på detta sätt vigts åt Gud.-The Child in the Home, 499 right

Guds änglar, tusen gånger tusen... skyddar oss från allt som är ont och jagar bort mörkrets makter som försöker förgöra oss. Har vi inte anledning att vara tacksamma varje ögonblick, även om svårigheter kan tyckas komma i vår väg? -Liv med Gud, 16 juni.

Guds änglar vakar över oss. På denna jord finns tusentals himmelska budbärare som sänts ut av Fadern för att hindra Satan från att få övertag över dem som vägrar att vandra på syndens väg. De änglar som skyddar Guds barn på jorden är förbundna med Fadern i himlen - Ljus från höjden, 2 apr.

Vi måste lära oss att bättre förstå änglarnas uppgift! Det vore rätt att komma ihåg att varje Guds barn kan räkna med samarbete från himmelska varelser. Osynliga arméer av ljus och kraft hjälper de blyga och ödmjuka som tror och förlitar sig på Guds löften. Vid Guds högra sida står keruber, serafer och mäktiga änglar: "Är de inte alla andar i Guds tjänst, utsända för deras skull, de som skall ärva frälsningen?" - Mästarens efterföljare, 154.

Änglar lyser upp våra sinnen

Gud uppmanar sina skapade varelser att avleda uppmärksamheten från förvirringen omkring dem för att beundra hans verk. Himlakropparna är värda att titta på. Gud har gjort detta för människans skull, och när vi studerar hans verk kommer Guds änglar att stå vid vår sida för att upplysa våra sinnen och skydda dem från sataniskt bedrägeri. -S.D.A. Bibelkommentar 4:1145.

Himmelska änglar vakar över dem som söker upplysning. De samarbetar med dem som försöker vinna själar för Kristus." - Bible Echo, 10 december 1900.

Detta är en ansträngande process och kommer gradvis att torka ut livets källa om det inte sker någon förändring, ingen möjlighet till återställande och om Guds änglar inte vakar över och skyddar dig. Om du ser de många farorna när du dagligen vägleds säkert av dessa himmelska budbärare, kommer din tacksamhet att spira i ditt hjärta och uttryckas i dina läppar. Om du gör Gud till din styrka kan du, under de mest nedslående omständigheter,

nå den kristna fullkomlighetens höjd och bredd som du knappast tror är möjlig att nå. Dina tankar måste vara upphöjda, du kommer att ha ädla mål, klara uppfattningar om sanningen och syften som höjer dig över alla låga motiv."-Counsels on Health, 384.

Jag har sett din fara och jag har sett och har sett att din skyddsängel gång på gång skyddar dig från att hålla dig borta från trons skeppsbrott. Min broder, höj standarden, höj den, och bli inte förkrossad och modfälld. -Testimonier för kyrkan 8:175.

Änglar hjälper oss att göra det rätta

Lär dig att lita på Gud. Lär dig att gå till Honom som är mäktig att rädda. . . Berätta för den dyrbare Frälsaren exakt vad du behöver. Han har sagt: "Låt de små barnen komma till mig: "Låt de små barnen komma till mig, och vägra dem icke." Han kommer inte att vägra dig din bön. Men han kommer att sända sina änglar för att vaka över dig och skydda dig från onda änglar och göra det lätt för dig att göra det rätta. Då blir det mycket lättare än om du försöker i din egen kraft. Du kommer alltid att känna: "Jag har bett Gud att hjälpa mig och han kommer att göra det. Jag kommer att göra det rätta i Hans styrka. Jag kommer inte att skada de dyrbara änglar som Gud har utsett att vaka över mig. Jag kommer aldrig att få dem att drivas bort från mig."-An Appeal to the Youth, 55, 56.

Om du försöker hålla alla onda tankar borta under dagen, kommer Guds änglar att komma och bo hos dig. Dessa änglar är varelser som överträffar i styrka. Du minns hur ängeln kom till graven, och de romerska soldaterna föll döda inför härligheten i hans ansikte; och om en enda ängel kunde arbeta med sådan kraft, hur skulle det då ha gått om alla de änglar som är med oss hade varit närvarande? De änglar som är med oss varje dag, för att vakta och skydda oss från fiendens angrepp."-Review and Herald, 14 augusti 1888.

Du är inte ensam i kriget mot det felaktiga. Om gardinen kunde dras åt sidan skulle du se himmelska änglar kämpa med dig. Detta måste de göra; det är deras arbete att ta hand om de unga. "Är de inte alla andar i Guds tjänst, som är utsända att hjälpa för deras skull, som skall ärva frälsning?" Tiotusen gånger tiotusen och tretusen av tusen änglar tjänar de unga. - The Youth's Instructor, 1 januari 1903.

Jag är mycket tacksam för att jag fick besöka er skola. I åratal har jag gjort vad jag kunnat för att hjälpa färgade människor, och jag har aldrig sett ett så väl påbörjat arbete någonstans som just nu. I alla era upplevelser, kom ihåg att Guds änglar står vid er sida. De vet vad du gör, de är där för att ta hand om dig. Gör inte något som inte behagar dem. När ni arbetar och de arbetar, kommer skolan att bli en helig plats. Jag ville se hur det går. Hela himlen är intresserad av de rörelser ni gör. Låt oss göra vårt yttersta för att hjälpa varandra och vinna seger. Låt oss leva så att himlens ljus kan lysa in i våra hjärtan och sinnen och göra det möjligt för oss att ta del av himlens rikedomar." - Southern Field Echo, 1 juni 1909.

Änglar hjälper till att rädda de förlorade

När himmelska intelligensvarelser ser att de som gör anspråk på att vara Guds söner och döttrar anstränger sig på ett kristuslikt sätt för att hjälpa de felande, visar sin ömhet och sympati för de ångerfulla och fallna, trycker sig änglar nära dem och får dem att minnas de ord som mjukar upp och lyfter själen. . . . Jesus har gett sitt dyrbara liv, sin personliga uppmärksamhet till de minsta av Guds folk; och änglar, som är överlägsna i styrka, kommer att slå läger kring dem som fruktar Gud." -Healthful Living, 277 rätt

Änglarna är inte sända från de himmelska salarna för att förgöra, utan för att vaka över och skydda själar i fara, för att rädda de förlorade och föra de vilsegångna tillbaka till fållan. "Jag har inte kommit för att förgöra, utan för att frälsa", förklarade Kristus. Har du inget ord av medkänsla att säga till de förlorade? Tänker du låta dem förgås eller ge dem en hjälpande hand? Runt omkring dig finns själar som riskerar att gå under. Kommer du att dra dem till Frälsaren med kärlekens rep? Kommer du att sluta klandra och säga något som ger dem tro och mod? -Review and Herald, den 10 maj 1906.

Det är allas privilegium att känna till sina egna omständigheter så väl att man lätt kan söka förlåtelse för alla synder. Lägg bort alla misstankar om att Guds löften inte är till för dig. De är till för varje ångerfull överträdare. Den styrka och nåd som ges genom Kristus kommer fram genom tjänande änglar till varje troende själ. - Vägen till Kristus - sidan 52 höger

De som arbetar för andras bästa arbetar i harmoni med himlens änglar. De får deras ständiga följeslagare, deras oavbrutna predikotjänst. Änglar av ljus och kraft är nära för att skydda, trösta, hela, undervisa och inspirera. Den högsta utbildningen, den sannaste kulturen, den mest upphöjda tjänsten för människor i denna värld, är deras."-Review and Herald, 11 juli 1912.

Himlens änglar väcker människornas tankar till liv för att väcka Bibelns teman till liv. Ett mycket större arbete kommer att utföras än vad som hittills har gjorts, och ingen ära från människor kommer att tillfalla dem, ty änglar tjänar dem som skall bli frälsningens arvingar och arbetar natt och dag."-Counsels to Writers and Editors, 140.

Gud kunde ha överlåtit åt de himmelska änglarna att predika evangeliets budskap och utföra barmhärtighetsarbetet. Han kunde ha använt andra medel för att uppfylla sitt syfte. Men i sin eviga kärlek valde han att göra oss till sina, Kristi och änglarnas medarbetare, så att vi kunde få del av den välsignelse, glädje och andliga upphöjdhet som denna osjälviska tjänst medför." - Steps to Christ, 79.

Änglar stärker vår tro

"Herrens ängel slår läger kring dem som fruktar honom och räddar dem." Ps. 34:7. Gud befaller sina änglar att rädda sina utvalda från olyckor, att bevara dem från "den pest som kryper i mörkret" och "den brännande middagssolen". Ps. 91:6. Gång på gång har änglar talat till människor på samma sätt som en människa talar till sin vän och lett dem till säkra platser. Gång på gång har änglarnas uppmuntrande ord förnyat de troendes svaga styrka när den var på väg att avta, lyft deras tankar över jordiska ting och fått dem att i tro se segrarnas vita kläder, kronor och palmkvistar, som väntar segrarna när de står runt den stora vita tronen.-Följare av Mästaren, 85.

Bland dem som står vid deras sida - fiendens heder som försöker misskreditera Guds folk, och himlens änglar, tiotusen gånger tiotusen, som vakar och tar hand om Guds frestade folk, lyfter upp och stärker dem. Det är de som står vid deras sida. Och Gud säger till sitt troende folk: Ni skall vandra bland dem. Ni skall inte låta er övervinnas av mörkrets makter. Ni skall stå inför mig i närvaro av heliga änglar som har sänts ut för att tjäna dem som skall bli frälsningens arvingar." - Generalkonferensens bulletin, 23 april 1901.

Kapitel 3 - Änglar i himlen, före upproret

Kristus som Skapare - Gud

Innan människorna och änglarna skapades var Ordet hos Gud och var Gud.

Världen skapades av honom, och "utan honom skapades inte det som är". Om Kristus skapade allting, måste han ha funnits före allting. Vad som sägs om detta är så tydligt att ingen behöver tvivla. Kristus var Gud fullt ut och i högsta mening. Kristus var Gud i sitt innersta väsen i den högsta bemärkelsen. Han var med Gud från all evighet, Gud över allt, välsignad i evighet.

Herren Jesus Kristus, Guds evige Son, existerade från evighet, en verklig person, men ändå ett med Fadern. Han var den mest ärofulla i himlen och han var änglarnas ledare. Han tog emot änglarnas tillbedjan som rätteligen tillhörde honom." -Review and Herald, 5 april 1906.

Genom Salomo förklarar Kristus: Som början på sina gärningar skapade Herren mig, som den första av sina gärningar sedan. Från evigheten är jag formad, från begynnelsen, innan jorden blev till. Jag föddes innan strömmarna fanns, innan det fanns vattniga källor; när bergen ännu inte var satta, innan kullarna föddes jag, ... när han gjorde havet till en gräns, för att vattnet inte skulle bryta mot hans lag, när han lade jordens grund, när jag var ett barn hos honom, hans glädje dag för dag, alltid glad inför honom. Rätt

När Kristus talar om sin förexistens tar han oss tillbaka till en tid utan datum. Han försäkrar oss att det aldrig har funnits en tid då han inte stod i nära gemenskap med den evige Guden. Hans röst som judarna lyssnade till har varit med Gud, som en som har vuxit upp med Honom."- Signs of the Times, 29 augusti 1900.

Vad är änglarnas arbete jämfört med att han nedlät sig till det jordiska? Hans tron är från evighet. Han har format alla valv och pelare i naturens stora tempel - In Heavenly Places, 40.

Kristus, Ordet, Guds enfödde Son, var ett med den evige Fadern - ett till natur, karaktär och syfte - den enda varelsen i hela universum som delade alla Guds rådslut och planer." - The Great Controversy, 353.

Innan synden inträffade hade Gud en plan

Redan från början visste Gud och Kristus att Satan skulle göra uppror och att Adam skulle falla som ett resultat av upprorsmannens förmåga att bedra. Frälsningsplanen utformades för att återlösa den fallna mänskligheten och ge den en ny möjlighet. Gud gav

Kristus uppgiften att vara medlare. Från evighet var han bestämd att vara vår ställföreträdare. - Utvalda meddelanden 1:250.

Gud känner till alla sina gärningar, och nådens förbund har funnits i Guds tankar från evighet till evighet. Detta kallas det eviga förbundet, ty frälsningsplanen kom inte till efter syndafallet, utan det var det som var "en hemlighet, bevarad sedan urminnes tider, men som nu har kommit fram i ljuset och genom profetiska skrifter, enligt den evige Gudens bud, blivit känd för alla hedningar, för att i dem åstadkomma trons lydnad". Rom. 16.25. 26. Tidens tecken, 15 december 1914.

Planen för vår frälsning var inte en eftertanke, inte en plan som lades efter Adams fall. Den var "uppenbarelsen av en hemlighet som hållits hemlig från evighet". Rom. 16:25. Det var ett avslöjande av de principer som hade varit grunden för Guds tron från evighet till evighet. Från början kände Gud och Kristus till Satans avfall och människans fall på grund av den avfälliges bedrägliga kraft. Gud hade inte förordnat att synden skulle finnas, men han förutsåg dess existens och gjorde förberedelser för att möta denna fruktansvärda olycka. - Den store Mästaren, 12.

Änglar skapas

Fadern verkade genom sin Son vid skapandet av alla himmelska varelser. Ty i honom skapades allting, ... vare sig änglar eller härskare eller makter eller myndigheter: allting skapades av honom och för honom."- Patriarker och profeter, 34.

Änglar fanns redan innan människan skapades, för "morgonstjärnorna jublade och alla Guds söner ropade av glädje" när jordens grund lades. Job. Efter syndafallet skickades änglar för att vakta livets träd, och detta skedde innan en enda människa hade dött. Änglarna står på ett högre trappsteg än människorna, för psalmisten säger att människan skapades "lite lägre än änglarna". Ps. 8:6, The Great Controversy, 365.

Från evighet var det Guds avsikt att var och en av hans skapelser, från de ärofulla och heliga seraferna till människan, skulle vara ett tempel där Skaparen kunde bo - Den Store Mästaren, 101.

Alla skapade varelser lever i enlighet med Guds vilja och kraft. De är beroende av att få liv från Gud. Från den högsta serafen till den lägsta levande varelsen måste de alla få sin näring från livets källa." - Den Store Mästaren, 536.

När Herren skapade dessa änglavarelser för att stå framför hans tron, var de vackra och härliga. Deras älskvärdhet och helighet var i nivå med deras upphöjda ställning. De var berikade med Guds visdom och omslutna av himlens prakt."- Signs of the Times, 14 april 1898.

Lucifer skapas

Gud gjorde honom god och vacker, så nära sig själv som möjligt."-Review and Herald, 24 september 1901.

Gud gjorde honom ädel och gav honom rika gåvor. Han gav honom en hög och ädel ställning. Han begärde ingenting orimligt av honom. Han skulle förvalta det som Gud hade anförtrott honom, i ödmjukhet och helighet, och försöka främja Guds ära som hade gett honom ära, skönhet och helighet."- Sabbath-School Worker, 1 mars 1893.

Fastän Gud hade gjort Lucifer ädel och vacker och upphöjt honom till hög ära i änglaskaran, var han ändå inte satt bortom möjligheten till ondska. Det var Satans makt, han valde att inte göra detta, att förvränga dessa gåvor. 4SP 317.

Lucifers höga ställning

Före sitt uppror var Lucifer en hög och ädel ängel i himlen, näst efter Guds dyrbara Son. Liksom de andra änglarna hade han ett vänligt ansikte och uttryckte lycka. Hans panna var hög och bred och visade på en mäktig intelligens. Hans form var fulländad, hans hållning ädel och majestätisk. Ett särskilt ljus lyste i hans ansikte och lyste runt honom klarare och vackrare än runt de andra änglarna, och Guds dyrbare Son hade företräde framför hela änglaskaran. Han var ett med Fadern innan änglarna skapades."-Historia om återlösningen, 13.

Lucifer var sköldkeruben, den mest upphöjda av himlens skapade varelser; han stod närmast Guds tron och var intimt förbunden och såg sig själv i administrationen av Guds regering, rikt utrustad med härligheten av hans majestät och makt." - Signs of the Times, 28 april 1890.

Herren själv gav Satan sin ära och visdom och gjorde honom till den skyddande keruben, god, ädel och ytterst älskvärd."- Signs of the Times, 18 september 1893.

Bland himlens invånare var Satan, näst efter Kristus, samtidigt den mest ärade guden och den som hade störst makt och ära. - Signs of the Times, 23 juli 1902.

Lucifer, "morgonens son", överträffade änglarna som omgav tronen i härlighet ... var förenad med nära band till Guds Son."-The Great Master, 435.

Lucifer, "morgonens son", var den förste av keruberna i skärmen, helig och obefläckad. Han stod nära den store Skaparen, och de oupphörliga strålar av härlighet som omger den evige Guden vilade på honom. - Patriarkerna och profeterna, 35.

Han hade varit den högsta av alla skapade varelser och var den förste som avslöjade Guds syfte med universum. - Den store mästaren, 758.

Innan ondskan uppstod

Det fanns en frid och glädje, i fullständig underkastelse under himmelens vilja, över hela änglaskaran. Kärleken till Gud var överlägsen, kärleken till varandra var opartisk. Sådant var sakernas tillstånd i tiden före syndens inträde. Profetians Ande 4:316, 317.

Han lärde känna det ovärderliga värdet av evig rökelse, som människor inte har. Han upplevde den rena förnöjsamheten, friden, den upphöjda lyckan och den oblandade glädjen i himlen ovanför. Innan han gjorde uppror kände han tillfredsställelsen av Guds fulla erkännande. Han uppskattade till fullo den härlighet som omger Fadern och visste att hans makt var obegränsad." - Signs of the Times, 4 augusti 1887.

Det fanns en tid då det var hans glädje att uppfylla de gudomliga befallningarna. Hans hjärta var fyllt av kärlek och glädje över att tjäna sin Skapare." - Signs of the Times, 18 september 1893.

Satan var en vacker upphöjd ängel och skulle ha varit det för evigt om han inte hade brutit sin allians med Gud. - Tidens tecken, 21 december 1891.

Kapitel 4 - Ondskans ursprung

Mysteriet med ondskans ursprung

Änglarna skapades goda och kärleksfulla. De älskade varandra osjälviskt och sin Gud över allt annat, och hans kärlek ledde dem till att göra hans vilja. Guds lag var inte ett betungande ok för dem. Det var en glädje för dem att göra hans vilja och lyssna till hans röst. Men i denna fridfulla, rena värld uppstod synd hos en som hade varit fullkomlig på alla sätt. Profeten skriver om honom: "Ditt hjärta var högmodigt på grund av din skönhet, du satte din visdom till intet på grund av din prakt." Ez 18:17. Synden är något mystiskt, något oförklarligt. Det fanns ingen anledning till att den inträffade. Att försöka förklara den skulle vara att söka en orsak till den, och det skulle vara att rättfärdiga den. Synden uppstod i ett perfekt universum, den var oförlåtlig och ytterst felaktig."- Signs of the Times, 28 april 1890.

Gud hade kunskap om framtida händelser redan innan jorden skapades. Han anpassade inte sina avsikter efter omständigheterna, utan lät förhållandena utvecklas. Han arbetade inte för att åstadkomma ett visst tillstånd, men han visste att ett sådant tillstånd skulle finnas. Den plan som skulle inledas genom att någon av Himlens höga intelligenser föll ifrån, detta är hemligheten, mysteriet, som har varit fördolt genom tiderna. Och ett offer förbereddes i de eviga syftena för att utföra just den gärning som Gud har utfört för det fallna människosläktet."- Signs of the Times, 25 mars 1897.

Syndens inträde i himlen kan inte förklaras. Om det kunde förklaras, skulle det visa att det fanns anledning att synda. Men eftersom det inte fanns den minsta ursäkt för den, kommer dess ursprung alltid att vara höljt i dunkel."-Review and Herald, 9 mars 1886.

Gud skapade inte ondska. Han skapade bara det goda, som var likt honom själv.... Ondska, synd och död ... är resultatet av olydnad, som utgår från Satan."-Review and Herald, 4 augusti 1910.

Den första misstanken om ondska

Det fanns en tid då Satan var i harmoni med Gud och gladde sig åt att uppfylla de gudomliga befallningarna. Hans hjärta var fyllt av kärlek och glädje över att tjäna sin Skapare, tills han började tro att hans visdom inte kom från Gud, utan var inneboende i honom själv, och att han var lika värdig som Gud att få ära och makt."- Signs of the Times, 18 september 1893.

Gud hade skapat Lusifer som en ädel och vacker varelse och upphöjt honom över änglarna, men han hade inte tagit bort hans förmåga att synda. Det stod i Lusifers makt att synda om han ville. Lusifer kunde ha fortsatt att vara en älskad och vördad kerub, han

kunde ha fortsatt att ha Guds och alla änglars gillande och utfört sitt arbete till allas stora välsignelse och därigenom helgat sin skapare, men så småningom började han använda sin ställning till att upphöja sig själv och få änglarna att prisa och ära honom. Så småningom fick han änglarna under sitt herravälde att tjäna honom i stället för sin skapare - Kampen mellan Kristus och Satan 240.

Så småningom började Lucifer ge efter för sin längtan efter självförhärligande. . . Trots att all hans ära kom från Gud, började denna mäktiga ängel se det som sin egen sak."- Patriarker och profeter, 35.

Gud fastställer Kristi sanna ställning

Innan den stora striden började skulle alla ha en tydlig bild av hans vilja, vars visdom och godhet var källan till all deras glädje.

Universums konung kallade samman de himmelska skarorna för att i deras närvaro förklara sin Sons sanna ställning och det förhållande han stod i till alla skapade varelser.... Till de församlade invånarna i himlen förklarade kungen nu att ingen annan än Kristus, Guds enfödde Son, till fullo kunde förverkliga hans planer, och att det var upp till honom att genomföra de mäktiga besluten i hans vilja.Patriarker och profeter, 12.

Den store Skaparen samlade den himmelska härskaran för att inför alla änglar kunna ge sin Son en särskild ära. Sonen satt på tronen tillsammans med Fadern, och den himmelska skaran av heliga änglar var samlad runt dem. Fadern meddelade att det var han själv som hade bestämt att Kristus, hans Son, skulle vara jämlik med honom själv, så varhelst hans Son var närvarande, var han själv närvarande. Sonens ord skulle lydas lika villigt som Faderns ord. Han hade givit sin Son befogenhet att befalla den himmelska härskaran. Hans Son skulle arbeta i särskild förening med Honom själv i väntan på jordens skapelse. . . . .

Satan var svartsjuk och avundsjuk på Jesus Kristus. Ändå böjde sig djävulen inför Jesus tillsammans med alla änglarna och erkände hans överhöghet, höga auktoritet och rätt att härska, trots att hans hjärta var fyllt av avund och hat. Kristus hade deltagit i Guds hemliga rådslag om hans planer, medan djävulen var ovetande om dem. Han förstod inte Guds beslut och fick inte heller veta något om dem. Kristus erkändes som himlens härskare, med samma makt och myndighet som Gud själv.

Djävulen trodde att han själv var en favorit i himlen bland änglarna. Han hade blivit högt upphöjd; men... Han strävade efter samma höghet som Gud själv. Han var stolt över sin höghet. Han visste att änglarna hedrade honom. Han hade en tjänst att utföra; han hade varit nära den store Skaparen, och de eviga strålarna från härlighetens ljus, som omgav den odödlige Guden, hade lyst på honom. Djävulen tänkte på hur änglarna hade lydt hans

befallning med glädjefylld glöd. Var inte hans klädnad skön och ljus? Varför skulle Kristus på detta sätt hedras framför sig själv?" - Profetians Ande 1:17, 18.

Änglarna erkände med glädje Kristi överhöghet och kastade sig ner inför honom och utgöt sin kärlek och beundran. Lucifer bugade sig med dem, men i hans hjärta pågick en märklig och hård kamp. Sanning, rättvisa och trohet kämpade mot avund och svartsjuka. De heliga änglarnas inflytande tycktes för en tid dra honom med sig.... Men återigen fylldes han av stolthet över sin egen skönhet. Hans längtan efter överhöghet återvände och han gav återigen efter för avundsjukan på Kristus."- Patriarker och profeter, 36, 37.

Lucifer inleder sin kamp mot Kristus

Satan ... började sitt upprorsarbete med änglar som han hade under sig och försökte sprida missnöje bland dem. Och han uppträdde så svekfullt att många av änglarna vann hans allians innan hans avsikter var helt kända."-Review and Herald, 28 januari 1909.

...Satan... var så angelägen om den högre ära som han gav till sin Son. Han blev svartsjuk på Kristus och visade för de änglar som hedrade honom, likt en skyddande kerub, att han inte hade den ära som tillkom honom och som hans ställning krävde. - Review and Herald, 24 februari 1874.

Genom listiga knep fick han det att se ut som om Kristus hade tagit den plats som tillhörde honom, och Lucifer sådde tvivlets frön i många änglars sinnen." - The Educational Messenger, 11 september 1908 rätt

Hans bedrägliga verk var så väl dolt att de mindre upphöjda änglarna trodde att han var himlens härskare. - Denna dag med Gud, 256.

De änglar som var trogna och lydiga försökte försona denna mäktiga upproriska ängel med sin Skapares vilja. De försvarade Guds handling när han gav Jesus Kristus ära och försökte på starka grunder övertyga Satan om att han inte ägde mindre ära nu än innan Fadern förkunnade hur han hade hedrat sin Son. De framhöll klart och tydligt att Jesus var Guds Son, som existerade med honom innan änglarna skapades; att han aldrig hade stått vid Guds högra sida och att hans milda, kärleksfulla auktoritet aldrig tidigare hade ifrågasatts; och att han inte hade gett några befallningar som inte var en glädje för den himmelska skaran att utföra. De hävdade att den särskilda ära som Kristus mottog av fadern i änglarnas närvaro inte tog något ifrån den ära som han tidigare hade mottagit. - Profetians Ande 1:19.

Han vann några av sina medarbetares förståelse genom att föreslå kritiska tankar om Guds regering. Detta onda frö spreds på det mest lockande sätt, och sedan det hade grott och slagit rot i mångas sinnen samlade han de idéer som han själv först hade inplanterat i andras sinnen och förde dem inför den högsta änglaklassen som andra tänkande varelsers

tankar mot Guds regering. På detta sätt införde Lucifer, med hjälp av sinnrikt uttänkta metoder, upproret i himlen. - S.D.A. Bibelkommentar 4:1143.

Lucifer hade till en början organiserat sina frestelser så att han inte skulle kompromettera sig själv. Han anklagade de änglar som han inte helt kunde vinna över på sin sida för att vara likgiltiga för de himmelska varelsernas intressen. Det arbete som han själv utförde, anklagade han de trogna änglarna för. Hans plan var att med hjälp av subtila argument skapa förvirring kring Guds avsikter. Allt som var enkelt höljde han i dunkel, och genom listiga förvrängningar kastade han tvivel över även de enklaste av Guds förklaringar. Och hans höga ställning och nära förbindelse med den gudomliga regeringen gav hans argument större kraft." - Patriarkerna och profeterna, 15.

Satans första försök att omstörta Guds lag gjordes bland himlens syndfria invånare och tycktes under en tid ha varit helt framgångsrikt. Ett stort antal av änglarna förfördes, men Satans skenbara seger slutade med nederlag och förlust, separation från Gud och uteslutning från himlen." - Patriarkerna och profeterna, 166.

Guds regering omfattar inte bara himlens invånare, utan alla skapade världar; och Satan trodde att om han kunde få himlens intelligensvarelser att göra revolt med honom, kunde han få andra världar med sig."-Review and Herald, 9 mars 1886.

Satan hade för en tid en fördel och han upphöjde sig över himlens änglar, till och med över Gud.... förklädde sig i falskhetens mantel, och för en tid var det omöjligt att riva av förklädnaden, så att de dolda missbildningarna i karaktären kunde ses. Han lämnas att uppenbara sig själv med sina grymma, konstlade och onda gärningar.- Spirit of Prophecy 4:319.

Lucifer får tid att utveckla sin grund

I sin visdom kastade Gud inte omedelbart ut honom ur himlen. Denna handling skulle ha ändrat hans principer och endast ha stärkt hans uppror, ty det skulle ha skapat sympati för honom som en som är orättvis att ha att göra med, och han skulle ha fått många fler med sig. Han måste avlägsnas och ges tid att utveckla sina principer mer fullständigt." - Review and Herald, 9 mars 1886.

Satan beklagade sig över den dåliga skötseln av himmelska ting och försökte fylla änglarnas sinnen med sitt missnöje. Eftersom han inte var den högste, sådde han fröet till tvivel och otro. Eftersom han inte var som Gud, försökte han lägga sin egen avund och sitt eget missnöje i änglarnas sinnen. Sålunda såddes frön till avsky, som sedan pressades ut och fördes fram inför de himmelska salarna, som inte är Satans utan änglarnas. På så sätt skulle bedragaren visa att änglarna tänkte likadant som han. ....

Det som Satan hade lagt in i änglarnas medvetande - ett ord här och ett ord där - öppnade vägen för en lång rad antaganden. På sitt konstlade sätt drog han tvivelaktiga slutsatser av dem. När de sedan ifrågasattes anklagade han dem som han hade uppfostrat. Han lade allt missnöje på dem som han förfört." -Review and Herald, 7 september 1897.

Han började antyda tvivel om de lagar som styrde himmelska varelser och antydde att det enligt dessa lagar kunde vara nödvändigt för världarnas invånare, änglarna, att bli mer upphöjda, inte att begränsas, eftersom deras egen visdom var tillräcklig för att leda."- Patriarker och profeter, 37.

Lucifer... försökte avskaffa Guds lag. Han hävdade att de icke fallna intelligensvarelserna i den heliga himlen inte behövde någon lag, utan kunde styra sig själva och upprätthålla en obefläckad integritet."- Signs of the Times, 28 april 1890.

Inte ens de lojala änglarna såg hans karaktär fullt ut. Det är därför Gud inte omedelbart förintade Satan. Om han gjorde det skulle de heliga änglarna inte kunna se Guds rättvisa och kärlek. Om Guds godhet ifrågasattes, skulle det vara som ett ont frö som skulle producera den bittra frukten av synd och arbete. Därför skonades ondskans upphovsman, som får utveckla sin karaktär till fullo."- Kristi liknelser, 72.

Änglarna talar om problemen

Medan några av änglarna anslöt sig till Satan i hans uppror, informerade andra honom om hans avsikter och kämpade för Guds ära och visdom i att ge sin Son auktoritet. Satan betonade att Kristus hade utrustats med obegränsad makt och lika hög befälsgrad som han själv!" - Andliga gåvor 3:37.

Satan vägrade att lyssna. Han vände sig då från de trogna och lydiga änglarna och förklarade att de var slavar. Dessa änglar, som fortsatte att lyda Gud, blev förvånade när de såg att Satan gjorde framsteg i sina försök att få dem att göra uppror. Han lovade dem en ny och bättre regering än den de nu hade, där alla skulle vara fria. Ett stort antal uttryckte sin fortsättning och antog Satan som sin ledare och högste befälhavare. När han såg att han var framgångsrik i sina ansträngningar inbillade han sig att han till slut skulle få alla änglarna på sin sida, att han skulle bli jämlik med Gud själv och att hans auktoritet och röst skulle höras som befäl över hela den himmelska härskaran.

De lydiga änglarna varnade djävulen igen och berättade för honom vad konsekvenserna skulle bli om han fortsatte med sitt uppror; att han som kunde skapa änglarna också var mäktig att störta all deras auktoritet och märkligt nog att straffa deras förmätenhet och fruktansvärda uppror. Tänk att en ängel skulle motsätta sig Guds lag som var lika helig som han själv! De varnade de upproriska änglarna att stänga sina öron för Satans bedrägliga övertalning och rådde Satan och alla som hade påverkats av honom att

erkänna sitt misstag att ens tänka tanken att tvivla på hans auktoritet." - Spirit of Prophecy 1:20.

Satan var skicklig på att visa sin sida av saken. Så snart han upptäckte att en ståndpunkt kunde ses i sin sanna karaktär, ändrade han den till en annan. Gud gör inte så. Han kunde bara arbeta med ett enda slags vapen - sanning och rättvisa. Satan kunde använda det som Gud inte kunde - oärlighet och bedrägeri." - Review and Herald, 9 mars 1886.

[Satans] underliggande arbete var så subtilt att det inte kunde ses av den himmelska värden som vad det verkligen är .... Detta sakernas tillstånd har existerat under en lång tidsperiod innan Satan avslöjades och de onda avslöjades. -S.D.A. Bibelkommentar 4:1143.

I sin stora barmhärtighet hade Gud tålamod med Lucifer under en lång tid. Han störtades inte omedelbart från sin upphöjda ställning när han började väcka missnöje bland änglarna, och inte heller när han började göra sina falska anspråk på de änglar som var lojala. Han tilläts stanna kvar i himlen under en lång tid. Han erbjöds upprepade gånger förlåtelse om han bara skulle ångra sig och underkasta sig Guds vilja - The Great Controversy, 353.

Denna anda av missnöje och otillfredsställelse hade aldrig tidigare varit känd i himlen. Det var något nytt, märkligt och oförklarligt. I början hade Lucifer själv inte ens insett sina känslors sanna natur. Under en tid hade han varit rädd för att uttrycka de tankar och idéer som arbetade i hans sinne; men han jagade inte bort dem. Han insåg inte var han höll på att glida. Men ansträngningar gjordes, sådana som endast oändlig kärlek och visdom kunde uppfinna, för att övertyga honom om hans misstag. Det bevisades att hans missnöje var obefogat, och det klargjordes för honom vad resultatet av upproret skulle bli. Lucifer blev övertygad om att han hade fel. Han insåg att "Herren är rättfärdig i alla sina vägar och barmhärtig i alla sina gärningar", att de gudomliga lagarna är rättvisa och att han borde erkänna dem som sådana inför hela himlen.

Om han hade gjort det hade han kunnat rädda sig själv och många änglar. Vid den tidpunkten hade han inte helt övergivit sin trohet mot Gud. Även om han hade lämnat sin position som skyddande kerub, kunde han ha återinsatts i sitt ämbete om han hade varit villig att återvända till Gud och, i erkännande av Guds visdom, nöjt sig med att inta den plats som tilldelats honom i Guds stora plan. Nu var tiden inne för det slutliga beslutet. Han var tvungen att antingen böja sig helt för Guds överhöghet eller göra öppet uppror. Han hade nästan bestämt sig för att återvända, men stoltheten förbjöd honom."- Patriarkerna och profeterna, 14.

Gud möter Satans utmaning

I himlens råd beslöt man att Satans makt i princip måste utplånas, ty det var Guds avsikt att lägga eviga ting på säker grund. Satan måste ges tid att utveckla principer som var grunden för hans regering. Det himmelska universumet måste få se hur de principer fungerar som Satan förklarade stå över Guds principer. Guds ordning måste ställas mot Satans ordning. Satans korrumperande principer måste avslöjas. De uttryckliga principerna för rättfärdighet i Guds lag måste demonstreras som oföränderliga, perfekta och eviga."-Review and Herald, 7 september 1897.

De lojala änglarna skyndade sig snabbt till Guds Son och informerade honom om vad som hände bland änglarna. De finner Fadern i samtal med sin älskvärde Son, för att avgöra med vilka medel den auktoritet som Satan hade tillskansat sig för evigt kunde störtas, till gagn för de goda änglarna. Den Allsmäktige Guden kunde genast ha kastat ut denna ärkebedrägeri ur himlen, men detta var inte hans avsikt. Han ville ge de upproriska änglarna ett lämpligt tillfälle att mäta styrka och makt med sin egen Son och de goda änglarna. I denna kamp kunde varje ängel välja sin egen sida och på så sätt bli uppenbarad för alla. -Profetians Ande 1:21.

Lucifer blir Satan

Satan... bestämde sig för att göra sig själv till centrum för inflytande. Om han inte kunde bli den högsta auktoriteten i himlen, skulle han vara den högsta auktoriteten i uppror mot himlens regering. Han skulle vara huvudet, kontrollera, inte bli kontrollerad." -Review and Herald, 16 april 1901.

Många av Satans medarbetare var benägna att följa de goda änglarnas råd, ångra sitt missnöje och återvinna Faderns och hans käre Sons förtroende. Då förklarade den mäktige rebellen att han kände till Guds lag, och även om han underkastade sig slavisk lydnad, skulle hans ära tas ifrån honom. Han skulle aldrig mer bli betrodd med sin upphöjda tjänst. Han sade till dem att både han och de redan hade gått för långt för att återvända, och att han skulle trotsa konsekvenserna, ty han skulle aldrig böja sig inför Guds Son i slavisk dyrkan; att Gud inte skulle förlåta dem, och att de nu måste göra anspråk på sin frihet och med våld tillskansa sig den ställning och auktoritet som inte frivilligt hade tilldelats dem.--Spirit of Prophecy 1:20, 21.

För Satan själv var det sant att han nu hade gått för långt för att kunna vända tillbaka. Men så var inte fallet med dem som var förblindade av hans bedrägeri. För dem öppnade de trogna änglarnas råd och uppmuntran en dörr till hopp, och om de hade lyssnat på varningen hade de kunnat undkomma Satans snara. Men stolthet, kärlek till sin ledare och en önskan om obegränsad frihet segrade, och vädjan om gudomlig kärlek och nåd avvisades till slut. -Patriarkerna och profeterna, 15.

Änglarna framträder inför Fadern

Hela den himmelska härskaran skulle infinna sig inför Fadern så att allas fall kunde avgöras. Satan uttryckte oförskämt sitt missnöje över att Kristus skulle föredras framför honom. Han reste sig högmodigt upp och hävdade att han borde vara jämlik med Gud och delta i Faderns rådslag och förstå hans handlande. Gud informerade djävulen om att han skulle avslöja sina hemliga beslut endast för sin son, och att han krävde att hela den himmelska familjen, även Satan, skulle visa honom obetingad, ovillkorlig lydnad; men han hade visat sig ovärdig en plats i himlen. Då pekade djävulen triumferande på sina medhjälpare, som omfattade nästan hälften av alla änglar, och utropade: "Dessa är med mig! Vill du också kasta ut dem och göra himlen tom? Sedan förklarade han att han var beredd att motstå Kristi auktoritet och försvara sin plats i himlen med våld, styrka mot styrka - Profetians Ande 1:22.

Ända fram till slutet av striden i himlen fortsatte den store inkräktaren att rättfärdiga sig själv. När det tillkännagavs att han och alla hans anhängare skulle förvisas från himlen, förkunnade rebelledaren frimodigt sitt förakt för Skaparens lag. Han upprepade sitt påstående att änglarna inte behövde någon kontroll utan borde få göra som de ville, eftersom deras egen vilja alltid skulle leda dem på rätt väg. Han förklarade att de gudomliga lagarna på ett otillbörligt sätt begränsade änglarnas frihet och att det var hans avsikt att få lagen avskaffad, så att änglarna efter att ha befriats från detta ok kunde uppnå en mer upphöjd och ärofull ställning.

I full enighet beskyllde Satan och hans anhängare Kristus för deras uppror och förklarade att de aldrig skulle ha gjort uppror om han inte hade anklagat dem. -The Great Controversy, 356.

Den kunskap som han, liksom de änglar som föll med honom, hade om Guds karaktär, hans godhet, barmhärtighet, visdom och utomordentliga härlighet, gjorde deras skuld oförlåtlig."-Review and Herald, 24 februari 1874.

Kapitel 5 - De upproriska änglarna kastas ut och Adam och Eva föll

Krig i himlen

Kristus hade arbetat i de himmelska salarna för att övertyga Satan om hans fruktansvärda villfarelse, tills den onde och hans sympatisörer till slut var i öppet uppror mot Gud själv - den dagen med Gud, 256.

Som himlens befälhavare var Kristus utsedd att slå ned upproret. Review and Herald, 30 maj 1899.

Sedan blev det stridigheter i himlen. Guds Son, himlens furste, och hans trogna änglar kämpade mot ärkerebellen och hans anhängare. Guds Son och de goda änglarna vann segern, och Satan och hans medhjälpare kastades ut ur himlen. - Profetians Ande 1:23.

Änglar var med i striden; Satan ville besegra Guds Son och dem som böjde sig för hans vilja. Men de goda och trogna änglarna tog överhanden och Satan kastades ut ur himlen med sina anhängare."- Budskap till kyrkan, 146.

Effekterna av upproret

Satan stod förvånad över sitt nya tillstånd. Hans lycksalighet var över. Han såg på änglarna som han var så lycklig med, men som nu var utslängda ur himlen med honom. . . . . Nu var allt förändrat. Deras ansikten, som hade speglat Skaparens bild, visade nu mörker och förtvivlan. Det rådde strid, oenighet och bittra anklagelser bland dem. . . . . Satan såg nu de fruktansvärda konsekvenserna av sitt uppror. Han skakade och fruktade att vända ansiktet mot framtiden och begrundade slutet på allt detta.

Tiden hade kommit för glada, lyckliga lovsånger till Gud och hans käre Son. Satan hade varit ledare för den himmelska kören. Han hade höjt den första rösten; sedan förenade sig hela änglaskaran med honom, och den härliga sångharmonin dundrade genom himlarna till Guds och hans käre Sons ära. Men nu, i stället för toner av den ljuvaste musik, fylldes den store rebelledarens öron med mummel och arga ord. .... Stunden för tillbedjan närmar sig, och heliga, strålande änglar bugar sig inför fadern. Han kan aldrig mer ta del av den himmelska sången. Han kan aldrig mer buga sig med vördnad och helig fruktan inför den evige Guden. .....

Satan darrade när han betraktade sitt arbete. Han var ensam och begrundade det förflutna, nuet och sina framtidsplaner. Hans mäktiga gestalt skakade som av en storm. En ängel från himlen gick förbi. Han kallade på honom och bad att få samtala med Kristus. Detta beviljades honom. Han berättade för Guds Son att han ångrade sitt uppror och att han ville stå i gunst hos Gud igen. Han var villig att inta den plats som Gud tidigare hade tilldelat honom och lyda hans visa bud. Kristus grät över Satans sorg, men sade till honom

att Gud hade bestämt att han aldrig skulle få tillträde till himlen. .... Fröet till upproriskhet fanns fortfarande i honom.....

När Satan blev helt övertygad om att det var omöjligt för honom att återfå Guds gunst, bröt hans ondska ut med förnyat hat och brinnande vehemencece....

Eftersom han inte kunde ta sig in genom himlens portar, väntade han precis vid ingången för att håna änglarna och försöka trakassera dem när de gick in och ut - Profetians ande 1:28-30.

Skapelsen av jorden och mänskligheten

Lojala änglar sörjde ödet för dem som hade varit deras följeslagare i lycka och salighet. Deras förlust var kännbar i himlen. Fadern rådgjorde med Jesus om att genast fullfölja deras fortsättning med att skapa människan för att bebo jorden."-"Signs of the Times", 9 januari 1879.

Den mest ärofulla och upphöjda av morgonens söner tillkännagavs. . . . . härlighet genom skapelsen och tillkännagav sin födelse med glada sånger."- Signs of the Times, 4 januari 1883.

När Gud formade jorden fanns det berg, kullar och slätter, och utspridda bland dessa fanns floder och vattenreservoarer. Jorden var inte en stor slätt, utan landskapets monotoni bröts av kullar och berg, inte höga och karga som nu, utan regelbundna och vackert formade.... Änglarna skådade Guds underbara och vackra verk och gladde sig åt det. - Andliga gåvor 3:33.

Hela himlen hade ett djupt och glädjande intresse i skapandet av världen och människan. Människan var en ny och ljus ordning.-Review and Herald, 11 februari 1902.

Vid sidan av änglar är människor som formats till Guds avbild de ädlaste av Hans skapelser."-Review and Herald, 3 december 1908.

Herren... gav Adam en tankeförmåga som överträffade alla levande varelser som han har skapat. Hans mentala kraft var bara lite sämre än änglarnas."-Review and Herald, 24 februari 1874.

Så snart Herren genom Jesus Kristus skapade vår värld och satte Adam och Eva i Edens lustgård, tillkännagav Satan att han skulle anpassa hela mänsklighetens far och mor till sin egen natur."-Review and Herald, 14 april 1896.

När Herren presenterade Eva för Adam var Guds änglar vittnen till ceremonin - In Heavenly Places, 203.

Detta syndfria par bar inga konstgjorda kläder. De var klädda i ett hölje av ljus och härlighet, sådant som änglar bär. - Tidens tecken, den 9 januari 1879.

Gud skapade människan till sin ära, och efter att människosläktet hade prövats skulle det förenas med den himmelska familjen. Det var Guds avsikt att återbefolka himlen med den mänskliga familjen. Bibelkommentar 1:1082.

Det tomrum som lämnats i himlen efter Satans och hans änglars fall kommer att fyllas av Herrens återlösta. - Review and Herald, 29 maj 1900.

Adam och Eva i Eden

Trots att allt som Gud hade skapat var fullkomligt vackert och det inte saknades något på jorden för att göra Adam och Eva lyckliga, visade Gud sin stora kärlek till dem genom att anlägga en trädgård bara för dem. En del av deras tid skulle ägnas åt den trevliga sysslan att odla trädgården, och en del åt att ta emot änglarnas nöje och lyssna till deras underhållning, i salig kontemplation. Deras arbete var inte tråkigt, utan angenämt och upplivande. - Tidens tecken, den 9 januari 1879.

Heliga änglar ... undervisade Adam och Eva i deras yrke och lärde dem också om Satans uppror och hans fall." - Andliga gåvor 1:20.

Han stod inför Gud i fullkomlig manlig styrka, alla hans organ och förmågor var fullt utvecklade och i harmonisk balans; och han var omgiven av vackra ting och samtalade dagligen med heliga änglar." - Spirit of Prophecy 2:88.

Guds lag, som var avsedd för människorna, skapades. Den var anpassad till de heliga varelsernas tillstånd; änglarna stärktes också av den."- Signs of the Times, 15 april 1886.

Människan prövades och testades, och om de kunde stå emot Guds test och förbli lojala och sanna efter den första prövningen, skulle de inte längre utsättas för frestelse, utan upphöjas till änglarnas jämlikhet och sedan bli odödliga." -Review and Herald, 24 februari 1874.

Satan planerar människans fall

Han... informerade dem om sina planer på att från Gud rycka den ädle Adam och hans följeslagare Eva. Om han på något sätt kunde förleda dem till olydnad, skulle Gud vidta en åtgärd för att förlåta dem, och då skulle han själv och alla de fallna änglarna vara på god väg att delta i Guds barmhärtighet med dem. Om detta misslyckades kunde de försonas med Adam och Eva, för om de en gång hade brutit mot Guds lag skulle de drabbas av Guds vrede precis som de själva. Deras överträdelse skulle också föra dem in i ett tillstånd av uppror; då kunde de förena sig med Adam och Eva, ta Edens lustgård i välsignelse och göra den till sitt hem. Och de trodde att om de kunde få tillgång till livets träd i mitten av

trädgården, skulle deras styrka vara lika stor som de heliga änglarnas, och till och med Gud själv skulle kunna driva ut dem.

Satan höll rådslag med de onda änglarna, men de var inte alla beredda att förena sig med honom i utförandet av detta djärva och fruktansvärda arbete. Han sade till dem att han inte ville anförtro någon av dem att utföra detta arbete, ty han trodde att han ensam hade tillräcklig visdom för att åta sig ett så viktigt företag. Han bad dem att överväga saken medan han lämnade dem och sökte ensamhet, för att föra sina planer till mognad....

Satan gick till sig själv ensam för att göra upp planer som med största säkerhet skulle få Adam och Eva på fall. Han fruktade att hans fortsatta planer skulle bli omintetgjorda. Och om han till och med hade turen att leda Adam och Eva till lydnad mot Guds befallning och därmed bli överträdare av hans lag, och det inte kom något gott ur det för honom själv, skulle det inte förbättra hans eget tillstånd utan bara öka hans skuld. Han skakade vid tanken på att stärka det heliga, lyckliga paret i samma elände och ånger som han själv led. Han tycktes befinna sig i ett tveksamt tillstånd; ena stunden fast och beslutsam, andra stunden motvillig och vacklande.

Djävulen skakade av sig sina känslor av förtvivlan och svaghet och stärkte sig själv som deras ledare för att modigt följa efter och göra allt som stod i hans makt för att trotsa Guds och hans Sons auktoritet -Spirit of Prophecy 1:31-33.

Satan förklarade att han skulle visa för de världar som Gud hade skapat och för himmelska intelligensvarelser att det var omöjligt att hålla Guds lag." -Review and Herald, 3 september 1901.

Gud samlade ihop änglarnas armé för att vidta åtgärder för att förhindra hotande ondska. Det beslutades i himlens råd att änglar skulle besöka Eden och varna Adam för att han var i fara från fienden. Således skyndade sig två änglar att besöka våra älskade föräldrar. - Tidens tecken, den 16 januari 1879.

Himmelska budbärare berättade för dem om Satans fall och hans onda planer på att förgöra dem, och förklarade för dem ännu tydligare naturen hos den gudomliga regering som ondskans furste försökte störta. . . . .

Änglarna rådde dem att vara på sin vakt mot Satans planer, för hans försök att fånga dem skulle vara outtröttliga. Så länge de var lydiga mot Gud kunde den onde inte göra dem någon skada, för om det behövdes skulle alla himlens änglar skickas till deras hjälp. Om de ståndaktigt avvärjde hans första försök, skulle de vara lika säkra som de himmelska budbärarna. Men om de en gång gav efter för frestelsen, skulle deras natur vara så fördärvad att de inte skulle ha någon kraft eller benägenhet i sig själva att motstå Satan. - Patriarkerna och profeterna, 26.

Änglarna varnade Eva för att skilja sig från sin man i sitt yrke, eftersom hon lätt kunde komma i kontakt med den fallna fienden. De skulle vara i större fara när de var åtskilda än när båda var tillsammans. Änglarna uppmanade dem att strikt följa de föreskrifter som Gud hade gett dem angående kunskapens träd; för i fullkomlig lydnad skulle de vara utan fara, eftersom den fallne fienden inte skulle ha någon makt att bedra dem: Gud tillät inte Satan att ständigt följa det heliga paret med frestelser. Han kunde bara få tillträde till dem genom trädet för kunskap om gott och ont.

Adam och Eva försäkrade änglarna att de aldrig skulle bryta mot Guds uttryckliga bud, eftersom det var deras första glädje att göra hans vilja. Änglarna sjöng heliga melodier i ljuv harmoni med Adam och Eva. Deras sånger ljöd ut från den välsignade eden, och Satan hörde ljudet av deras melodier fulla av helig lovprisning till Fadern och Sonen. När djävulen hörde detta ökade hans avund, hat och illvilja, och han uttryckte en häftig önskan till sina anhängare att hetsa Adam och Eva till olydnad - Profetians Ande 1:34, 35.

Satan talar till Eva genom ormen

För att kunna utföra sitt arbete utan att bli avslöjad valde Satan att använda ormen som sitt verktyg - en förklädnad som passade syftet med hans bedrägeri. På den tiden var ormen ett av de smartaste och vackraste djuren på jorden. Den hade vingar, och när den flög genom luften såg den strålande vacker ut med en lyster som glänsande guld. - Patriarkerna och profeterna, 53.

Eva gick från sin mans sida och såg skönheten i naturens skapelse, njöt av blommornas färger och dofter och av trädens och buskarnas skönhet. Hon tänkte på de restriktioner som Gud hade lagt på dem angående kunskapens träd. Hon var nöjd med de skönheter och rikedomar som Herren hade gett för att uppfylla alla behov. Allt detta, sa hon, har Gud gett oss att njuta av. Allt är vårt, för Gud har sagt: "Av varje träd i trädgården får ni äta, men av trädet till kunskap om gott och ont får ni inte äta!"

Eva hade förirrat sig nära det förbjudna trädet och hennes nyfikenhet väcktes för att få veta hur döden kunde vara gömd i frukten från detta vackra träd. Till sin förvåning hörde hon hur en främmande röst tog upp och upprepade hennes fråga. "Jag undrar om Gud verkligen sa: Du får inte äta av något träd i trädgården?" Eva insåg inte att hon hade avslöjat sina tankar när hon talade högt för sig själv, så hon blev mycket förvånad när hon hörde ormen upprepa sin fråga." -Review and Herald, 24 februari 1874.

Han tilltalade den förvånade Eva med mjuka och behagliga ord och en musikalisk röst. Hon ryggade tillbaka när hon hörde en orm tala. Han upphöjde hennes älskvärdhet och utomordentliga älskvärdhet, vilket inte var obehagligt för Eva.

Eva blev lurad, smickrad och förblindad - Profetians Ande 1:35, 36.

Hon undrade verkligen om ormen var medveten om hennes tankar och att han måste vara mycket smart. Hon svarade honom: "Vi får äta av frukten från träden i trädgården, men av frukten från trädet i mitten av trädgården har Gud sagt att ni inte får äta, ja, ni får inte röra vid det, för då skall ni dö!" Då sade ormen till kvinnan: "Du skall icke förvisso dö, men Gud vet att när du äter av den, skall dina ögon öppnas och du skall bliva lik Gud och känna gott och ont." Rätt

Här gjorde lögnens fader sitt påstående i direkt motsats till Guds uttryckliga ord. Satan försäkrade Eva att hon hade skapats odödlig och att det inte var möjligt för henne att dö. Han sade till henne att Gud visste att om de åt av kunskapens träd, skulle deras sinnen upplysas, utvidgas och förädlas, och det skulle göra dem lika Gud. .... Eva tyckte att ormens tal var klokt..... Hon tittade längtansfullt på trädet, som var fyllt med frukt som verkade vara mycket utsökt. Ormen åt den med uppenbar entusiasm. . . .

Eva hade överdrivit orden i Guds befallning. Han hade sagt till Adam och Eva: "Men av trädet till kunskap om gott och ont får du inte äta; den dag du äter av det skall du förvisso dö!" I Evas diskussion med ormen lade hon till meningen: "Du skall inte röra vid det, ty då skall du dö." Det var här som ormens list visade sig. Detta uttalande av Eva gav honom en fördel - Review and Herald, 24 februari 1874.

Genom att äta av detta träd, sades det, skulle de uppnå en högre existens och ta del av ett större kunskapsområde. Den hade själv ätit av den förbjudna frukten, och som ett resultat av detta hade den fått talets gåva. Och den antydde att Herren svartsjukt höll tillbaka frukten från dem för att de inte skulle bli hans jämlikar - Patriarkerna och profeterna, 54.

Evas nyfikenhet var väckt. Istället för att flyga från denna plats lyssnade hon för att höra en orm tala. Det föll henne inte in att det kunde vara den fallna fienden som använde ormen som medium - Profetians ande 1:36.

Hela universum följde med intensivt intresse den konflikt som skulle avgöra Adams och Evas ställning. Hur uppmärksamt lyssnade inte änglarna till orden från Satan, syndens upphovsman, som satte sina egna idéer över Guds bud och försökte upphäva Guds lag genom sina bedrägliga resonemang. Hur ivrigt väntade de inte på att se om det heliga paret skulle låta sig lockas av frestaren och ge efter för hans konst. . . .

Satan framställde Gud som en bedragare, som någon som skulle utestänga sina skapelser från hans högsta gåvor. Änglarna lyssnade med sorg och förvåning till hans uttalande om Guds karaktär, eftersom Satan framställde honom med vanhedrande egenskaper; men Eva blev inte skräckslagen av att höra den helige och högste Guden falskeligen anklagas. Om hon hade kommit ihåg alla tecken på hans kärlek, om hon hade

flytt till sin man, hade hon kanske besparats den ondes subtila frestelser."- Signs of the Times, 12 maj 1890.

Frestaren plockade frukten och gav den till Eva. Hon tog den i sin hand. Se där, sade frestaren, du fick inte ens röra vid den, för då skulle du dö. Han sa till henne att hon inte skulle känna mer smärta eller död genom att äta frukten än genom att röra och hantera den. Eva fick mer mod eftersom hon inte såg några omedelbara tecken på Guds missnöje. Hon trodde att frestarens ord var kloka och riktiga. Hon åt och njöt av frukten; den var utsökt i hennes smak, och hon inbillade sig att hon kände fruktens underbara verkningar inom sig. -Profetians Ande 1:38.

Det fanns inget giftigt i själva frukten från kunskapens träd, inget dödligt i att ta del av den. Trädet placerades i trädgården för att testa deras lojalitet mot Gud. - Tidens tecken, den 13 februari 1896.

Eva äter av frukten och frestar Adam

Eva åt och inbillade sig att hon kände förnimmelserna av ett nytt och upphöjt liv. .... hon kände inga skadliga effekter av frukten, inget som kunde förklara döden för människan, utan, som ormen hade sagt, en behaglig känsla som hon föreställde sig att änglarna hade. -Testimoni för kyrkan 3:72.

Hon plockade sedan själv av frukten och åt, i tron att hon kände en ny och högre livgivande kraft i tillvaron som ett resultat av den förbjudna fruktens upplivande inflytande. Hon befann sig i ett märkligt och onaturligt tillstånd av upphetsning när hon sökte upp sin man med händerna fulla av den förbjudna frukten. Hon uppläste ormens kloka tal för honom och ville genast leda honom till trädet. Hon berättade för honom att hon hade ätit av frukten, och i stället för att känna någon dödskänsla kände hon en behaglig, upplivande inverkan. Så snart Eva hade visat olydnad, blev hon ett kraftfullt medium för att orsaka sin mans fall. -Spirit of Prophecy 1:38, 39.

Adam hade ett sorgset uttryck i ansiktet. Han verkade vara förvånad och förskräckt. På Evas ord svarade han att detta måste vara den fiende som de hade blivit varnade för, och enligt Guds dom måste hon dö. Hon svarade med att uppmana honom att äta och upprepade ormens ord om att de inte fick dö. Hon förebrådde honom att det måste vara sant, för hon kände inga tecken på Guds missnöje....

Adam insåg att hans följeslagare hade brutit mot Guds bud och underlåtit att följa det enda förbud som gavs som ett test på deras trohet och kärlek. En häftig kamp uppstod i hans sinne. Han ångrade att han hade tillåtit Eva att lämna hans sida. Men nu hade det hänt; han var tvungen att skiljas från henne, vars sällskap hade varit hans glädje. Hur skulle han kunna uthärda det? . . . . Han bestämde sig för att dela hennes öde. Om hon skulle dö, skulle han dö med henne. När allt kommer omkring, tänkte han, kunde inte den kloka ormens ord

vara sanna? Eva stod framför honom lika vacker och till synes lika oskyldig som före denna olydnadens handling. Hon sade att hon älskade honom mer än tidigare. Det fanns inga tecken på död i henne, och han bestämde sig för att trotsa konsekvenserna. Han tog tag i frukten och åt den snabbt.

Efter denna synd föreföll det först för Adam som om han hade lyfts upp till en högre livsnivå. Men snart fyllde tanken på synden honom med fasa. Luften, som tidigare hade haft en mild och jämn temperatur, tycktes nu isa över det skyldiga paret. Den kärlek och frid som de hade haft var borta, och i stället kände de en känsla av synd, en fruktan för framtiden, en nakenhet i själen. Patriarkerna och profeterna, 56, 57.

Satan gladde sig åt sin framgång. Han hade nu frestat kvinnan att misstro Gud, att ifrågasätta hans visdom och att försöka avslöja hans allvisa planer; och genom henne hade han också störtat Adam, som överträdde Guds befallning på grund av sin kärlek till Eva och föll med henne. - Profetians Ande 1:42.

Satan, den fallna ängeln, förklarade att ingen människa kunde hålla Guds lag, och han pekade på Adams olydnad som bevis för detta - Signs of the Times, 10 april 1893.

...Satan... skröt högmodigt med att den värld som Gud hade skapat var hans herravälde. Efter att ha besegrat Adam, världens monark, hade han underkastat sig rasen som sina undersåtar, och han besitter nu Eden och gör det till sitt högkvarter. Och nu skulle han upprätta sin tron och bli världens monark." -Review and Herald, 24 februari 1874.

Fredsrådet

Nyheten om människans fall spreds i himlen - Änglarna kastade sina kronor från sina huvuden i sorg. Hela himlen blev rörd - Profetians ande 1:42.

Ett rådsmöte hölls för att besluta vad man skulle göra med det skyldiga paret - Andliga gåvor 3:44.

Det tycktes råda stor oro bland änglarna medan Jesus talade med sin fader. Tre gånger omslöts han av det härliga ljuset runt fadern, och den tredje gången han kom från fadern kunde man se hans gestalt.... Sedan meddelade han änglaskaran att han hade funnit en väg till frälsning för den förlorade människan. Han berättade för dem att han hade talat med sin fader och erbjudit sig att ge sitt liv som lösen, att ta på sig dödsstraffet, för att människorna genom honom skulle bli befriade från sina synder....

Till en början kunde änglarna inte glädjas. Deras ledare gjorde ingen hemlighet av någonting, utan avslöjade frälsningsplanen för dem. Jesus berättade för dem att han skulle... ...lämna all sin härlighet i himlen och uppenbara sig på jorden som en människa... Och att han till slut, när hans uppdrag som lärare var slutfört, skulle överlämnas i människornas händer och genomgå de grymmaste lidanden som Satan och hans änglar kunde få

ogudaktiga människor att plåga honom med. Att han skulle dö den grymmaste död, hängande mellan himmel och jord, som en skyldig syndare. Att han skulle genomgå timmar av grym ångest som inte ens änglar kunde stå ut med att se på, de skulle dölja sina ansikten från att se....

Änglarna kastade sig ner inför honom. De erbjöd sig att offra sina liv. Jesus sade till dem att han genom sin död skulle rädda många, men att en enda ängels liv inte kunde betala skulden. Endast hans liv skulle accepteras av Fadern som en lösen för människorna. - Message till kyrkan, 181.

Änglarna fruktade att de skulle sträcka ut sin hand och äta av livets träd och bli odödliga syndare. Men Gud sa att han skulle driva ut överträdarna ur trädgården. Änglar skickades genast ut för att vakta vägen till livets träd - Andliga gåvor 1:22.

De änglar som hade utsetts att vakta Adam i hemmet i Eden, före överträdelsen och uteslutningen från Paradiset, utsågs nu att vakta Paradisets portar och vägen till livets träd. - Review and Herald, 24 februari 1874.

När Adam och Eva insåg hur upphöjd och helig Guds lag var, att de såg det dyrbara offer som måste offras för dess överträdelse, för att rädda dem och deras efterkommande från fullständig förintelse, bad de att själva dö, eller att låta dem och deras avkomma lida straffet för deras överträdelse, snarare än att Guds kärleksfulle Son skulle göra detta stora offer....

Adam informerades om att en ängels liv inte kunde betala skulden. Jehovas lag, som var grunden för himmelens och jordens styre, var lika helig som Gud själv; därför kunde Gud inte acceptera en ängels liv som offer för dess överträdelse. ... Fadern kunde inte upphäva eller ändra ett bud i sin lag för att tillmötesgå människan i hennes fallna tillstånd. Men Guds Son, som tillsammans med Fadern hade skapat människan, kunde göra en försoning för människan som var godtagbar för Gud...

När Adam, enligt Guds föreskrift, offrade ett syndoffer var det en mycket smärtsam ceremoni för honom. Han var tvungen att lyfta sin hand och ta livet, som Gud ensam kunde ge, och göra ett syndoffer. Det var första gången han hade sett döden. När han såg på det blödande offret, som vred sig i plågor, skulle han i tro se fram emot Guds Son, som offret var en förebild för, och som skulle dö som ett offer för människorna. -Profetians Ande 1:50-53.

Adam och Eva utestängs från Edens lustgård

De informerades om att de var tvungna att förlora sitt edliga hem..... Det var farligt för dem att stanna kvar i edens trädgård, så att de inte i sitt syndiga tillstånd skulle få tillgång till livets träd och föreviga ett syndigt liv. -The Spirit of Prophecy 1:44.

De bad om att få bo kvar i det hem där de hade levt i sin oskuld och lycka. De erkände att de hade förverkat all rätt till sitt lyckliga hem, men lovade att visa Gud sträng lydnad i framtiden. Men de fick veta att deras natur hade blivit fördärvad av synden. De hade minskat sin förmåga att stå emot det onda och hade öppnat vägen för Satan att lättare få fotfäste hos dem. I sitt oskyldiga tillstånd hade de gett efter för frestelsen, och nu när de befann sig i ett tillstånd av medveten skuld hade de mindre kraft att upprätthålla sin rättfärdighet.

Ödmjuka och obeskrivligt bedrövade tog de farväl av sitt vackra hem och gick ut för att leva på den jord som syndens förbannelse vilade över. -Patriarkerna och profeterna, 31.

Heliga änglar sändes ut för att driva bort det olydiga paret från eden, medan andra änglar vaktade vägen till livets träd. Var och en av dessa änglar hade det glittrande svärdet i sin högra hand. -Spiritual Gifts 3:45.

Starka änglar, med ljusstrålar som visade ett flammande svärd i alla riktningar, sattes som väktare för att bevaka vägen till livets träd, så att Satan och de skyldiga hölls borta.- Review and Herald, 24 februari 1874.

Satans plan var att få Adam och Eva att bli missnöjda med Gud, hamna under hans missnöje och sedan njuta av livets träd så att de kunde fortsätta ett syndigt liv. Runt dessa änglar fanns flammande ljusstrålar som blinkande svärd. -Profetians Ande 1:44.

Men efter syndafallet befallde Satan sina änglar att få människorna att tro på sin medfödda odödlighet, och när de hade lyckats med detta, lurade de dem att tro att syndarna också skulle leva i evigt elände och plåga. -Profetians Ande 4:354.

Kapitel 6 - Änglar före och efter Noas syndaflod

Frälsningsplanen förklaras ytterligare

Änglar samtalade med Adam efter hans fall och informerade honom om frälsningsplanen och att människosläktet kunde återlösas - Andliga gåvor 3:52.

Änglarna informerade Adam om att på samma sätt som hans brott hade medfört död och elände, skulle liv och oförgänglighet bringas i ljuset genom Jesu Kristi offer - Profetians Ande 1:51.

Edens lustgård fanns kvar på jorden långt efter det att människan hade förvisats från dess vackra gränser. Den fallna mänskligheten tilläts länge att betrakta oskuldens hem, till vilket tillträde endast hindrades av änglavakten."- Patriarker och profeter, 31.

Tillbedjan vid den av Kerub bevakade porten

Guds härlighet uppenbarades vid ingången till paradiset, där keruberna stod vakt, och det var här de första tillbedjarna gick.... Det var dit Kain och Abel kom med sina offer, och det var dit Gud kom ner och talade med dem.

Skeptiker kunde inte förneka existensen av Edens lustgård så länge den fanns på jorden och dess ingång spärrades av änglavakten. Skapelsen, trädgårdens syfte och historien om dess två träd, som är så nära förknippade med mänsklighetens öde, var obestridliga fakta. Och Guds existens och högsta auktoritet samt skyldigheten att följa hans lag var sanningar som människorna tvekade att betvivla så länge Adam fanns bland dem."- Patriarker och profeter, 43.

Dessa bröder (Kain och Abel) hade fått undervisning om hur människosläktet skulle frälsas. Gud krävde att de skulle följa hans system för ödmjuk lydnad och visa vördnad för Gud och sin tro på och sitt beroende av den utlovade Frälsaren genom att slakta de förstfödda i sin hjord och högtidligt framställa dem med blodet som ett brännoffer till Gud. ....

Han var ovillig att strikt följa lydnadsplanen, att ta ett lamm och offra det tillsammans med markens frukt; han tog bara av markens frukt och struntade i Guds krav.... Abel rådde sin bror att inte träda fram inför Herren utan blod från ett offer. Men Kain, som var den äldste, ville inte lyssna på sin bror.....

Abel förde fram de förstfödda i sin hjord och av deras fett som Gud hade befallt; och han presenterade sitt offer i full tro på den kommande Messias och med ödmjuk vördnad. Gud såg på hans offer. Ett ljus skiner från himlen och förtär Abels offer. Kain ser inga

tecken på att hans offer har blivit accepterat. Han är arg på Herren och på sin bror. Gud nedlåter sig till att sända en ängel till Kain för att tala med honom.

Ängeln frågar varför han är så arg och säger att om han gör gott och följer den undervisning som Gud har gett honom, så kommer han att ta emot honom och erkänna hans offer. Men om han inte ödmjukt underkastar sig Guds anordningar och tror och lyder honom, kan han inte ta emot hans offer. Ängeln säger till Kain att det inte fanns någon orättfärdighet hos Gud eller människan mot Abel; men det var på grund av hans egen synd och olydnad mot Guds uttryckliga befallning som han inte kunde ta emot hans offer - och om han skulle göra gott, skulle Gud ta emot honom.... Men Kain ångrade inte ens sin synd efter att han hade blivit så troget undervisad..... Full av svartsjuka och hat försöker han trakassera Abel och dömer honom.... Medan Abel på detta sätt försvarar Guds plan, blir Kain förbittrad, och hans vrede ökar och brinner mot Abel tills han i sin vrede dödar honom. andliga gåvor 3:47-49.

Adam och änglarna instruerade före syndafloden

De möjligheter som den tidens människor hade att få kunskap om Gud genom hans skapelse har aldrig funnits i samma utsträckning sedan dess. Och därför var det långt ifrån en tid av religiöst mörker, utan en tid av stor upplysning. Hela världen kunde undervisas av Adam, och de som fruktade Herren hade också Kristus och änglarna som lärare - Patriarkerna och profeterna, 83.

Människor levde nästan tusen år på den tiden, och änglar besökte dem med undervisning direkt från Kristus - Selected Messages 1:230.

Enok

Enok fick höra den smärtsamma berättelsen om syndafallet från Adams läppar och den dyrbara berättelsen om Guds nedlåtande nåd i gåvan av sin Son som världens Återlösare. Han trodde och förlitade sig på det löfte han hade fått. Enok var en helig man. Han kände Gud med ett rent hjärta. Han såg människosläktets fördärv och skilde sig från Kains ättlingar och tillrättavisade dem för deras stora ondska. . . . Hans själ plågades av att dagligen bevittna deras undergrävande av Guds auktoritet. Han valde att leva åtskild från dem och tillbringade en stor del av sin tid i ensamhet, som han ägnade åt meditation och bön. Han väntade inför Gud och bad att få veta hans vilja mer fullkomligt, så att han kunde uppfylla den Gud samtalade med Henok genom sina änglar och gav honom gudomlig undervisning. Han lät honom veta att han inte alltid skulle stå ut med människorna i deras uppror - att hans avsikt var att förinta det syndiga släktet genom att låta en vattenflod komma över jorden.

Herren öppnade frälsningsplanen mer fullständigt för Enok och ledde honom genom profetians ande ned genom de generationer som skulle leva efter floden. Han visade honom de stora händelserna i samband med Kristi andra ankomst och världens undergång.

Enok plågades av tvivel angående de döda. Det föreföll honom som om de rättfärdiga och de onda låg i stoftet tillsammans och att det skulle bli den sista av dem. Han kunde inte klart se de rättfärdigas liv bortom graven: han fick en profetisk vision av Guds Son som dog som ett offer för människorna, och han såg Kristus komma i himlens moln, åtföljd av änglaskaran, för att ge liv åt de rättfärdiga döda och återlösa dem från deras gravar. ....

Enok berättade troligen för folket allt det som Gud hade uppenbarat för honom genom profetians ande. Några trodde på hans ord och vände om från sin ondska till att frukta och tjäna Gud. Signs of the Times, 20 februari 1879.

Han drog sig inte vid något tillfälle undan från sällskapet med dem som älskade honom och lyssnade till hans visdomsord; inte heller skilde han sig helt från de onda. Han mötte de goda och de onda vid dessa tillfällen och arbetade för att vända de onda från deras onda vägar."-Spiritual Gifts 3:56.

Enok fortsatte att bli mer himmelsk när han samtalade med Gud.... Herren älskade Enok för att han fortfarande följde honom, avskydde ogudaktighet och uppriktigt sökte himmelsk kunskap så att han kunde uppfylla hans vilja mer perfekt. Han längtade efter att ännu djupare förenas med Gud, som han fruktade, ärade och tillbad. Gud ville inte låta Henok dö som andra människor, utan sände sina änglar för att ta honom till himlen utan att han skulle smaka döden. I närvaro av de rättfärdiga och de onda togs Enok ifrån dem. De som älskade honom trodde att Gud hade fört honom till en av sina önskvärda platser; men efter att de flitigt hade sökt honom och inte kunde finna honom, fick de veta att han inte var där, ty Gud hade tagit honom.-Signs of the Times, 20 februari 1879.

Guds eldvagn sändes till denne helige man och han fördes till himlen."-Review and Herald, 19 april 1870.

Herren har låtit mig se andra världar. Vingar gavs åt mig och en ängel följde mig från staden till en plats som var ljus och underbar.... Jag fördes sedan till en värld som hade sju månar. Där såg jag den fromme Enok, som hade förvandlats. På sin högra arm bar han en praktfull palm och på varje blad stod det skrivet "seger". Runt hans huvud var en bländande vit krans, och i mitten av varje blad stod det "renhet"; och runt kransen fanns stenar i olika färger, som lyste starkare än stjärnorna och kastade strålar tillbaka på bokstäverna och förstorade dem. På baksidan av hans huvud fanns en båge som omslöt kransen, och på bågen stod det skrivet "helighet". Och ovanför kransen fanns en vacker krona som lyste klarare än solen. Jag frågade honom om det var till denna plats som han hade förts från

jorden. Han svarade: "Det är det inte: "Det är det inte, staden är mitt hem och jag har kommit för att besöka denna plats." - Budskap till kyrkan, 39, 40.

Enok representerar dem som kommer att stanna kvar på jorden och förvandlas till himlen utan att se döden. Han representerar den grupp som befinner sig bland de sista dagarnas faror, som motstår korruption, ondska, synd och orättvisa, och som ändå står obefläckad. Vi kan stå som Enok gjorde. Åtgärder har vidtagits för oss. ... Guds änglar, som är överlägsna i styrka, sänds ut för att tjäna dem som skall bli frälsningens arvingar. När dessa änglar ser att vi gör vårt yttersta för att segra, kommer de att göra sitt, och deras ljus kommer att lysa omkring oss och driva bort inflytandet från de onda änglar som finns omkring oss, och de kommer att göra ett fäste omkring oss som en mur av eld."-Review and Herald, 19 april 1870.

Noa

De som levde på Noas och Abrahams tid liknade änglar till kroppsbyggnad, skönhet och styrka, de var mer utsatta för sjukdomar och människans livslängd har blivit kortare. Satan har lärt sig att plåga och försvaga människosläktet - Andliga gåvor 1:69.

Över hundra år före syndafloden sände Herren en ängel till den gudfruktige Noa för att informera honom om att han inte längre skulle visa barmhärtighet mot den korrupta generationen. Men han ville inte att de skulle vara omedvetna om hans beslut. Han skulle undervisa Noa och sända honom som en trogen predikant för att varna världen för den kommande förstörelsen, så att jordens invånare inte skulle ha någon ursäkt. .....

Änglar sändes ut för att samla de djur som Gud hade skapat från fält och skog - Profetians Ande 1:69, 72.

Änglar sändes ut för att samla de djur som Gud hade skapat från fält och skog. Och de följde efter, två och två, man och kvinna, och av ren boskap sju och sju. -Spiritual Gifts 3:67.

Allt var nu klart för att stänga arken, vilket Noa inte kunde göra från insidan. Den hånfulla folkmassan ser en ängel stiga ned från himlen, klädd i blixtens glans. Han stänger den massiva ytterdörren och styr sedan sin kurs tillbaka upp mot himlen - Profetians ande 1:72.

Översvämningen är på väg

Trots den högtidliga uppenbarelse av Guds makt som den otroende folkmassan hade fått se - den onaturliga händelsen att djuren lämnade skog och mark och gick in i arken, och att Guds ängel klädd i himmelsk prakt steg ned från himlen med fruktansvärt majestät och stängde dörren - förhärdade de sina hjärtan och fortsatte att glädjas och håna dessa märkliga bevis på gudomlig makt. Men på den åttonde dagen blev himlen svart. ..... Regn

vräkte ner från molnen ovanför dem. Detta var något som de aldrig hade sett förut.... Stormens våldsamhet ökade tills regnet kom från himlen som mäktiga vattenfall..... Vatten forsade upp ur marken med obeskrivlig kraft och kastade massiva stenblock hundratals meter upp i luften, som i sitt fall begravde sig djupt i jorden.....

Stormens våldsamhet tilltog och klagosången från de folk som hade föraktat Guds auktoritet blandades med elementens raseri. Träd, byggnader, stenar och jord slungades i alla riktningar. Människors och djurs fasa var obeskrivlig. Till och med djävulen, som tvingades bo bland de rasande elementen, fruktade för sitt eget liv. .....

Änglar, mäktiga i kraft, vägledde arken och bevarade den från all skada. Att arken bevarades under varje ögonblick av den fruktansvärda stormen i fyrtio dagar och fyrtio nätter var ett mirakel av gudomlig allmakt. Profetians Ande 1:73, 75.

Efter översvämningen

Noa och hans familj väntade oroligt på att vattnet skulle sjunka undan. han ville ut på jorden igen. Han släppte ut en korp, som flög fram och tillbaka, till och från arken. han fick inte det önskade meddelandet och släppte därför ut en duva; men den fann ingen ro och kom tillbaka till arken. Efter sju dagar sände han ut en annan duva. när den sågs med ett olivblad i munnen blev det stor glädje i den åttamannafamilj som så länge hade varit instängd i arken. Ängeln stiger ner igen och öppnar dörren till arken. Noa kunde öppna toppen, men han kunde inte öppna dörren som Gud hade stängt. Gud talade till Noa genom den ängel som öppnade dörren och befallde Noas familj att komma ut ur arken och ta med sig allt levande. .....

När Noa kom ut ur arken såg han sig omkring och betraktade de mäktiga, glupska djuren som han hade fört ut ur arken, och sedan sin familj, som bestod av åtta personer, och han fruktade mycket att de skulle förgöras av djuren. Men Herren sände sin ängel som sade till Noa: "Rädsla och bävan skall komma över dig, och förskräckelse skall komma över alla djur på jorden och över alla fåglar under himmelen och över alla kryp som kryper på jorden och över alla fiskar i havet; de skall ges i din hand. Allt levande som kryper och lever skall vara er föda; som gröna örter har jag gett allt detta."-Spirit of Prophecy 1:76, 78, 79.

Babels byggare

Några av Noas ättlingar började snart falla bort..... En del trodde inte på Guds närvaro,.... Andra trodde att Gud existerade,.... De som var Guds fiender kände sig dagligen tillrättavisade av det gudfruktiga livet och det heliga uppträdandet hos dem som älskade, lydde och hedrade Gud. De icke-troende höll rådslag tillsammans och kom överens om att skilja sig från de troende.... De reste en bit bort från dem och valde en stor slätt att bo på. De byggde en stad och kom sedan på idén att bygga ett stort torn som skulle nå upp till

molnen, så att de ... inte längre skulle vara utspridda.... de skulle bygga sitt torn mycket högre än vattnet steg upp vid tiden för översvämningen, ... de skulle bli som gudar och härska över folket.....

De upphöjde sig själva mot Gud, men han lät dem inte fullborda sitt verk. De hade byggt hans torn till en stor höjd. Då sände Herren två änglar för att störa dem i deras arbete..... Änglarna förvirrade deras språk,.... Efter detta fanns det ingen mer harmoni i deras arbete. De blev arga på varandra och kunde inte förklara missförståndet och de förunderliga orden för varandra, så de lämnade arbetet, skildes från varandra och spreds över jorden. Fram till denna tid hade människorna bara talat ett språk. En blixt från himlen bröt av toppen på deras torn och kastade det till jorden som ett tecken på Guds vrede - Profetians Ande 1:92, 93.

Kapitel 7 - Änglar i den patriarkaliska eran

Abraham

Gud skänkte Abraham stor ära. Himmelska änglar vandrade med honom och talade med honom som vän med vän."- Patriarker och profeter, 69.

Herren meddelade sin vilja till Abraham genom änglar. Kristus uppenbarade sig för honom och gav honom klar kunskap om morallagens krav och den stora frälsning som skulle åstadkommas genom honom själv."-Review and Herald, 29 april 1875.

Efter Ismales födelse visade sig Herren åter för Abraham och sade till honom: "Jag skall upprätta mitt förbund mellan mig och dig, och din säd och din säd, i deras släkten, till ett evigt förbund." Herren upprepade återigen sitt löfte genom sin ängel att ge Sara en son och att hon skulle bli mor till många nationer - Profetians Ande 1:96.

När Sodom skulle hemsökas av domar var det inte dolt för honom och han förde syndarnas talan inför Gud. Hans inbjudan till änglarna är också ett vackert exempel på gästfrihet.

När patriarken satt i dörren till sitt tält vid middagstid en varm sommardag och tittade ut över det lugna landskapet, såg han tre resenärer närma sig på avstånd. Innan de nådde hans tält stannade de som om de diskuterade vilken väg de skulle gå. Utan att vänta på att de skulle fråga honom något reste sig Abraham snabbt, och när de tycktes vara på väg att vika av åt ett annat håll skyndade han efter dem och bad dem med största artighet att hedra honom genom att stanna för en förfriskning. Med sin egen hand hämtade han vatten för att tvätta bort resans damm från deras fötter. Han valde själv deras mat, och medan de vilade i den svala skuggan och maten tillagades, stod han vördnadsfullt bredvid dem medan de njöt av hans gästfrihet....

Abraham hade bara sett sina gäster som tre trötta resenärer. Han insåg inte att det fanns en bland dem som han fick lov att tillbe utan att det skulle tillräknas honom som en synd. Men nu avslöjades de himmelska budbärarnas sanna karaktär. Även om de var utsända för att straffa, så välsignade de först Abraham, trons man. ....

Abraham hade hedrat Gud, och Herren hedrade honom, undervisade honom om sina planer och uppenbarade sina syften för honom. .... Gud visste mycket väl hur stor Sodoms skuld var, men han uttryckte sig i mänskliga termer, så att de skulle förstå hans rättfärdiga handlande. Innan han straffade överträdarna skulle han själv undersöka hur de hade uppfört sig. Om de inte hade överskridit barmhärtighetens gränser, skulle han ändå ge dem tillfälle till ånger."- Patriarker och profeter, 138, 139.

Sodoms och Gomorras förstörelse

Två av de himmelska budbärarna reste vidare och lämnade Abraham ensam med den som han nu visste var Guds Son. .... Med djup vördnad och ödmjukhet framförde Abraham sin bön: "Jag har vågat tala till min Herre, fastän jag bara är stoft och aska!" ... Han gick nära det himmelska sändebudet och bad sin innerliga bön. Trots att Lot hade blivit en invånare i Sodom, delade han inte de andra invånarnas orättvisa. Abraham tänkte att det måste finnas andra som dyrkar den sanne Guden i denna stora stad. Och med detta i åtanke bad han: "Långt ifrån dig att göra detta: att döda de rättfärdiga med de ogudaktiga ..... Långt ifrån dig! Borde inte den som dömer hela jorden döma sig själv?" Abraham bad inte bara en gång, utan många gånger. När hans böner hördes blev han allt djärvare och fortsatte tills han fick försäkran om att om det bara fanns tio rättfärdiga män i staden, skulle de skonas."- Patriarker och profeter, 139, 140.

Två änglar besökte Lot

I skymningen närmade sig två främlingar stadsporten. De var uppenbarligen resenärer som hade kommit för att övernatta i staden. Ingen kunde i dessa ödmjuka resenärer se de mäktiga budbärarna av gudomligt straff, och den glada, likgiltiga folkmassan drömde inte ens om att de genom sitt bemötande av dessa himmelska budbärare just den natten skulle nå höjden av den skuld som dömde deras stolta stad till undergång. Men det fanns en man som vänligt uppmärksammade främlingarna och bjöd in dem till sitt hem."- Patriarker och profeter, 79.

Änglarna berättade för Lot om syftet med sitt besök: "Vi är på väg att förstöra denna plats, eftersom uppropet mot dem har blivit så stort inför Herren att Herren har sänt oss för att förgöra dem." De främlingar som Lot hade försökt skydda lovade nu att skydda honom och rädda alla i hans familj som skulle fly från den onda staden med honom.... Lot gick ut för att varna sina barn. Han upprepade änglarnas ord: "Stå upp, gå härifrån, för Herren kommer att förstöra staden!" Men de trodde att han skämtade med dem.....

Lot gick sorgsen tillbaka till sitt hem och berättade om sitt misslyckade försök. Då sade änglarna åt honom att resa sig upp och ta med sig sin fru och sina två döttrar som fortfarande var hemma och lämna staden. Men Lot tvekade. Även om han varje dag sörjde över att se våldshandlingar, hade han ingen verklig uppfattning om de avskyvärda, förnedrande synder som pågick i den onda staden.... Han tvekade utan den minsta önskan att ge sig av. Om inte Guds änglar hade varit där, skulle de alla ha omkommit i Sodoms ruiner. De himmelska budbärarna tog honom, hans fru och döttrar och ledde dem ut ur staden.

Där lämnade änglarna dem och återvände för att fullborda förstörelsen av Sodom. En annan kom till Lot. ....

Himlens furste stod vid hans sida, och ändå vädjade han för sitt liv, som om Gud, som hade visat honom sådan omsorg och kärlek, inte fortfarande skulle bevara honom. Han borde ha överlämnat sig helt och hållet till den himmelske budbäraren och utan tvivel eller frågor ha gett sin vilja och sitt liv i Herrens hand. Men som så många andra försökte han göra upp planer för sig själv....

Återigen fick han den högtidliga befallningen att skynda sig, för eldregnet skulle bara hållas tillbaka lite längre. Men en av de flyende vågade kasta en blick tillbaka på den dödsdömda staden, och hon blev ett minnesmärke över Guds dom."- Patriarker och profeter, 79-80.

Abraham prövades

När Abraham var nästan hundra år gammal upprepades löftet om en son för honom, och han försäkrades om att den framtida arvingen skulle vara Sarais barn.... Isaks födelse, som efter en livstid av väntan innebar att deras innersta förhoppningar uppfylldes, fyllde Abrahams och Saras tält med glädje.....

Sarah såg Ismaels oregerliga natur som en ständig källa till osämja, och hon vände sig till Abraham och uppmanade honom att skicka bort Hagar och Ismael från lägret. Patriarken blev djupt bedrövad. Hur skulle han kunna skicka bort sin son Ismael, som han fortfarande älskade? I sin ångest sökte han gudomlig hjälp. Herren befallde honom genom en helig ängel att uppfylla Sarahs önskan.... Och ängeln gav honom det tröstande löftet att även om Ismael var tvungen att lämna sin fars hus, skulle Gud inte överge honom. Hans liv skulle skonas och han skulle bli far till en stor nation. Abraham lydde ängelns ord, men inte utan djup smärta - Patriarkerna och profeterna, 73.

Gud hade kallat Abraham till att bli de troendes fader, och hans liv skulle vara ett föredöme för kommande generationer. Men hans tro hade inte varit perfekt.... För att han skulle kunna nå det högsta målet satte Gud honom på ett nytt prov, det största som någon människa någonsin har ställts inför. I en nattlig syn fick han befallning att bege sig till Moriah-landet och där föra sin son som brännoffer till ett berg som skulle visas för honom.....

Befallningen uttrycktes i ord som måste ha fyllt en fars hjärta med smärta: "Ta din son Isak, din ende son, den du älskar, ... och för honom dit som ett brännoffer" Isak var ljuset i hans hem, trösten på hans ålderdom och framför allt arvtagaren till den utlovade välsignelsen....

Satan var snabb att säga att Abraham måste ha gjort ett misstag, eftersom Guds lag säger: "Du skall icke dräpa!" och Gud skulle inte kräva att man gjorde något som han en gång hade förbjudit. Abraham gick ut ur sitt tält, tittade upp mot den molnfria himlen med dess lysande stjärnor och mindes löftet som han fått nästan 50 år tidigare om att hans

ättlingar skulle bli lika många som stjärnorna. Om detta löfte skulle uppfyllas genom Isak, hur kunde han då tillåtas att dö? Abraham var frestad att tro att han hade begått ett misstag.... Han tänkte på änglarna som skickats för att avslöja Guds beslut att förstöra Sodom. Samtidigt gav de honom löftet om denna son, Isak. Han gick ut till den plats där han flera gånger hade mött de himmelska budbärarna, i hopp om att få träffa dem igen och få ytterligare instruktioner; men ingen kom till hans hjälp.-Patriarkerna och profeterna, 147, 148.

Han hoppades hela dagen på att en ängel skulle komma till honom och välsigna och trösta honom, eller kanske återkalla Guds befallning, men ingen nådens budbärare dök upp. . . Den andra långa dagen gick mot sitt slut, ännu en sömnlös dag tillbringades i ödmjukhet och bön, och den tredje dagens resa påbörjades."- Signs of the Times, 1 april 1875.

På den bestämda platsen byggde de altaret och placerade träet på det. Sedan meddelade Abraham det gudomliga budskapet med darrande röst. Det var med bestörtning och fasa som Isak fick veta sitt öde, men han gjorde inte motstånd.... Han såg det som en ära att bli kallad till att ge sitt liv som ett offer till Gud. ...

Och nu sägs de sista kärleksfulla orden, de sista tårarna fälls, den sista omfamningen ges. Fadern höjer kniven för att döda sin son när hans arm plötsligt hålls tillbaka. En Guds ängel ropar till Abraham från himlen: "Abraham, Abraham!" Han svarar snabbt: "Se, här är jag!" Och återigen hörs rösten: "Sträck inte ut din hand mot pojken och gör honom inte illa, ty nu vet jag att du fruktar Gud och inte skonar ens din son, din ende för mig!" ...

Gud tillät sin Son att dö i lidande och skam. Änglarna, som bevittnade Guds Sons förnedring och plågor, fick inte ingripa som i fallet med Isak. Det fanns ingen röst som ropade ut: "Nu får det vara nog." För att rädda den fallna mänskligheten gav härlighetens konung sitt liv....

Himmelska varelser bevittnade hur Abrahams tro och Isaks lydnad sattes på prov. ..... Hela himlen tittade med förundran och beundran på Abrahams orubbliga lydnad. Hela himlen lovordade hans trohet. Satans anklagelser visade sig vara falska.....

Det hade varit svårt även för änglarna att förstå frälsningsplanen - att förstå att himlens ledare, Guds Son, skulle dö för skyldiga människor. När Abraham fick befallningen att offra sin son väcktes intresset hos alla himmelska varelser. Med djupt allvar följde de varje steg i fullgörandet av denna befallning. När Abraham svarade på Isaks fråga: "Var är djuret till brännoffret?" med: "Gud skall själv välja djuret", och när faderns hand hölls tillbaka när han skulle döda sin son, och när den bagge som Gud hade tillhandahållit offrades i Isaks ställe, upplystes återlösningens mysterium, och till och med änglarna förstod tydligare hur underbart Gud hade sörjt för människans frälsning. Patriarker och profeter, 152, 154, 155.

Isaacs bröllop

För Abraham var det en mycket allvarlig sak att välja hustru åt sin son. Det var viktigt för honom att Isak gifte sig med en kvinna som inte skulle leda honom bort från Gud. .....

Isak litade på sin fars visdom och kärlek, och han var nöjd med att lämna frågan till honom, och trodde också att Gud själv skulle vägleda i valet. Patriarkens tankar gick till hans fars släktingar i Mesopotamien....han anförtrodde den viktiga frågan till "den äldste i sitt hus", en gudfruktig man med erfarenhet och gott omdöme. Denne man hade tjänat honom länge och troget..... Och han sade "Herren, himmelens Gud, som tog mig bort från min fars hus och från mitt födelseland, skall sända sin ängel framför dig." ....

Budbäraren gav sig omedelbart iväg på sin väg..... När han kom till Karan. "Staden Nabor", stannade han utanför murarna nära brunnen där kvinnorna på platsen kom för att hämta vatten på kvällen..... Han mindes Abrahams ord om att Gud skulle sända sin ängel med honom och bad innerligt om Guds vägledning. I sin husbondes hem var han van vid att vänlighet och gästfrihet alltid visades, och nu bad han att den flicka som Gud hade valt skulle väljas genom en artighetsgärning.

Bönen hann knappt uttalas innan den besvarades. Bland de kvinnor som samlats kring brunnen fanns det en som genom sitt artiga uppträdande tilldrog sig hans uppmärksamhet. När hon kom upp ur brunnen gick främlingen fram till henne och bad om lite vatten ur den kruka som hon bar på axeln. Hans begäran beviljades omedelbart och hon erbjöd sig också att hälla vatten åt hans kameler, en tjänst som det var vanligt att även prinsdöttrar gjorde för sina fäders hjordar. På så sätt fick han den önskade token....

Abraham bodde i Beersheba, och Isak, som hade skött boskapen i de närliggande betesmarkerna, hade återvänt till sin fars tält för att invänta tjänarens återkomst från Karan.... En gång, vid kvällstid, hade han gått ut på fältet för att be.... Men tjänaren berättade för Isak allt vad han hade gjort. Sedan förde Isak Rebecka till sin mor Saras tält och tog henne till hustru.-Patriarker och profeter, 171-173.

Jakob och Esau

Jakob och Esau, Isaks tvillingsöner, är stora motsatser både till karaktär och liv. Denna skillnad hade förutsagts av Guds ängel före deras födelse. När ängeln, som svar på Rebeckas oroliga bön, förklarade att hon skulle få två söner, avslöjade han deras framtid för henne och sade att båda skulle bli ledare för ett stort folk, men att den ene skulle vara större än den andre och att den yngre skulle ha företräde....

Isaac... gjorde ingen hemlighet av att Esau, som den äldste, hade rätt till förstfödslorätten. Men Esau tyckte inte om gudsfruktan och kände ingen lust att leva ett religiöst liv.... Rebekka mindes ängelns ord och hon såg barnens karaktär tydligare än sin

man. Hon var övertygad om att arvet enligt det gudomliga löftet var avsett för Jakob. Hon upprepade ängelns ord för Isak, men fadern hade kastat sin kärlek på sin äldste son och var orubblig i sin föresats.-Patriarker och profeter, 177, 178.

Jakob hade fått höra av sin mor att Gud hade uppenbarat förstfödslorätten för honom, och han greps av en outsäglig längtan efter de rättigheter som följde med den. Det var inte hans fars rikedomar som han ville ha. Det var den andliga förstfödslorätten som var föremålet för hans längtan. .....

När Esau en dag kom hem trött och utmattad från jakten och frågade efter maten som Jakob höll på att laga, tog Jakob, som alltid hade förstfödslorätten i åtanke, tillfället i akt och erbjöd sig att stilla sin brors hunger i utbyte mot förstfödslorätten. "Den likgiltige, självupptagne jägaren utbrast: "Jag är på väg att förgås, vad bryr jag mig om min födslorätt!" Och för denna rätt till mat avstod han från sin förstfödslorätt och bekräftade det med en ed. ....

Jakob och Rebecka nådde sitt mål, men de skördade bara problem och sorg på grund av sitt bedrägeri. Gud hade sagt att Jakob skulle få förstfödslorätten, och Guds löfte skulle ha uppfyllts i sinom tid om de i tro hade väntat på att han skulle arbeta för dem. .....

Jakob hotades av döden på grund av Esaus vrede och lämnade sin fars hus som en flykting, men han tog sin fars välsignelse med sig.... På kvällen den andra dagen befann han sig långt från sin fars tält. Han kände sig utstött och visste att alla hans bekymmer berodde på hans eget felaktiga beteende. Förtvivlans mörker sänkte sig över honom och han vågade knappt be. Men han var så ensam att han kände ett behov av Guds beskydd som aldrig förr. Med tårar och djup förödmjukelse bekände han sin synd och bad innerligt om ett bevis på att han inte var helt övergiven. ....

Men Gud lät inte Jakob gå under..... I sin medkänsla uppenbarade Herren exakt vad Jakob behövde - en frälsare. .... Trött av att resa lade sig vandraren ner på marken med en sten som kudde. När han somnade såg han en vacker och lysande stege vars nedre ände var på marken och vars övre ände nådde upp till himlen. På denna stege steg änglar upp och ner, ovanför den var Guds härlighet, och från himlen sade hans röst: "Jag är Herren, din fader Abrahams och Isaks Gud!" ....

I denna vision presenterades återlösningsplanen för Jakob, inte i sin helhet,.... Stegen är en bild av Jesus, som är avsedd att vara den sammanbindande länken. Om han inte genom sina förtjänster hade överbryggat den klyfta som skapats av synden, skulle de tjänande änglarna inte ha haft någon förbindelse med den fallna människan....

Med en ny och bestående tro på Guds löften och förvissningen om de himmelska änglarnas närvaro och beskydd fortsatte Jakob sin resa till "landet med barnen i öster." Patriarker och profeter, 88-94.

Även om Jakob hade lämnat Paddan-aram i lydnad mot Guds befallning, var det inte utan många bekymmer som han återvände till den väg han hade färdats som flykting tjugo år tidigare. Synden att ha bedragit sin far stod fortfarande framför honom.... När han närmade sig slutet av sin resa, orsakade tanken på Esau honom många rädslor..... Återigen gav Herren Jakob ett tecken på gudomlig omsorg. - Patriarkerna och profeterna, 99.

Och Jakob gick sin väg, och Guds änglar mötte honom. Och när Jakob såg dem, sade han: "Detta är Guds armé. Han såg i en dröm Guds änglar i läger runt omkring honom - Andliga gåvor 3:127.

Strax före ... när han färdades längs vägen, såg han två arméer av himmelska änglar marschera som ledare och beskyddare; och när han såg dem, bröt de ut i lovsång och förklarade: "Detta är Guds armé." Och han kallade platsen Mahanajim, vilket betyder två arméer eller läger. - Tidens tecken, 20 november 1879.

Jakob kände dock att han var tvungen att göra något för att garantera sin egen säkerhet. Han gjorde allt som stod i hans makt för att gottgöra den oförrätt han hade gjort sin bror.... Men tjänarna återvände med nyheten att Esau hade gått för att möta Jakob med 400 män, och de hade inte fått något svar på Jakobs vänliga meddelande..... "Då blev Jakob mycket förskräckt..." ... Så han delade dem i två läger, så att den ena kunde fly om den andra blev attackerad.....

De hade nu nått fram till Jabbokbäcken, och när mörkret föll skickade Jakob sin familj över vadstället och lämnade sig själv ensam. Han hade bestämt sig för att tillbringa natten i bön, och han längtade efter att vara ensam med Gud. .....

Plötsligt lades en stark hand på honom. Han trodde att det var en fiende som var ute efter hans liv och försökte slingra sig ur angriparens grepp. I mörkret kämpade de två om övertaget. Inte ett ord sades, men Jakob lade all sin kraft på det och slappnade inte av för ett ögonblick. Medan han på detta sätt kämpade för sitt liv tyngde skuldkänslorna hans själ och han tänkte på sina synder som hade skilt honom från Gud. Men i sin stora nöd kom han ihåg Guds löften, och av hela sin själ bad han om Guds nåd. Kampen fortsatte till strax före gryningen. Då rörde främlingen vid Jakobs höft med sitt finger, så att Jakob omedelbart blev förlamad. Patriarken förstod nu vem hans motståndare var. Han visste att han hade kämpat mot en himmelsk budbärare och att det var därför som han trots nästan övermänskliga ansträngningar inte hade vunnit segern. -Patriarkerna och profeterna, 99-100.

Den som brottades med Jakob kallades en människa, Hosea kallade honom en ängel, medan Jakob sade: "Jag har sett Gud ansikte mot ansikte." Det sägs också att han hade Guds kraft. Det var himlens majestät, förbundets ängel, som kom till Jakob i en människas gestalt och utseende."- Signs of the Times, 20 november 1879.

Det var Kristus, "förbundets ängel", som hade uppenbarat sig för Jakob. Patriarken var nu handikappad och hade stora smärtor, men han ville inte släppa taget om sitt grepp.... Han behövde en försäkran om att hans synd var förlåten.... Ängeln försökte frigöra sig själv. Han sade: "Låt mig gå: "Låt mig gå, för morgonen kommer!" Men Jakob svarade: "Jag släpper dig inte om du inte välsignar mig!" Om detta hade sagts i förmätet självförtroende skulle Jakob ha dödats omedelbart; men hans djärvhet berodde på att han insåg sin egen ovärdighet och förlitade sig på den trogne Gud som håller sitt förbund. ...

Medan Jakob brottades med ängeln skickades en annan himmelsk budbärare till Esau. I en dröm såg Esau sin bror, som hade varit i exil i tjugo år, långt borta från sin fars hus. Han såg hans sorg över moderns död, och han såg honom omgiven av Guds änglaarméer. Esau berättade denna dröm för sina soldater och befallde dem att inte skada Jakob, för hans fars Gud var med honom. .....

Jakobs upplevelse under denna natt av kamp och ångest är en bild av det prov som Guds folk måste genomgå strax före Kristi andra ankomst. -Patriarkerna och profeterna, 100-101.

Kapitel 8 - Änglar under tiden för Exodus

Moses födelse

Men allteftersom tiden gick blev den store man som Egypten hade så mycket att tacka för . . . ...lades i graven. Och det kom en ny kung över Egypten som inte visste något om Josef." "Och han sade till sitt folk: "Se, Israels folk kommer att bli fler och starkare än vi. Velan, låt oss handla klokt med dem, så att de inte blir för många; " . . . Order gavs. . . ...att döda de hebreiska manliga barnen vid födseln. Satan låg bakom denna plan. Han visste att en befriare skulle komma till Israel, och genom att få kungen att döda deras barn hoppades han att Guds plan skulle gå om intet. . . . .

Medan detta bud fortfarande var i kraft, Amram och Jochebed, ...en son. . . . Modern lyckades gömma barnet i tre månader. När hon insåg att hon inte längre kunde hålla honom gömd, gjorde hon en liten kista av papyrusrör, förseglade den med beck och tjära, lade barnet i den och ställde den bland vassen vid Nilens strand. Hon vågade inte stanna vid den och se efter den, för då skulle hon riskera sitt eget och barnets liv, men hans syster Mirjam stod nära. . . . ... men tittade oroligt för att se vad som skulle hända med hennes lillebror. Det fanns också andra som tittade. Modern hade i sina innerliga böner anförtrott sitt barn åt Guds omsorg, och osynliga änglar svävade över dess enkla säng. Änglar ledde Faraos dotter till platsen. Hennes nyfikenhet väcktes av den lilla korgen, och när hon såg det vackra lilla barnet förstod hon genast vad som hade hänt. Den lilles tårar väckte hennes medlidande, ... Hon bestämde sig för att han måste räddas. Hon skulle adoptera honom själv. -Patriarkerna och profeterna, 123.

Israels äldste fick höra av änglarna att tiden för deras befrielse var nära och att Gud skulle använda Mose för denna gärning. Änglarna undervisade också Mose om att Gud hade utvalt honom att bryta oket av slaveri för hans folk. Han trodde emellertid att de skulle få sin frihet med vapenmakt och förväntade sig att han skulle leda hebréerna mot Egyptens arméer."- Patriarker och profeter, 124.

Moses stannade vid hovet tills han var 40 år gammal..... En dag när han var ute på ett sådant besök och såg en egyptier döda en israelit, hoppade han upp och dödade egyptiern. ... Moses begravde genast kroppen i sanden.... När Moses fick nys om detta flydde han i riktning mot Arabien.... En tid senare gifte sig Mose med en av Jetros döttrar, och han stannade fyrtio år hos sin svärfar som herde - Patriarkerna och profeterna, 125.

Moses i Midjan

Om hans ögon hade kunnat öppnas skulle han ha sett Guds budbärare, heliga änglar, böja sig nådigt över honom och sprida sitt ljus omkring honom." - Signs of the Times, 19 februari 1880.

När han utförde sina plikter såg han en buske där grenar, blad och stam brann, men ändå inte förtärdes. När han närmade sig denna underbara syn talade en röst till honom ur lågorna. Det var Guds röst. Det var han som i egenskap av förbundets ängel hade uppenbarat sig för den gamle fadern. Moses ansikte darrade, han greps av skräck när Herren kallade honom vid namn. Med darrande läppar svarade han: "Här är jag." Han varnades för att närma sig sin Skapare med olämpliga bekanta: "Ta av dig skorna från fötterna, ty den plats där du står är helig mark." "Och Moses dolde sitt ansikte, ty han var rädd för att se på Gud." - Signs of the Times, 26 februari 1880.

Tillsammans med sin fru och sina barn gav sig Moses ut på sin resa. . ...till Egypten. . . . På vägen från Midjan fick Mose en fruktansvärd och överraskande varning om Herrens missnöje. En ängel uppenbarade sig för honom på ett hotfullt sätt, som om den omedelbart skulle döda honom. Någon förklaring till detta gavs inte, men Moses kom ihåg att han hade brutit mot en av Guds befallningar. Han hade gett efter för sin hustrus övertalning och underlåtit att omskära deras yngste son. Han hade inte uppfyllt villkoret för att hans barn skulle få del av välsignelserna i Guds förbund med Israel. .... Zippora var rädd att hennes man skulle bli dödad och utförde själv ceremonin. Ängeln tillät sedan Mose att gå vidare. Under sitt arbete med Farao skulle Mose hamna i en mycket farlig situation. Hans liv kunde bara bevaras genom de heliga änglarnas beskydd. Men så länge han medvetet visade likgiltighet inför en känd plikt, kunde han inte känna sig säker, ty Guds änglar kunde inte skydda honom."- Patriarker och profeter, 128-129.

Efter att ha fått instruktioner från ängeln begav sig Aron iväg för att möta sin bror som han hade varit skild från så länge. De möttes i öknens ensamhet vid Horeb. .... De reste till Egypten, och när de kom till Gosen kallade de samman Israels äldste. -Patriarkerna och profeterna, 257.

Egyptens plågor

Mose och Aron var Guds representanter för en fräck och högmodig kung och för förhärdade kungar i uppror som hade lierat sig med onda änglar. Farao och Egyptens stormän var inte omedvetna om Guds kloka styre. Det strålande ljuset hade lyst ned genom tiderna och pekat på Gud, på hans rättfärdiga styre och på kraven i hans lag. Josef och Israels barn i Egypten hade lärt känna Guds kunskap. Även efter det att Israels folk hade förts i fångenskap av egyptierna betraktades inte alla som slavar. Många fick viktiga befattningar och dessa var Guds vittnen." - Youth's Instructor, 8 april 1897.

Satan ... visste att Mose hade blivit utvald av Gud för att bryta träldomens ok över Israels barn.... Han rådgjorde med sina änglar om hur ett verk skulle utföras som skulle uppfylla två syften: 1 Att förstöra det inflytande som Gud gav genom sin tjänare Moses, genom att arbeta genom sina agenter och på så sätt förfalska Guds verk; 2 Att med sina medel utöva ett inflytande genom kulorna, som når in i alla tidsåldrar och hos många förstör

den sanna tron på de mäktiga mirakel och verk som Kristus utförde när han kom till denna värld.-Testimonies for the Church 1:291.

Mose och Aron steg än en gång in i den egyptiske kungens stora salar. Där ... stod de två representanterna för slavfolket inför monarken i det mäktigaste riket på den tiden för att upprepa Guds befallning att befria Israel. Kungen krävde ett mirakel som bevis på deras gudomliga auktorisation.... Aron tog nu staven och kastade den framför Farao, och den blev till en orm. Kungen skickade efter "de visa männen och trollkarlarna" som "kastade sina stavar, och stavarna blev ormar, men Arons stav svalde deras stavar". ...

Trollkarlarna kunde inte få sina trollstavar att förvandlas till riktiga ormar, men med magi och hjälp av den store bedragaren fick de det att se ut så. Satan hade inte makt att förvandla trollstavarna till levande ormar. Trots att ondskans furste besitter en fallen ängels all visdom och makt, kan han inte skapa eller ge liv. Denna förmån tillkommer Gud allena. Men Satan utövade sin makt så långt han kunde. Han skapade en imitation. I människornas ögon såg det ut som om stavarna hade förvandlats till ormar. .... Det fanns ingenting i deras utseende som skilde dem från den orm som Moses producerade. Trots att Herren lät den riktiga ormen svälja de falska, såg Farao det inte som en manifestation av Guds makt, utan som ett slags magi som överträffade hans tjänares.

Farao ville rättfärdiga sin envisa kamp mot Guds befallning och sökte därför en förevändning för att åsidosätta de mirakel som Gud hade utfört genom Moses. Satan gav honom exakt vad han ville ha. Genom de tecken som han utförde genom trollkarlarna gav han egyptierna intrycket att Mose och Aron bara var trollkarlar och besvärjare, och att det budskap de kom med inte kunde anses komma från en högre varelse. Genom sitt bedrägeri lyckades Satan alltså få egyptierna att bli djärvare i sitt uppror och förhärda faraos hjärta så att han inte lät sig övertygas. Satan hoppades också kunna rubba Moses och Arons tro på att de var sända av Gud - Patriarker och profeter, 131, 132. , höger

När underverken utfördes för kungen var Satan närvarande för att omintetgöra deras verkan och hindra Farao från att erkänna Guds överhöghet och lyda hans befallningar. Satan gjorde sitt yttersta för att imitera Guds verk och trotsa hans vilja. Men allt han åstadkom var att bereda vägen för ännu större uppenbarelser av Guds makt och härlighet och att göra den sanne, levande Gudens existens och överhöghet ännu tydligare både för israeliterna och för hela Egypten."- Patriarker och profeter, 167.

Dagen därpå kom stormen som förutspått - åska, hagel och eld blandades med den och förstörde alla växter, skingrade träd och träffade människor och djur. Hittills hade ingen egyptier fått sätta livet till, men nu följde död och förödelse i den förintande ängelns spår. Endast landet Gosen skonades. - Tidens tecken, den 18 mars 1880.

Herren lät Mose instruera israeliterna om hur de skulle lämna Egypten och framför allt hur de skulle undvika det kommande straffet. Varje familj, antingen ensam eller tillsammans med andra, skulle slakta ett "ljudlöst" lamm eller killing och med en oxkvast sprida dess blod "på de två dörrposterna och överliggaren" i huset, så att förintelsens ängel, som skulle komma vid midnatt, inte skulle komma in i huset....

Och Herren sade: "I natt skall jag gå genom Egypten och döda alla förstfödda i Egypten, både människor och djur.... Men blodet i de hus där ni befinner er skall vara ett tecken för er, och jag skall se blodet och gå förbi er; inget förödande slag skall drabba er när jag slår Egypten."- Patriarker och profeter, 274.

Israels barn hade följt de instruktioner som Gud hade gett dem, och när dödsängeln gick från hus till hus bland egyptierna, var de redo för sin resa, - Spirit of Prophecy 1:204.

Varje egyptiskt hem väcktes ur sin sömn av skrik av smärta. De fruktade att de alla skulle dö. De mindes de plågade och morrande skrik som de hörde från hebréerna på grund av en grym kungs omänskliga dekret att slå alla deras manliga barn i hemmen så snart de föddes. Egyptierna kunde inte se den hämnande ängel som gick in i varje hus och utdelade dödsstöten, men de visste att det var hebréernas Gud som hade låtit dem lida samma smärta som de hade tillfogat isreliterna." - Youth's Instructor, 1 maj 1873.

Kristus, den osynlige ledaren för Israel

I Egypten gick det rykten om att Israels barn . . . ...var på väg till Röda havet. . . ...samlade Farao sina styrkor. . . . .ledde själv den anfallande armén, följd av rikets mäktiga män.

Hebréerna hade slagit läger vid havets strand, . . Plötsligt såg de blinkande vapen och rullande vagnar i fjärran. Det var ett tecken på att en stor här ryckte fram. . . . Israeliternas hjärtan greps av skräck. Några ropade till Herren, men de allra flesta skyndade till Mose med sina klagomål. . . . . Hans lugna och självsäkra svar till folket var: Frukta inte! Stå fast, så skall ni få se Herrens frälsning. . . . .

De hade betraktat den underbara molnpelaren som Guds tecken att gå vidare; men nu frågade de sig själva om den inte förebådade någon stor olycka - för hade den inte lett dem till en oframkomlig plats på fel sida av berget? Och i sin villfarelse trodde de att Guds ängel tillkännagav deras olycka.

Men just när den egyptiska armén närmade sig, fast besluten att göra dem till ett lätt byte, steg molntäcket majestätiskt upp i skyn, rörde sig över israeliterna och sänkte sig ned mellan dem och den egyptiska armén. En mur av mörker skilde de förföljda från förföljarna. Egyptierna kunde inte längre se det hebreiska lägret och var tvungna att stanna.

Men allt eftersom natten blev mörkare blev mörkrets vägg ett starkt ljus för hebréerna och upplyste lägret så att det blev ljust som dagen.

Hoppet växte åter i israeliternas hjärtan, och Mose höjde sin röst till Herren. "Då sade Herren till Mose: "Säg åt israeliterna att bryta upp! Lyft upp din stav och sträck ut din hand över havet och dela det i två delar, så att israeliterna kan gå genom havet på torr mark." ...

Och egyptierna, alla Faraos hästar, vagnar och ryttare, följde efter dem och förföljde dem till havets mitt. Men vid tiden för morgonvakan såg Herren från elden och molnpelaren på egyptiernas armé och splittrade den."- Patriarker och profeter, 140-142.

Guds änglar gick igenom deras armé och tog bort deras vagnshjul - Profetians ande 1:209.

Egyptierna greps av förvirring och skräck.... de försökte vända om och fly tillbaka till den strand de hade kommit ifrån. Men Mose drog ut sin stav, och det uppdämda vattnet kom forsande och dånande ned över den egyptiska armén, som slukades av de mörka djupen.-Patriarker och profeter, 287.

Ledaren var en mäktig armégeneral. Hans änglar, som lyder hans befallningar, gick på båda sidor om Israels väldiga armé och de kunde inte skadas. Israel var på den säkra sidan. .... Sedan kom den heliga segerns sand, ledd av Miriam." -Review and Herald, 1 juni 1897.

Jesus var den ängel som omgav molnpelaren på dagen och eldpelaren på natten - Review and Herald, 17 juni 1890.

Kapitel 9 - Änglar från Sinai till Jerikos intagande

Änglar under Israels ökenvandring

Kristus var den ängel som Gud hade utsett att gå före Mose i öknen. Han ledde israeliterna på deras resa till Kanaans land -Review and Herald, 6 maj 1875.

Längs hela den väg som Gud ledde fann de vatten för att släcka sin törst, bröd från himlen för att stilla sin hunger, frid och trygghet under det skuggande molnet på dagen och eldpelaren på natten. Änglar betjänade dem när de klättrade uppför de höga klipporna eller vandrade på öknens grova stigar."- Signs of the Times, 21 oktober 1880.

Gud visade sin stora omsorg om och kärlek till sitt folk genom att sända bröd från himlen. "Människorna åt änglarnas mat": det vill säga mat som gavs dem av änglar - Profetians Ande 1:226.

Israel vid Sinai

Och nu reste sig Sinaibergets massiva vägg framför dem i högtidligt majestät. Molnpelaren vilade över bergets topp, och folket slog upp sina tält på slätten nedanför. Detta skulle bli deras hem i nästan ett år. På natten försäkrade eldpelaren dem om Guds beskydd, och medan de sov föll himmelens bröd tyst över lägret....

Strax efter att israeliterna hade slagit läger vid Sinai kallades Mose upp på berget till Gud. Han gick ensam uppför den branta, ojämna stigen och närmade sig molnet som markerade Guds närvaro. Den Högste skulle nu dra Israel närmare sig själv och ge dem en speciell plats. .....

Herren talade ut ur det tjocka mörker som omslöt honom. Han stod på berget, omgiven av ett följe av änglar, och förkunnade sin lag.... Nu skulle förberedelser göras för Israels slutliga erkännande som Jehovas egendomsfolk med Jehova själv som kung - Patriarker och profeter, 151-155.

"Låt dem göra mig till en helgedom"

På berget blev Mose tillsagd att bygga en helgedom där den gudomliga närvaron skulle visa sig allra tydligast. "Och du skall göra mig en helgedom, så att jag kan bo mitt ibland dem", befallde Gud - Patriarkerna och profeterna, 156.

Byggnaden delades in i två avdelningar av en vacker och dyrbar matta eller gardin som hängde på guldpläterade pelare, och en liknande gardin stängde ingången till den första avdelningen. Dessa gardiner, liksom de inre mattorna som bildade taket, var av de mest praktfulla färger, violett och röd purpur och karmosinrött, sammansatta på det vackraste sätt. Cherubim, sammanvävda med guld- och silvertråd, representerade den

änglaskaror som var knutna till arbetet i den himmelska helgedomen, de änglar som är tjänande andar åt Guds folk på jorden."- Patriarker och profeter, 173.

När tabernaklet var färdigt granskade Mose arbetet och jämförde det med det mönster och de instruktioner han hade fått från Gud, och han såg att varje del stämde överens med mönstret; och han välsignade folket. Gud gav Mose ett mönster för arken, med specifika instruktioner om hur den skulle tillverkas. Arken var gjord för att innehålla de stentavlor på vilka Gud hade ristat in de tio budorden med sitt eget finger. Den var formad som en kista och var överdragen med rent guld på insidan och utsidan. Den var utsmyckad med guldkronor runt toppen.

Över den heliga kistan låg nådastolen, som var gjord av massivt guld. I vardera änden av nådastolen satt en kerub av rent massivt guld. Deras ansikten var vända mot varandra och de tittade vördnadsfullt ner mot nådastolen, vilket representerade alla de himmelska änglarna som med intresse och vördnad tittade på Guds lag som var placerad i arken i den himmelska helgedomen. Dessa keruber hade vingar. Den ena av varje änglas vingar sträckte sig uppåt, medan den andra av varje änglas vingar täckte deras former.

Arken i den jordiska helgedomen var en förebild för den verkliga arken i himlen. Vid sidan av den himmelska arken stod levande änglar vid vardera änden av arken, en med ena vingen överskuggande nådastolen och sträckande sig uppåt, medan de andra vingarna var vikta över deras kroppar som ett tecken på vördnad och ödmjukhet - Spirit of Prophecy 1:272.

Ovanför nådastolen fanns Guds härlighet, uppenbarelsen av den gudomliga närvaron, och det var mellan keruberna som Gud meddelade sin vilja. Ibland förmedlade en röst från molnet budskap från Gud till översteprästen - Patriarkerna och profeterna, 349.

När Herren inte svarade med en röst, lät han de heliga strålarna av ljus och härlighet vila på keruberna på arkens högra sida, som ett erkännande eller en tjänst. Om deras begäran avslogs, vilade en skugga på den vänstra keruben - Profetians ande 1:399.

Genom Kristus skulle det syfte som tabernaklet var en symbol för uppfyllas. I denna praktfulla byggnad reflekterade de guldglittrande väggarna i regnbågens alla färger gardinerna som var vävda med keruber. Lukten av brinnande rökelse genomsyrade allt. Prästerna var klädda helt i vitt, och i det innersta rummets djupa hemlighet, ovanför nådastolen, mellan de böjda, beundrande änglaskikkorna, fanns den Högstes härlighet. I allt detta ville Gud att hans folk skulle kunna tyda hans syfte med den mänskliga själen. Det var samma syfte som långt senare förkunnades av aposteln Paulus, som genom den Helige Ande sade:: rätt

"Vet ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er? Om någon förstör Guds tempel, skall Gud förgöra honom, ty Guds tempel är heligt, och ni är hans tempel."- Education, 36.

Precis vid foten av berget Sinai började Satan genomföra sina planer på att omkullkasta Guds lag och fortsätta det arbete han hade påbörjat i himlen. Under de fyrtio dagar som Mose befann sig på berget tillsammans med Gud arbetade Satan flitigt för att framkalla tvivel, avfall och uppror. Medan Gud skrev sin lag som skulle ges till förbundsfolket, förnekade israeliterna sin trohet mot Gud och krävde gudar av guld! ...

Hela universum hade bevittnat vad som hände på Sinai. Motsättningen mellan Guds och Satans regering kunde ses i efterspelet. De syndfria invånarna i de andra världarna bevittnade än en gång resultatet av Satans avfall och den regeringsform som han skulle ha inrättat i himlen om han hade fått härska-Patriarker och profeter, 168.

Kan vi föreställa oss vilken underbar härlighet som reflekterades från Allmaktens hud i Moses ansikte med en sådan klarhet att folket inte kunde se det? Guds avtryck var på honom och fick honom att se ut som en av de lysande änglarna från tronen."- Testimonies for the Church 4:533.

Under deras resor, när de hade klagat över svårigheterna på vägen och gnällt på sina ledare, hade Moses sagt till dem: "Ni muttrar mot Gud. Det är inte jag utan Gud som har befriat er." Men hans hastiga ord framför klippan: "Jag undrar om vi kan få vatten?" var faktiskt ett erkännande av deras anklagelse.... Herren skulle för alltid ta bort detta intryck från deras sinnen genom att förbjuda Moses att komma in i det utlovade landet. Här fanns ett omisskännligt bevis på att det inte var Mose som var deras ledare, utan den mäktiga ängel som Herren hade sagt om: "Se, jag sänder en ängel framför er för att vakta er på vägen och för att leda er till en plats som jag har berett. Ta väl hand om honom och lyd honom, ... ty mitt namn är i honom." -Patriarkerna och profeterna, 213.

Moses död och uppståndelse

Mose lämnade församlingen och gick tyst och ensam upp på berget Nebo,.... Från denna ensamma bergstopp blickade han med obeslöjade ögon ut över landskapet nedanför, Patriarkerna och profeterna, 471.

Det var inte Guds vilja att någon skulle gå upp med Mose till Pisgahs topp. Där stod han, på en hög topp av Pisgahs topp, i Guds och de himmelska änglarnas närvaro." - Andliga gåvor 4a:57.

Ängeln uppenbarade också för Mose att även om han muttrade för att han hade syndat och inte kunde komma in i det förlovade landet, och även om han kände att han hade fått Israels barn att synda, var det deras egen synd, deras muttrande och klagande, som fick

honom att vända sig bort från det som var rätt och begå en synd som höll honom borta från det förlovade landet. Änglarna sade till honom att det inte var han som led mest, som bar den djupaste syndaskulden i sina hjärtan, utan att det var Kristus, som deras osynlige ledare, som de hade brutit mot. . . .

De himmelska budbärarna hänvisade också till offersystemen som skildrade Kristi korsfästelse och öppnade upp händelser i Mose sinne som kommer att ske i framtiden.... När korsfästelsescenen visades för Mose, vilken scen måste det inte ha varit vid mötet i Pisgah! . . . . Han såg panoramat passera framför sig, såg lidandet hos den ängel som hade lett Israel genom öknen, väglett dem på deras färd genom öknen, från Egypten till Kanaans land. . . När han skådade Frälsarens himmelsfärd och såg att han själv skulle bli en av dem som följde Frälsaren och öppnade de eviga portarna för honom, vilken förändring kom inte över hans ansikte! ...

Han såg jorden renad genom eld och renad från alla spår av synd, alla märken av förbannelsen, och återställd och given åt de heliga att äga för evigt. . När Mose betraktade denna scen fylldes hans ansikte av uttryck för glädje och jubel. Han kunde förstå alla de änglar som uppenbarades för honom. Han tog in hela scenen så som den presenterades för honom. - Utgivna manuskript 10:151, 152, 154, 155, 159.

Efter att han hade blivit mättad av att se Kanaan lade han sig ner som en trött krigare för att vila. Han somnade, men det var dödens sömn. Änglar tog hans kropp och begravde den i dalen. Israeliterna kunde aldrig hitta var han var begravd. .....

Satan gladde sig när han lyckades få Mose att synda mot Gud. Genom denna överträdelse kom Mose nämligen under dödens herravälde. Om han hade fortsatt att vara trogen och hans liv inte hade förstörts, med den enda överträdelsen att Gud inte hedrades för att han förde vatten ur klippan, skulle han ha kunnat komma in i det förlovade landet och skulle ha kommit till himlen utan att se döden. Mikael, eller Kristus, som begravde Mose tillsammans med änglarna, kom ned från himlen, efter det att han hade legat i graven en kort tid, och uppväckte honom. andliga gåvor 4a:57, 58.

Gravens makt hade aldrig brutits tidigare, och Satan hävdade att alla i graven var hans fångar, som aldrig skulle släppas ut ur sitt mörka fängelse.

Nu skulle Kristus för första gången ge liv åt de döda. När Livets Furste och de lysande varelserna närmade sig graven fruktade Satan att hans herravälde var i fara. Tillsammans med sina onda änglar ifrågasatte han de himmelska budbärarnas rätt att beträda det territorium som han betraktade som sitt - Patriarker och profeter, 478.

När Kristus och änglarna närmade sig graven dök Satan och hans änglar upp vid graven och vaktade Moses kropp så att den inte skulle kunna flyttas. När Kristus och hans änglar närmade sig gjorde Satan motstånd mot deras närmanden, men tvingades av Kristi

och hans änglars härlighet och makt att falla tillbaka. Satan gjorde anspråk på Mose kropp på grund av sin enda förseelse, men Kristus hänvisade honom ödmjukt till sin Fader och sade: "Herren hotar dig: "Herren hotar dig." Kristus sade till Satan att han visste att Mose ödmjukt hade ångrat detta enda fel, att det inte fanns någon fläck på hans karaktär och att hans namn stod oförminskat i den himmelska rekordboken. Sedan återuppväckte Kristus Mose kropp, som Satan hade gjort anspråk på. andliga gåvor 4a:58.

Balaak, en profet som gick fel

Gud kom till Bileam på natten, genom en av sina änglar, och frågade honom: Vad är det för män du har med dig? Men Bileam svarade Gud: "Zippors son, kung Balak i Moab, har sänt mig detta budskap: Se, ett folk har kommit ut ur Egypten.... Kom nu och förbanna mig, ... Men Gud sade till Bileam: "Du skall inte gå med dem, du skall inte förbanna det folket, ty de är välsignade!" . Ängeln berättade för Bileam att Israels barn leds under himmelens Guds fana, och att inga förbannelser från människor kommer att fördröja deras framfart.

Nästa morgon steg Bileam upp och sade till Balaks hövdingar: "Återvänd till ert land, ty Herren vägrar att ge mig tillstånd att följa med er." Då reste sig Moabs hövdingar ... och sände åter hövdingar som var fler och ädlare än de förra hövdingarna; och de kom till Bileam och sade till honom "Så säger Balak, Zippors son: Var inte rädd för att komma till mig. Jag skall belöna dig rikligt och göra allt för dig." .... Men Bileam svarade Balaks folk: "Även om Balak ger mig allt silver och guld som han har i sitt hus, kan jag ändå inte göra varken lite eller mycket mot Herrens min Guds bud"-Spiritual Gifts 4a:44.

Bileam sattes på prov för andra gången..... I sitt hjärta ville han uppfylla kungens önskan, och trots att Gud redan hade gjort sin vilja tydligt känd, bad han budbärarna att vänta, så att han kunde rådfråga Gud ännu en gång. Som om den Allsmäktige bara är en människa som kan övertalas!"-Patriarker och profeter, 225.

En ängel sändes till Bileam för att säga till honom: "Om männen kommer för att kalla på dig, res dig upp och gå med dem; men det ord som jag säger till dig, det skall du göra." -Spirit of Prophecy 1:321.

Bileam hade fått tillåtelse att följa med budbärarna från Moab om de kom och hämtade honom på morgonen. Men budbärarna blev otåliga över hans tvekan, och eftersom de förväntade sig att han skulle säga nej även nästa gång, begav de sig hemåt utan att förhandla mer med honom. Nu hade han inte längre någon ursäkt för att göra Balak glad. Men Bileam var fast besluten att få den utlovade belöningen. Så han tog det djur han brukade rida på och gav sig av. Han var rädd för att det gudomliga tillståndet skulle dras tillbaka. Därför skyndade han sig så mycket som möjligt för att inte gå miste om den belöning som han var så angelägen om att få."- Patriarker och profeter, 225.

Guds vrede tändes mot Bileam därför att hans dårskap utmanade den himmelske, och "Herrens ängel ställde sig i vägen för att motstå honom". Odjuret såg den gudomliga budbäraren, som, trots att han var ovänlig mot sin herre, vek av från huvudvägen och in på ett fält. Med elaka slag fick Bileam tillbaka odjuret på vägen, men änglarna visade sig igen på den smala plats som omgavs av muren, och djuret, som försökte undvika den hotfulla gestalten, krossade ryttarens fot mot muren." - Signs of the Times, 25 november 1880.

Bileam var utom sig av raseri och slog djuret ännu värre än tidigare. Nu öppnade Gud munnen på åsnan, och djuret talade med en mans röst och stoppade profeten i hans raseri. 2. Pet. 2, 16. Vad har jag gjort dig, sade odjuret, att du har slagit mig tre gånger?" Rätt

I sin ilska över att ha blivit stoppad på sin resa svarade Bileam odjuret på samma sätt som han skulle ha svarat en människa: Du har hånat mig; om jag hade haft ett svärd i min hand skulle jag ha dödat dig! ...

Nu öppnades Bileams ögon och han såg Guds ängel stå där med draget svärd, redo att döda honom. Han blev förskräckt och böjde sig ner och kastade sig på sitt ansikte. Ängeln sade till honom: Varför slog du din åsna de där tre gångerna? Se, jag har gått ut för att gå emot dig, eftersom du handlade förhastat och reste mot min vilja. Åsnan såg mig och gav vika för mig tre gånger; och om han inte hade gett vika för mig, skulle jag ha dödat dig och skonat hans liv. ...

När Bileam såg Guds budbärare blev han förskräckt och sade: Jag har syndat, ty jag visste inte att det var du som stod i vägen för mig. Men om det är mot dig, kommer jag att återvända igen."- Patriarker och profeter, 227.

Efter att ängeln uttryckligen varnat Bileam för att behaga moabiterna lät han honom fullfölja sin resa....

Balak mötte Bileam och frågade honom varför han tvekade så mycket att komma när han hade sänt bud efter honom. Bileam svarade: Se, jag har kommit till dig. Sedan sade han till honom att han inte fick säga någonting. Det ord som Gud skulle ge honom skulle han säga och inte gå längre än så. Bileam organiserade offren enligt de religiösa ritualerna. Gud sände sin ängel för att träffa Bileam och ge honom ord att säga, precis som han hade gjort under de tider då Bileam var helt hängiven Guds tjänst. Och Gud lade ord i Bileams mun och ... han talade sitt språk: från Aram sände då Balak, Moabs kung, bud efter ... "Kom och förbanna mig Jakob, kom och nedkalla vrede över Israel!" Hur kan jag förbanna när Gud inte förbannar, nedkalla vrede när Herren inte är arg!" ...

Balak blev besviken och arg. Han utropade: "Vad har du gjort med mig! Jag bad dig att förbanna mina fiender, och se, du har välsignat dem!" Balak tror att det är den magnifika synen av israeliterna i deras tält som hindrar honom från att anklaga dem. ...om Israel inte tar tillfället i akt, kan han få en förbannelse från Bileam. Återigen, i Zofim... ...offrade

Bileam brännoffer, och sedan gick han själv ut för att tala med Guds ängel. Och ängeln sade till Bileam vad han skulle säga. Profetians ande 1:322-324.

Josua leder Israel in i Kanaan

Israeliterna sörjde djupt över sin avlidne ledare och ägnade trettio dagar åt särskilda minneshögtider till hans ära. . . . . Josua var nu den erkände ledaren för Israel.....

Började omedelbart att göra förberedelser för att flytta framåt..... Folket lämnade nu sitt läger ... och gick ner till Jordanflodens strand.-Patriarkerna och profeterna, 247.

Fyra himmelska änglar följde alltid med Guds ark på alla dess resor, för att skydda den från alla faror och utföra alla uppdrag som var nödvändiga för dem i samband med arken. Guds Son Jesus, åtföljd av himmelska änglar, gick framför arken när den kom till jorden, och vattnet skar igenom i hans närvaro. Kristus och änglarna stod vid arken och prästerna på flodens botten tills hela Israel hade gått över Jordan - Profetians Ande 1:399.

Om Josuas ögon hade öppnats och han kunde hantera synd, skulle han ha sett Herrens änglar i läger runt Israels barn; för himlens utbildade här hade kommit för att strida för Guds folk, och befälhavaren för Herrens här var där för att befalla."-Review and Herald, 19 juli 1892.

När Josua drog sig tillbaka från Israels arméer för att göra förbön och be om Guds särskilda närvaro för att följa honom, såg han en man av stolt växt, klädd i krigiska kläder, med sitt svärd i handen.... Detta var ingen vanlig ängel. Det var Herren Jesu Kristi ängel, som hade lett hebréerna genom vildmarken, omgiven av en eldpelare på natten och en molnpelare på dagen. Platsen blev helig genom hans närvaro, så Josua blev tillsagd att ta av sig skorna.-Spiritual Gifts 4a:61.

I djup vördnad kastade sig Josua på sitt ansikte och tillbad, och han fick denna försäkran: "Se, jag ger Jeriko och dess kung och krigare i din hand." Samtidigt fick han instruktioner om hur han skulle inta staden - Patriarkerna och profeterna, 249.

Befälhavaren för Herrens armé uppenbarade sig inte för hela församlingen. Han kommunicerade endast med Josua, som berättade historien om detta möte för hebréerna. Det var upp till dem att tro eller tvivla på Josuas ord, att följa de order han gav i namnet på befälhavaren för Herrens här, eller att motsätta sig hans instruktioner och förneka hans auktoritet. inte kunde se änglaarméerna som leddes av Guds Son - Testimonies for the Church 4:162, 163.

Jerikos erövring

Men befälhavaren för Herrens armé kom själv från himlen för att leda himlens arméer i angreppet på den staden. Guds änglar lade sina händer på de massiva murarna och fick dem att falla till marken." - Testimonies for the Church 3:264.

Kristus och änglarna var med på arkens rundtur i Jeriko, och stadens massiva murar rasade i slutet och överlämnade Jeriko i israeliternas händer - Profetians ande 1:399.

När Jeriko föll rörde ingen mänsklig hand stadens murar, för Herrens änglar förde ner fiendens förstärkningar. Det var inte Israel utan fursten i Herrens armé som erövrade Jeriko. Men Israel hade sin roll att spela när det gällde att visa sin tro på prinsen för deras frälsning." -Review and Herald, 19 juli 1892.

Om en enda krigare hade satt sig upp mot murarna, skulle Guds ära ha förminskats och Hans vilja ha korsats. Men arbetet har lämnats åt den Allsmäktige; och om murrornas grund hade lagts i jordens mitt och deras tinnar nått himlavalvet, skulle resultatet bli detsamma när befälhavaren för Herrens här ledde legioner av änglar till anfall."- Signs of the Times, 14 april 1881.

Kapitel 10 - Änglar från domens tidsålder till det jordiska riket

Kristus som "Herrens ängel"

Jag fick se att även om Gud i forna tider sände sina änglar för att betjäna eller föra fram budskap till enskilda människor och dessa människor upplevde det de såg och talade med ängeln om, så slogs de av vördnad och var rädda för att dö. De hade en så upphöjd syn på Guds oerhörda majestät och kraft att de förväntade sig att bli förintade när de kom nära någon som var direkt kopplad till hans heliga upphöjelse. Jag blev hänvisad till Domarboken 13:21, 22, Domarboken 6:22, 23, Josua 5:13-15. - Andliga gåvor 4b:152.

Efter att deras ledare och de äldste som var associerade med honom dog började folket gradvis falla tillbaka till avgudadyrkan....

Herren lät inte sitt folks synder gå ostraffade. Det fanns fortfarande trogna tillbedjare i Israel, och många andra deltog av hävd och genom tidigare umgänge i gudstjänsten vid tabernaklet. En stor grupp samlades vid en religiös fest när Guds ängel, som först hade visat sig i Gilgal, uppenbarade sig för församlingen i Shilo.....

Denna ängel, samma ängel som visade sig för Josua när Jeriko intogs, var ingen annan än Guds Son.... Han visade dem att han inte hade brutit sina löften till dem, men att de själva hade brutit sitt högtidliga förbund.

"När Herrens ängel talade dessa ord till alla israeliterna, brast folket i gråt." "Och de offrade till Herren där. Men deras omvändelse gav inga bestående resultat." - Signs of the Times, 2 juni 1881.

Gideon

Gideon var son till Joash och tillhörde Manasses stam. Den släkt som denna familj tillhörde hade ingen ledarposition bland folket, men Joashs familj kännetecknades av mod och rättfärdighet. .... Gud kallade nu på Gideon för att befria sitt folk. Gideon höll på att tröska vete vid den tiden..... När Gideon stod gömd här och arbetade tänkte han sorgset på förhållandena i Israel och undrade hur hans folk skulle kunna befrias från förtryckets ok.

Plötsligt uppenbarade sig "Herrens ängel" för honom och tilltalade honom med orden: "Herren är med dig, starke krigare!" - Patriarker och profeter, 282.

Ängeln hade dolt den gudomliga härligheten i sin närvaro, men det var ingen annan än Kristus, Guds Son. När en profet eller en ängel gav ett gudomligt budskap, var det ord: "Herren säger: Jag skall göra detta", men om den som talade till Gideon sägs det: "Herren sade till honom: Jag skall vara med dig": Jag skall vara med dig" rätt

Gideon, som ville visa sin berömde gäst särskild ära och hade blivit försäkrad om att ängeln skulle vänta, skyndade sig till sitt tält och beredde ur sitt knappa förråd ett getkid och osyrade bröd, som han tog med sig och ställde framför honom. . . . . .

När gåvan hade överlämnats sade ängeln: "Ta köttet och det osyrade brödet, lägg det på klippan där och häll ut soppan över det." Gideon gjorde så, och då gav Herren det tecken han ville ha. Med staven i sin hand rörde ängeln vid köttet och det osyrade brödet, och en eld bröt ut ur klippan och förtärde alltsammans som ett offer och inte som en gästfri måltid, ty han var Gud och inte människa. Efter detta tecken på sin gudomliga karaktär försvann ängeln.

När han var övertygad om att han hade sett Guds Son blev Gideon rädd och utbrast: "Ve, Herre, Herre, jag har sett Herrens ängel ansikte mot ansikte." Rätt

Då visade sig Herren för andra gången för Gideon och sade: "Frid vare med dig! Frukta icke, du skall icke dö!" Dessa ord uttalades av samme medlidsamme Frälsare som sade till de frestade lärjungarna på den oroliga sjön: "Det är jag, frukta icke!" Samme man som visade sig för de sörjande i salen på övervåningen och talade samma ord som Gideon: "Frid vare med er!" -Tidens tecken, 23 juni 1881.

Samson

Under det utbredda avfallet fortsatte människor som troget tjänade Gud att vädja till honom att befria Israel. . . . På gränsen mellan höglandet och den filisteiska slätten låg den lilla staden Zorah. Där bodde Manoas familj. De tillhörde Dans stam och var en av de få familjer som hade förblivit trogna mot Gud under det allmänna avfallet. "Herrens ängel" uppenbarade sig för Manoas barnlösa hustru och sade att hon skulle få en son och att Gud skulle låta honom ta de första stegen för att befria Israel. I detta syfte lärde ängeln henne hur hon skulle leva och hur hon skulle behandla sitt barn.

Kvinnan gick och sökte upp sin man, och när hon hade berättat för honom hur ängeln såg ut upprepade hon vad han hade sagt. I rädsla för att de skulle missbedöma den viktiga uppgift som anförtrotts dem bad hennes man denna bön: "Ack, Herre, låt den Guds man som du sände komma till oss igen för att lära oss hur vi ska handskas med pojken som ska födas." Rätt

När ängeln dök upp igen frågade Manoa ivrigt: "Vad ska vi göra med pojken?" Ängeln upprepade vad han tidigare hade sagt: "Allt vad jag har talat till kvinnan skall hon akta sig för; hon skall inte äta något som växer på vinstocken, hon skall inte dricka vin eller stark dryck och hon skall inte äta något orent; hon skall iaktta allt vad jag har bjudit henne."- Patriarker och profeter, 289.

Manoah och hans hustru visste inte att den som talade till dem var Jesus Kristus. De såg på honom som Herrens budbärare, men om han var en profet eller en ängel var de förvirrade. De ville visa gästfrihet mot sin gäst och bad honom stanna där medan de förberedde ett barn åt honom. Men i sin okunnighet om hans karaktär visste de inte om de skulle offra det som ett brännoffer eller ge det till honom som mat.

Ängeln svarade: "Även om du håller mig kvar skall jag inte äta av din mat, men om du vill offra ett brännoffer skall du föra fram det till Herren." Menoah var säker på att hans gäst var en profet och sade: "Vad heter du? När ditt ord har gått i uppfyllelse skall vi hedra dig!" Rätt

Svaret var..: "Varför frågar du efter mitt namn? Du skall veta att det är underbart." Manoah insåg sin gästs himmelska natur och tog "getkidet och skördeoffret och offrade det på klippan åt Herren, som handlar underbart, och Manoah och hans hustru såg på." Eld kom från klippan och förtärde offret, och "Och när lågan steg upp till himlen från altaret, steg Herrens ängel upp i altarets låga, medan Manoah och hans hustru såg på; och de föll på sina ansikten till marken." Det kunde inte längre råda något tvivel om deras gästs karaktär. De visste att de hade sett den Helige som hade svept in sin härlighet i molnpelaren och som hade varit Israels vägvisare och hjälpare i öknen.

Förvåning, vördnad och skräck fyllde Manoas hjärta, och han kunde bara utbrista: "Vi är döda, ty vi har sett Gud!" Men hans följeslagare hade mer tro än han i detta högtidliga ögonblick. Hon påminde honom om att Herren med glädje hade tagit emot deras offer och lovat dem en son som skulle börja befria Israel. Detta var ett bevis på gunst istället för ilska. - Tidens tecken, den 15 september 1881.

Det gudomliga löftet till Manoah uppfylldes i sinom tid genom födelsen av en son, som fick namnet Simson. På ängelns befallning kom ingen rakkniv på barnets huvud; han var helgad åt Gud som nasaren från sin födelse. Signs of the Times, 6 oktober 1881.

Samuel och Eli

Samuel var ett barn som omgavs av de mest fördärvliga influenser. Han såg och hörde saker som gjorde hans själ bedrövad. Elis söner, som tjänstgjorde i heliga ämbeten, styrdes av Satan. Dessa män besudlade hela atmosfären i sin omgivning. Män och kvinnor förhäxades dagligen av synd och orättfärdighet, men Samuel vandrade obefläckad. Hans karaktär var obefläckad. Han kände sig inte i förbund med, eller hade det minsta nöje av, de synder som fyllde hela Israel med fruktansvärda rykten. Samuel älskade Gud; han höll sin själ i en så intim förbindelse med himlen att en ängel sändes för att tala till honom om Elis söners synder, som fördärvade Israel.-Testimonies for the Church 3:472, 473.

Elins söners beteende var så vågat...att inget offer kunde sona en sådan hänsynslös överträdelse.... Dessa onda ledde arken till Israels läger....

Gud lät sin ark tas av deras fiender och visade Israel det meningslösa i att lita på arken, symbolen för hans närhet, medan de skändade buden inuti arken. .....

Filistéerna jublade eftersom de hade, som de trodde, israeliternas berömda ark, som hade utfört dessa mirakel för dem och fått dem att frukta sina fiender. De tog Guds ark till Ashdod och ställde den i ett praktfullt tempel som byggts till ära för deras mest populära gud, Dagon, och ställde den bredvid sin egen gud. När dessa gudars präster kom in i templet på morgonen, såg de till sin fasa att Dagon hade fallit på sitt ansikte till marken framför Herrens ark. .... Guds änglar, som alltid följde med arken, störtade den meningslösa guden och misshandlade den sedan för att visa att Gud, den levande Guden, stod över alla gudar och att alla hedniska gudar inte är något för honom.-Spiritual Gifts 4a:106, 107.

Männen i Beth-Shemesh var snabba med att meddela att arken var i deras ägo, och människor från grannskapet strömmade till för att välkomna den tillbaka. Arken hade placerats på den sten som först hade tjänat som altare, och folket offrade nu mer där den stod.... Istället för att hitta en lämplig plats för den lämnade de den på fältet. De fortsatte att gå och titta på den och prata om det fantastiska sätt på vilket de hade återfunnit den, och till slut började de gissa sig till vad som kunde vara hemligheten bakom dess märkliga kraft. Till slut tog nyfikenheten överhanden, de tog bort filtarna runt den och vågade öppna den....

Inte ens de hedniska filistéerna hade vågat ta bort ridåerna runt den. Osynliga änglar från himlen följde den på alla dess resor. Folket i Beth-Shemesh straffades omedelbart för sin djärvhet och brist på vördnad. Många dödades plötsligt - Patriarkerna och profeterna, 306.

Saul och Jonathan

Gud hade uppfostrat Samuel till att döma Israel. Han hedrades av folket. Gud skulle erkännas som deras stora huvud; ändå utsåg han deras härskare och genomsyrade dem med sin ande och meddelade sin vilja till dem genom sina änglar.-Spiritual Gifts 4a:67.

Herren ville inte låta Saul få äran att besegra filistéerna eftersom han hade begått den förmätna synden att offra. Istället valde han kungens gudfruktige son, Jonathan, till att befria Israel. ....

Himmelens änglar skyddade Jonathan och hans följeslagare, änglar kämpade vid deras sida och filistéerna besegrades - Patriarker och profeter, 322.

Guds änglar kämpade på Jonatans sida, och alla filistéerna föll omkring honom. Stor fruktan grep filistéernas armé i fält och i garnisonen . . . . . Marken skakade under dem, som om en stor mängd ryttare och vagnar stod på marken, redo för strid. Jonatan och hans

rustningsbärare, och till och med filistéernas armé, visste att Herren arbetade för hebréernas befrielse. -Spiritual Gifts 4a:70.

Davids första år

Samuel kom inte längre till Saul med instruktioner från Gud. Herren kunde inte använda honom för att genomföra sina syften. Men han sände Samuel till Isais hus för att smörja David, som han hade valt att bli härskare i stället för Saul, som han hade förkastat.

När Isais söner gick inför Samuel skulle han ha valt Eliab, som var storvuxen och hade ett högt utseende, men Guds ängel stod hos honom för att vägleda honom i ett viktigt beslut och instruera honom att inte döma efter utseendet. Eliab fruktade inte Herren: hans hjärta var inte helt och hållet hos Gud. Han skulle bli en stolt och krävande härskare. Bland Isais söner fanns ingen annan än David, den yngste, vars ödmjuka yrke var att valla får. - Andliga gåvor 4a:77, 78.

David hade inte någon upphöjd statur, men hans ansikte var vackert och uttryckte ödmjukhet, ärlighet och sant mod. Guds ängel signalerade till Samuel att David var den som han skulle smörja, för han var Guds utvalde. Från den tiden gav Herren David ett klokt och förståndigt hjärta. - Profetians ande 1:368.

Davids äldste bror, Eliab... var avundsjuk på David eftersom han var hedrad före honom. Han föraktade David och såg honom som underlägsen sig själv. Han anklagade honom inför andra för att stjäla utan att hans far såg tvisten. Han hånade honom för den lilla verksamhet han ägnade sig åt, att vakta några får i öknen. David avvisar den orättvisa anklagelsen och säger: "Vad har jag nu gjort? Det var ju bara en fråga!" David är inte så noga med att förklara för sin bror att han har kommit till Israels hjälp, att Gud har sänt honom för att döda Goliat. Gud har utvalt honom till härskare över Israel, och eftersom den levande Gudens arméer var i sådan fara, hade han fått i uppdrag av Guds ängel att befria Israel - Profetians ande 1:371.

Saul möter en ängel

[Saul] lät sig vägledas av sitt eget omdöme tills han gav sig hän åt raseri. Han fick ett våldsamt anfall av raseri och galenskap när han var på väg att ta livet av någon som vågade motsätta sig hans vilja. . . Det var Davids oklanderliga karaktär och ädla trohet som väckte kungens vrede; och han såg att Davids liv och närvaro fick honom att skämmas....

Han kom till Rama och stannade till vid den stora källan i Sehu. Där samlas människor för att hämta vatten, och han frågade var Samuel och David var. När han fick svaret att de var i Naioth, skyndade han sig dit. Men Guds ängel mötte honom på vägen och vägledde honom. Guds Ande hade honom i sin makt och han gick ut på vägen i bön till Gud, i en blandning av bön och helig musik. Han profeterade om Messias ankomst som

världens återlösare. När han kom till Naioth i Rama tog han av sig ytterplagget, som visade hans ställning, och hela dagen och hela natten var han inför Samuel och hans elever, under inflytande av den gudomliga Anden."- Signs of the Times, 24 augusti 1888.

Sauls möte i Endor och hans död

Kriget bröt ut igen mellan Israel och filistéerna..... Saul hade fått veta att David och hans män var med filistéerna, och nu förväntade han sig att Jesajas son skulle hämnas. Kungen befann sig i en svår situation..... Nästa dag var Saul tvungen att strida mot filistéerna. Olyckan hängde över honom och han längtade efter hjälp och vägledning. Men det var förgäves att be Herren om hjälp. "Herren svarade honom inte, varken genom drömmar eller genom Urim eller genom profeterna." ...

Saul sade därför till sina män: Sök upp en kvinna som kan manövrera, så skall jag gå till henne och be om råd. ... Kungens män berättade att det i En-Dor bodde en kvinna som hade en spådomsanda. Denna kvinna var i förbund med Satan och hade gått i hans tjänst för att göra hans vilja. I gengäld hjälpte mörkrets furste henne genom att utföra underverk och avslöja hemligheter. 122 Saul förklädde sig och gav sig iväg i skymningen med två följeslagare för att söka upp kvinnan. ..... I nattens mörker färdades Saul och hans följeslagare över slätten och efter att ha passerat filistéernas armé korsade de bergskammen och sökte upp trollkvinnans ensliga hem i En-Dor. 122

När hon hade kastat sina trollformler sa hon: Jag ser en ande stiga upp ur jorden! ..... En gammal man reser sig, insvept i en mantel! Då kände Saul igen det som Samuel, och han kastade sig med ansiktet mot marken och böjde sig ner. ... 122 Det var inte Guds heliga profet som trollkvinnan trollade fram. Samuel var inte närvarande i denna demongrotta. Den övernaturliga varelse som dök upp frammanades av Satans makt."- Patriarker och profeter, 351-352. 122

De första orden kvinnan sade efter sin trans var riktade till kungen: "Varför har du lurat mig? Du är Saul! Den onda anden som låtsades vara profeten informerade först i hemlighet den onda kvinnan om att hon hade blivit lurad. Sedan sade den gestalt som utgav sig för att vara profeten till Saul: Varför har du stört min frid och kallat fram mig? Saul svarade: Jag är i stor ångest; filistéerna anfaller mig, och Gud har övergivit mig och svarar mig inte längre, varken genom profeterna eller genom drömmar. Därför har jag sänt bud efter dig, för att du skall säga mig vad jag skall göra ... 122 Så länge Samuel levde struntade Saul i hans råd och tog illa vid sig av hans tillrättavisningar, men nu när han var i nöd och hotades av olyckor såg han profetens hjälp som sitt enda hopp, och för att komma i kontakt med himlens representant sökte han förgäves upp helvetets budbärare. Saul var helt utlämnad åt Satans nåd, och nu såg Djävulen, som älskar att skada och förstöra, sin stora chans att göra slut på den olycklige kungen. Varelsen som utgav sig för att vara Samuel framförde detta fruktansvärda budskap till Saul som svar på hans brådskande bön: 123

Varför frågar du mig när Herren har övergivit dig och blivit din fiende? ... Eftersom du inte lydde Herren, ... Herren skall också ge Israel i filistéernas händer tillsammans med dig!"- Patriarker och profeter, 680.

När Saul frågade efter Samuel lät Herren inte Samuel visa sig för Saul. Han såg ingenting. Satan fick inte störa Samuels vila i graven och få honom att komma till verkligheten. Inte ens en spåkvinna. Gud ger inte Satan makten att väcka de döda. Men Satans änglar antar döda vänners skepnad och talar och handlar som dem, så att han genom att bekänna kära vänner bättre kan utföra sitt bedrägeri. Satan kände Samuel väl, och han visste hur han skulle få honom att se ut som en spåman och fullständigt korrigera Sauls och hans söners öde." Spirit of Prophecy 1:376.

Bibelns berättelse om Sauls besök hos kvinnan i En-Dor har varit ett problem för många bibelforskare. En del tror att det var Samuel själv som talade till Saul, men Bibeln innehåller tillräckligt med information för att motbevisa detta. Om Samuel, som vissa hävdar, befann sig i himlen, måste antingen Gud eller Satan ha tagit ner honom på jorden igen. Ingen kan för ett ögonblick få sig själv att tro att Satan hade makt att föra ner Guds heliga profet från himlen som svar på en ond kvinnas besvärjelser. Inte heller kan vi dra slutsatsen att Gud sände ner honom till trollkvinnans grotta, för Herren hade redan vägrat att svara Saul genom drömmar, genom Urim och genom profeterna. 1. Sam. 28:6. Gud hade själv valt dessa kommunikationsmedel, och han förkastade dem inte för att framföra sitt budskap med hjälp av Satans redskap.

Det svar som gavs avslöjar själva dess ursprung. Dess syfte var inte att uppmuntra Saul till omvändelse, utan att kasta honom in i olycka, och detta är inte Guds specialitet, utan Satans. Dessutom säger Skriften att Sauls närmande till trollkvinnan var en av anledningarna till att Gud förkastade honom och lät honom dö. "Så dog Saul för det äktenskapsbrott som han hade begått mot Herren, därför att han inte hade lyssnat till Herrens ord och därför att han hade frågat en ande om råd och inte hade sökt råd hos Herren. Därför dödade han honom och gav riket åt David, Isais son." 1 Krön. 10:13-14 - Patriarkerna och profeterna, 683.

Kapitel II - Änglar från Davids tid till den babyloniska fångenskapen

Davids regering

Arken blev kvar i Abinadabs hus tills David blev kung. Han samlade ihop alla Israels utvalda män, trettiotusen, och gick för att hämta Guds ark. De satte arken på en ny kista och förde ut den ur Abinadabs hus. Uzza och Ajo, Abinadabs söner, körde vagnen. David och hela Israels hus spelade inför Herren med alla slags musikinstrument. "Men när de kom till Nacons tröskplats sträckte Uzza ut handen och grep tag i Guds ark, eftersom oxarna snubblade. Då flammade Herrens vrede upp mot Uzza, och Gud slog honom där eftersom han sträckte ut sin hand mot arken, och han dog på platsen bredvid Guds ark." Uzza var arg på oxarna för att de snubblade. Han visade en tydlig misstro mot Gud, trots att han, som hade fört arken från filistéernas land, inte kunde ta hand om den. Änglarna som var med arken slog ner Uzza för att han förmätet och otåligt lade sin hand på Guds ark - Andliga gåvor 4a:111.

Med nya erövringskrig i tankarna bestämde sig David för att göra sin armé ännu större och krävde att alla i rätt ålder skulle tjänstgöra i armén. För att kunna fullfölja denna plan var han tvungen att hålla en huvudräkning. Hans motiv var stolthet och ambition. .....

Davids plan stod i direkt konflikt med teokratins principer. Till och med Joab, som vanligtvis inte hade några skrupler, protesterade. ..... Men Joab var tvungen att böja sig för kungens ord. ...

Nästa morgon gav profeten Gad honom detta budskap: "Så säger Herren: Välj! Vill du välja tre år av hungersnöd, eller vill du fly i tre månader från dina fiender och dina fienders svärd, eller skall det bli tre dagar med Herrens svärd och farsoter i landet, då Herrens ängel skall sprida förödelse över hela Israel? "Se nu", fortsatte profeten, "vad jag skall svara den som har sänt mig!" Rätt

Kungen svarade: ... "Låt mig falla i Herrens hand, ty hans nåd är mycket stor; jag vill inte falla i en människas hand."- Patriarker och profeter, 390.

En snabb utrotning följer. Sjuttiotusen utplånades av pest. David och Israels äldste befann sig i djupaste ödmjukhet och sorg inför Herren. När Herrens ängel var på väg att förstöra Jerusalem, sade Gud åt honom att avbryta sitt dödsverk. En medlidsam Gud älskar fortfarande sitt folk, trots deras uppror. Den krigsklädde ängeln med ett draget svärd i handen, utsträckt över Jerusalem, uppenbarade sig för David och hans följeslagare. David blir livrädd och ropar ut sin ångest och sin passion för Israel. Han ber Gud att rädda fåren. I sin vånda bekänner han: "Det är jag som har syndat, det är jag som har begått brödet, men fåren, vad har de gjort? Låt din hand slå mig och mina fäders hus!""-Spirit of Prophecy 1:385, 386.

Herrens ängel hade stannat utanför Jerusalem. Han stod på berget Moriah, "vid jebusiten Ornans tröskplats". På profetens uppmaning gick David upp på berget och byggde ett altare åt Herren "och offrade brännoffer och tackoffer; och när han ropade till Herren, svarade Herren honom genom att sända eld ned från himlen på brännoffersaltaret." "Då förbarmade sig Herren över landet, och Israel blev befriat från plågan." Rätt

Platsen där altaret hade byggts skulle för alltid betraktas som helig, och nu erbjöd sig Ornan att skänka den till kungen. Men kungen ville inte acceptera erbjudandet..... "Då gav David Ornan guld till en vikt av 600 siklar för platsen. Den här platsen var redan minnesvärd, för det var här som Abraham byggde ett altare för att offra sin son. Nu blev den helgad eftersom den hotande olyckan avvärjdes här, och när Salomos tempel skulle byggas senare....

Från det ögonblick David blev kung hade det varit en av hans högsta önskningar att bygga ett tempel åt Herren. Även om han inte tilläts göra det, svalnade inte hans glöd och brinnande intresse i frågan - Patriarker och profeter, 389, 391.

David gav honom genom sin ängel ett mönster för det hus som Salomo skulle bygga åt honom. En ängel anlitades för att stå vid Davids sida när han skrev ner de viktiga instruktionerna till Salomo om husets utformning - Andliga gåvor 4a:94.

Salomon

Folkets hjärtan vänder sig till Salomo på samma sätt som folkets hjärtan vände sig till David, och de lydde honom i alla ting. Herren sände sin ängel för att undervisa Salomo i en dröm under natten. Han drömde att Gud talade till honom. Då sade Salomo: "Du visade stor barmhärtighet mot din tjänare David, min far, som också vandrade inför dig i trohet, rättfärdighet och hjärtats rättrådighet; och du lät denna stora barmhärtighet förbli över honom och gav honom en son som nu sitter på hans tron. . . . . Ge därför din tjänare ett lydigt hjärta, så att han kan döma ditt folk och skilja mellan gott och ont, ty vem kan döma detta ditt stora folk!"-Spiritual Gifts 4a:96, 97.

Förutom keruberna ovanpå arken gjorde Salomo två andra änglar av större storlek, som stod på var sin sida om arken och representerade de himmelska änglarna som alltid höll Guds lag. Det var omöjligt att beskriva skönheten och prakten i detta tabernakel. Liksom i tabernaklet fördes den heliga arken fram i högtidlig och vördnadsfull ordning och ställdes på sin plats under vingarna på de två ståtliga keruberna som stod på golvet." - Profetians Ande 1:413.

Elias

Efter att han först hade visat sig för Ahab och uttalat Guds domar mot honom på grund av hans och Israels avfall, ledde Gud hans väg från Isebels makt till en säker plats i bergen,

vid bäcken Kish. Där hedrade han Elia genom att morgon och kväll sända honom mat genom en Guds ängel. När bäcken blev tom skickade han honom till änkan i Sarepta och utförde ett dagligt mirakel genom att ge änkan och Elia mat. vittnesbörd till församlingen 3:288.

Nu står Elia inför Ahab och de falska profeterna. De är omringade av Israels här. Elia är den ende som kommer för att försvara Guds ära. Här står den man som hela riket har beskyllt för alla de olyckor som har drabbat det. Han är till synes försvarslös när han står där inför Israels kung, Baals profeter, soldaterna och de tusentals människorna. Men Elia är inte ensam. Han är omgiven av himlens skyddande änglaskaror som är mäktiga i kraft - Profeter och kungar, 76.

I solens starka sken, omgiven av tusentals - krigare, bollprofeter, Israels monarker - står den försvarslöse mannen Elia till synes ensam, men inte helt ensam. Himlens mäktigaste armé omger honom. Änglar som överträffar sig själva i styrka har stigit ned från himlen för att skydda den trogne och rättfärdige profeten. Med en sträng och befallande röst ropar Elia: "Hur länge ska du fortsätta halta på båda sidor? Om Herren är Gud, så håll er till honom, och om Baal är Gud, så håll er till honom!" Men folket svarade honom inte ett ord."-Testimonies for the Church 3:280.

När Israel står tvivlande och tvekande på Karmel bryter Elias röst åter tystnaden: "Jag är den ende av Herrens profeter som återstår, och Baals profeter är 450 man; låt oss nu få två ungtjurar; de skall välja en tjur och skära den i bitar och lägga den på elden, men de skall inte tillföra eld; den andra skall jag göra och lägga på elden, men utan att tända eld. Sedan skall du anropa din guds namn, och jag skall anropa Herrens namn; den gud som svarar med eld är Gud."- Profeter och konungar, 76.

Hur gärna skulle inte Satan, som föll som en blixt från himlen, ha kommit till hjälp för dem som han hade bedragit och vars sinnen han hade kontrollerat och som var helt hängivna hans tjänst. Han skulle gärna ha sänt blixtar och tänt deras offer; men Jehova hade bundit Satan. Han hade begränsat hans makt, och alla hans bedrägerier kunde inte ge en enda gnista till Baals altare."-Review and Herald, 30 september 1873.

Svek Gud Elia i denna prövningens tid? Nej, det gjorde han inte! Han älskade sin tjänare lika mycket när han kände sig övergiven av Gud och människor som när eld kom ner från himlen och lyste upp berget som svar på hans bön. Medan Elia låg och sov väcktes han av en lätt beröring och hörde en mild röst. Förskräckt hoppade han upp på fötterna och skulle just fly, rädd att fienden hade upptäckt honom. Men det medlidsamma ansikte som böjde sig över honom var inte en fiendes, utan en väns. Gud hade sänt en ängel från himlen för att ge mat till sin tjänare. "Stå upp och ät!" sade ängeln. "Och när han såg sig omkring, såg han att där hans huvud hade vilat fanns rostat bröd och en kruka med vatten." Rätt

När Elia hade ätit den mat som ställdes fram för honom somnade han om. Ängeln kom för andra gången. Han rörde vid den utmattade mannen och sade försiktigt och medkännande: "Stå upp och ät, annars blir vägen för lång för dig!" "Så steg han upp och åt och drack, och stärkt av denna måltid färdades han i fyrtio dagar och fyrtio nätter raka vägen till Guds berg Horeb", där han tog skydd i en grotta.-Propeter och konungar, 84.

När Elia satt ensam och modfälld i öknen sa han att han hade fått nog av livet och bad att få dö. Men i sin barmhärtighet tog Herren honom inte på orden. En annan stor uppgift väntade honom. - Profeter och kungar, 228.

Herrens ord kom till honom genom en mäktig ängel: "Vad är du här för, Elia?" I själens bitterhet muttrade Elia sorgset: "Jag har varit full av svartsjuka mot Herren, härskarornas Gud, därför att israeliterna har övergivit ditt förbund, de har brutit ner dina altare och dräpt dina profeter med svärd! Jag är ensam kvar, och nu är de ute efter mitt liv!" Rätt

När profeten uppmanades att lämna grottan han gömt sig i, sa ängeln åt honom att stå inför Herren på berget och lyssna till hans ord. När Elia lydde: "Se, Herren gick förbi, och ett stort och starkt väder som slet sönder berg och krossade klippor gick framför Herren, men Herren var inte med i vädret. Efter ovädret kom en jordbävning, men Herren var inte med i jordbävningen. Efter jordbävningen kom elden, men Herren var inte i elden. Men efter elden hördes ett stilla, lågt sorl, och när Elia hörde det svepte han in huvudet i sin mantel och gick ut och ställde sig vid grottans ingång." När hans grinighet avtog blev han mjukare och mer dämpad. Han visste nu att en stilla förtröstan på Gud alltid kommer att vara en närvarande hjälp i nödens stund."-Review and Herald, 23 oktober 1913.

När Elia var på väg att lämna Elisa sade han till honom: "Säg mig vad du vill att jag ska göra för dig innan jag tas ifrån dig! Elisha sade: Låt en dubbel portion av din ande falla till mig! -GW 116.

"Då sade han: 'Det är en stor begäran du gör! Om du ser mig när jag tas bort från dig, ... Medan de talade med varandra, se, då kom en eldvagn och eldhästar och skilde dem åt, och Elia for upp till himmelen i stormen.

"Och Elisja såg det och ropade: Min far, min far, du Israels vagnar och ryttare!"-Education, 59-60.

Elisa

I Andra Konungaboken läser vi om hur heliga änglar kom på uppdrag för att ta hand om Herrens utvalda tjänare. Profeten Elia befann sig i Totan, och Syriens kung skickade hästar och vagnar för att hämta honom. "Tidigt nästa morgon när Guds man gick ut, se, då

var staden omringad av en armé med hästar och vagnar, och hans tjänare sade till honom "Ack, min herre, vad skall vi göra?" - Australian Union Gleaner. 20 augusti 1902.

"Frukta inte", svarade profeten, "för de som är med oss är fler än de som är med dem!" För att tjänaren skulle få se själv bad Elisja och sade: "Herre, öppna hans ögon så att han kan se!" Då öppnade Herren tjänarens ögon, och han såg att berget var fullt av eldshästar och eldsvagnar runt omkring Elisja." Mellan Guds tjänare och de beväpnade fienderna fanns en härskara av himmelska änglar. De hade stigit ned i kraft och makt, inte för att förgöra eller ta emot ära, utan för att slå läger och hjälpa Herrens svaga och hjälplösa barn." - Profeter och konungar, 256, 257.

Elisa fick inte följa sin mästare i en eldvagn. Herren tillät honom att ha en långvarig sjukbädd. Medan han låg svag och lidande litade han fullt och fast på Guds löften och såg sig ständigt omgiven av himmelska budbärare som gav honom tröst och frid. På Dothans kulle såg han sig omgiven av himmelska arméer, Israels eldsvagnar och ryttare; vid denna tid hade han också medvetandet om att medkännande änglar var med honom, och han kände sig stärkt. - Profeter och konungar, 263, 264.

Jesaja

På Jesajas tid väckte det inte ens uppseende att människor dyrkade avgudar. Se Jesaja 2:8-9. Orättvisan hade blivit så utbredd i alla samhällsskikt att de få som förblev trogna Gud ofta frestades att tappa modet och ge upp allt i förtvivlan....

Sådana var de tankar som sysselsatte Jesajas sinne när han stod i templets kolonnad. Plötsligt verkade det som om porten och det innersta förhänget i templet hade tagits bort och han fick se in i det allra heligaste, dit inte ens en profet kunde komma. Här fick han en syn. Herren satt på en mycket hög tron och hans tåg fyllde hela helgedomen. På vardera sidan om tronen stod serafer. De dolde vördnadsfullt sina ansikten när de tjänade sin Skapare och högtidligt ropade: "Helig, helig, helig är Herren Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet!" - Profeter och konungar, 306, 307.

En obeskrivlig härlighet strömmade från en stor person på tronen, och hans procession fyllde templet, liksom hans härlighet så småningom kommer att fylla jorden. Keruberna stod på var sin sida om nådastolen och vaktade den store kungen, och de strålade av den härlighet som omgav dem från Guds närvaro. När deras lovsånger ekade i djupa och allvarliga toner av tillbedjan, skakade portens pelare som om det var en jordbävning. Dessa heliga varelser sjöng ut lovsång och Guds ära med sina läppar som inte var fläckade av synd. Kontrasten mellan den svaga lovsång med vilken han hade varit van att tillbe Skaparen och serafernas glödande lovsång förvånade och förödmjukade profeten. Under en tid hade det varit hans högsta privilegium att uppskatta den fläckfria renheten i Jehovas upphöjda karaktär. Medan han lyssnade till änglarnas sång och rop: "Helig, helig, helig,

helig är härskarornas Herre, hela jorden är full av hans härlighet", passerade Herrens oändliga makt och oöverträffade majestät för hans ögon och gjorde intryck på hans själ. I ljuset av denna ojämförliga strålglans, som uppenbarade allt det som han kunde bära i uppenbarelsen av den gudomliga karaktären, framträdde hans inre smutsighet för honom med slående klarhet. Alla hans ord föreföll honom skamliga. Review and Herald, 16 oktober 1888.

Seraferna levde nära Jesus, men de dolde sina ansikten och fötter med sina vingar. De såg på Kungen i hans skönhet och täckte över sig själva. När Jesaja skådade Guds härlighet blev hans själ bedövad i stoftet. På grund av den avtäckta syn som han nådigt fick se, blev han själv fullständigt förödmjukad. Detta kommer alltid att påverka människans sinne när strålarna från Rättfärdighetens sol skiner härligt på själen. . . ... Kristi växande härlighet uppenbarades, kommer människans företrädare inte att se härligheten i sig själv; ty den dolda missbildningen i hans själ är avslöjad, och självkänsla och självförhärligande är bortkastade. Självet dör och Kristus lever.-BE & The Signs of the Times, 3 december 1894.

Så var det när Jesaja kallades till profet, men han lät sig inte nedslås, för änglarnas segerkör runt Guds tron ljöd fortfarande i hans öron: "Hela jorden är full av hans härlighet!" Jesaja 6:3. Hans tro stärktes ytterligare när han i en serie visioner fick se Guds kyrka vinna strålande segrar. Det skulle komma att ske att landet skulle bli "fullt av kunskap om Herren, som vattnet täcker havets botten" Jesaja 11:9 - Profeter och konungar, 371.

Hesekiel

Vid floden Chebars strand såg Hesekiel en storm som tycktes komma från norr, "och ett stort moln följde efter det, omgivet av strålglans och virvlande eld, i vars mitt det lyste som glittrande malm". Ett antal hjul som var placerade i varandra drevs av fyra levande varelser. Högt över allt detta "fanns det något som liknade safir att se på, något som liknade en tron, och på den, ovanför den, fanns det något som liknade en människa att se på". "Under kerubernas vingar såg man något som liknade en människohand." Ez. 1:4 och 26; 10:8.

Hjulen var placerade på ett så komplicerat sätt att det vid första anblicken såg ut som en enda stor förvirring. Men i själva verket rörde de sig i perfekt harmoni. Hjulen drevs fram av himmelska varelser som stöddes och vägleddes av handen under kerubernas vingar. Ovanför dem satt den evige Guden på den safirfärgade tronen. Runt tronen fanns en regnbåge, som symboliserar Guds nåd.

Precis som den komplicerade mekanismen som såg ut som hjul styrdes av handen under kerubernas vingar, så styrs de komplicerade mänskliga händelserna av en gudomlig

kraft. Mitt i nationernas kamp och tumult styr han som tronar ovanför keruberna fortfarande händelserna på denna jord. - Profeter och konungar, 535, 536.

Kapitel 12 - Änglar från fångenskapen till Johannes Döparen

Daniel och hans tre vänner

Daniel fick höra om Guds kärlek och fruktan, och han utbildade och tränade alla sina krafter för att så långt som möjligt svara mot den store lärarens kärleksfulla omsorg, medveten om sin lyhördhet för Gud. De fyra hebreiska ynglingarna tillät inte självviska motiv och kärleksnöjen att uppta de gyllene stunderna i detta liv. De arbetade med ett villigt hjärta och ett redo sinne. Det finns ingen högre standard än den som kristna inte kan nå upp till. Gud kräver mer av varje kristen student än vad han har fått. Du är "ett skådespel för världen, för änglar och för människor". - Kristna grundsatser, 230.

De som gör som Daniel och hans anhängare gjorde kommer att samarbeta med Gud och änglarna." Published Manuscripts 4:125.

Nebukadnessars brännheta ugn

Herren kommer att göra lika stora saker för dem som står fast på rättfärdighetens sida under de sista dagarna av jordens historia som han gjorde för Shadrach, Meshach och Abednego. Han som gick in i den brinnande ugnen med de trogna hebréerna kommer att vara med sina efterföljare var de än må vara. Han kommer att trösta och stärka dem genom sin närvaro. Mitt i orostiden, en orostid som aldrig förr, så länge det har funnits folk, kommer hans utvalda att stå orubbade. Satan och hela ondskans armé kan inte döda ens de svagaste av Guds barn. Mäktiga änglar skyddar dem, och för deras skull kommer Herren att göra sig känd som "gudarnas Gud" som är fullt kapabel att rädda dem som litar på honom."- Profeter och Kungar, 513.

Belshazzars gille

När de den kvällen befann sig mitt i det avgudadyrkande skrattet, bleknade kungens ansikte plötsligt och han verkade förlamad av skräck; för se! en blodlös hand skrev mystiska bokstäver på väggen ovanför honom. Svärbröderna såg den märkliga och för dem oläsliga skriften. Den upphetsade glädjen dog bort, och en smärtsam tystnad föll över folkmassan. Kungens tankar trängde sig på, "hans höfter slappnade av och hans knän slog mot varandra". Han skakade av skräck och "ropade med hög röst att man skulle kalla in manerna, kaldéerna och stjärnskådarna, och kungen svarade och sade till Babels vise män: 'Den som kan läsa denna skrift och tolka den för mig skall kläs i purpur, guldkedjan skall hängas runt hans hals och han skall bli den tredje mäktigaste i riket. Men dessa män kunde lika litet tolka de mystiska bokstäverna som var skrivna av Guds ängel som de kunde tolka Nebukadnessars dröm." -Review and Herald, 8 februari 1881.

Det fanns ett vittne... i Belsassars palats vid denna högtid .... Vid det tillfället skrev änglarna bokstäver på palatsets väggar." - Ellen G. White 1888 Materials, 517.

Daniel i lejonets kula

Daniel bad tre gånger om dagen till sin Gud. Satan blir rasande när han hör en bön, för han vet att han kommer att förlora. Daniel föredrogs framför presidenter och prinsar eftersom han hade en utmärkt ande i sig. De fallna änglarna fruktade att hans inflytande skulle försvaga deras kontroll över rikets härskare, eftersom Daniel hade hög rang. Den anklagade armén av onda änglar uppviglade presidenter och prinsar till avund och svartsjuka och de bevakade Daniel noga för att hitta något mot honom som de kunde anklaga honom för inför kungen, men de misslyckades. Sedan försökte dessa sataniska agenter göra hans trofasthet mot Gud till orsaken till hans undergång. Onda änglar gjorde upp planer för dem och dessa agenter satte dem snabbt i verket. Kungen brydde sig inte om de listiga knep som planerades mot Daniel.

Trots att Daniel var fullt medveten om kungens påbud böjde han sig ändå inför sin Gud, "han hade öppna fönster". Han ansåg att bönen till Gud var av så stor betydelse att han hellre offrade sitt liv än gav upp bönen. På grund av sin bön till Gud blev han kastad i lejongropen. Så långt har de onda änglarna uppnått sina syften. Men Daniel fortsatte att be, till och med i lejonkulan. Var han utlämnad till att slukas? Glömde Gud bort honom där? Nej, Jesus, den mäktige befälhavaren över himlens arméer, sände sin ängel för att stänga munnen på de hungriga lejonen så att de inte kunde skada den bedjande gudsmannen, och allt blev frid och fröjd i den fruktansvärda lyan. Kungen såg till att han var skyddad och förde ut honom med ära. Satan och hans änglar blev överväldigade och rasande. De agenter som han hade anlitat dömdes till förintelse på samma fruktansvärda sätt som de hade tänkt förinta Daniel."-Spiritual Gifts 4b:85, 86.

Gabriel sändes för att förklara visionen i Daniel 8

Strax före Babylons fall funderade Daniel över dessa profetior och bad Gud att hjälpa honom att förstå den tidsålder som omtalas i dem. Vid detta tillfälle fick han en serie visioner om kungadömenas uppgång och fall. Den första synen, som finns nedtecknad i Daniels sjunde kapitel, tolkades, men allt förklarades inte för profeten. "Jag, Daniel, blev mycket förskräckt över mina tankar", skrev han om sin upplevelse vid den här tiden, "och mitt ansikte ändrade färg, men jag gömde saken i mitt hjärta." Dan. 7,28.

Daniel fick en annan syn som kastade ljus över framtida händelser, och i slutet av synen hörde han "en helig tala, och en annan helig frågade den talande: "Hur länge varar synen ....." Dan. 8,13. När han hörde svaret: "2300 kvällar och morgnar; då skall helgedomen återställas", blev han tveksam. Han bad av hela sitt hjärta om klarhet i vad synen betydde. Han kunde inte förstå vilket samband det fanns mellan de sjuttio år av

fångenskap som Jeremia hade förutsagt och de 2300 år som den himmelske besökaren i synen hade sagt skulle förflyta innan Guds helgedom återupprättades. Ängeln Gabriel gav honom en delförklaring, men när profeten hörde dessa ord: "Men du skall stänga igen synen; . . . . låg sjuk en tid. Jag blev förskräckt av synen och förstod den inte.

Daniel var fortfarande mycket orolig för Israel och började återigen studera Jeremias profetior. De var mycket tydliga, så tydliga...

Med en tro som grundade sig på profetians säkra ord uppmanade Daniel Herren att skyndsamt uppfylla dessa löften - Profeter och konungar, 553, 554.

När Daniels bön steg upp kom ängeln Gabriel rusande ner från himlens korridorer för att berätta för honom att hans böner hade hörts och besvarats. Denna mäktiga ängel hade anlitats för att göra honom skicklig och ge honom förståelse - för att öppna framtidens mysterier för honom. På detta sätt kom Daniel, som uppriktigt sökte förstå sanningen, i kontakt med himlens delegerade budbärare.-Review and Herald, 8 februari 1881.

Ännu innan han hade avslutat sin bön till Gud uppenbarade sig Gabriel för honom och påminde honom om den syn som han hade sett före Babylons fall när Belsassar dog. Ängeln beskrev sedan i detalj perioden för de sjuttio veckorna.-Review and Herald, 21 mars 1907.

Kampen om inflytande över kungen av Persien

Av detta ser vi att himlakropparna måste kämpa mot hinder innan Guds avsikter uppfylls i rätt tid. Kungen av Persien styrdes av den högste av alla de onda änglarna. Han vägrade, precis som Farao, att lyda HERRENS ord. Gabriel förklarade: "Han gjorde motstånd mot mig i 21 dagar i sina framställningar mot judarna. Men Mikael kom till hans hjälp, och han stannade hos kungen av Persien och höll makten i schack genom att ge goda råd mot dåliga råd. Bibelkommentar 4:1173.

Den [persiska] monarken [Kyros] hade motstått Guds Andes intryck under de tre veckor då Daniel fastade och bad, men himlens prins, ärkeängeln Mikael, sändes för att vända den obstinate kungens hjärta och beslutsamt handla enligt Daniels bön."-Review and Herald, 8 februari 1881.

Ingen annan än Guds Son uppenbarade sig för Daniel. Denna beskrivning liknar den som Johannes fick när Kristus uppenbarades för honom på Patmos.

Nu kommer vår Herre med en annan himmelsk budbärare för att lära Daniel vad som skall göras i våra dagar."-Review and Herald, 8 februari 1881.

Daniel... kunde inte se på ängelns ansikte, och han hade ingen styrka; den var helt borta. Då kom ängeln till honom och satte honom på knä. Han kunde inte göra det då. Och

sedan kom ängeln till honom och såg ut som en man. Då kunde han inte stå ut med synen. - Opublicerade manuskript 2:348.

Segern var slutligen vunnen och fiendens arméer hölls i schack under alla de dagar som Cyrus regerade i sju år och under alla de dagar som hans son Cambyses regerade i sju och ett halvt år." - Review and Herald, 5 december 1907.

Det andra templet

Det andra templet var inte lika magnifikt som det första, och det heligförklarades inte heller med samma synliga tecken på Guds närvaro vid invigningen. Ingen övernaturlig kraft visades på invigningsdagen. Det andra templet var inte lika storslaget som det första, och det heliggjordes inte heller av samma synliga tecken på Guds närvaro vid invigningen. Ingen övernaturlig kraft visades på invigningsdagen. Herrens härlighet kunde inte ses fylla den nya helgedomen. Ingen eld kom ned från himlen för att förtära offret på altaret. Shekinah dröjde sig inte längre kvar mellan keruberna i det allra heligaste. Arken, nådastolen och vittnesbördstavlorna fanns inte här. När prästen lade fram en fråga för Herren, fick han inget svar i form av ett tecken från himlen.-Propeter och konungar, 596, 597.

Ezra

De landsflyktiga som hade återvänt hem med Esra tog med sig "brännoffer till Israels Gud", dels som syndoffer, dels som ett uttryck för sin tacksamhet över att de hade skyddats av heliga änglar under resan. -Profeter och konungar, 619.

Nehemis

Nehemja väntade i fyra månader på att få ett gynnsamt tillfälle att framföra sin begäran till kungen. Trots att han hela tiden var djupt bedrövad försökte han se glad ut när han befann sig i kungens närvaro. Det var allas plikt att se ostraffade och glada ut i dessa lyxiga och praktfulla salar, och ingen av kungens tjänare fick se ledsen ut. Men när Nehemja hade sina lugna stunder när ingen såg honom, såg Gud och änglarna hur han bad, grät och bekände sina och folkets synder. - Profeter och kungar, 630.

Zakarias vision

"Då lyfte jag upp mina ögon", sade Sakarja, "och såg, och se, där var en man med en mätstav i handen. Jag frågade honom: "Vart är du på väg?" Och han svarade "Jag skall mäta Jerusalem och se hur brett och långt det är." Och se, ängeln som talade till mig steg fram, och en annan ängel steg fram mitt emot honom, och han sade till honom: "Spring och säg till den unge mannen där: Jerusalem skall bli ett öppet land, så många människor och djur skall det finnas där. Jag själv, säger Herren, skall vara en mur av eld runt omkring det och skall härja i det."-Review and Herald, 26 december 1907.

Josuas vision och ängeln

Satans anklagelser visades för profeten. Han sade så här "Sedan visade han mig översteprästen Josua, och han stod inför Herrens ängel, medan Satan stod vid hans högra sida för att anklaga honom."-Review and Herald, 22 augusti 1893.

En mycket gripande och imponerande bild av Satans verk och Kristi verk, och av vår gudomlige medlares makt att övervinna sitt folks anklagelser, finns i Sakarjas profetia. I en helig vision ser profeten översteprästen Josua, iklädd "smutsiga kläder", stå inför Herrens ängel och be om Guds nåd för sitt folk, som befinner sig i stor nöd. Satan står vid hans högra sida för att motarbeta honom.

Eftersom Israel hade utvalts för att bevara kunskapen om Gud på jorden, hade de från sin första början som nation varit särskilt utsatta för Satans fiendskap, och han hade bestämt sig för att åstadkomma deras undergång. Så länge de var lydiga mot Gud kunde han inte göra dem någon skada, men därför hade han använt all sin makt och list för att leda dem in i synd. Förföljda av hans frestelser hade de brutit mot Guds lag och därmed skilt sig från källan till sin styrka och lämnats som ett byte för sina hedniska fiender. De fördes som fångar till Babylon och stannade där i många år.

Men Herren övergav dem inte. Hans profetior sändes till dem med tillrättavisningar och varningar. Folket vaknade upp och insåg sin skuld, ödmjukade sig inför Gud och vände sig till honom i ånger. Då sände Herren dem uppmuntrande budskap och förklarade att han skulle befria dem från fångenskapen och återge dem deras gunst. Det var detta som Satan var fast besluten att förhindra. En rest av Israel hade redan återvänt till sitt eget land och Satan försökte få de hedniska nationerna, som var hans verktyg, att förgöra dem helt och hållet. . . . .

Översteprästen kan inte försvara sig själv eller sitt folk mot Satans anklagelser. Han påstår inte att Israel är utan skuld. I sina smutsiga kläder, som symboliserar folkets synder och som han bär som deras representant, står han inför ängeln och bekänner deras brott, samtidigt som han pekar på deras ånger och förödmjukelse, förlitar sig på den syndaförlåtande Frälsarens nåd och i tro tillägnar sig Guds löften.

Då tystar ängeln, som är Kristus själv, syndarnas Frälsare, sitt folks anklagelser och säger: "Herren hotar dig, Satan. Herren hotar dig, han som valde Jerusalem. Är inte detta en eld som räddas ur elden?" Israel hade länge befunnit sig i vedermödans brinnande ugn. På grund av sina synder var de på väg att förtäras av den låga som Satan och hans medhjälpare hade tänt för att förgöra dem, men nu hade Gud sträckt ut sin hand för att rädda dem. I deras ånger och förödmjukelse kommer den medlidsamme Frälsaren inte att lämna sitt folk åt hedningarnas nåd. . . . .

Josuas förbön hörs och befallningen går ut: "Ta av honom hans smutsiga kläder!" Och ängeln säger till Josua: "Se, jag har tagit bort din skuld, och du skall kläs i festliga kläder." "Och de lade ett rent bandage på hans huvud och satte rena kläder på honom." Hans egna och folkets synder var förlåtna. Israel kläddes i "högtidskläder" - Kristi rättfärdighet tillräknades dem, Det pannband som sattes på Josuas huvud var ett som prästerna använde och bar inskriptionen: "Herren vare helig", vilket betydde att han trots sina tidigare förseelser nu var lämplig att tjäna Gud i hans helgedom.

Efter att på detta sätt högtidligt ha förlänat honom prästämbetet förklarade ängeln: "Så säger Härskarornas Herre: Om du vandrar på mina vägar och håller mina bud, skall du både styra i mitt hus och vakta mina förgårdar, och jag skall ge dig en plats och ett säte bland dem som står här." Han skulle hedras som domare eller ledare över templet och all dess tjänst; han skulle vandra bland tjänande änglar även i detta liv och till sist förenas med den förhärligade skaran runt Guds tron. - Testimonies for the Church 5:467-469.

Dessa ord av tillförsikt ges till alla som tror på Gud. Acceptera detta underbara löfte. Det är inte en människa som talar. "Så säger härskarornas Herre: Om du vandrar på mina vägar och håller mina stadgar, skall du härska i mitt hus och vakta mina förgårdar, och jag skall ge dig en plats och ett säte bland dem som står här." Höger

"Bland dem som står här." Fiendens arméer som försöker misskreditera Guds folk, och himlens arméer, tiotusen gånger tiotusen änglar som vakar och skyddar Guds frestade folk, lyfter upp dem och stärker dem - det är de som står där. Och Gud säger till sina troende: "Ni skall vandra bland dem. Ni skall inte låta er övervinnas av mörkrets makter. Ni skall stå inför mig i närvaro av heliga änglar som har sänts ut för att tjäna dem som skall ärva frälsningen."-Review and Herald, 30 april 1901.

Synen av de sju lamporna och de två olivträden

Omedelbart efter Sakarias syn, som ängeln där gav till överstеprästen för att uppmuntra honom själv och hela Guds folk, fick profeten ett personligt vittnesbörd om Zerrubels arbete. "Ängeln som talade med mig", förklarade Sakarja, "väckte mig igen, så som man väcker en man ur hans sömn, och frågade mig: "Vad är det du ser?" Jag svarade: "Jag ser: "Jag ser, och se, där är en ljusstake av guld och ett oljekärl på den, och sju lampor och sju rör för lamporna och två oljeträd bredvid den, ett till höger och ett till vänster om oljekärlet." - Review and Herald, 16 januari 1908.

Som talade till mig: "Vad betyder de här sakerna, Herre? Vad betyder de två oljeträden till höger och vänster om ljusstaken?" Och vidare frågade jag: "Vad betyder de två oljekvistarna vid sidan av de två gyllene rören som leder den gyllene oljan ner därifrån?" Han svarade:.... "De är de två smorda med olja, som står för Herren över hela jorden."

De två smorda varelserna står vid sidan av hela jordens Herre och intar den plats som Satan en gång fick som skyddande kerub. Med hjälp av de heliga varelser som omger Herrens tron upprätthåller han en ständig förbindelse med jordens invånare. - Review and Herald, den 20 juli 1897.

Änglar på Esthers tid

Kungens beslut mot judarna fattades under falska förespeglingar, genom att framställa detta speciella folk i ett falskt ljus. Satan satte i verket planen att rensa jorden från dem som hade bevarat kunskapen om den sanne Guden. Men hans planer omintetgjordes av en motverkande kraft som råder bland människobarnen. Änglar, som är mäktiga i kraft, fick befogenhet att skydda Guds folk och deras motståndares intriger föll tillbaka på dem själva. - Vittnesbörd för församlingen 5:450.

På den dag då judarna skulle utrotas "samlades de i sina städer över hela kung Ahasverus land för att lägga hand på dem som ville dem illa, och ingen stod emot dem, ty fruktan för dem hade fallit över alla folk". Gud hade befallt änglar, som är mäktiga i styrka, att skydda hans folk medan de "vaktade sina liv". Est. 9.2. 16. - Profeter och konungar, 602.

Johannes Döparens far

Sakarja bodde i "Judéens bergsland", men han hade åkt upp till Jerusalem för att tjänstgöra i templet under en vecka, den prästerliga tjänst som krävdes två gånger om året av prästerna i varje skift....

Han stod framför det gyllene altaret i helgedomen.... Plötsligt kände han närvaron av något gudomligt. En Herrens ängel uppenbarade sig för honom, "stående på högra sidan av rökelsealtaret". Ängelns position var ett tecken på gunst, men Sakarja lade inte märke till det. Han hade bett i många år om att Frälsaren skulle komma. Nu hade himlen sänt honom en budbärare för att meddela att dessa böner snart skulle uppfyllas, men Guds ynnest tycktes vara för stor för att han skulle kunna lita på den. Han greps av rädsla och självförebråelse.

Men han möttes av denna glada försäkran: "Frukta inte, Sakarja! Ty din bön har blivit hörd, och din hustru Elisabet skall föda dig en son, och du skall ge honom namnet Johannes." ..... Zacharias sade till ängeln: "Hur kan jag veta detta? Jag är gammal, och min hustru har kommit långt i åren." Rätt

Som svar på Sakarias fråga sade ängeln: "Jag är Gabriel, som står inför Gud, och jag har sänts för att tala till dig och ge dig detta glädjebudskap." Femhundra år tidigare hade Gabriel förkunnat för Daniel den profetiska period som skulle sträcka sig ända fram till Kristi ankomst. Vetskapen om att denna period närmade sig sitt slut hade uppmuntrat

Sakarja att be om Messias ankomst. Nu hade samma budbärare som hade tillkännagivit profetian kommit för att förkunna dess uppfyllelse.

Ängelns ord: "Jag är Gabriel, som står inför Gud", visar oss att han har en hög ställning i de himmelska boningarna. När han kom med ett budskap till Daniel, sade han: "Ingen kommer att hjälpa mig mot dem utom Mikael, din furste." Dan. 10.21. Frälsaren talar om Gabriel i Uppenbarelseboken och säger att "han sände ett budskap genom sin ängel och uppenbarade det i bilder för sin tjänare Johannes, Upp. 1.1. Och ängeln sade till Johannes: "Jag är din medtjänare och dina bröder profeternas medtjänare." Upp. 22:9. Vilken underbar tanke att den ängel som kommer i dignitet strax efter Guds Son är utvald att förkunna Guds avsikter för syndfulla människor!"-The Great Master, 57-59.

Johannes Döparens gärning förutsågs av den ängel som besökte Sakarja i templet. "Frukta inte, Sakarja!" sade han, "ty din bön är hörd, och din hustru Elisabet skall föda dig en son, och du skall ge honom namnet Johannes. Och ... han skall fyllas med den helige Ande, ... och många av Israels barn skall han vända till Herren, deras Gud. Han själv skall gå före honom i Elias ande och kraft."-Review and Herald, 20 februari 1900.

Ängeln Gabriel gav Johannes föräldrar särskilda instruktioner om nykterhet. En av de upphöjda änglarna från himlens tron gav en lektion om hälsoreformen - Profetians Ande 2:43.

Gud uppväckte en budbärare i Johannes Döparen för att bereda Herrens väg. Han skulle bära ett orädd vittnesbörd till världen och övertyga och fördöma synd. När ängeln tillkännagav Johannes mission och arbete sade han: "Han skall själv gå före honom i Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till barnen och de envisa till de rättfärdigas sinnen, så att han kan bereda Herren ett folk som passar för honom." - Review and Herald, 2 augusti 1898.

Kapitel 13 - Kristi inkarnation och första liv

Inkarnationen är ett djupt mysterium

När vi begrundar Kristi inkarnation står vi inför ett ofattbart mysterium som ligger långt bortom mänsklig tankeförmåga. Ju mer vi tänker på det, desto mer förunderligt blir det. Hur stor är inte kontrasten mellan Kristi gudomlighet och det hjälplösa spädbarnet i krubban i Betlehem! Hur kan vi överbrygga klyftan mellan den mäktige Guden och det hjälplösa barnet? Ändå uppenbarades världarnas Skapare, i vilken gudomens fullhet bodde kroppsligen, i det hjälplösa barnet i krubban. Upphöjd över alla änglar, Faderns jämlike i värdighet och ära, men ändå i mänsklig gestalt! Gudomlighet och mänsklighet förenades på ett mystiskt och outgrundligt sätt, och människa och Gud blev ett. Det är i denna förening som vi finner hopp för vår fallna ras."- Signs of the Times, 30 juli 1896.

Universum vågar

Kristi ankomst till vår värld var en stor händelse, inte bara för denna värld, utan för alla världar i Guds universum. Han antog vår natur, inför himmelska intelligensvarelser, för att frestas på alla punkter som vi är. Signs of the Times, 20 februari 1893.

Genom att komma för att bo hos oss skulle Jesus uppenbara Gud för både människor och änglar. . . . . Men denna uppenbarelse var inte bara för hans jordiska barn. Vår lilla värld är en lärobok för hela universum. Guds underbara, nådiga avsikter, den återlösande kärlekens mysterium, är det ämne som "änglar längtar efter att få veta", och det kommer att sysselsätta dem under oändliga tidsåldrar."-The Great Master, 19, 20.

Varför Kristus antog mänsklig natur

Inför himlens änglar triumferade han stolt över att Kristus som människa skulle vara den svagaste, och att han själv sedan skulle övervinna honom. Han gladde sig åt att Adam och Eva i Edens lustgård hade misslyckats med att motstå hans frestelser när han vädjade till aptiten." -Review and Herald, 28 juli 1874.

Guds enfödde Son kom till vår värld som en människa för att uppenbara för världen att människor kunde hålla Guds lag. Satan, den fallna ängeln, förklarade att ingen människa kunde hålla Guds lag efter Adams olydnad - Released Manuscripts 6:334.

Satan hävdade att det var omöjligt för människorna att hålla Guds lag. För att bevisa att detta påstående var felaktigt lämnade Kristus sin höga ställning, antog mänsklig natur och kom till jorden för att stå i spetsen för den fallna rasen och visa att människorna kunde motstå Satans frestelser.-The Upward Look, 172.

Kristi mänskliga natur

Hans mänskliga natur var skapad; den hade inte ens de mänskliga änglarnas krafter. De var mänskliga varelser, identiska med sig själva."-Utvalda meddelanden 3:129.

I människors svaghet mötte Kristus frestelserna från den högsta makt som Gud hade gett till änglafamiljen."-Review and Herald, 28 januari 1909.

Berättelsen om Betlehem är ett outtömligt ämne. Den rymmer ett "djup av rikedom och vishet och kunskap om Gud". Rom. 11,33. Vi förundras över Frälsarens uppoffring när han bytte ut himmelens tron mot krubban och de beundrande änglarnas sällskap mot djuren i stallet. Människans stolthet och självbelåtenhet skäms över hans närvaro. Men det var bara början på hans underbara förnedring. Det skulle ha varit en nästan ofattbar förödmjukelse för Guds Son att ta mänsklig gestalt, till och med när Adam stod oskyldig i Edens lustgård. Men Jesus tog mänsklig gestalt när familjen hade försvagats av synd i fyra tusen år. Liksom varje barn till Adam fick han lida av konsekvenserna av den stora ärftlighetslagen. Vad dessa bestod i ser vi genom hans jordiska förfäders historia. Han kom med ett sådant arv för att dela våra sorger och frestelser och för att ge oss ett exempel på ett syndfritt liv."-The Great Master, 27.

Som Gud kunde Kristus inte frestas mer än han frestades från sin allians med himlen. Men när Kristus förödmjukade sig till mänsklig natur kunde han frestas. Han hade inte bara tagit på sig en änglalik natur utan också en mänsklig natur, helt identisk med vår natur, men utan syndens fläck. En människas kropp, en människas sinne, med alla dessa egenheter, han var ben, hjärna och muskler. Som en människa av vårt kött var han begränsad som den svage mannen. Omständigheterna i hans liv var sådana att han utsattes för människans alla umbäranden, inte i välstånd, inte i lätthet, utan i fattigdom, umbäranden och förödmjukelse. Han andades den luft som människor måste andas. Han kom till vår jord som en människa. Han hade en mänsklig själs förnuft, minne, vilja och tillgivenhet, vilka förenades med hans gudomliga natur." - Manuskript 57, 1890.

Barnet i Betlehem fann den ära inför vilken änglarna böjer sig. Detta medvetslösa barn var den utlovade säd som det första altaret som byggdes vid Paradisets port pekade på.-The Great Master, 30.

Bebådelsen

Innan han föddes hade ängeln sagt till Maria: "Han skall bli stor och kallas den Högstes son; och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron. Han skall vara konung över Jakobs hus för evigt." Lukas. 1,2-3. Maria hade funderat över dessa ord i sitt hjärta, men fastän hon trodde att hennes barn skulle bli Israels Messias, förstod hon inte vad hans kallelse var. Nu förstod hon inte innebörden av hans ord, men hon förstod att han

hade avsagt sig släktskapet med Josef och förklarat att Gud var hans Fader. - Den store Mästaren, 48.

Änglar ser på när de trötta resenärerna, Josef och Maria, tar sig till Davids stad för att bli inskrivna enligt kejsar Augustus dekret. Genom Guds försyn hade Josef och Maria förts hit, eftersom det var den plats där profetiorna hade förutsagt att Kristus skulle födas. De sökte en viloplats i värdshuset, men blev avvisade eftersom det inte fanns plats. De rika och ärevördiga välkomnades och fick både mat och husrum, medan dessa trötta resenärer tvingades ta sin tillflykt till en ohyfsad byggnad som ger ljus åt kringvandrande djur." - Review and Herald, 17 december 1872.

Före Kristi födelse

I himlen förstod man att tiden var inne för Kristi ankomst till världen, och änglarna lämnar härligheten för att bevittna hans ankomst tillsammans med dem som han kom för att välsigna och rädda. De har bevittnat hans härlighet i himlen, och de förväntar sig att han skall tas emot med ära, i enlighet med sin karaktär och sitt upphöjda uppdrag. När änglarna närmade sig jorden, kom de först till det folk som Gud hade skilt ut från världens nationer som sin särskilda rikedom. De ser inget särskilt intresse hos judarna, ingen ivrig väntan på att de skall bli de första att ta emot Frälsaren och känna igen hans ankomst. - Review and Herald, den 17 december 1872.

En ängel besöker jorden för att se vilka som är redo att ta emot Jesus. Men ängeln kan inte finna några tecken på förväntansfull glädje. Han hör ingen röst av lovprisning och tacksägelse för Messias ankomst. Han dröjer sig kvar en stund över den utvalda staden och templet, där Guds närvaro har uppenbarats i evigheter' men även här ser han bara samma likgiltighet....

Full av förundran beslutar sig himmelens budbärare för att återvända med det sorgliga budskapet, men när han gör det ser han några herdar i nattens mörker, som sköter om sina djur, tittar upp mot den stjärnbeströdda himlen, tänker på profetian om den kommande Messias och längtar efter ankomsten av världens Frälsare. Här är en liten flock som är redo att ta emot budskapet från himlen. Och plötsligt uppenbarar sig Herrens ängel och förkunnar det härliga budskapet - The Great Controversy, 240.

Änglarna passerade förbi profeternas skolor och kungarnas palats och uppenbarade sig för de enkla herdar som nattetid vakade över sina hjordar på Betlehems slätter. Först uppenbarade sig en ängel, klädd i himlens prakt, och herdarna var så överraskade och skräckslagna att de bara kunde stirra på den himmelske besökarens underbara härlighet med outsäglig förundran. Herrens ängel kom till dem och sade: "Frukta icke, ty se! Jag har ett glädjebud till er, som skall gälla alla människor, ty åt er är i dag i Davids stad född en

Frälsare, som heter Kristus, Herren. Och detta skall vara ett tecken för er: ni skall finna barnet lindat i svepande kläder och liggande i en krubba." Rätt

Knappt hade deras ögon vant sig vid denna enda ängels härliga närvaro, förrän se! Hela slätten upplystes av den underbara strålglansen från en härskara änglar som fyllde Betlehems slätter. Ängeln lugnade herdarna innan han öppnade deras ögon så att de kunde se den himmelska härskaran, som alla prisade Gud och sade: "Ära åt Gud i höjden och frid på jorden åt dem som har hans behag." -Review and Herald, 9 december 1884.

Herdarna fylls av glädje, och när den strålande härligheten är borta och änglarna återvänder till himlen, gläds de alla åt de goda nyheterna och går för att söka Frälsaren. De finner Frälsarbarnet, såsom de himmelska budbärarna hade bevittnat, inlindat och svept i kläder och liggande i en trång och begränsad krubba."-Review and Herald, 17 december 1872.

Vid Kristi födelse såg Satan Betlehems slätter upplysta av en strålande härlighet från en himmelsk skara änglar. Han hörde deras sång: "Ära åt Gud i höjden och frid på jorden för människornas bästa." Mörkrets furste såg de förvånade herdarna som fylldes av skräck när de såg de upplysta slätterna. De darrade inför den förvirrande uppvisningen av härlighet som tycktes tränga in i deras sinnen. Till och med den största rebellen darrade inför änglarnas förkunnelse till herdarna: "Frukta icke, ty se, jag förkunnar för eder en stor glädje, som skall vara för hela folket. Ty åt eder är i dag i Davids stad född en Frälsare, som är Kristus, Herren." ...

De himmelska budbärarnas sång förkunnar Frälsarens ankomst till en fallen värld, och den glädje som uttrycktes över denna stora händelse visste Satan inte bådade gott för honom. Mörka omen väckte hans sinne för det inflytande som denna ankomst till världen kommer att ha på hans rike."-Review and Herald, 3 mars 1874.

De heliga tre konungarna

Det var inte bara på kullarna i Judeen och bland fattiga herdar som änglarna fann människor som såg fram emot Messias ankomst. Även i de hedniska länderna fanns det några som väntade på honom. Dessa människor var kloka, rika och ädla, österlandets filosofer. De vise som granskade naturen hade funnit Gud i hans händers verk. De hade läst i de hebreiska skrifterna om den stjärna som skulle stiga upp ur Jakob, och de väntade längtansfullt på honom som inte bara skulle vara "Israels tröst" utan också "ett ljus som skulle uppenbaras för hedningarna" och bli "frälsning för jordens ändar". Luk. 2, 25. 32; Ap. G. 13:47; Den stora striden, 315.

De kloka männen. . . . . hade studerat profetiorna och visste att tiden var nära då Kristus skulle komma; och de väntade ivrigt på ett tecken på denna stora händelse, så att de kunde bli de första att välkomna och tillbe det himmelska kungabarnet. Dessa vise män

hade sett himlen upplyst av ljus, som omgav himmelska budbärare som tillkännagav Kristi ankomst för herdarna i Israel, och efter att änglaskaran återvänt till himlen framträdde en upplyst stjärna och lyste på himlen. Det ovanliga med den lysande stjärnan, som de aldrig hade sett förut, hängde som ett tecken på himlen och drog till sig deras uppmärksamhet, och Guds Ande drev dem att söka denna himmelska gäst för en fallen värld - Återlösning: Eller, Kristi första ankomst med hans liv och predikogärning, 16.

När ljuset försvann dök en lysande stjärna upp och stannade kvar på himlen. Det var inte en fixstjärna och inte heller en planet, och den märkliga synen väckte det djupaste intresse. Denna stjärna var en avlägsen samling av strålande änglar, men de vise männen visste ingenting om detta. Ändå insåg de att denna stjärna hade en speciell betydelse för dem. De rådfrågade präster och filosofer och granskade de gamla berättelserna i Bibeln. I Bileams profetia stod det "En stjärna skall gå upp ur Jakob, en spira skall gå upp ur Israel." Andra Moseboken 24:17. Var det möjligt att denna märkliga stjärna hade sänts som en budbärare från den utlovade? De vise hade med glädje hälsat den av himlen sända sanningens ljus; nu lyste det framför dem med ännu större glans. I drömmar fick de instruktioner om att gå ut och söka den nyfödde prinsen. -Den Store Mästaren, 60.

I form av en stjärna ledde Guds änglar de vise männen på deras uppdrag att söka efter Jesus. De hade med sig gåvor och dyrbara offergåvor av rökelse och myrra för att offra till det kungabarn som profetiorna talat om. De följde de ärofulla budbärarna med övertygelse och glädje. - Review and Herald, den 9 december 1884.

De vise männen styrde sin väg dit stjärnan tycktes leda dem. När de närmade sig staden Jerusalem omslöts stjärnan av mörker och vägledde dem inte längre. De tänkte att judarna i Jerusalem inte kunde vara omedvetna om denna stora händelse, Messias ankomst, och frågade sig för i Jerusalems omgivningar. De förklarade tydligt sitt syfte. De letade efter Jesus, judarnas konung, för de hade sett hans stjärna i öster och kommit för att tillbe honom. - Återlösningen: Eller, Kristi första ankomst med hans liv och predikogärning 16.

Ryktet om de vise männens ankomst spreds snabbt i Jerusalem. Deras märkliga ärende väckte uppståndelse bland folket, och ryktet nådde ända till kung Herodes palats. Den listige edomiten blev förvånad över denna antydan om att en möjlig rival skulle finnas.....

Herodes misstänkte prästerna för att konspirera med utlänningarna för att få till stånd en revolt bland folket och avsätta honom från tronen. Han dolde dock sin misstro och bestämde sig för att omintetgöra deras planer genom överlägsen list. Han kallade till sig översteprästerna och de skriftlärda och frågade ut dem om vad deras heliga böcker sade om den plats där Messias skulle födas.

Denna fråga om vem som hade tillskansat sig tronen, som ställdes till dem på anstiftan av utlänningar, sårade de judiska ledarnas stolthet. Den likgiltighet med vilken de vände sig till de profetiska skrifterna väckte den svartsjuke tyrannens indignation. Han trodde att de försökte dölja sin kunskap om saken. Med en auktoritet som de inte vågade ignorera befallde han dem att göra en noggrann undersökning och berätta för honom var deras förväntade kung skulle födas. "Och de sade till honom: I Betlehem i Judéen; ty så står det skrivet hos profeten....

Prästerna och de äldste i Jerusalem var inte så okunniga om Kristi födelse som de låtsades vara. Berättelsen om änglarnas besök hos herdarna hade nått Jerusalem, men rabbinerna hade inte ansett den vara värd deras uppmärksamhet. De kunde själva ha hittat Jesus och kanske kunnat leda de vise männen till platsen för hans födelse, men tvärtom kom de vise männen för att göra dem uppmärksamma på Messias födelse. "Var är judarnas nyfödde konung?" sade de, "ty vi har sett hans stjärna i öster och har kommit för att tillbe honom." Rätt

Nu var dörren stängd för ljuset på grund av stolthet och svartsjuka. Om man skulle tro på herdarnas och de vises berättelser, skulle det försätta prästerna och rabbinerna i en mycket pinsam situation och motbevisa deras anspråk på att vara uttolkare av Guds sanning. Dessa lärda män ville inte nedlåta sig till att bli undervisade av dem som de kallade hedningar. De sade att det var en omöjlighet att Gud skulle ha gått förbi dem för att kommunicera med okunniga herdar eller oomskurna hedningar. De bestämde sig för att visa sitt förakt för de rykten som gjorde kung Herodes och hela Jerusalem så upphetsade. De ville inte ens åka till Betlehem för att se om allt detta var sant. . . . .

De vise männen färdades ensamma från Jerusalem. Det började skymma när de lämnade staden, men till deras stora glädje såg de stjärnan igen, som visade dem vägen till Betlehem. De hade inte fått någon sådan indikation på Jesu ödmjuka omgivning som herdarna hade fått.... I Betlehem fann de inga kungliga vakter utposterade för att vaka över den nyfödde kungen. Ingen av världens stora män visade honom sin vördnad. Jesus vagga var en krubba. Hans föräldrar var obildade vanliga människor, och de var de enda som tog hand om honom.....

Och de gick in i huset och såg barnet och hans mor Maria, och de föll ned och tillbad honom. I Jesu ringa gestalt kände de igen gudomlighetens närvaro - Den store Mästaren, 35-36.

När de vise männens uppdrag var slutfört skulle de återvända och ge Herodes den glada nyheten om att deras resa hade varit lyckad. Men Gud sände sin ängel på natten för att avvisa de vise männen. I en nattlig vision fick de en tydlig uppmaning att inte återvända till Herodes De lydde den himmelska visionen. "Sedan varnade Gud dem i en dröm för att

återvända till Herodes, och de tog en annan väg tillbaka till sitt land." - Redemption: Or, The First Coming of Christ with His Life and Preaching Ministry 19.

På samma sätt blev Josef varnad att fly till Egypten med Maria och barnet. Och ängeln sade: "Stanna där tills jag säger till dig, för Herodes kommer att leta efter barnet för att döda det." Josef lydde utan att tveka och gav sig av på natten för att vara säkrare. . . .

I Jerusalem väntade Herodes otåligt på att de vise skulle återvända. När tiden gick och de inte dök upp väcktes hans misstankar.... Soldater skickades en gång till Betlehem med order att döda alla barn som var två år eller yngre -The Great Master, 36-37.

Men en högre makt var i verksamhet mot mörkrets furstes planer. Guds änglar motarbetade hans avsikter och bevarade den nyfödde Frälsarens liv. Signs of the Times, 4 augusti 1887.

Josef, som fortfarande bodde i Egypten, blev nu befalld av en Herrens ängel att återvända till Israels land. ... men när han fick veta att Archelaos regerade i Judeen i sin fars ställe, blev han rädd för att hans fars komplott mot Kristus skulle genomföras av hans son....

Återigen leddes Josef till en säker plats. Han återvände till Nasaret, sitt tidigare hem, och här levde Jesus i nästan trettio år,.... Gud befallde änglarna att skydda Jesus och vaka över honom tills han hade avslutat sitt arbete på jorden och skulle dö för dem som han hade kommit för att rädda - Den store mästaren, 38-39.

De tysta åren

Från sina tidigaste år levde han ett liv i hårt arbete. Den största delen av sitt jordiska liv tillbringade han i Nasaret. I skepnad av en vanlig arbetare vandrade Herren på gatorna i den lilla stad där han bodde, på väg till och från sitt vanliga arbete; och tjänande änglar följde honom när han följde bönder och arbetare, oigenkänd och ohedrad."-Review and Herald, 3 oktober 1912.

Under hela sin barndom och ungdom visade han en fulländad karaktär som präglade hans senare liv. Han växte i visdom och kunskap. När han bevittnade offersystemet lärde den helige Ande honom att hans liv skulle offras för världens liv. Han växte som en späd planta, inte i den stora bullrande staden, som är full av förvirring och strid, utan i avskilda dalar bland kullar. Från sina tidiga år rördes han av himmelska änglar, men hans liv var en lång kamp mot mörkrets krafter. I kombination med människors hjälp gjorde sataniska agenter hans liv till ett mycket frestande och prövningsfyllt liv. Men genom övernaturliga krafter förvrängdes och misstolkades hans ord, som var liv och frälsning för alla som tog emot och praktiserade dem. Signs of the Times, 6 augusti 1896.

Jesus gjorde människolivets ödmjuka stigar heliga genom sitt exempel. Under trettio år var han bosatt i Nasaret. Hans liv var fullt av uthållig flit. Han, himlens Majestät, vandrade på gatorna klädd i en vanlig arbetares enkla kläder. Han slet upp och ner för sluttningar, gick till och från sitt enkla arbete. Inga änglar sändes för att bära honom på sina vingar uppför de trötta trapporna eller för att ge honom styrka att utföra sin enkla uppgift. När han gick ut för att hjälpa till att försörja familjen genom sitt dagliga arbete, hade han fortfarande samma kraft med vilken han gjorde mirakel när han gav mat åt de femtusen hungriga själarna på Galileens kust." - The Health Reformer, 1 oktober 1876.

Kapitel 14 - Änglar vid Kristi dop och i öknen

Kristi dop

När Jesus bad om att få bli döpt vägrade Johannes och utropade: "Jag behöver bli döpt av dig, och du kommer till mig." Med fast men mild auktoritet svarade Jesus: "Låt det ske, ty på detta sätt skall vi uppfylla allt som är rätt." Johannes gav efter och ledde Frälsaren ned i Jordanfloden och döpte honom i dess vatten. Och genast när Jesus steg upp ur vattnet "såg han hur himlen delade sig, och han såg hur anden sänkte sig ned över honom som en duva."-The Great Master, 67.

Himlens änglar följde med intensivt intresse Frälsarens dabscen, och om ögonen på dem som tittade kunde öppnas, skulle de se den himmelska härskaran omge Guds Son när han böjde sig vid Jordanflodens strand - Youth's Instructor, 23 juni 1892.

Frälsarens blick tycks tränga in i himlen när han utgjuter sin själ i bön. Han vet mycket väl hur synden har förhärdat människornas hjärtan och hur svårt det kommer att vara för dem att förstå hans kallelse och ta emot frälsningens gåva. Han ber sin Fader om kraft att övervinna deras otro, att bryta de kedjor som Satan har bundit dem med och att kunna hjälpa dem genom att besegra förgöraren. Han ber om ett vittnesbörd om att Gud kommer att ta emot mänskligheten i sin Sons person.

Aldrig tidigare har änglarna lyssnat till en sådan bön. De längtar efter att få ge sin älskade ledare ett budskap om trygghet och tröst. Men nej, Fadern själv kommer att ge svaret på sin Sons bön. Strålarna av härlighet utgår direkt från hans tron. Himlen öppnar sig och en duvliknande gestalt av renaste ljus sänker sig ned över Frälsarens huvud, den mest passande symbolen för honom, den saktmodige och ödmjuke. . . . .

Människorna stod tysta och stirrade på Kristus. Hans gestalt var som om den badade i det ljus som alltid omger Guds tron. Hans uppåtvända ansikte lyste med en härlighet som de aldrig tidigare hade sett på ett mänskligt ansikte. Från de öppna himlarna kom en röst som sade: "Detta är min Son, den Älskade; i honom har jag funnit behag." - Den Store Mästaren, 67-68.

Herren lovade att ge Johannes ett tecken, så att han skulle veta vem Messias var, och när Jesus steg upp ur vattnet gavs det utlovade tecknet: han såg nämligen himlarna öppna sig och Guds Ande, som en duva av polerat guld, sväva över Kristi huvud, och en röst kom från himlen och sade: "Detta är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag." - Ungdomens Instruktör, 23 juni 1892.

Med undantag för Johannes var det få av den stora folkmassan vid Jordan som uppfattade den himmelska visionen - The Great Master, 68.

När Frälsaren döptes var Satan också närvarande. Han såg hur Faderns härlighet överskuggade Sonen. Han hörde Jehovas röst som vittnade om Jesu gudomliga ursprung. Ända sedan Adams fall hade människosläktet varit avskuret från direkt gemenskap med Gud. Förbindelsen mellan himmel och jord hade skapats genom Kristus. Men nu när Jesus hade kommit "i syndigt kötts gestalt", talade Fadern själv. Tidigare hade han meddelat sig till människorna genom Kristus, men nu meddelade han sig till människorna i Kristus. Satan hade hoppats att Guds avsky för synd skulle leda till en evig åtskillnad mellan himmel och jord. Men nu hade det tydligt visats att förbindelsen mellan Gud och människa hade återupprättats - Den Store Mästaren, 116.

Satan kunde se hans härlighet och renhet genom hans förödmjukelse när han var med honom i himlens salar. För frestaren uppstod där en bild av vem han verkligen var: en skyddande kerub, besatt av skönhet och helighet." - Bible Echo, 23 juli 1900.

Kristus frestas tre gånger i öknen

Till sina konspirerande änglar hade Satan erkänt att han skulle besegra Kristus på aptit. Han hoppades kunna besegra honom på grund av hans svaghet. Signs of the Times, 4 april 1900.

Satan insåg att han antingen måste segra eller bli besegrad. Utgången av striden var för viktig för att anförtros åt en av hans änglar. Han var tvungen att personligen leda striden. Alla de avfälliga medhjälparna kallades samman för att kämpa mot Guds Son. Kristus gjordes till måltavla för helvetets alla vapen. - Den store Mästaren, 71.

När Kristus fastade i öknen kunde han inte känna sin hunger. . . . Han tillbringade tiden i allvarlig bön, instängd med Gud. Det var som om han befann sig i sin Faders närvaro. . . Tanken på det krig som låg framför honom gjorde honom likgiltig för allt annat, och hans själ fick näring av livets bröd. . .. . . Han såg Satans brytande makt över fallna och frestade människor. Han såg sig själv bota de sjuka, trösta de hopplösa, uppmuntra de förtvivlade och predika evangeliet för de fattiga - utföra det arbete som Gud hade bestämt för honom; och han kände ingen hunger förrän de fyrtio dagarna av hans fasta var slut.

Synen försvann, och sedan ropade Kristi mänskliga natur, med en stark önskan, efter mat. Nu var det Satans tillfälle att glädja sig. Han beslöt sig för att visa sig som en ljusets ängel som hade uppenbarat sig för Kristus i hans syn. - Utgivna manuskript 21:8, 9.

Plötsligt uppenbarade sig en ängel för honom, uppenbarligen en av de änglar som han inte hade sett på länge. . . Orden från himlen: "Detta är min Son, den älskade, i vilken jag har funnit välbehag", klingade fortfarande i Satans öron. Men han bestämde sig för att få Kristus att inte tro på detta vittnesbörd." -Released Manuscripts 21:9.

Satan visade sig för honom ... som en vacker ängel från himlen och påstod att han hade ett uppdrag från Gud att förklara Frälsarens fasta avslutad. - Review and Herald, 14 januari 1909.

Han berättade för Frälsaren att han inte längre behövde fasta, att Fadern hade accepterat hans långa avhållsamhet, att han hade gått tillräckligt långt och att han var fri att utföra ett mirakel för sin egen skull.-Signs of the Times, 29 juli 1889.

Han trodde att den änglalika gestalt han hade antagit gjorde det omöjligt för Kristus att känna igen honom, och han låtsades nu tvivla på Kristi gudomlighet på grund av hans ovårdade utseende och olämpliga omgivning - Spirit of Prophecy 2:91.

Den första frestelsen

Så resonerade Satan med Kristus: Om de ord som uttalades efter hans dop verkligen var Guds ord, att han var Guds Son, behövde han inte bära hungerkänslorna; han kunde bevisa sin gudomlighet genom att visa sin makt och förvandla den karga ökenstenen till bröd - The Redemption: eller Kristi första ankomst med hans liv och predikogärning, 48.

Satan förklarade för Jesus att han bara behövde börja på den blodbesudlade vägen och att han inte behövde gå den. Liksom Abraham skulle han prövas för att se om han skulle vara helt lydig. Han sa också att han var den ängel som stoppade Abrahams hand när kniven höjdes för att offra Isak. Nu hade han kommit för att rädda Jesu liv. Det var inte nödvändigt för honom att uthärda denna gnagande hunger och sedan dö av svält. Han skulle hjälpa honom att genomföra en del av frälsningsplanen. Review and Herald, 4 augusti 1874.

Sedan riktade Satan uppmärksamheten på sitt eget tilltalande utseende, klädd som han var i ljus och med stor makt. Han påstod att han var en budbärare som kom direkt från Guds tron och hävdade att han hade rätt att kräva bevis för att Jesus var Guds Son.-Review and Herald, 4 augusti 1874.

Det var genom ... ord, inte på hans utseende, som Frälsaren kände igen fienden. Review and Herald, 22 juli 1909.

När Kristus blev människa blev han underlägsen de himmelska änglarna, men denna förnedring var nödvändig och han åtog sig den villigt för att frälsa människan. Satan hävdade att om Jesus verkligen var Guds Son, borde han ge honom något bevis på sin höga rang. Han sade att Gud inte skulle lämna sin Son i ett så bedrövligt tillstånd och sade att en av de himmelska änglarna hade förvisats till jorden, och att Jesu sändebud antydde att han var denna fallna ängel i stället för himmelens konung. Han riktade hans uppmärksamhet på sin egen yttre skönhet, hur han var klädd i ljus och styrka, och han hånade Kristus och pekade på hans eländiga tillstånd i kontrast till sin egen härlighet. -Spirit of Prophecy 2:91.

Den andra frestelsen

"Sedan skall djävulen föra honom till den heliga staden och ställa honom på helgedomens tinnar och säga till honom: 'Om du är Guds Son, så kasta dig ned, ty det står skrivet: "Han skall ge sina änglar befälet över dig, och de skall bära dig på sina händer, så att du inte slår din fot mot någon sten." - Den Store Mästaren, 124.

För att demonstrera sin makt tog Satan med sig Jesus till Jerusalem och placerade honom på helgedomens tinnar, Andliga gåvor 1:32.

Återigen krävde han att Jesus, om han verkligen var Guds Son, skulle bevisa det genom att kasta sig ned från den svindlande höjd han hade tagit honom till. Han lockade Jesus att bevisa sin tillit till Faderns omsorg genom att kasta sig ned från templet. I Satans första frestelse på aptitens område hade han försökt tvivla på Guds kärlek och omsorg om sin Son genom att peka på hans hunger och den miljö han befann sig i som bevis för att Gud inte brydde sig om honom. Men han lyckades inte. Så han försökte dra nytta av den tro och det fullkomliga förtroende som Jesus hade visat för Fadern och anklaga honom. "Om du är Guds Son, så fall ner. Ty det står skrivet: Han skall ge sina änglar uppdrag, och de skall bära dig i sina händer, så att du inte slår din fot mot någon sten." - Review and Herald, 18 augusti 1874.

Den listige fienden själv framträder med ord som har kommit från Guds mun. Han visar sig fortfarande som en ljusets ängel, och han gör det uppenbart att han känner till Skriften och förstår innebörden av det som står skrivet. Precis som Jesus tidigare använde Guds ord som stöd för sin tro, använder frestaren det nu som stöd för sitt bedrägeri. Han påstår att han bara ville pröva Jesu trofasthet, och nu prisar han Jesu ståndaktighet. När Frälsaren har gett bevis på sin tillit till Gud, uppmuntrar Satan honom att ge ytterligare ett vittnesbörd om sin tro.

Men frestelsen föregås av en annan antydan till misstro: "Om du är Guds Son." Kristus kände sig frestad att svara på detta "om", men han avstod från att på minsta sätt ge sig in i tvivlet. Han ville inte riskera sitt liv för att ge Satan bevis. -Den Store Mästaren, 78.

När Satan citerade löftet "Han skall befalla sina änglar att skydda dig", utelämnade han orden "att skydda dig på alla dina vägar", dvs. på alla de vägar som Gud väljer. Jesus vägrade att gå utanför lydnadens väg. Samtidigt som han visar fullkomlig tillit till sin Fader, kommer han inte att spontant försätta sig i en situation som kräver förbön från sin Fader som bevarar honom från döden. Han kommer inte att tvinga försynen att rädda honom och därmed inte ge människan ett exempel på tillit och undergivenhet."- Signs of the Times, 10 december 1902.

Om Jesus hade kastat sig ned från helgedomens tinnar skulle det inte ha förhärligat hans Fader, eftersom ingen annan än Satan och Guds änglar skulle ha bevittnat handlingen.

Det skulle ha varit liktydigt med att fresta Herren att göra sin makt känd för sin bittraste fiende; det skulle ha varit att visa nedlåtenhet mot honom som Jesus kom för att besegra."- Spiritual Gifts 1:33.

Den tredje frestelsen

Jesus segrade i den andra frestelsen, och nu visar sig Satan i sitt rätta ansikte. Men han framträder inte som ett ohyggligt monster med bockfötter och fladdermusvingar. Han är en mäktig ängel, även om han är fallen. Han förklarar öppet att han är rebelledare och denna världens gud.

Satan tog Jesus upp på ett högt berg och lät världens riken framträda för honom i all sin prakt som ett panorama. -Den Store Mästaren, 80.

I de två första frestelserna hade han dolt sin verkliga karaktär och sitt verkliga syfte, men nu kastade han av sig masken och visade sig vara mörkrets furste och gjorde anspråk på jorden som sitt rike -Spirit of Prophecy 2:95.

Den store bedragaren försökte förblinda Kristi ögon med världens glitter och prakt och presenterade för honom denna världens riken och deras härlighet. Han som kastades ut ur himlen framställde världen med den kalla världen ovanför, så att han kunde få Kristus att acceptera mutan och falla ner och tillbe honom. - Signs of the Times, 28 mars 1895.

Solen sken över tempelstäder, marmorpalats, bördiga fält och frodiga vingårdar. Alla spår av ondska var dolda. Jesu blick, som under så lång tid bara hade mött dysterhet och ödslighet, blickade nu mot ett landskap av oöverträffad skönhet och fruktbarhet. Då hördes frestarens röst: "Till dig skall jag ge allt detta och deras härlighet, ty de har givits åt mig, och jag skall ge dem åt vem jag vill. Så om du vill dyrka mig, skall det helt och hållet vara ditt." ...

Nu erbjuder sig frestaren att ge honom den makt som han har tillskansat sig. Kristus skulle kunna befria sig från den fruktansvärda framtiden genom att erkänna Satans överhöghet. Men att göra det var att överlåta segern till den store motståndaren. -Den store mästaren, 80.

Jesus kallade honom vid hans rätta namn och tillrättavisade bedragaren. Gudomligheten blixtrade till genom den lidande mänskligheten, och genom sitt ord klargjorde han himlens auktoritet. Han uppenbarade för bedragaren att fastän han hade tagit en ljusänglas förklädnad var hans sanna karaktär inte dold för världens Frälsare. Han kallade honom Satan, mörkrets ängel, som hade övergivit sin första rang och förkastat sin allians med Gud. - Tidens tecken, 28 mars 1895.

Satan lämnade fältet som en besegrad fiende, oförmögen att komma tillbaka. Vid Kristi ord: "Gå bakom mig, Satan", hade den mäktiga fallna ängeln inget annat val än att

lyda. Änglar som överträffade i styrka fanns på slagfältet, bevakade den frestade själens intressen och var redo att bekämpa fienden."-Review and Herald, 24 april 1894.

Himlens änglar såg på när Kristus frestades

Kristus var till synes ensam med honom i frestelsens vildmark. Men han var inte ensam, för det fanns änglar omkring honom, precis som Guds änglar anlitas för att hjälpa dem som utsätts för fiendens fruktansvärda angrepp."- Publicerade manuskript 16:180.

Hela himlen bevakade konflikten mellan Ljusets furste och Mörkrets furste. Änglar stod redo att ingripa för Kristi skull om Satan skulle överskrida den föreskrivna gränsen." - Bible Echo, 3 september 1900.

Frestelserna var inte ett skådespel, de var verkliga nog. Kristus "led och blev frestad". Änglar från himlen var närvarande vid detta tillfälle. De såg till att Satan inte överskred de gränser som satts upp för honom. Han förgjorde inte människan Kristus. - Utvalda meddelanden 1:94.

Det tryck som låg på Kristus hade lämnat honom som en död. "Och se, änglar kom och betjänade honom." Deras armar omfamnade honom. Hans huvud vilade på bröstet av den Högstes ängel, som var i himmelen. . . Fienden var besegrad." - Bible Echo, den 3 september 1900.

När Satan hade avslutat sina frestelser lämnade han Jesus för en stund, och änglarna lagade mat åt honom i öknen - Budskap till kyrkan, 158.

Efter den tredje frestelsen

När Satan hade misslyckats med att besegra Kristus i öknen, samlade han all sin kraft för att hindra honom i hans arbete och för att om möjligt försvåra hans arbete. Det som han inte kunde åstadkomma genom direkta, personliga ansträngningar beslöt han att åstadkomma genom list. Knappt hade han dragit sig tillbaka från striden i öknen tillsammans med sina änglalika medarbetare förrän hans planer mognade för att förblinda det judiska folket ännu mer så att de inte skulle kunna känna igen sin Frälsare. Han planerade att verka genom sina jordiska medhjälpare i den religiösa världen genom att ingjuta sin egen fiendskap mot sanningens förkämpe i dem. Han skulle få dem att förkasta Kristus och göra hans tillvaro så bitter som möjligt, i hopp om att beröva honom modet i hans kallelse. - Den store Mästaren, 131.

Kapitel 15 - Goda och onda änglar i Kristi sällskap

Djävulsbesatthet på Jesu tid

Den tid då Kristus själv verkade bland människorna var också den tid då mörkrets rike var som mest aktivt. I alla tider hade Satan och hans onda änglar försökt bemästra människornas kroppar och sinnen och dra synd och lidande över dem - Jesu liv, 174.

Syndens bedrägeri hade nått sitt klimax. Allt som tjänade till att förnedra människosjälar hade satts i rörelse. . . . . Satans medhjälpare hade tagit sin boning i människorna. Människornas kroppar, som skapats för att vara Guds boning, hade blivit de onda andarnas boning. Sinnena, nerverna, passionerna, de mänskliga organen påverkades av övernaturliga krafter för att ge efter för de lägsta lustarna. De onda andarna hade satt sin egen stämpel på människans ansikte. De mänskliga anletsdragen speglade uttrycket hos de djävulsskaror som hade besatt dem. . . . .

Satan gladde sig åt att han hade lyckats fördärva Guds avbild i människan. Då kom Jesus för att återställa Skaparens avbild i människan.... Han kom för att kasta ut de onda andar som hade fått herravälde över viljan. Han kom för att resa oss upp ur stoftet, för att förvandla den fördärvade karaktären till en avbild av sin egen gudomliga karaktär och för att pryda den med sin egen härlighet." - Den Store Mästaren, 21-23.

Det framgår tydligt av Nya testamentet att människor har varit besatta av onda andar. De besatta led inte bara av sjukdomar som orsakades av naturliga orsaker. Kristus var fullt medveten om vad han hade att göra med, och han var medveten om att han stod inför onda andar och deras verk - Profetians Ande 4:332.

Under Jesu verksamhet var Satan och hans änglar upptagna med att ingjuta misstro, hat och förakt i människor - Andliga gåvor 1:36.

Avvisad i Nasaret

Under hela sin barndom och ungdom hade Jesus firat gudstjänst i synagogan i Nasaret tillsammans med sina bröder. Sedan han hade börjat sin verksamhet hade han varit borta från dem, men de hade inte varit omedvetna om vad som hade hänt honom. När han åter dök upp mitt ibland dem var deras intresse och förväntan tänjda till bristningsgränsen. . . . .

När en rabbi var närvarande i synagogan förväntades han hålla predikan och alla israeliter fick läsa profetiorna. Den här sabbatsdagen blev Jesus ombedd att delta i gudstjänsten. Han "ställde sig upp för att predika, och de gav honom profeten Jesajas bok" Lukas 4:16. 4,16. 17....

Jesus stod inför folket som den levande uttolkaren av profetiorna om honom själv. Han tolkade de ord han hade läst och talade om Messias som de förtrycktas befriare, den som befriar fångar, botar sjuka, återger blinda synen och uppenbarar sanningens ljus för världen. . . . . När den Helige Ande rörde vid deras hjärtan svarade de med ett brinnande amen och prisade Herren."-The Great Master, 151,152.

Anden vittnade så mäktigt om hans anspråk att hjärtat hos alla i synagogan reagerade på de nådens ord som kom från hans läppar. Detta var vändpunkten för denna grupp. När Kristi gudomlighet lyste genom folket, uppfriskades deras andliga syn. De fick en ny förmåga att känna igen och uppskatta honom, och de blev nästan oundvikligen övertygade om att Jesus var Guds Son. Men Satan var nära för att väcka tvivel, otro och stolthet."- Signs of the Times, 14 september 1882.

När Jesus sa: "I dag uppfylls denna skrift för era öron", kom de plötsligt ihåg sig själva och sina påståenden som hade talat till dem.- Den store Mästaren, 237.

Vem är egentligen den här Jesus? frågade de. Han som gjorde anspråk på Messias ära var son till en snickare och hade arbetat som hantverkare hos sin far Josef.... Trots att hans liv hade varit fläckfritt ville de inte tro att han var den utlovade.....

När de gav efter för tvivel blev deras hjärtan ännu mer förhärdade, eftersom de hade mjukats upp under en kort tid. Satan hade bestämt sig för att de blinda ögonen inte skulle öppnas den dagen och att de förslavade själarna inte skulle befrias. Med största iver arbetade han för att bekräfta dem i deras otro. ....

Jesu ord till sina åhörare i synagogan slog till mot själva roten till deras självrättfärdighet och inpräntade den bittra sanningen att de hade vänt sig bort från Gud och hade förverkat sitt anspråk på att vara hans folk.... De ville inte erkänna att han, som hade sitt ursprung i fattigdom och uselhet, var något annat än en vanlig människa. -Den store mästaren, 152-154.

Ljusets änglar var med i denna samling och bevakade med intensivt intresse den avgörande timmen. Satans änglar var också på plats för att ingjuta tvivel och väcka misstro. . . . . .

Otro springer ur onda tankar. Att en man uppvuxen i fattigdom och låg börd skulle våga tillrättavisa dem fyllde nasarenernas hjärtan med hat som tenderade till illvilja. Folkmassan splittrades i förvirring. Människor lade händerna på Jesus och kastade ut honom ur synagogan och in i sin stad."- Signs of the Times, 16 juni 1887.

Alla verkar vara angelägna om att döda honom. De rusade honom till kanten av ett brant berg med avsikt att föra ner honom huvudstupa. Skrik och förbannelser fyllde luften, några kastade stenar och jord på honom. Men plötsligt försvann han från dem, utan att de

kunde förstå hur eller när det hände. Guds änglar följde Jesus mitt i den rasande folkmassan och bevarade hans liv. De himmelska budbärarna var vid hans sida i synagogan när han talade, och de följde honom när han drevs bort från de otroende, rasande judarna. Dessa änglar slöt ögonen på den förbittrade folkmassan och ledde Jesus till en säker plats - Profetians Ande 2:114, 115.

Demonbesatt i synagogan i Kapernaum

I synagogan talade Jesus om det rike han hade kommit för att upprätta och om sitt uppdrag att befria Satans fångar. Han avbröts av ett skri av fasa. En galning rusade fram ur folkmassan och ropade: "Åh, lämna oss ifred, Jesus från Nasaret! Har du kommit för att förgöra oss? Jag vet vem du är: Guds Helige!" Höger

Nu blev allt brus och förvirring. Folkmassans uppmärksamhet avleddes från Kristus, och ingen lyssnade på vad han sade. Detta var Satans avsikt med att föra sitt offer till synagogan. Men Jesus tillrättavisade den onda anden och sade: 'Var tyst och kom ut ur honom', och den onda anden kastade honom till marken mitt ibland dem och kom ut ur honom utan att ha gjort honom någon skada." Rätt

Den stackars människans sinne hade förmörkats av Satan, men i Frälsarens närvaro hade en ljusstråle genomträngt mörkret. Han väcktes till längtan efter befrielse från Satans herravälde, men den onda anden stod emot Kristi kraft. När mannen försökte ropa till Jesus om hjälp lade den onda anden andra ord i hans mun, och han skrek i sin dödliga vånda. Den besatte mannen insåg delvis att det fanns en i närheten som kunde befria honom, men när han försökte komma inom räckhåll för denna mäktiga hand, höll en annans vilja honom fast, och en annans ord kom till uttryck genom honom. Konflikten mellan Satans makt och hans egen önskan att bli fri var fruktansvärd."-The Great Master, 165.

Men han som besegrade ärkefienden i öknen ryckte denna eländiga fånge ur Satans grepp. Jesus visste att även om han hade antagit en annan form, så var denna ande samma onda ande som frestade honom i öknen - Profetians Ande 2:180.

Den onda anden utövade all sin makt för att behålla kontrollen över sitt offer. Att backa här skulle vara detsamma som att låta Jesus segra. Det såg ut som om den plågade mannen skulle förlora sitt liv i kampen mot den fiende som hade förstört hans liv. Men Frälsaren talade med auktoritet och gav fången tillbaka sin frihet. Mannen som hade varit besatt stod inför ögonen på det undrande folket och gladde sig över sin befrielse och över att få använda sina sinnen.... De ögon som för en kort tid sedan hade lyst av vansinne lyste nu av förstånd och fylldes av tacksamhetens tårar.-The Great Master, 165.

Helandet av centurionens tjänare

Hundraåringen såg med trons öga att Guds änglar fanns runt omkring Jesus, och att hans ord skulle befalla en ängel att gå till den lidande. Han visste att hans ord skulle gå in i kammaren och att hans tjänare skulle bli helad." -Review and Herald, 11 mars 1890.

Demonerna från Gadara

Tidigt på morgonen kom Frälsaren och hans följeslagare till stranden, ... Från ett gömställe bland gravarna kom två galna män rusande mot dem som om de skulle slita dem i stycken. På dessa män hängde kedjor som de hade slitit av när de flydde från den plats där de hölls bevakade. Deras kött var sönderslitet och blödde där de hade sårat sig själva med vassa stenar. Deras ögon stirrade bakom deras långa, toviga hår, och det var som om varje likhet med en människa hade utplånats av de onda andar som hade besatt dem, och de liknade mer vilda djur än människor.

Lärjungarna och deras följeslagare flydde i skräck, men snart märkte de att Jesus inte var med dem och de vände sig om för att leta efter honom. Han stod kvar där de hade lämnat honom. Han som hade stoppat stormen, som tidigare hade mött Satan och besegrat honom, flydde inte från de onda andarna. När männen med gnisslande tänder och frågetecken i munnen närmade sig Jesus, lyfte han handen som hade lugnat vågorna, och männen kunde inte närma sig honom. Rasande men maktlösa ställde de sig framför honom.

Han befallde de onda andarna att lämna dem med auktoritet. Hans ord trängde in i de olyckliga människornas förmörkade sinnen. De hade en vag känsla av att någon som kunde rädda dem från de onda andarnas makt hade kommit nära dem. De kastade sig ned vid Frälsarens fötter för att tillbe honom, men när de öppnade sina munnar för att be honom om nåd, talade de onda andarna genom dem och ropade passionerat: "Lämna mig ifred, Jesus, du Guds högste Son! Jag ber dig vid Gud att du inte skall plåga mig." ...

På en sluttning inte långt därifrån betade en flock grisar. De orena andarna bad om att få komma in till dem, och Jesus gav dem tillåtelse. Omedelbart greps hjorden av panik. De rusade som galningar mot stranden, och eftersom de inte kunde hejda sig störtade de ner i sjön och omkom.

Men en underbar förvandling hade ägt rum med de besatta. Ljuset hade lyst in i deras själar. Deras ögon lyste av förståelse. Deras ansikten, som så länge hade varit märkta av Satan, blev plötsligt milda; de blodbesudlade händerna blev lugna, och med glada röster prisade männen Gud för sin befrielse.... Nu var dessa män klädda och hade fullt bruk av sitt förstånd; de satt vid Jesu fötter och lyssnade till hans ord och prisade hans namn som hade gjort dem friska.-The Great Master, 225, 226.

Helandet av en demonbesatt son

Pojken fördes dit, och när Frälsarens blick föll på honom kastade den orena anden honom till marken i fruktansvärda kramper. Han låg och vred sig och vred sig, medan han skakade och luften genljöd av fruktansvärda skrik.

Ännu en gång hade livets prins och de mörka krafternas prins mötts på slagfältet.... Ljusets änglar och en armé av onda änglar skyndade osedda till för att bevittna striden. Under en kort tid tillät Jesus den onda anden att utveckla sin kraft så att de närvarande kunde förstå vilken befrielse som nu skulle äga rum.....

Jesus vänder sig till den sjuke mannen och säger: "Du stumma och döva ande! Jag befaller dig, gå ut ur honom och kom aldrig mer in i honom." Det hörs ett skrik och sedan följer en fruktansvärd kamp. Det är som om den onda anden, när den rusar ut, är på väg att beröva sitt offer livet. Sedan ligger pojken stilla och till synes livlös. Folkmassan viskar: "Han är död!" Men Jesus tar honom i handen, lyfter upp honom och ger honom, helt frisk till kropp och själ, till hans far. Far och son lovprisar sin Frälsares namn - Den store Mästaren, 291.

Jesus anklagas för att vara besatt av en demon

Jesus förklarade sig själv vara den sanne herden eftersom han gav sitt liv för fåren. . . Jesus talade dessa ord till åhörare på ett stort torg, och det gjorde ett djupt intryck på många av dem som lyssnade. De skriftlärda och fariséerna blev fyllda av avundsjuka eftersom många beundrade honom. . . . När han framträdde som den sanne herden sade fariséerna: "Han är besatt av en ond ande och är utom sig, varför lyssnar ni på honom?" Men andra kände igen den sanne herdens röst och sade: "Rätt

"En besatt man talar inte så; kan en ond ande öppna ögonen på en blind?" Sedan kom högtiden för invigningen av templet i Jerusalem; det var vintertid; och Jesus gick omkring i helgedomen, i Salomos portik. Judarna trängde sig omkring honom och sade till honom "Hur länge skall du hålla våra själar i ovisshet? Om du är Kristus, säg oss det rent ut!" Jesus svarade dem: "Jag har sagt det till er, men ni vill inte tro det. De gärningar som jag gör i min Faders namn vittnar om mig. . . . .jag och min Fader är ett." ...

Judarna förstod vad han menade, och de tog upp stenar för att stena honom. Jesus såg lugnt och oförskräckt på dem och sade: "Många goda gärningar har jag visat er från min Fader; för vilken av dessa gärningar vill ni stena mig?" Rätt

Himlens Majestät stod lugnt och tryggt, som en Gud inför sina fiender. Deras arga ansikten, deras händer fyllda med stenar, skrämde honom inte. Han visste att osynliga krafter, legioner av änglar, fanns omkring honom, och att ett ord från hans läppar skulle

sätta skräck i folkmassan om de kastade en enda sten på honom. - Tidens tecken, 27 november 1893.

Även om Jesus bevisade sin gudomliga kraft, undervisade han inte utan avbrott. De styrande försökte förlöjliga honom inför folket. De lät honom säga sina tankar och läror på ett sammanhängande sätt, men trots att det ofta avbröts, sken ljuset in i hundratal, och när de styrande hörde Jesu ord, och såg att de var klädda i kraft och höll människor trollbundna, blev de arga och sade: "Du är en samarit och besatt av en ond ande" Jesus bemötte dessa anklagelser med lugn värdighet och hävdade orädd och lugnt att förbundets rättigheter var centrerade kring honom själv och inte erhölls genom Abraham. Han förklarade: "Före Abraham var jag." Judarnas raseri visste inga gränser och de gjorde förberedelser för att stena honom, men Guds änglar, osynliga människor, skyndade ut honom ur deras församling.-Signs of the Times, 26 maj 1890.

Onda änglar i mänsklig form fanns bland Kristi åhörare

Det fanns änglar i mänsklig gestalt bland hans åhörare, som antydde, kritiserade, förtalade och misstolkade Frälsarens ord."-Review and Herald, 11 augusti 1903.

Kristus var ledare för dessa änglaförsamlingar innan de föll från sin höga rang - Utvalda meddelanden 3:410.

Uppväckandet av Lasarus

Kristus kunde ha befallt själva stenen att röra sig och den skulle ha lydt hans röst. Han kunde ha befallt änglarna, som var mycket nära honom, att göra det. På hans befallning skulle osynliga händer ha flyttat stenen. Men den måste tas bort av människohänder! På detta sätt ville Kristus visa att människan måste samarbeta med Gud. Den gudomliga kraften skall inte åberopas för att åstadkomma det som kan göras med mänsklig kraft."- The Great Master, 364.

Jesus rusade från stad till stad i sin verksamhet

Jesus rusade från plats till plats under sin predikogärning. Präster och makthavare var honom i hälarna. De förvrängde hans uppdrag och arbete. De kom till hans egna och hans egna tog inte emot honom. Änglar bevakade striden vid varje steg. De såg fiendens ande och arbete. De såg med förvåning på Satans bedrägeri mot Guds gudomlige Son. De såg att han som stod näst efter Jesus i makt och härlighet hade fallit så lågt att han kunde påverka människor att jaga Kristi fotspår från stad till stad."- Signs of the Times, 25 november 1889.

Han skulle ha blivit dödad om och om igen om det inte hade varit för att himmelska änglar hade följt honom och skyddat hans liv tills den tid kom då judarnas sak, som ett folk, skulle avgöras."-Review and Herald, 12 oktober 1897.

Kapitel 16 - Änglar från Kristi lidande till hans död

Jesus och hans lärjungar beger sig till Getsemane

Tillsammans med sina lärjungar tog sig Frälsaren sakta fram till Getsemanes trädgård. Påskmånen lyste full och rund från en molnfri himmel. . . . . När de närmade sig trädgården hade lärjungarna lagt märke till förändringen hos sin Mästare. Aldrig tidigare hade de sett honom så sorgsen och tystlåten. När han gick vidare fördjupades denna märkliga sorgsenhet. ....

När de kom till ingången till trädgården lämnade Jesus alla lärjungarna utom tre och bad dem att be för sig själva och för honom. Tillsammans med Petrus, Jakob och Johannes gick han in i den muromgärdade trädgården. .....

"Stanna här och vakna med mig! sa han."

Han flyttade en kort bit bort från dem. . . . ...och kastade sig ner på marken. Han kände att han på grund av synden var skild från sin Fader. Svalan var så stor, så mörk och så djup att hans själ skakade av den. ....

När Kristus kände att hans enhet med Fadern var bruten, kände han att han i sin mänskliga natur inte kunde stå emot den kommande striden mot mörkrets makter. I frestelsens vildmark stod människosläktets öde på spel. Det var då Jesus vann segern. Nu kom frestaren för den sista fruktansvärda striden. Detta hade han förberett sig för under de tre år som Jesus hade verkat. Allt stod på spel för honom. Om det gick fel här var hans hopp om herravälde förlorat; världens riken skulle så småningom tillhöra Kristus; han skulle trampas under fötterna och fördrivas. Men om Kristus besegrades skulle jorden bli Satans rike och människosläktet skulle för alltid vara i hans makt. Med stridens problem framför sig vändades Kristus över att skiljas från Gud. Satan sade till honom att om han blev härskare över en syndig värld, skulle separationen vara evig. . . . .

Satan beskrev Frälsarens tillstånd på det hårdaste sätt: Det folk som gör anspråk på att stå över alla andra i både världslig och andlig förträfflighet har förkastat dig.... En av dina egna lärjungar, ... kommer nu att förråda dig. En av dina mest nitiska lärjungar kommer att förneka dig. Alla kommer de att förråda dig rätt

I sin ångest klamrar han sig fast vid den kalla jorden som för att förhindra att han dras längre bort från Gud.... Från hans bleka läppar kommer detta ångestfyllda rop: "Min Fader! Om det är möjligt, låt denna kalk passera förbi mig." Men även nu tillägger han: "Men inte som jag vill, utan som du vill." - Den store mästaren, 468-470.

Änglar i Getsemane

Det himmelska universum följde Kristi hela liv med intensivt intresse - varje steg från krubban till den fruktansvärda scenen nu. Och vilket skådespel var detta inte för tiotusen gånger tiotusen änglar, för keruber och serafer, att beskåda."- Signs of the Times, 9 december 1897.

Änglar svävade över scenen och bevittnade scenen - Andliga gåvor 1:47.

De såg på Guds Son, deras älskade befälhavare, i hans övermänskliga lidande, till synes döende på slagfältet för att rädda en förlorad värld som höll på att gå under. Hela himlen lyssnade till denna Kristi bön.

Hans plågade själ ropade tre gånger från hans bleka och darrande läppar: "Min Fader! Om det är möjligt, låt denna kalk passera mig; men inte som jag vill, utan som du vill", skakades hela himlen. De såg sin Herre omsluten av legioner av sataniska krafter, hans mänskliga natur förtryckt av en darrande mystisk skräck."- Signs of the Times, 9 december 1897.

De änglar som hade gjort Kristi vilja i himlen var angelägna om att trösta honom, men det var bortom deras makt att lindra hans sorg. De hade aldrig känt en förlorad världs synder, och när de förundrade såg på sin tillbedde Herre, kände de en outsäglig sorg. Fastän lärjungarna inte sympatiserade med sin Herre i den prövande timmen av hans konflikt, var hela himlen full av förståelse och väntade på resultatet med smärtsamt intresse." - The Present Truth, 3 december 1885 rätt

Tre gånger ljöd bönen om befrielse från hans läppar. Himlen kunde inte längre stå ut med synen och hade sänt en tröstens budbärare till Guds sönderbrutne Son, som svimmade och dog under världens samlade skuld. - The Present Truth, den 18 februari 1886.

Det är den största krisen när hjärta och själ, som bryts samman under syndens börda, Gabriel sänds för att stärka den gudomlige lidande och stödja honom att beträda hans blodbesudlade väg."- Signs of the Times, 9 december 1897.

Under denna fruktansvärda kris, då allt stod på spel, sken ett ljus mitt i mörkret i denna ödesdigra stund, och den mäktiga ängel som står inför Guds ansikte och som har intagit den plats från vilken Satan föll, steg ned till Kristus. Ängeln kom inte för att ta kalken från Kristus, utan för att ge honom kraft att dricka den i förvissning om Faderns kärlek. . . . .

De sovande lärjungarna hade plötsligt väckts av ljuset som omgav Frälsaren. De såg ängeln böja sig över sin Mästare, som låg utsträckt på marken. De såg hur han tryckte Frälsarens huvud mot sitt bröst och pekade upp mot himlen. De hörde hans röst, som lät som den vackraste musik, tala ord av tröst och hopp. . . . . Återigen ger lärjungarna i sin

trötthet efter för den märkliga sömnighet som överväldigar dem. Återigen finner Jesus dem sovande.

Han ser sorgset på dem när han säger: "Sover ni fortfarande och vilar? Se, den stund är nära då Människosonen skall bli förrådd i syndares händer.

Medan han ännu talade hörde han fotstegen av den folkmassa som var ute och sökte efter honom och sade: "Stig upp, låt oss gå; se, den som förråder mig är nära." Rätt

Inget spår var mer synligt av den senaste striden när Jesus steg fram för att möta sin förrädare. Han ställde sig framför lärjungarna och sade: "Vem är det ni söker?" De svarade: "Jesus från Nasaret. "Jesus från Nasaret." Jesus svarade: "Det är jag. "Det är jag."- Den store mästaren, 472, 473.

Det var i Kristi makt att befria sig själv. När han sade orden: "Det är jag", omringades han omedelbart av änglar, och denna folkmassa kunde bevisa vad de ville, eller inte, att Kristus var Guds kraft. - Denna dag med Gud, 267.

Det var svårt för änglarna att stå ut med denna syn. De ville befria Jesus, men den ledande ängeln förbjöd dem att göra det. . . . . Jesus visste att änglar bevittnade hans förnedring. Den svagaste ängel kunde ha fått den hånfulla folkmassan att falla hjälplös och kunde ha befriat Jesus." - Andliga gåvor 1:50, 51.

Ängeln avlägsnade sig och ljuset försvann Jesus hade möjlighet att fly, men han förblev stående, lugn och kontrollerad. Som den förhärligade stod han mitt i denna förhärdade folkmassa som nu låg hjälplös vid hans fötter. Lärjungarna såg på, mållösa av förundran och vördnad.... Men bilden förändrades snabbt - Den store mästaren, 473.

Ängeln drog sig tillbaka, och Jesus stod lugn och självmedveten, med månens klara ljus på sitt bleka ansikte, och fortfarande omgiven av förlamade och hjälplösa män, medan lärjungarna var för förvånade för att säga ett enda ord. När änglarna avlägsnade sig, reste sig de romerska soldaterna och samlades runt Kristus tillsammans med prästen och Judas, som om de skämdes över sin svaghet och var rädda för att han skulle glida ur deras händer."- Signs of the Times, 21 augusti 1879.

Lärjungarna hade trott att deras Mästare inte skulle ha låtit sig beslagtas.... De blev besvikna och upprörda när de såg repen som togs fram för att binda händerna på honom som de älskade. I sin ilska drog Petrus hänsynslöst sitt svärd och ... han högg bara av örat på översteprästens tjänare. När Jesus såg vad som hade hänt, löste han upp hans händer... och sa: "Låt dem bara gå så långt!" Han rörde vid det sårade örat och det blev genast läkt. Sedan sade han till Petrus: "Sätt tillbaka ditt svärd i dess slida... Eller menar du att jag inte kan be min Fader att på en gång sända mig mer än tolv legioner änglar?"-The Great Master, 474.

När dessa ord uttalades lyste änglarnas ansikten upp av hopp. De ville genast omringa sin härskare och skingra den upphetsade folkmassan. Men sorgsenheten kom över dem igen när Jesus tillade: "Hur skall då skriften uppfyllas, så att det blir så?" Lärjungarnas hjärtan greps också av förtvivlan och bitter besvikelse när Jesus lät sig föras bort av sina fiender."-Spiritual Gifts 1:48.

För Anna och Kaifas råd

Kristus skulle förhöras formellt av Sanhedrin, men av Hannas utsattes han för ett preliminärt förhör. . . . .

När rådet hade samlats i domarsalen intog Kajafas sin plats som den högste ämbetsmannen.... Men när Kajafas nu tittade på fången greps han av beundran över hans ädla och värdiga uppträdande. Han kände sig övertygad om att den här mannen var släkt med Gud. I nästa ögonblick avfärdade han denna tanke med hån. - Den store mästaren, 475, 478, 779.

Hela himlen såg det grymma arbetet mot Kristus. I den fruktansvärda ödesscen som utspelades i domarsalen visade Gud smaken av den ande som visar sig hos dem som inte vill lyda hans lag." -Released Manuscripts 12:412.

Det var svårt för änglarna att stå ut med denna syn. De ville befria Jesus, men den ledande ängeln förbjöd dem att göra det. . . Jesus visste att änglarna bevittnade hans förnedring.

Ödmjuk och ödmjuk stod Jesus inför den rasande folkmassa som utsatte honom för den mest skamliga behandling. De spottade honom i ansiktet, det ansikte som de en dag kommer att vilja gömma sig för och som kommer att lysa upp Guds stad och skina klarare än solen. Kristus kastade inte en vredgad blick på förövarna. De täckte hans huvud med ett gammalt tygstycke så att han inte kunde se, sedan slog de honom i ansiktet och ropade: "Profetia, vem var det som slog dig?" Det uppstod en rörelse bland änglarna. De skulle ha befriat honom på en gång, men deras ledande ängel höll dem tillbaka. - Andliga gåvor 1:50, 51.

För Pilatus

Människorna var besatta av en djävulsk ande när de bestämde sig för att de ville ha Barabbas, en tjuv och mördare, i stället för Guds Son. Demonerna fick makt över människorna; legioner av onda änglar fick fullt herravälde över människorna, och som svar på Pilatus fråga om vem han skulle frige ropade de: "Bort med honom, men låt oss frige Barabbas!" När Pilatus talade till dem igen om Jesus, höjdes det hesa ropet: "Korsfäst, korsfäst honom!" Genom att ge efter för demoniska krafter leddes människor till att ställa sig på den store avfällingens sida.

Världar som aldrig hade fallit i synd betraktade scenen med förvåning, oförmögna att förstå det förnedrande tillstånd som synden hade skapat. Legioner av onda änglar dominerade prästerna och rådgivarna och gav uttryck för Satans förslag att övertala och fresta folket med falska påståenden och mutor att förkasta Guds Son och välja en rövare och mördare i hans ställe. . . . . Vilken scen var detta inte för Gud att se på, för serafer och keruber att skåda. Guds enfödde Son, himlens Majestät, härlighetens Konung, blev föraktad, förolämpad, hånad, avvisad och korsfäst av dem som han kom för att rädda och som hade gett sig själva i Satans våld." - Review and Herald, 14 april 1896.

Änglarna som bevittnade vad som hände märkte att den romerska guvernören dömdes . . ....

Satan och hans änglar frestade Pilatus och försökte få honom att inse sitt eget fördärv. De ingav honom tanken att även om han inte deltog i att döma Jesus, så skulle andra göra det - Andliga gåvor 1:54, 56.

Inte ens nu kunde Pilatus agera i blindo. Ett budskap från Gud varnade honom för det brott han var på väg att begå. Som svar på Kristi bön hade Pilatus hustru fått besök av en ängel från himlen, och i en dröm hade hon sett Frälsaren och talat med honom. Pilatus hustru var inte judinna, men när hon hade sett Jesus i sin dröm tvivlade hon inte på hans ursprung eller uppdrag. Hon visste att han var den gudomlige Kungen. Hon hade sett honom vid förhöret i rättssalen. Hon såg att hans händer var bundna som en brottslings. Hon såg Herodes och hans soldater göra fruktansvärda saker. Hon hörde prästerna och rådgivarna fördöma honom som galen i sin svartsjuka och ondska. Hon hörde dessa ord: "Vi har en lag, och enligt den lagen är han skyldig till döden." Rätt

Hon såg Pilatus låta prygla Jesus efter att först ha förklarat: "Jag finner ingen skuld hos honom." Hon hörde Pilatus uttala domen och såg honom överlämna Kristus till sina bödlar. Hon såg korset resas på Golgata. Hon såg jorden omslutas av mörker och hörde det underbara ropet: "Det är fullbordat." Och ännu en syn mötte hennes blick! Hon såg Kristus sittande på det stora vita molnet, medan jorden vacklade i rymden och hans mördare flydde från åsynen av hans härlighet. Med ett skri av fasa vaknade hon och skrev genast varnande ord till Pilatus.

Medan Pilatus tvekade och undrade vad han skulle göra, tog sig en budbärare fram genom folkmassan och överlämnade brevet från hans hustru. Det löd som följer: höger

Håll dig borta från denne rättfärdige man, för jag led mycket i natt i en dröm för hans skull.

Pilatus bleknade. Han kunde inte förstå sina egna motstridiga känslor. Men medan han tvekade att handla, rörde prästerna och rådgivarna upp stämningen bland allmänheten ännu mer. ....

Pilatus var angelägen om att frige Jesus, men han insåg att det inte var möjligt för honom att göra detta och samtidigt behålla sin ställning och heder. Han valde att offra en oskyldig mans liv hellre än att förlora sin världsliga makt. ....

Pilatus gav efter för folkmassans krav. I stället för att riskera att förlora sin ställning överlämnade han Jesus för att korsfästas - Den store mästaren, 501, 502, 506.

Korsfästelsen av Kristus

Guds Son överlämnades i folkets händer för att korsfästas. . . . Ändå fick han bära det tunga korset... . . . Jesus dukade under för bördan. . . . . Sedan grep de en man som inte öppet hade bekänt sin tro på Kristus, men som ändå trodde på honom. De lade korset på honom och han bar det till den ödesdigra platsen. Änglaskaror stod uppställda i luften ovanför platsen." - Andliga gåvor 1:57.

Vem bevittnade dessa scener? Det himmelska universum, Gud Fadern, Satan och hans änglar -Bible Echo, 29 maj 1899.

Himmelska änglar . . ... de hörde hånfulla kommentarer och såg skakande huvuden. De skulle gärna ha brutit sig ut ur sina led och gått till Guds Son i hans förnedring och kroppsliga plåga, men detta fick de inte göra."-Released Manuscripts 18:71.

"Han räddade andra, själv kan han inte rädda", var det hån som kastades mot Kristus under hans dödsångest på korset. Han kunde när som helst rädda sig själv och stiga ned från korset, men om han gjorde det skulle världen överlämnas till den store avfällingens kontroll. Det var ett under för änglarna att Kristus inte stängde hånarnas läppar med döden. - Ungdomens Instruktör, 14 juni 1900.

Satan och hans änglar personifierades av dem som hånade Kristus när han hängde på korset. Han fyllde dem med fult och hatiskt tal. Han ingöt deras förakt." -Released Manuscripts 18:72.

Mörkrets myndigheter och krafter samlades kring hans kors. Ärkeförrädaren, som fortfarande behöll sin ädla ställning, ledde den avfälliga armén, som förenades med människor i strid mot Gud."- Signs of the Times, 14 april 1898.

Han brottades med Satans makt, mot den som förklarade att han hade Kristus i sin makt, att han var överlägsen Guds Son i styrka, att Fadern hade förnekat sin Son och att han inte var mer välsedd hos Gud än han själv. - Vittnesbörd för kyrkan 2:214.

Kristus gav inte efter för den plågsamma fienden, inte ens i hans bittraste plågor. Legioner av onda änglar fanns runt omkring honom, men de heliga änglarna befalldes att inte träda in i deras led och ta upp striden med den hånfulla och hatfyllda fienden, och de fick inte heller tjäna i den gudomlige lidandes plågsamma ande. Det var i denna

fruktansvärda mörka stund som hans Faders ansikte var dolt, legioner av onda änglar omgav honom, världens synder låg på honom, och orden: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" avtvingades från hans bleka läppar?"-Bible Echo and Signs of the Times, 1 januari 1887.

Det mörker som täckte jorden vid hans korsfästelse dolde företag av himlens mäktiga agenter, men jorden skälvde vid den himmelska härskarans fotsteg. Klipporna slets sönder; under tre timmar var jorden omsluten av ogenomträngligt mörker; naturen dolde Guds Sons lidanden med sin mörka klädnad." - Released Manuscripts 5:353.

Fadern, tillsammans med sina himmelska änglar, var omsluten av ett tjockt mörker. Gud var nära intill sin Son, fastän han inte uppenbarade sig för honom eller för någon annan människa. Om en enda stråle av hans härlighet och makt hade trängt igenom det tjocka mörker som omgav honom, skulle alla betraktare ha blivit tillintetgjorda." - Publicerade manuskript 12:385.

Hur kunde himlen vara tyst? Kan vi förundras över det fruktansvärt onaturliga mörker som sänkte sig över korset? Kan vi förundras över de sönderslagna klipporna, den mullrande åskan, blixtarna och skakningarna i jorden som den himmelska skaran trampade på när de såg sin älskade Kommendör så kränkt?" -Review and Herald, 1 september 1891.

När Kristus ropade: "Det är fullbordat", var de ofallna världarna säkrade. För då var striden utkämpad och segern vunnen. Hädanefter hade Satan inget utrymme att manövrera i universum. - Review and Herald, 12 mars 1901.

De heliga änglarna var livrädda för att någon av dem skulle kunna falla så långt att han blev föremål för en sådan grymhet som Guds Son utsattes för på Golgata. All medlidande och förståelse som de kunde ha känt för Satan i hans exil försvann nu från deras hjärtan." - Signs of the Times, 23 september 1889.

Det var inte prästens hand som slet sönder den praktfulla ridån från topp till tå och skilde det heliga från det allra heligaste. Det var Guds hand. När Kristus ropade ut: "Det är fullbordat", var den heliga väktaren en osynlig gäst på Belasazzars fest och förklarade att den judiska nationen var en okyrklig nation. Samma hand som skrev tecknen på väggen, dömde Belsassar och slutligen det babyloniska riket, slet sönder tempelridån från topp till tå. - S.D.A. Bibelkommentar 5:1109.

De tog ner hans kropp och lade den i Josefs nya grav och rullade en stor sten framför gravporten under förevändning att hans lärjungar skulle komma och ta hans själ på natten. Onda änglar jublade runt graven eftersom de trodde att Kristus hade besegrats. En grupp romerska soldater hade placerats runt graven, och judarna gjorde stora förföljelser så att deras seger skulle bli fullständig. Men himmelska änglar vaktade platsen där deras älskade befälhavare sov.-Review and Herald, 9 oktober 1888.

Inte förrän vid Kristi död blev Satans karaktär klart uppenbarad för änglarna eller för de ofallna världarna. Då kunde hans undanflykter och anklagelser, som tidigare var en upphöjd ängels, ses i sitt rätta ljus. - Tidens tecken, 27 augusti 1902.

Kristi död på korset befäste hans förintelse, som har dödens makt, som var upphovsmannen till synd. När Satan är förintad kommer det inte att finnas någon frestelse till ondska; det kommer aldrig att finnas något behov av försoningen igen; och det kommer inte att finnas någon fara för ett nytt uppror i Guds universum. Det som verkligen kan hålla synden borta i denna mörka värld kommer att förhindra synd i himlen.

Betydelsen av Kristi död kommer att ses av helgon och änglar. Den fallna människan kan inte ha ett hem i Guds paradis utan det slaktade Lammet från världens begynnelse. .... Änglarna hedrar och förhärligar Kristus, för inte ens de är säkra om de inte ser Guds Sons lidanden. Det är genom korsets kraft som änglarna i himlen leds bort från avfallet. Utan korset skulle de inte vara mer säkra från ondskan än vad änglarna var före Satans fall. Deras fullkomlighet misslyckades i himlen. Människans fullkomlighet misslyckades i Eden.... Frälsningsplanen, som är ett bevis på Guds rättvisa och kärlek, ger en evig säkerhet mot besmittelse i de syndfria världarna..... Kristi död på Golgata kors är vårt enda hopp i denna värld, och det kommer att vara vårt tema i den kommande världen. - Signs of the Times, 30 december 1889.

Kristus har alltid, i sitt liv och med sin död, cementerat den djupa och omfattande frågan om självförnekelse i Gud, och om Gud är ljus och kärlek. Detta var den fråga som satte himlarna i rörelse och som var början till Satans avståndstagande från Gud. Krav på att ändra eller upphäva lagarna i Hans regering framfördes i de himmelska salarna som bevis på Guds kärlek." - Review and Herald, 21 oktober 1902.

Kapitel 17 - Änglar från Kristi uppståndelse till hans himmelsfärd

Uppståndelsens morgon

På sabbaten vilade lärjungarna och sörjde över sin Herres död, medan Jesus, härlighetens konung, låg i graven. När natten närmade sig sattes krigare in för att vakta Frälsarens viloplats, medan änglar svävade osynligt över den heliga platsen."-Messages to the Church, 271.

Natten före veckans första dag hade sakta bleknat bort. Den mörkaste timmen, strax före gryningen, hade nu kommit. Kristus var fortfarande en fånge i sin trånga grav. Den stora stenen låg på sin plats, det romerska sigillet var obrutet och de romerska soldaterna stod vakt. Och det fanns osynliga åskådare. Skaror av onda änglar hade samlats runt platsen. Om det hade varit möjligt skulle mörkrets furste, tillsammans med sin armé av avfällingar, ha hållit graven förseglad för evigt där Guds Son vilade. Men graven omgavs av en himmelsk härskara. Änglar, mäktiga i kraft, vaktade graven och väntade på att få välkomna livets prins."-The Great Master, 779.

Medan det ännu var mörkt visste de vaksamma änglarna att tiden för att befria Guds käre Son, deras älskade härskare, var nära förestående. Medan de var i djup rörelse och väntade på hans segertimme, kom en mäktig ängel snabbt flygande från himlen." - Budskap till kyrkan, 181.

Den mäktigaste ängeln från himlen, han som behöll den ställning från vilken Satan föll, fick sitt uppdrag av Fadern, och iklädd himlens fulla rustning skilde han mörkret från dess spår. Hans ansikte var som en blixt och hans glädje så vit som snö. Bibelkommentar 5:1110.

En av änglarna tog tag i den stora stenen, knuffade bort den från ingången till graven och satte sig på den. Den andra ängeln gick in i graven och lossade halsduken från Jesu huvud. Ängeln från himlen ropade nu med en hög röst som fick jorden att skaka - Spiritual Gifts 1:66.

Det ansikte de ser är inte någon dödlig stridsmans ansikte; det tillhör den mäktigaste i Herrens härskara. Denne budbärare är densamme som nu intar den plats från vilken Satan föll. Han är den som förkunnade Kristi födelse på Betlehems kulle. Jorden skälver vid hans ankomst, mörkrets makter flyr - Den Store Mästaren, 779, 780.

Ängeln gick fram till graven, rullade bort stenen som om den vore en sten och satte sig på den. Himlens ljus omringade graven och hela himlen upplystes av änglarnas härlighet." - S.D.A. Bibelkommentar 5:1110.

Änglaledaren tog tag i stenen, som var så stor att det krävdes många starka män för att placera den framför graven, välte den och satte sig på den, medan hans följeslagare gick in i graven och tog bort svepningen från Jesu ansikte och huvud.

Då ropade den mäktiga ängeln med en röst som fick jorden att skälva: Jesus, Guds Son, din Fader kallar på dig! Då steg han, som hade fått makt att besegra döden och graven, upp ur graven som en segrare, medan jorden skälvde, blixten slog ner och åskan dundrade." - Profetians Ande 3:192.

Han som sa: "Jag lägger ner mitt liv för att få det tillbaka", kom ut ur graven till det liv som var i honom. Det mänskliga dog, men det gudomliga dog inte. I sin gudomlighet hade Kristus makt att bryta gravens kedjor." -Youth's Instructor, 4 augusti 1898.

När Kristus lösgjorde sig från graven sken han i sin gudomliga gestalt och uppstod som segrare över döden och graven. Signs of the Times, 30 maj 1895.

De romerska vakterna . . . . . kunde uthärda denna syn, eftersom de hade ett budskap att framföra som vittne om Kristi uppståndelse." - S.D.A. Bibelkommentar 5:1110.

Skräck grep det romerska gardet. Var fanns deras makt att hålla kvar Jesu kropp? De tänkte inte på sin plikt eller på att lärjungarna kunde stjäla honom och föra bort honom. När änglarnas ljus lyste omkring dem starkare än solen, föll de romerska vakterna till marken som döda. -Spiritual Gifts 1:66.

Med högtidlig vördnad betraktade änglaskaran detta skådespel. Och när Jesus kom ut ur graven kastade sig dessa lysande änglar till marken för att tillbe och hälsade honom med jublande segersånger."-Spiritual Gifts 1:66, 67.

Soldaterna ... hörde de himmelska varelserna sjunga med stor glädje och jubel: 'Du har segrat över Satan och mörkrets makt, du har svalt döden i seger! "Och jag hörde en hög röst i himlen som sade: "Hädanefter är frälsningen och makten och riket Guds och hans smordes makt, ty störtade är våra bröders anklagare, som anklagade dem inför vår Gud dag och natt."-The Spirit of Prophecy 3:194.

När den himmelska änglaskaran lämnade graven och ljuset och glansen försvann, vågade de romerska vakterna lyfta sina huvuden och se sig omkring. De fylldes av förvåning när de såg att den stora stenen hade fallit från gravöppningen och att Jesu kropp hade uppstått." - Andliga gåvor 1:68.

Satan var inte glad. Hans änglar hade varit tvungna att fly från de himmelska änglarnas klara, genomträngande ljus, och de klagade bittert till sin kung över att bytet hade tagits ifrån dem med våld och över att han som de hade ett sådant hat mot hade uppstått från de döda. -Andliga gåvor 1:67.

Omedelbart efter Kristi uppståndelse

Under en tid verkade Satan vara bedrövad och förtvivlad. Han höll ett rådslag med sina änglar för att fundera på vad de skulle göra härnäst mot Guds regering. Satan sade: "Du måste skynda dig till översteprästen och de äldste. Vi lyckades bedra dem, förblinda deras ögon och förhärda deras hjärtan mot Jesus. Vi fick dem att tro att han var en förförare. Det romerska gardet kommer att komma med det kusliga meddelandet att Kristus har uppstått från de döda. Vi fick prästerna och de äldste att hata Jesus och döda honom. Understryk nu för dem att om det blir känt att Jesus har uppstått, kommer folket att stena dem, eftersom de har dödat en oskyldig man." - Andliga gåvor 1:67, 68.

Överväldigade av vad de hade sett och hört vände de sig bort från graven och skyndade till staden och berättade för alla de mötte om de märkliga saker de hade bevittnat.... Men en budbärare sändes till prästerna och de äldste och sade: "Kristus, som ni korsfäste, har uppstått från de döda! Och rätt

En tjänare skickades omedelbart med ett privat brev som kallade den romerska vakten till översteprästens palats. Där blev de noggrant förhörda. De gav en fullständig redogörelse för vad de hade bevittnat vid graven, nämligen att en imponerande ängel hade kommit från himlen, med ett ansikte som lyste som en blixt och med kläder vita som snö; att jorden skakade och darrade och att de var helt förbluffade; att ängeln hade gripit tag i den stora stenen som låg framför ingången till graven och kastat bort den som om den vore en bagatell; att en gestalt omgiven av stor härlighet hade kommit ut ur graven; att en änglakör hade fyllt himmel och jord med jubel och glädjesång, och att de hade återfått sin styrka när ljuset bleknade och sången upphörde, och att de då insåg att graven var tom och att Jesu kropp inte fanns någonstans. - Återlösningen: Eller, Kristi uppståndelse; och hans himmelsfärd, avsnitt 6, 14, 15.

De skyndade in i staden för att berätta för prästerna och de äldste vad de hade sett. När dessa mördare hörde den underbara berättelsen blev alla bleka i ansiktet. Skräck grep dem vid tanken på vad de hade gjort. Om berättelsen var sann var de dömda. En stund satt de tysta och tittade på varandra, utan att veta vad de skulle göra eller säga. Att acceptera budskapet skulle vara liktydigt med att fördöma sig själva.

De gick åt sidan för att fundera på vad som borde göras. De trodde att om det budskap som vakten hade fört fram spreds bland folket skulle de som hade tagit Jesus dömas till döden som hans mördare. De kom överens om att betala de stridande för att hålla saken hemlig. Prästerna och de äldste erbjöd dem en stor summa pengar och sade: "Säg: Hans lärjungar kom på natten och stal honom medan vi sov." Och när vakterna frågade vad som skulle hända med dem, eftersom de hade sovit på sin post, lovade de judiska ämbetsmännen att övertala guvernören och se till att de kom i säkerhet." - Andliga gåvor 1:68.

Kvinnorna vid graven

Kvinnorna som hade stått vid Kristi kors väntade och vakade tills sabbatstimmarna var över. På veckans första dag begav de sig tidigt iväg till graven och bar med sig doftande salvor för att smörja Frälsarens kropp. .....

Utan att veta vad som hände närmade de sig trädgården och sa medan de gick: "Vem ska kasta stenen från ingången till graven?" De visste att de inte kunde flytta stenen, men de fortsatte ändå att gå. Och se, plötsligt upplystes himlen av en strålglans som inte kom från den uppgående solen. Jorden skakade. De såg att den stora stenen hade fallit omkull. Graven var tom.

Alla kvinnorna hade inte kommit till graven från samma ställe. Maria Magdalena var den första som kom dit, och när hon såg att stenen hade flyttats skyndade hon sig dit för att berätta det för lärjungarna. Under tiden hade de andra kvinnorna anlänt. En ljusglimt sken över graven, men Jesu kropp fanns inte där. När de tvekade i närheten insåg de plötsligt att de inte var ensamma. En ung man, klädd i skinande vita kläder, satt vid graven. Det var den ängel som hade slagit bort stenen. Han hade antagit mänsklig gestalt för att inte skrämma dessa Jesu vänner. Ändå sken den himmelska härlighetens ljus omkring honom." - Den store mästaren, 539.

Kvinnan blev mycket förskräckt och böjde sina ansikten mot marken, ty synen av de himmelska varelserna var mer än de kunde bära. Ängeln måste dölja sin härlighet ännu mer, så att han kunde tala till dem." - Youth's Instructor, 21 juli 1898.

Frukta icke! sa han, för jag vet att det är Jesus, den korsfäste, som ni söker. Han är inte här, för han är uppstånden, som han sade. Kom och se den plats där han låg! Och skynda er att berätta för hans lärjungar att han är uppstånden från de döda.

Återigen tittar de in i graven, och återigen hör de det underbara tiondet. Därinne fanns en annan ängel i människogestalt, och han säger: "Varför letar ni efter den levande bland de döda? Han är inte här, men han är uppstånden; minns hur han talade till er medan han ännu var i Galileen och sade att Människosonen måste överlämnas i syndfulla människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen." Rätt

Han är uppstånden! Han är uppstånden! Om och om igen upprepar kvinnorna dessa ord. - Den store mästaren, 539.

Kristus stiger upp till sin Fader

Men gå, sade änglarna till kvinnorna, och säg åt hans lärjungar och åt Petrus att han går före er till Galileen; där skall ni få se honom, såsom han har sagt er. Dessa änglar hade följt Kristus som hans skyddsänglar under hela hans liv på jorden. De hade bevittnat hans dom och korsfästelse. De hade hört hans ord till sina lärjungar - Den Store Mästaren, 793.

Kvinnorna lämnade snabbt graven "med fruktan och stor glädje och sprang för att berätta för hans lärjungar".

Maria hade inte hört dessa goda nyheter. Hon gick till Petrus och Johannes med de sorgliga nyheterna: "De har tagit Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom." Rätt

Lärjungarna skyndade sig till graven och fann allt där som Maria hade sagt. De såg svepningarna och näsduken, men de fann inte sin Herre. .....

Maria hade följt med Johannes och Petrus till graven. När de återvände till Jerusalem stannade hon kvar där ute. När hon tittade in i den tomma graven fylldes hennes hjärta av sorg. När hon tittade in såg hon de två änglarna där Jesu kropp hade legat, den ena vid huvudet och den andra vid fötterna. De frågade henne: "Kvinna! Varför gråter du?" Därför att de har tagit min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom!" Hon svarade.

Sedan vände hon sig bort, till och med bort från änglarna, och tänkte att hon måste hitta någon som kunde berätta för henne vad som hade hänt med Jesu kropp. En annan röst sade till henne: "Kvinna! Varför gråter du, vem letar du efter?" Med tårfyllda ögon såg Maria en mansgestalt, och hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade: "Herre, om det är du som har burit honom naken, säg mig var du har lagt honom, så skall jag hämta honom." ...

Men nu sade Jesus till henne med sin egen välbekanta röst: "Maria!" Nu visste hon att det inte var en främling som talade till henne, och när hon vände sig om såg hon den levande Kristus stå framför sig. I sin glädje glömde hon att han hade blivit korsfäst. Hon rusade fram till honom som för att omfamna hans fötter och sade: "Rabbi!" Men Kristus lyfte sin hand och sade: "Rör mig inte, ty jag har ännu inte stigit upp till min Fader. ...

Jesus vägrade att ta emot någon ära från sitt folk förrän han hade försäkrats om att hans offer hade godkänts av hans Fader. Han steg upp till de himmelska boningarna och försäkrades av Gud själv att hans försoningsoffer för människornas synder hade varit tillräckligt och att alla genom hans blod skulle få evigt liv. .....

Efter att Jesus hade varit uppe hos sin Fader, visade han sig för de andra kvinnorna och sade: "Var hälsad! Och de gick fram och omfamnade hans fötter och tillbad honom. Då sade Jesus till dem: Frukta icke! Gå och säg till mina bröder att de måste bege sig till Galileen; där skall de få se mig."-The Great Master, 539-541.

Andra senare uppståndelser förekommer

Sent på eftermiddagen på uppståndelsedagen var två av lärjungarna på väg till Emmaus, en liten stad cirka tretton kilometer från Jerusalem. . . . . De hade hört nyheten på

morgonen om att Kristi kropp hade tagits ut ur graven, och även ryktet om kvinnorna som hade sett änglarna och träffat Jesus. Nu återvände de till sina hem. .

De hade inte kommit långt på sin resa när en främling anslöt sig till dem, men de var så uppslukade av sin dysterhet och besvikelse att de inte lade märke till honom. De fortsatte att tala med varandra och gav uttryck för sina hjärtans tankar. .... Medan de talade om vad som hade hänt längtade Jesus efter att få trösta dem. . . . . Men först var han tvungen att lära dem något de aldrig skulle glömma. . . .

Kristus började med Moses... och förklarade i alla skrifterna vad som gällde honom själv. .... Genom att börja med profetiorna gav Kristus sina lärjungar den rätta bilden av hur han skulle vara i sin mänskliga gestalt. .....

Medan de reste hade solen gått ner,.... När lärjungarna var på väg in i sitt hem verkade det som om främlingen skulle fortsätta sin resa. Men lärjungarna kände sig dragna till honom. .... "Stanna hos oss", sa de. Han verkade inte ta emot inbjudan, men de tryckte sig inpå honom och sa: "Det är kväll, dagen börjar redan lida mot sitt slut." Kristus gav efter för deras böner och "gick in för att stanna hos dem". ...

Den enkla kvällsmåltiden med bröd är nästan klar. Det placeras framför gästen som har tagit plats vid bordets ände. Nu sträcker han ut sina händer för att välsigna måltiden. Lärjungarna drar efter andan av förundran. Deras reskamrat sträcker ut sina händer på ungefär samma sätt som deras Mästare brukade göra. De tittar på dem igen, och se: i hans händer finns märkena efter spikarna. Genast utbrister de båda: Det är Herren Jesus! Han har uppstått från de döda!

De reser sig upp för att kasta sig ner för hans fötter och dyrka honom, men han har blivit osynlig för dem.... Men de kan inte sitta och prata när de har så stora nyheter att berätta..... De lämnar måltiden orörd, och glada ger de sig iväg igen på samma väg som de kom, och skyndar sig att berätta detta för lärjungarna i staden.-The Great Master, 543-546.

När de två lärjungarna kommer tillbaka till Jerusalem går de in genom den östra porten, som är öppen på natten vid festliga tillfällen.... De tar sig till övervåningen där Jesus tillbringade de sista timmarna på kvällen strax före sin död. .... De upptäcker att dörren till rummet är ordentligt stängd. De knackar på för att bli insläppta, men får inget svar. Allt är tyst och stilla. Sedan nämner de vem de är. Knackningen skjuts försiktigt bort från dörren, de går in och någon annan går osynligt in med dem. Sedan stängs dörren igen för att hålla eventuella spioner ute.

De nyanlända finner alla i överraskad spänning. De som är närvarande i salen bryter ut i tack och lovsång och säger: "Herren är verkligen uppstånden och Simon har sett honom." Sedan berättar de två resenärerna, ... med vilka de har gjort resan, den underbara historien om hur Jesus har visat sig för dem: De har just avslutat, ... när se: en annan gestalt

står framför dem.... Sedan hör de en röst som inte kan vara någon annan än deras Herres röst. ....

Då greps de av ångest och fruktan och trodde att det var en ande de såg. Men han sade till dem: Varför är ni förskräckta? Och varför uppstår tvivel i era hjärtan? Se på mina händer och mina fötter, att det är jag själv; känn på mig och se; ty en ande har icke kött och ben, såsom ni ser att jag har. Och när han hade sagt detta visade han dem sina händer och sina fötter.-The Great Master, 547.

Några av lärjungarna hade nu gjort den bekanta övervåningen till sitt tillfälliga hem, och på kvällarna samlades alla där utom Tomas. En kväll bestämde sig Tomas för att träffa de andra. . . . . När lärjungarna satt och åt sin kvällsmåltid talade de tillsammans om de bevis som Kristus hade gett dem i profetiorna. "Då kom Jesus, medan dörrarna voro stängda, och han ställde sig mitt ibland dem och sade: Frid vare med eder!" Rätt

Sedan vände han sig till Tomas och sade: "Sträck ut ditt finger, se, här är mina händer; och sträck ut din hand och stick in den i min sida, och var inte otroende utan troende." ... Han ville icke ha något ytterligare bevis. Hans hjärta slog av glädje, och han kastade sig ned för Jesu fötter och utropade: "Min Herre och min Gud!" - Den store Mästaren, 550.

Jesus hade bestämt sig för att träffa sina lärjungar i Galileen, och strax efter att påskveckan var över reste lärjungarna dit.... Det var sju av lärjungarna som reste tillsammans. De var klädda i fiskarnas enkla dräkt..... Hela natten arbetade de i den, men utan framgång..... Hela tiden hade en ensam figur som stod på vakt vid stranden följt dem med sina ögon, medan han själv var osynlig för dem. Slutligen grydde morgonen. ... ...och lärjungarna såg en främling stå på stranden.... Johannes kände igen främlingen och sade till Petrus: "Det är Herren." - Den store mästaren - 551, 552.

Vid mötet på ett berg i Galileen var alla de troende som kunde kallas samman närvarande.... På utsatt tid samlades mer än femhundra troende i små grupper på bergssluttningen, ivriga att få höra allt de kunde lära sig av dem som hade sett Kristus efter hans uppståndelse..... Plötsligt stod Jesus mitt ibland dem. Ingen kunde säga varifrån eller hur han kom..... Nu förklarade han att "all makt" hade getts till honom. Hans ord förde hans åhörare bortom det jordiska och timliga till det himmelska och eviga.-The Great Master, 557, 558.

Under fyrtiotvå dagar stannade Kristus kvar på jorden och förberedde lärjungarna för den uppgift som låg framför dem, och förklarade för dem vad de dittills inte hade kunnat förstå. Han talade om profetiorna om hans ankomst, om judarnas förkastande av honom och om hans död, och visade dem att dessa profetior hade uppfyllts in i minsta detalj. Han sade åt dem att betrakta denna profetians uppfyllelse som en försäkran om den kraft som skulle följa dem i deras framtida arbete." - Mästarens efterföljare, 19.

Kristi sista framträdande före sin himmelsfärd

Tiden var inne för Kristus att stiga upp till sin Faders tron. . . . . Som plats för sin himmelsfärd valde Jesus den plats som så ofta hade varit helgad genom hans närvaro. . . . Olivberget . . .

Nu begav sig Jesus och de elva lärjungarna upp på berget. När de passerade genom Jerusalems portar följde många undrande blickar denna lilla skara människor, ledd av en person som de styrande hade låtit fördöma och korsfästa några veckor tidigare.... När de kom fram till Olivberget gick Jesus i förväg över bergets topp tills de kom nära Betania. Här stannade han och lärjungarna samlades runt honom. Det var som om ljuset lyste från hans ansikte när han tittade kärleksfullt på dem. ..... Med händerna utsträckta till välsignelse och som för att försäkra sig om sin beskyddande omsorg steg han långsamt upp ur deras krets, dragen mot himlen av en kraft som var starkare än någon jordisk attraktion. När han steg upp följde lärjungarna, fulla av vördnad, med spända ögon efter den sista glimten av sin uppstigne Herre. - Den store Mästaren, 565-567.

När Jesus ... steg upp från Olivberget skedde det inte bara inför ögonen på några få lärjungar, utan det var många som såg på. Det var en härskara av änglar, tusentals och åter tusentals, som såg Guds Son när han steg upp i höjden." - Ellen G. White 1888 Materials, 127.

Medan lärjungarna fortfarande stirrade uppåt hörde de röster som lät som den vackraste musik. De vände sig om och såg två änglar i människogestalt. De sade till dem: "Ni män från Galileen, varför står ni där och tittar upp mot himlen? Denne Jesus, som är upptagen från er till himlen, skall komma tillbaka på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen."

Dessa änglar hörde till den skara som hade väntat i ett härligt moln på att få följa med Jesus till hans himmelska hem. Som de mest upphöjda av alla änglaskaror var det dessa två som hade kommit till graven vid Kristi uppståndelse, och de hade följt honom under hela hans liv på jorden." - Den Store Mästaren, 567, 568.

Kristus rycktes upp till himlen på ett moln som föreställde levande änglar. - Liberated Manuscripts 17:2.

När änglarnas triumfvagn kom för att hämta honom, var hans ord till dem: "Se, jag är med er alla dagar, ända till världens ände." - Mästarens efterföljare, 38.

Tusentals och åter tusentals änglar eskorterade Kristus som en hedersvakt till Guds stad och sjöng: "Lyft era huvuden, ni portar, och lyft era huvuden, ni eviga dörrar, så ska härlighetens konung komma in." De änglalika vakterna vid porten utropade: "Vem är denne härlighetens konung?" - Review and Herald, 29 juli 1890.

När han närmade sig Guds stad . ... tusen änglaröster höjde sig, och den högsta ängeln sjöng: "Lyft era huvuden, ni portar, och lyft er, ni eviga dörrar, så skall härlighetens konung komma in." -.

Vaktens rop hörs igen: "Vem är denne härlighetens konung?" och de medföljande änglarna svarar: "Herren Sebaot, han är härlighetens konung", och det himmelska tåget passerar genom portarna. - Review and Herald, 29 juli 1890.

Men när han steg upp i höjden och ledde en mängd fångar, åtföljd av den himmelska härskaran, och togs emot genom stadens portar, ... att han hade samma upphöjda gestalt som han hade innan han kom till världen för att dö för människorna. -Andliga gåvor 4a:119.

Kristus ledsagas till Faderns närvaro

Där finns tronen, och runt den finns löftets regnbåge. Där finns serafer och keruber. Änglarna omger Kristus, men han vinkar dem åt sidan. Han går till sin Fader. Han pekar på sin segertrofé, ... - de som uppstod med honom, representanter för de dödas fångar som kommer att komma ut ur sina gravar när basunen ljuder. Han går till Fadern och ... säger: Fader, det är fullbordat. Jag har gjort din vilja, min Gud. Jag har fullbordat frälsningsverket. Om rättfärdigheten är fullbordad, då vill jag "att där jag är, skall också de som du har gett mig vara med mig." - Youth's Instructor, 11 augusti 1898.

Faderns armar omsluter Sonen och han säger: "Alla Guds änglar skall tillbedja honom". - Utvalda meddelanden 1:306.

Keruberna ... böjde sig i vördnad inför honom och sade: "Värdigt, värdigt är det slaktade lammet, och det lever igen, segerrikt." - Signs of the Times, 17 juni 1889.

När Kristus gick in genom himlens portar intog han sin plats på tronen bland de tillbedjande änglarna. Så snart denna fest var över sänkte sig den Helige Ande i rika strömmar över lärjungarna, och Kristus blev verkligen förhärligad, med samma härlighet som han hade åtnjutit i evighet hos Fadern. Utgjutelsen av Anden på pingstdagen var himlens bekräftelse på att Frälsarens högtidliga invigning var fullbordad. Enligt sitt löfte hade han sänt den Helige Ande från himlen till sina lärjungar som ett tecken på att han nu, både som präst och kung, hade fått all makt i himlen och på jorden och var sitt folks smorde. - Mästarens efterträdare, 38.

Kapitel 18 - Änglar från pingst till de yttersta dagarna

Änglar skyddar viktiga sanningar

Jag såg att Guds änglar hade fått i uppgift att med särskild omsorg vaka över de heliga, viktiga sanningar som skulle tjäna som ett ankare för Kristi lärjungar genom alla släktled. Den Helige Ande vilade särskilt över apostlarna, som var vittnen till vår Herres korsfästelse, uppståndelse och himmelsfärd - viktiga sanningar som skulle bli Israels hopp. Alla skulle se till världens Frälsare som sitt enda hopp och vandra på den väg som han hade öppnat genom att offra sitt eget liv, hålla Guds lag och leva. Jag såg den visdom och godhet som Jesus visade när han utrustade lärjungarna med kraft att fortsätta samma arbete som judarna hade hatat och dödat honom för. I hans namn hade de makt över Satans verk. Den tidsperiod som omfattade Jesu död och uppståndelse var omgiven av en gloria av ljus och härlighet, som odödliggjorde sanningen att han var världens Frälsare." - Budskap till kyrkan, 236.

Peter och Johannesen befrias från fängelset

Strax efter att den helige Ande hade sänkt sig, och omedelbart efter en tid av innerlig bön, gick Petrus och Johannes upp till templet för att be, och de såg en plågad och bedövad krympling.... Lärjungarna tittade på honom med medkänsla. "Och Petrus riktade sina blickar på honom och på Johannes och sade: "Se på oss. "Silver och guld har jag icke, men vad jag har, det skall jag giva eder. I Jesu Kristi från Nasaret namn, res dig upp och gå." - Profetians Ande 3:275, 276.

När sadducéerna, som inte trodde på en uppståndelse, hörde apostlarna förklara att Kristus hade uppstått från de döda, blev de rasande, eftersom de förstod att om apostlarna tilläts predika om en uppstånden Frälsare och göra mirakel i hans namn, skulle läran om att det inte fanns någon uppståndelse förkastas av alla, och sadducéernas sekt skulle snart vara utplånad. - The Master's Successors, 78.

En del av templets tjänstemän och ledare var sadducéer. Med hjälp av ett antal sadducéer arresterade ledarna de två apostlarna och satte dem i fängelse när det var för sent för att deras fall skulle kunna utredas den kvällen. - Profetians Ande 3:278.

Satan och hans änglar jublade, men Guds änglar öppnade fängelsedörrarna och, i strid med översteprästernas och de äldstes befallning, befallde de apostlarna: "Gå och kom ut och tala i helgedomen alla dessa livets ord till folket." -Spiritual Gifts 1:83, 84.

Men översteprästen och de som stod på hans sida hade "kallat samman rådet, de äldste av alla Israels barn". Prästerna och rådgivarna hade beslutat att väcka åtal för uppror mot

lärjungarna och anklagade dem för att ha mördat Ananias och Safira och för att ha planerat att beröva prästerna deras auktoritet.

När de lät föra fångarna till sig blev de mycket förvånade över det budskap som kom till dem: att fängelsedörrarna hade hittats ordentligt låsta och vakten framför dem, men att fångarna inte kunde hittas någonstans.

Strax därefter kom denna häpnadsväckande rapport: "Se, de män som du fängslade är i helgedomen och undervisar folket." Då gick kaptenen och tjänarna och hämtade dem, men inte med våld, för de var rädda att de skulle bli stenade av folket!" Rätt

När de för andra gången stod inför de män som verkade vara fast beslutna att förgöra dem, fanns det ingen rädsla eller tvekan i deras ord eller attityd. Och när översteprästen sade: "Vi har uttryckligen förbjudit dig att undervisa i detta namn, och se, nu har du fyllt Jerusalem med din lära och kommer att dra den här mannens blod över oss", svarade Petrus: "Man bör lyda Gud snarare än människor." Det var en himmelsk ängel som befriade dem ur fängelset och befallde dem att undervisa i helgedomen." - Mästarens efterföljare, 47-48.

Vid sådana orädda ord blev dessa mördare rasande och beslöt att åter fukta sina händer med blod genom att döda apostlarna. Det var deras plan att göra detta när en Guds ängel påverkade Gemaliels hjärta att ge prästerna och rådgivarna detta råd: "Håll er borta från dessa män och låt dem gå; ty om detta råd eller detta verk är av människor, kommer det att gå om intet; men om det är av Gud, kan ni inte få dem att gå om intet. Låt er inte bli som de som till och med kämpar mot Gud." Rätt

Onda änglar uppmanade prästerna och de äldste att döda apostlarna, men Gud sände sin ängel för att avvärja detta genom att låta en röst inom de judiska ledarnas krets tala till försvar för sina tjänare - Andliga gåvor 1:85.

Filippos och den etiopiske hovmannen

Himmelska änglar vakar över dem som söker upplysning. De samarbetar med dem som försöker vinna själar till Kristus. Änglar tjänar dem som skall bli frälsningens arvingar. Detta framgår av Filippos och de etiopiska hovmännens erfarenheter - The Bible Echo, 10 december 1900.

Den etiopiske hovmannen var av hög rang och hade stort inflytande. Gud såg att när han blev omvänd skulle han ge andra det ljus som han hade fått och utöva ett mäktigt inflytande för evangeliet. Guds änglar följde med denna ljusets sökare och han drogs nära Frälsaren. Genom den Helige Andes uppenbarelse förde Herren honom i kontakt med en som skulle leda honom till ljuset. - Konflikt och mod, 332.

När Gud släppte lös Filips arbetskraft. . . lärde han sig att alla själar är värdefulla i Guds ögon och att änglar kommer att föra ljus till dem som behöver det. De himmelska

änglarna åtar sig inte att predika evangeliet. Gud sänder ljus till sitt folk genom änglarnas förmedling, och detta ljus kommer att ges till världen genom hans folk. - The Bible Echo, den 10 december 1900.

Paulus omvändelse

När Saulus var på väg till Damaskus, utrustad med en skriftlig fullmakt att gripa män eller kvinnor som predikade Kristus och föra dem bundna till Jerusalem, jublade onda änglar omkring honom. Men plötsligt lyste ett ljus från himlen omkring honom, vilket fick de onda änglarna att fly och honom att snabbt falla till marken." - Budskap till kyrkan, 200.

I berättelsen om Sauls omvändelse finns det viktiga principer som vi alltid bör komma ihåg. Saulus fördes in i Kristi närvaro..... Han stoppade honom i hans spår och övertygade honom om hans synd, men när Saul frågade: "Vad vill du att jag ska göra?" Gud förde den frågande juden i kontakt med sin kyrka för att han skulle få kunskap om Guds vilja med honom.....

Medan Saulus i sin ensamhet i Judas hus fortsatte att vädja och be, visade sig Herren i en syn för "en lärjunge vid namn Ananias" och berättade för honom att Saulus från Tarsus bad och behövde hjälp. "Stå upp och gå in på den gata som heter Straight", sade änglabudet, "och fråga i Judas hus efter en man som heter Saulus från Tarsus; ty se, han ber." ....

Ananias kunde knappast tro på ängelns ord, för det gick ett vitt rykte om Sauls hårda förföljelse av de heliga i Jerusalem. ...

I lydnad mot ängelns befallning sökte Ananias upp mannen som just hade uttalat hotelser mot alla som trodde på Jesu namn; han lade händerna på den ångerfulle, plågade mannen och sade: "Broder Saul, det är Herren som har sänt mig, Jesus, som visade sig för dig på den väg du kom, för att du skulle få tillbaka synen och bli uppfylld av den helige Ande." Rätt

Och genast föll det som mjäll från hans ögon, och han fick synen tillbaka, och han reste sig och lät döpa sig." - Mästarens efterföljare, 68.

Paulus lämnar Damaskus

När Paulus predikade Kristus i Damaskus, förundrade sig alla som hörde honom . . . . . Motståndet blev så starkt att Paulus inte kunde tillåtas att fortsätta sitt arbete i Damaskus. En himmelsk budbärare sade åt honom att resa bort en tid, och han "reste bort till Arabien" Gal. 1:17, där han fann en säker tillflyktsort.

Här i öknens ensamhet hade Paulus gott om tillfällen till stilla studier och meditation..... Jesus var med honom och bekräftade hans tro, samtidigt som han gav honom visdom och nåd i största möjliga utsträckning.-Followers of the Master, 70-72.

Paulus tjänst i Antiochia tillsammans med Barnabas stärkte hans övertygelse om att Herren hade kallat honom till en särskild tjänst i den icke-judiska världen. Vid tiden för Paulus omvändelse hade Herren förkunnat att han skulle bli en apostel för hedningarna "för att öppna deras ögon, så att de vänder om från mörker till ljus, från Satans makt till Gud, så att de får syndernas förlåtelse och blir arvtagare bland dem som är helgade genom tron på mig." Apg. 26:18. Den ängel som visade sig för Ananias hade sagt om Paulus: "Denne man är mitt redskap, som jag har utvalt att bära mitt namn inför hedningar och kungar och Israels barn." Apostlagärningarna. 9,15. Och Paulus själv fick besök av en ängel från himlen senare i sitt kristna liv, när han bad i templet i Jerusalem, som befallde honom: "Gå! För jag skall sända dig till hedningarna långt borta." Apostlagärningarna 22:21; Mästarens efterföljare, 88.

Kornelius och Peter

Samma heliga väktare som sa om Abraham: "Jag känner honom!" kände också Cornelius och sände honom ett direkt budskap från himlen - The Master's Successors, 75.

Ängeln uppenbarade sig för Cornelius medan han bad. När centurionen hörde sitt namn nämnas blev han rädd, fastän han visste att budbäraren hade kommit från Gud, och han sade: "Vad är det, Herre?" - Mästarens efterföljare, 75.

Sänd en man till Simon, vars smeknamn är Petrus, som bor hos Simon garvare. Och tala om för honom var Simon garvaren bor. Sedan gick Herrens ängel till Petrus och förberedde honom för att ta emot männen.-Ellen G. White 1888 Materials, 1746.

Cornelius lydde synen med glädje. När ängeln hade gått, "kallade han till sig två av sina tjänare och en gudfruktig soldat av dem som ännu var kvar omkring honom, och han berättade allt för dem och sände dem sedan till Joppe." . . . . Ängeln behövde inte berätta historien om korset för Cornelius. En man som själv var utsatt för människors svagheter och frestelser, såsom centurionen var, skulle berätta för honom om den korsfäste och uppståndne Frälsaren. I sin visdom för Herren dem som söker sanningen i kontakt med sina medmänniskor som känner sanningen." -Review and Herald, 6 april 1911.

Omedelbart efter samtalet med Cornelius gick ängeln till Petrus, som vid den tiden bad från taket på sin bostad i Joppe. - Review and Herald, den 13 april 1911.

Petrus kände inte för att ta på sig den plikt som gudomlig befallning ålagt honom. När han berättade om sin upplevelse försvarade han inte sitt handlande utifrån allmänna principer, utan som ett undantag, på grund av en gudomlig uppenbarelse. Och resultatet överraskade honom. När Cornelius hade berättat för honom om sin upplevelse och om orden från den ängel som hade uppenbarat sig för honom i en syn, förklarade Petrus: "Nu förstår jag verkligen att Gud inte har någon människosyn, utan att den som fruktar honom och gör rätt för sig i varje folk är godtagbar för honom." - Utgivna manuskript 6:328, 329.

Petrus befrias från fängelset

Så småningom fastställdes dagen för Petrus avrättning, men de troendes böner steg fortfarande upp till himlen. Och medan all deras styrka och sympati togs i anspråk i brinnande vädjanden, vakade Guds änglar över den fängslade aposteln. . . . . Petrus sattes mellan två soldater och bands vid handlederna med två kedjor, som var fästade vid handleden på var och en av hans vakter. Han kunde därför inte röra sig utan att de visste om det. Fängelsedörrarna var ordentligt fastlåsta och en stark vakt stod framför dem. Varje möjlighet att bli befriad eller fly på mänsklig väg var därmed utesluten.-The Redemption: or, The Preaching Ministry of Peter and the Conversion of Saul, 70.

Petrus satt i fängelse och väntade på att dagen därpå föras ut för att avrättas. På natten sov han "mellan två soldater, bundna med två kedjor; och utanför dörren stod en vakt som bevakade fängelset. Och se, där stod en Herrens ängel, och ljuset sken i fängelserummet; han slog Petrus i sidan och väckte honom och sade: "Stig upp, skynda dig!" Och kedjorna föllo från hans händer."

Petrus, som plötsligt vaknade, blev förskräckt av den prakt som fyllde fängelserummet och av den himmelske budbärarens skönhet. Han förstod inte situationen, men han visste att han var fri och i sin förvirring skulle han ha lämnat fängelset oskyddad från den kalla nattluften. Guds ängel, som var medveten om alla omständigheter och med kärleksfull omtanke om apostelns behov, sade: "Bind om dig och ta på dig dina sandaler!"

Petrus lydde villkorslöst, men han var så överlycklig över uppenbarelsen av den himmelska härligheten att han inte tänkte på att ta av sig sin mantel. Då sade ängeln till honom: "Kasta på dig din mantel och följ mig!" Och han gick ut och följde honom; men han förstod inte att det ängeln gjorde var verkligt; han trodde att det var en syn han såg. Och när de hade passerat den första och den andra vakten, kom de till järnporten som ledde in i staden; den öppnade sig för dem av sig själv, och de gick ut."-Testimonies for the Church 5:748.

Inte ett ord sägs och inga fotsteg hörs. Ängeln svävar framför dem, omgiven av en bländande strålglans, och Petrus, som fortfarande är förvirrad och tror att han drömmer, följer sin befriare. På detta sätt går de längs en gata, och sedan försvinner ängeln plötsligt eftersom dess uppgift är fullbordad.

Det himmelska ljuset försvann, och Peter befann sig plötsligt i det djupaste mörker; men när hans ögon vande sig vid mörkret tycktes det skingras, och han insåg att han stod ensam på den tysta gatan och kände den svala nattluften mot sin panna. Nu insåg han att han var fri och befann sig i en bekant del av staden; han kände igen platsen som en han ofta hade besökt, och som han nästa morgon hade förväntat sig att passera för sista gången....

Postl gick genast till det hus där bröderna var samlade och där de just då var engagerade i en innerlig bön för honom. "När han nu knackade på dörren till dörröppningen, kom en flicka som hette Rode för att öppna den. Och när hon kände igen Petrus röst blev hon så glad att hon inte öppnade porten, utan sprang in och berättade för dem att Petrus stod utanför porten, men de sade till henne: "Du är galen!" Men hon försäkrade dem att det var så som hon hade sagt. Då sade de: "Det är hans ängel!" - Mästarens efterföljare, 81-82.

Samma ängel som hade lämnat himlens kungliga salar för att befria Petrus från hans förföljares makt hade varit vredens och domens budbärare till Herodes. Den ängel som slog Petrus för att väcka honom ur hans slummer; men det var med ett annat slag som han slog den onde kungen och åsamkade honom dödlig sjukdom.--Spirit of Prophecy 3:344.

Stening av Stefanus

"Men när han var uppfylld av den helige Ande såg han upp mot himlen och såg Guds härlighet" och sade: "Se, jag ser himlarna öppna sig och Människosonen stå vid Guds högra sida." - Andliga gåvor 1:89.

Änglar under Paulus predikogärning

En omfattande och lönsam handel hade blomstrat i Efesos med tillverkning och försäljning av små relikskrin och bilder, som föreställde Artemistemplet och bildstödet. De som var intresserade av denna industri upptäckte att deras inkomster minskade och de enades om att skylla denna ovälkomna förändring på Paulus verksamhet....

Staden var nu i fullständigt uppror. De sökte efter Paulus, men de kunde inte hitta aposteln. Bröderna, som hade haft en föraning om faran, hade skyndsamt fört bort honom från platsen. Guds änglar hade sänts för att skydda aposteln; tiden hade ännu inte kommit för honom att bli martyr."- Mästarens efterföljare, 292, 293.

När de dag efter dag gick ut till sina andakter, följde en kvinna med en spådomsande ande i sig efter dem och ropade: "Dessa män är den högste Gudens tjänare, som visar oss vägen till frälsning." Denna kvinna var ett särskilt ombud för Satan, och eftersom djävlarna hölls tillbaka av Kristi närvaro, blev den onda ande som fanns i henne svår att behaga i apostlarnas närvaro. Satan visste att hans rike var under attack och motarbetade Guds tjänares arbete. Denna kvinnas rekommendation var till skada för saken och avledde folkets tankar från de sanningar som presenterades för dem och kastade dåligt rykte över arbetet genom att få folk att tro att de män som talade med Guds ande och kraft påverkades av samma ande som denna sataniska agent.

Apostlarna stod ut med detta motstånd i flera dagar; sedan befallde Paulus, under inspiration av Guds Ande, den onda anden att lämna kvinnan. På så sätt tillmötesgicks och

tillrättavisades Satan. Kvinnans omedelbara och fortsatta tystnad vittnade om att apostlarna var Guds tjänare, att demonen hade erkänt dem som sådana och att hon hade lydt deras bud. När kvinnan drev ut djävulens ande och blev sig själv igen, blev hennes herrar förskräckta över deras makt. De såg att allt hopp om att få pengar från hennes spådomar och siare var ute, och insåg att om apostlarna tilläts fortsätta sitt arbete, skulle deras egen inkomstkälla snart upphöra."-Accounts of Paul's Life, 74, 75.

När kvinnan hade befriats från den onda anden blev hon en Kristi efterföljare. Hennes herrar såg att deras hopp om vinst var borta, och de tog med sig Paulus och Silas och förde dem inför de styrande och anklagade dem för att röra upp staden. Detta orsakade uppståndelse. Folkmassan reste sig mot lärjungarna och de styrande befallde att fångarna skulle bli slagna." -Review and Herald, 29 juni 1905.

Efter att ha gett dem många slag kastades de i fängelse och fångvaktaren beordrades att hålla dem säkert bevakade. När han hade fått en sådan befallning satte han dem i det innersta fängelset och band deras fötter vid bojorna. Men Guds änglar följde dem innanför fängelsemurarna - Spiritual Gifts 1:95, 96.

Apostlarna led stor smärta på grund av den plågsamma behandlingen, men de klagade inte. I stället uppmuntrade de varandra i fängelsehålans beckmörker och ödslighet genom att be och sjunga lovsånger till Gud, eftersom de hade ansetts värdiga att lida skam för hans skull. .... Med förvåning hörde de andra fångarna ljudet av bön och sång från den innersta fängelsehålan.-Followers of the Master, 117.

Men så länge människor var grymma och hämndlystna eller på ett brottsligt sätt försummade det allvarliga ansvar som vilade på dem, hade Gud inte glömt att vara nådig mot sina lidande tjänare. En ängel sändes från himlen för att befria apostlarna. När han närmade sig det romerska fängelset skälvde marken under hans fötter, hela staden skakades av jordbävningen och fängelsemurarna skakade som vass i vinden. De tunga bultade dörrarna flög upp, och kedjor och bojor föll från händer och fötter på varje fånge - Profetians Ande 3:382, 383.

Under sin tjänstgöring i Efesos fick aposteln Paulus särskilda tecken på Guds gunst. Guds kraft åtföljde hans arbete och många blev botade från kroppsliga sjukdomar. "Gud gjorde underbara underverk genom Paulus händer, så att man till och med förde halsdukar och gördlar från hans kropp till de sjuka, och sjukdomarna försvann från dem och de onda andarna gick ut."

Dessa påtagliga bevis på övernaturlig kraft överträffade vida allt som tidigare hade upplevts i Efesos, och många av dem var av sådan art att de inte kunde imiteras av en säckpipares skicklighet eller en trollkarls svarta konster. När dessa underverk utfördes i Jesu från Nasarets namn fick folket tillfälle att se att himmelens Gud var mäktigare än

gudinnan Artemis. Sålunda upphöjde Herren sin tjänare över avgudadyrkarna själva och oändligt mycket högre än den mäktigaste och mest gynnade av trollkarlar.

Men han som är herre över alla onda andar och som hade gett sina tjänare makt över dem, skulle dra ännu större skam och nederlag över dem som föraktade och vanärade hans heliga namn. Enligt den mosaiska lagen var trolldom förbjuden vid dödsstraff, men trots det utövades trolldom i hemlighet då och då av avfälliga judar. Under Paulus besök i Efesos fanns det i staden "några av de judiska resande nekromantikerna", som när de såg de mirakel han utförde "försökte nämna Herren Jesu namn över dem som hade onda andar". Ett försök gjordes av "sju söner till Shehuas, en judisk överstepräst". När de såg en man som var besatt av onda andar sade de till honom: "Jag besvärjer dig genom den Jesus som Paulus predikar." Men "den onda anden svarade och sade till dem: "Jesus känner jag, och om Paulus vet jag, men du, vem är du?" Och mannen i vilken den onda anden var hoppade på dem och övermannade dem alla och misshandlade dem så att de måste fly nakna och sårade ut ur huset." ...

Nu kom saker fram i ljuset som tidigare hade varit dolda. En del av de troende hade inte helt avsagt sig sina vidskepliga föreställningar när de antog kristendomen. I viss utsträckning fortsatte de att utöva trolldom. Nu när de var övertygade om sina misstag "kom många av dem som hade blivit troende och bekände och berättade vad de hade gjort". Det goda inflytandet sträckte sig även till några av dem som själva hade utövat trolldom och flera av dem "kom bärande på sina böcker och brände upp dem inför allas ögon och när deras värde hade beräknats. ...

Dessa avhandlingar om förutsägelser och spådom innehöll regler och instruktioner om hur man skulle handskas med onda andar. De var föreskrifter för dyrkan av Satan, instruktioner om hur man skulle åberopa hans hjälp och få kunskap från honom - The Master's Successors, 153-154.

En avskrift av Demitrius tal distribuerades snabbt. Tumultet var fruktansvärt. Hela staden tycktes vara i uppror. En mäktig folkmassa samlades snabbt och stormade mot Aquilas verkstad i de judiska kvarteren, som skulle ta hand om Paulus. I sitt vansinniga raseri var de på väg att slita honom i stycken. Men det var inte där de fann aposteln. Hans bröder hade blivit informerade om faran och hade skyndat honom bort från platsen. Guds änglar hade sänts ut för att ta hand om den trogne aposteln. - Berättelser om Paulus liv, 143.

När översteprästerna och rådsherrarna såg effekten av berättelsen om Paulus erfarenhet, greps de av hat mot honom. De såg att han frimodigt predikade Kristus och gjorde underverk i hans namn. De såg att folkmassan lyssnade till hans tal, vände sig bort från sina stadgar och betraktade judarnas ledande män som Guds Sons mördare. Deras vrede väcktes och de samlades för att rådgöra om vad som bäst kunde göras för att stoppa

rörelsen. De kom överens om att den enda säkra åtgärden var att döda Paulus. Men Gud kände till deras avsikt och änglar sändes för att skydda honom så att han kunde leva och fullfölja sitt uppdrag." - Budskap till kyrkan, 242.

Denna del av berättelsen hade skrivits för vår förmaning, vi som världens ände kommer över. Efesierna påstod sig ha kommunicerat med osynliga varelser från vilka de fått kunskap om vad som skulle komma. I våra dagar kallas denna kommunikation med andar för spiritism, och de trick som dessa medier utför är inte enbart magi, bedrägeri och förställning. Aposteln säger: "Den strid vi måste utkämpa är inte mot kött och blod, utan mot makter och myndigheter, mot detta mörkrets världshärskare, mot ondskans andliga krafter i himmelriket. Tag därför på er Guds fulla rustning, så att ni kan hålla stånd på den onda dagen." - Ungdomens Instruktör, 16 november 1893.

Den åldrande fången, som stod kedjad vid sin soldatvakt, visade ingenting imponerande eller attraktivt i sin klädsel eller utseende för att världen skulle ge honom ära. Men denne man, till synes utan vänner, rikedom eller ställning, hade en följeslagare som världsliga människor inte kunde se. Himlens änglar var hans följeslagare. Om en av de lysande budbärarna hade kommit fram med kungligheternas pompa och ståt skulle det ha bleknat inför detta; kungar och hovmän skulle ha slagits till marken.... Hela himlen var intresserad av den enda man som nu var van vid sin tro på Guds Son."- Bilder ur Paulus liv, 254.

Belägringen av Jerusalem

Guds långa tålamod med Jerusalem bidrog bara till att ytterligare förhärda judarna. Genom sitt hat och sin grymhet mot Jesu lärjungar avvisade de det sista erbjudandet om nåd, undandrog sig Guds beskydd och avlägsnade de barriärer som han hade satt upp för Satan och hans änglar, och nationen lämnades åt den ledare som hon hade valt. Hennes barn hade förkastat Kristi nåd, som kunde ha hjälpt dem att bli av med sin onda skuld och bli segrare.

Satan eldade på själens häftigaste och lägsta passioner. Människorna insåg inte att de saknade förnuft och lät sig styras av sina impulser och sitt blinda raseri. De blev diaboliska i sin grymhet. ..... Satan var nationens överhuvud och de högsta civila och kyrkliga myndigheterna stod i hans makt. - Profetians Ande 4:29, 30.

Guds änglar sändes för att utföra förstörelsearbetet, så att inte en sten stod på en annan, och allting revs ner. - Utgivna manuskript 21:66.

Johannes uppenbarelse

Frälsaren talar om Gabriel i Uppenbarelseboken och säger att "han sände ordet genom sin ängel och uppenbarade det i bilder för sin tjänare Johannes, Upp 1:1. Och ängeln sade

till Johannes: "Jag är din medtjänare och dina bröder profeternas medtjänare." Upp. 22:9. Vilken underbar tanke att den ängel som kommer i värdighet strax efter Guds Son är utvald att förkunna Guds avsikter för syndfulla människor!"-The Great Master, 99.

Gud hade ett särskilt verk för den älskade Johannes. Det var Satans öde att förhindra denna gärning, och han påverkade sina tjänare att förgöra Johannes. Men Gud sände sin ängel och bevarade honom på ett förunderligt sätt. Alla som bevittnade Guds stora kraft som manifesterades i Johannes befrielse blev förvånade, och många blev övertygade om att Gud var med honom och att det vittnesbörd han bar om Jesus var sant. De som hade försökt förgöra honom var rädda för att försöka ta hans liv igen, och han fick fortsätta att lida för Jesu skull.

Han blev falskt anklagad av sina fiender och snart därefter förvisad till en ö, dit Herren sände sin ängel för att för honom uppenbara de händelser som skulle äga rum på jorden och kyrkans tillstånd genom tiderna fram till världens ände, dess avfall och den ställning den måste inta om den skulle behaga Gud och vinna den slutliga segern.

Ängeln från himlen kom till Johannes i upphöjd prakt, och hans ansikte strålade av härligheten från Guds övervinnande härlighet. Han visade Johannes händelser av stort och hisnande intresse i Guds församlings historia och gav honom en bild av de farliga strider som Kristi efterföljare skulle behöva utstå. Johannes såg dem genomgå eldiga prövningar, prövas och renas vita, och slutligen stå segerrika och härligt frälsta i Guds rike. Ängelns ansikte strålade av glädje och var övermåttan härligt när han visade Johannes kyrkans slutliga seger.

När aposteln såg Guds församlings slutliga befrielse blev han hänförd av det härliga skådespelet, och gripen av djup vördnad och fruktan föll han ner vid ängelns fötter för att tillbe honom. Den himmelske budbäraren lyfte genast upp honom och sade som en mild tillrättavisning: "Gör det inte! Jag är din medtjänare och dina bröders medtjänare som har Jesu vittnesbörd; dyrka Gud! Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande." Till höger

Ängeln visade sedan Johannes den himmelska staden med all dess prakt och bländande härlighet. Aposteln blev upphetsad och överväldigad och glömde den tidigare tillrättavisningen och föll åter ned för att tillbe vid ängelns fötter. Återigen kom den milda tillrättavisningen: "Gör inte detta, jag är din medtjänare och av dina bröder profeterna och av dem som håller orden i denna bok; tillbed Gud." -Spiritual Gifts 1:130, 131.

Kristus, den kunglige budbäraren, kom till Johannes när han befann sig på den av havet isolerade ön och gav honom de mest underbara uppenbarelser om sig själv."- Signs of the Times, 3 mars 1890.

Den mäktiga ängel som undervisade Johannes var ingen annan än Jesus Kristus. Att han sätter sin högra fot på havet och sin vänstra på jorden visar vilken roll han spelar i

slutfasen av den stora striden mot Satan. Denna roll är en indikation på hans unika auktoritet och makt. Striden har blivit alltmer intensiv genom tiderna och kommer att fortsätta så tills mörkrets makter i den yttersta tiden når sin höjdpunkt. I samarbete med onda människor kommer Satan att bedra hela världen och de samfund som inte omfattar kärleken till sanningen. Men den mäktiga ängeln kräver uppmärksamhet. Han ropar ut med hög röst. "Hans röst kommer att ljuda med överväldigande kraft och auktoritet till dem som har förenat sig med Satan i kampen mot sanningen."-S.D.A. Bibelkommentar 7:971.

Änglar under medeltiden

På 1200-talet fick påvedömet det mest fruktansvärda av alla sina instrument: inkvisitionen. Mörkrets furste arbetade tillsammans med de ledande männen i den påvliga hierarkin. När de höll sina hemliga rådslag hade Satan och hans änglar kontroll över de onda människornas sinnen. Mitt ibland dem stod en osynlig Guds ängel och skrev ner den fruktansvärda redogörelsen för deras syndiga beslut - The Great Controversy, 42.

Den protestantiska reformationen

Fanan för Satans synagogas härskare höjdes högt, och villfarelsen tycktes segra, och reformatorerna förde genom Guds nåd ett framgångsrikt krig mot mörkrets arméer. Jag fick ta del av händelser ur reformatorernas historia. Jag vet att Herren Jesus och hans änglar med stort intresse följer kampen mot Satans makter. Satan, som förenar sina arméer med onda människor, i syfte att släcka det gudomliga ljuset."-Selected Messages 3:110.

Luther

En dag när Luther letade bland böckerna i universitetsbiblioteket upptäckte han en latinsk bibel. . . . . Med en blandad känsla av vördnad och förundran vände han de heliga bladen och med bultande hjärta läste han livets ord för sig själv, och stannade då och då upp för att utbrista "O, att Gud skulle ge mig en sådan bok!" Himlens änglar stod vid hans sida, och ljusa strålar från Guds tron uppenbarade sanningens skatter för hans förstånd - Profetians Ande 4:96.

När fienderna åberopade sedvänjor och traditioner eller påvens anspråk och auktoritet, bemötte Luther dem med Bibeln och endast Bibeln. Det här var argument som de inte kunde bemöta, och därför krävde de högljutt hans blod, precis som judarna hade krävt Jesu blod. ..... Men Luther föll inte offer för deras raseri. Gud hade ett arbete åt honom att utföra, och himlens änglar hade sänts för att skydda honom - Profetians ande 4:108, 109.

Här var en ensam man som hade väckt prästers och människors vrede. Han kallades till Augsburg för att försvara sin tro, och han lydde kallelsen. Den man som hade väckt prästers och människors raseri ställdes inför rätta inför dem som hade fått världen att darra

- ett ödmjukt lamm omgivet av arga lejon, men han reste sig oförskräckt för Kristi och sanningens skull, och med den heliga vältalighet som bara sanningen kan inspirera gav han skälen för sin tro. Hans fiender försökte på olika sätt dölja hans tydliga försvar av sanningen. Först försökte de smickra honom med löften om att han skulle bli upphöjd och ärad. Men liv och ära var värdelösa för honom om de skulle köpas med sanningen som betalning.

Med ett klarare och starkare ljus lyste Guds ord upp hans förstånd och gav honom en mer levande känsla av påvedömets villfarelser, korruption och hyckleri. Hans fiender försökte då skrämma honom och få honom att avsäga sig sin tro, men han stod djärvt upp och försvarade sanningen. Han var beredd att dö för sin tro om Gud krävde det, men att ge upp den? - Nej, aldrig! Gud skyddade hans liv. Han bad att änglar skulle följa med honom och hålla tillbaka hans fienders raseri och planer.-Spiritual Gifts 4b:118, 119.

Om församlingens ögon hade öppnats, skulle de ha sett Guds änglar bland dem, som spred ljus genom villfarelsens mörker och öppnade sinnen och hjärtan för att ta emot sanningen - Profetians Ande 4:124.

Melancthon

Samma dag hade Grünæus blivit upprörd över en predikan av Faber, en av de ledande katolska universitetsdoktorerna, och när denne hade talat färdigt hade han anklagat honom för att försvara vissa avskyvärda irrläror. "Faber dolde sin ilska, men gick omedelbart därefter till kungen, av vilken han fick en fullmakt att fängsla den besvärlige läraren från Heidelberg. Melanchthon tvivlade inte på att Gud hade räddat sin vän genom att sända en av sina heliga änglar för att varna honom. - Profetians Ande 4:164, 165.

Pilgrimsfäderna

Trots att de levde i exil och hade många svårigheter växte sig deras kärlek och tro stark. De litade på Herrens löften och han svek dem inte när de behövde det. Hans änglar var med dem och uppmuntrade och tröstade dem. Och när Guds hand tycktes leda dem över havet till ett land där de själva kunde grunda en stat och lämna sina barn det dyrbara arvet av religionsfrihet, gav de sig av utan att tveka. - The Great Controversy, 291.

De tre änglarna i Uppenbarelseboken 14

Kristus kommer för andra gången, med kraft att frälsa. För att förbereda människor för denna händelse har han sänt budskapen från den första, andra och tredje ängeln. Dessa änglar representerar dem som tar emot sanningen, med kraft att öppna evangeliet för världen. Bibelkommentar 7:978, 979.

William Miller

Jag såg Gud sända sin ängel till en bonde som inte trodde på Bibeln, för att påverka hans hjärta och få honom att granska profetiorna. Guds änglar besökte upprepade gånger denna utvalda man för att vägleda hans sinne och ladda hans förståelse med sådana profetior som alltid hade varit dunkla för Guds folk. Början på sanningens kedja gavs honom, och han leddes framåt för att granska länk efter länk, tills han betraktade Guds ord med förvåning och beundran. . . . .

Guds änglar följde William Miller på hans uppdrag. Han var fast och oförskräckt och förkunnade orädd budskapet,.... Trots att han motarbetades både av kristendomens bekännare och av världen, och trakasserades av Satan och hans änglar, avstod han inte från att predika det eviga evangeliet för massorna varhelst han blev inbjuden, och från när och fjärran uttalade han ropet: "Frukta Gud och ge honom ära, ty hans domens timme är kommen." -Spiritual Gifts 1:128, 132.

Anstiftaren till allt ont försökte inte bara hindra adventbudskapets verkningar, utan också förgöra budbäraren själv. Miller tillämpade Skriftens sanning praktiskt i sina åhörares hjärtan, förebrådde dem för deras synder och upprörde deras självbelåtenhet, och hans enkla och skarpa ord väckte deras fiendskap. Församlingsmedlemmarnas motstånd mot hans budskap uppmuntrade de mest ondskefulla att gå ännu längre, och hans fiender rådde honom att ta sitt liv när han lämnade mötesplatsen. Men det fanns heliga änglar i församlingen, och en av dem, i människogestalt, tog Herrens tjänares arm och förde honom i säkerhet från den arga folkmassan.-The Great Controversy, 234.

Många präster är själva inte villiga att ta emot detta frälsande budskap, vilket hindrar dem som skulle ha tagit emot det. Själarnas blod är på dem. Predikanter och lekmän förenade sig för att hindra detta budskap från himlen och förfölja William Miller och hans medarbetare. Falska rykten spreds för att skada hans inflytande, och när han tydligt hade förkunnat Guds råd och lagt fram skarpa sanningar för sina åhörare, väcktes vid olika tillfällen stor förbittring mot honom, och några lurade vid vägen för att döda honom när han lämnade mötesplatsen. Men Guds änglar sändes för att skydda honom, och de ledde honom i säkerhet bort från den arga folkmassan. - Andliga gåvor 1:136.

Kapitel 19 - Änglar i Ellen Whites upplevelser

Ellen Whites kallelse att bli profet

Medan jag bad vid familjens altare kom den Helige Ande över mig och jag tycktes stiga högre och högre, långt över den mörka jorden. Jag vände mig om för att leta efter adventsmänniskorna i världen, men kunde inte hitta dem när en röst sa till mig: "Titta igen, och titta lite högre!" Jag tittade nu uppåt och såg en rak, smal stig som gick högt över marken. På denna stig gick adventfolket framåt mot staden som låg i andra änden av stigen. I början av stigen bakom dem fanns ett starkt ljus, som en ängel berättade för mig var midnattsropet. Detta ljus strålade ut över hela stigen och lyste upp deras fötter så att de inte skulle snubbla. Om de höll blicken fäst på Jesus, som stod rakt framför dem och ledde dem till staden, var de trygga. - Budskap till församlingen, 21.

Vid sjutton års ålder... kom en himmelsk besökare och talade till mig och sa: "Jag har ett meddelande till dig att framföra." "Varför", tänkte jag, "detta måste ju vara ett stort missförstånd." Orden uttalades igen: "Jag har ett budskap som du skall framföra. Skriv ner det till människor på samma sätt som jag ger det till dig."-Sermons and Talks 2:252.

Förbundsarken i himlen

Herren gav mig en vision av den himmelska helgedomen. Guds tempel öppnades upp i himlen och jag fick se Guds ark täckt av nådastolen. Två änglar stod vid var sin ände av arken, med vingarna utbredda över nådastolen, och de vände sina ansikten mot den. Min ledsagande ängel informerade mig om att hela den himmelska härskaran med vördnadsfull vördnad betraktade Guds lag, som hade skrivits av Guds finger. - Life of James White and Ellen G. White , 236.

Arken i den jordiska helgedomen var mönstret för den sanna arken i himlen. Därför stod levande änglar bredvid den himmelska arken, var och en med en vinge för att skugga nådastolen och sträcka sig upp i luften, medan den andra vingen var hopvikt, som tecken på vördnad och ödmjukhet." - Signs of the Times, 24 juni 1880.

Åh, om alla kunde skåda vår dyrbare Frälsare som han är, en Frälsare. Låt hans hand dra undan gardinen som döljer hans härlighet för våra ögon. Den visar honom i hans höga och heliga plats. Vad är det vi ser? Vår Frälsare, inte tyst eller passiv. Han är omgiven av himmelska intelligensvarelser, keruber och serafer, tiotusen gånger tiotusen änglar.

Alla dessa himmelska varelser har ett mål framför alla andra, som de är mycket intresserade av - Hans kyrka i en korrupt värld.... De arbetar för Kristus under hans befäl, för att till det yttersta frälsa alla som är i honom och tror på honom. Dessa himmelska varelser arbetar snabbare på sitt uppdrag,.... De är förenade i en helig allians, i en stor och

ädel enhet, för att visa den korsfäste och uppståndne Frälsarens makt, medkänsla, kärlek och ära.

I sin verksamhet illustrerar dessa himlens arméer vad Guds kyrka bör vara. Kristus arbetar för deras skull i de himmelska salarna och sänder ut sina budbärare till alla delar av jordklotet för att bistå varje lidande människa som vänder sig till honom för att få hjälp, andligt liv och kunskap. Bibelkommentar 7:967, 968.

Satan före sitt fall och som han är nu

Satan var en gång en ärad ängel i himlen, näst efter Kristus i rang. Hans ansikte, liksom de andra änglarnas, var milt och präglat av lycka. Hans panna var hög och bred och vittnade om stor förståelse. Hans gestalt var fulländad och hans uppträdande ädelt och majestätiskt."- Meddelanden till kyrkan, 174.

Satan presenterades för mig som han en gång var, en lycklig och upphöjd ängel. Sedan såg jag honom som han är nu. Han har fortfarande en kunglig gestalt. Hans drag är fortfarande ädla, men hans ansikte visar att han är olycklig och full av ångest, oro, svek och all slags ondska. Den panna som en gång var så ädel har börjat luta tillbaka ner vid hans ögon. Jag såg att han så länge hade ägnat sig åt ondska att alla goda egenskaper var fördärvade och alla onda drag var väl utvecklade. Hans ögon var sluga och listiga och förrådde stor slughet. Han var stor till växten, men köttet hängde löst runt hans händer och ansikte. När jag såg honom hade han hakan vilande i sin vänstra hand och tycktes vara försjunken i djupa tankar. I hans ansikte fanns ett leende så fullt av illvilja och djävulsk list att det fick mig att darra. Han har detta leende strax innan han griper sitt byte, och när han har bytet i sin snara blir leendet ohyggligt. - Budskap till församlingen, 183.

Änglar som Ellen White såg i syner och drömmar

Jag drömde att flera av bröderna i Kalifornien var samlade till ett möte för att göra upp bästa möjliga planer för arbetet under den kommande tidsåldern. Några tyckte att det var klokt att undvika de större städerna och arbeta på mindre platser. Min man förespråkade allvarligt att de bästa planerna skulle göras upp och att större ansträngningar skulle göras som bättre skulle motsvara karaktären i vårt budskap.

En ung man, som jag ofta har sett i drömmar, kom till mötet. Han lyssnade med stort intresse på vad som sades, och sedan sa han med auktoritet och fast övertygelse: rätt

Städerna och byarna är en del av Herrens vingård. De måste få höra varningsmeddelandena. Sanningens fiende gör allt för att leda människor bort från Guds sanning ..... Ni skall så vid alla vatten."-Ellen G. White's Life Stories, 208.

I mitt arbete är jag knuten till mina medhjälpare, och jag är också knuten till och står i nära kontakt med min Instruktör och andra himmelska intelligensvarelser. De som är

kallade av Gud bör stå i förbindelse med honom genom hans Helige Andes verksamhet, så att de kan undervisas av honom."-Spalding och Magan Collection, 462.

När jag åkte tåg kunde jag inte sitta upp. Min man gjorde i ordning en säng på sätet och jag lade mig ner med värk i huvud och hjärta....

I detta sinnestillstånd somnade jag och drömde att en lång ängel stod vid min sida och frågade mig varför jag var ledsen. Jag berättade för honom om de tankar som hade plågat mig, och sa: Jag kan göra så lite gott, varför kan vi inte vara med våra barn och njuta av deras sällskap? Han sade: "Du har gett Herren två vackra blommor: Du har gett Herren två vackra blommor, vars doft är lika ljuv som rökelse för honom och mer värdefull i hans ögon än guld eller silver, ty det är en hjärtats gåva. Den drar till sig hjärtats fibrer på ett sätt som ingen gåva kan göra. Du skall inte se till nuet utan hålla blicken fäst på din plikt, fäst på Guds ära och följa hans uppenbarande försyn, så skall vägen lysas upp för dig. Varje självförnekelse, varje uppoffring är noggrant nedskriven och kommer att ge sin belöning. - Andliga gåvor 2:129, 130.

Jag drömde att en ung man som såg trevlig ut kom in i det rum jag befann mig i omedelbart efter att jag talat. Denna person hade visat sig för mig i viktiga drömmar för att instruera mig då och då under de senaste tjugosex åren. Han sade till mig: Du har uppmärksammat människor på viktiga ämnen som är främmande och nya för många. För somliga är de mycket intressanta. Arbetet med ord och lära har gjort vad det kunnat för att föra fram sanningen, vilket har väckt frågor hos många och väckt intresse. Men om inte mer gjordes för att imponera på människor, skulle det ni gör nu vara nästan fruktlöst. - Review and Herald, 4 november 1875.

När människor ofta frågar om mitt tillstånd i synen efter det att jag har kommit ut ur den, skulle jag säga att när Herren finner det lämpligt att ge mig en syn, förs jag till Jesu och änglarnas närvaro och är helt förlorad för jordiska ting. Jag kan inte se längre än dit ängeln visar mig. Min uppmärksamhet riktas ofta mot scener som utspelar sig på jorden." - Andliga gåvor 2:292.

Slaget vid Manassas

Jag har en vision av det olyckliga slaget vid Manassas i Virginia. Det var det mest fruktansvärda och plågsamma drama. Konfederationsarmén hade allt till sin fördel och var beredd på en fruktansvärd strid. Nordstatsarmén spred ut sig i triumf och tvivlade inte på att de skulle segra. Många var dumdristiga och avancerade skrytsamt, som om segern redan var deras. När de närmade sig slagfältet hade många blivit svaga av slit och brist på förfriskningar. De hade inte väntat sig en sådan kraftfull sammandrabbning. De kastade sig in i striden och kämpade tappert och desperat. Det blev förluster på båda sidor. Både norr

och söder drabbades hårt. Sydstaterna kände av slaget och skulle efter en kort tid ha drivits tillbaka ytterligare. Nordstaterna stormade fram, även om deras förödelse var mycket stor.

Först då kom en ängel ner och viftade tillbaka sin hand. Omedelbart uppstod förvirring i leden. Detta fick nordborna att inse att deras trupper var på reträtt, när de i själva verket inte var det, och en halsbrytande reträtt inleddes. - Testimonies for the church 1:266, 267.

Ledning av sanatorium

I min dröm var jag på en hälsoretreat och min ledare sa till mig att vara uppmärksam på allt. Jag befann mig på en avskild plats där ingen kunde se mig, men jag kunde se allt som hände i rummet. Människor gjorde räkenskaperna med dig, och jag hörde dem protestera mot de stora summor som spenderades på pensioner, rum och behandling. Jag hörde hur ni med fast och bestämd röst vägrade att minska budgeten. Jag blev förvånad över att se att budgeten var så hög. Det verkade som om ni kontrollerade den.

Jag såg att det intryck som ert beteende gjorde på många av dem som satsade sina pengar inte var bra för institutionen. Jag hörde att några av era bröder vädjade till er och sade att ni inte agerade klokt och orättvist, men ni var helt och hållet trogen er själv i ert beteende. Du hävdade att du arbetade för institutionens bästa. Men jag såg att de som lämnade vårdcentralen var allt annat än nöjda. . . . . .

På natten såg jag dig i sällskap med den gamla damen på institutionen. Så vitt andra kunde se kunde ni ha varit man och hustru. Ditt beteende mot alla andra var fel i Guds ögon, och mitt hjärta var sårat av sakernas tillstånd. Jag frågade er: "Vem har förhäxat er så att ni inte lyder sanningen? Gud är missnöjd. Du har sårat H___s heliga ande. Syster H___ kommer aldrig mer att bli den hon var. Men ni är båda skyldiga inför Gud....

Händelserna som utspelade sig i . . . ...öppnades för mig. En röst sade: "Följ mig, så skall jag visa dig de synder som utövas av dem som har ansvarsfulla positioner." Jag gick genom rummen och jag såg dig, en väktare på Sions murar, vara mycket intim med en annan mans hustru, förråda heliga sanningar, korsfästa din Herre på nytt. Tänker du på att det finns en väktare, en Helig, som bevittnar ditt onda verk, ser dina handlingar, hör dina ord, och dessa är också upptecknade i himmelens böcker?" -Released Manuscripts 8:315-317.

Familjen Brown

Guds ängel sa: Följ mig. Det var som om jag befann mig i ett rum i en enkel byggnad och där satt flera unga män och spelade kort. De tycktes vara mycket upptagna av den underhållning de höll på med och var så upptagna att de inte märkte att någon kom in i rummet. Det fanns unga flickor som tittade på spelarna, och de ord som uttalades var inte

av det ädlaste slaget. Det fanns en anda och ett inflytande i rummet som inte var av det slag som renar och lyfter sinnet och förädlar karaktären. . . .

Jag frågade: Vilka är de och vad är det meningen att den här scenen ska representera?

Sen sa de: "Vänta." ...

Jag fick en annan presentation. Flytande gift dracks och orden och handlingarna var allt annat än främjande för seriösa tankar, en klar uppfattning om affärstänkande, ren moral och upplyftande för deltagarna. . . .

Jag frågade igen: "Vilka är de här?" Rätt

Svaret är "En del av den familj du besökte". Själarnas fiende, Guds och människans stora fiende, maktens och myndigheternas överhuvud och härskaren över mörkret i denna värld har befälet här i kväll. Satan och hans änglar leder med sina frestelser dessa stackars själar till deras egen undergång."-Utvalda Budskap 3:41, 42.

N. D. Faulkhead och det dolda tecknet

Broder Faulkhad kallade mig till ett möte. Jag berättade för honom att jag hade ett budskap till honom och hans fru, som jag hade förberett och skickat till dem flera gånger, men jag kände att Herrens Ande förbjöd mig att göra det. Jag bad honom att ge mig en tid då jag kunde träffa dem. Han svarade: "Jag är glad att du inte skickade dem: "Jag är glad att du inte skickade det till mig i skrift, jag vill hellre ha budskapet från dina läppar, om det hade kommit på något annat sätt skulle jag inte tycka att det var bra för mig." Sedan frågade han: "Varför ger du mig inte budskapet nu?" Jag svarade honom: "Stannar du här för att höra det?" Han svarade att han skulle göra det.

Jag var mycket trött, ty jag hade deltagit i skolans sista lektioner den dagen; men nu reste jag mig från sängen där jag låg och läste för honom i tre timmar. Hans hjärta mjuknade, han fick tårar i ögonen, och när jag slutade läsa sade han: "Jag accepterar allt som står där; allt detta är mitt." Mycket av den son jag hade läst handlade om Echo-ämbetet och om lidandet från början. Herren uppenbarade också för mig Brotr Faulkheads förbindelse med frimurarna och sade honom klart och tydligt att om han inte bröt alla sina band med dessa sällskap skulle han förlora sin själ.

Det sa han också: "Jag tar emot det ljus som Herren har sänt mig genom dig. Jag kommer att agera på det. Jag är medlem i fem loger, och tre andra loger har jag kontroll över. Jag sköter alla deras angelägenheter. Nu skall jag inte längre gå på deras möten, och jag skall avsluta mina affärsförbindelser med dem så snart som möjligt." Jag upprepade för honom de ord som min rådgivare hade sagt om dessa företag. Med tanke på den rörelse som min rådgivare gav mig, sa jag: "Jag kan inte berätta allt som jag har fått." Rätt

Broder Faulkhead berättade för pastor Daniells och andra att jag gav speciella tecken som bara de högsta i frimurarorden kände till, som han just hade inträtt i. Han sade att jag inte kände till tecknen och att jag inte insåg att jag gav tecknen till honom. Detta var ett särskilt bevis för honom att Herren arbetade genom mig för att rädda honom." -Manuskript 5:148, 149.

Änglar var närvarande medan Ellen White var vaken

När jag vaknade och tittade ut genom fönstret såg jag två vita moln. Sedan somnade jag igen och i mina drömmar talades dessa ord till mig: "Titta på de här molnen. Det var just dessa moln som omgav den himmelska armé som för herdarna förkunnade världsförlossarens födelse." Jag vaknade och tittade ut genom tågfönstret igen, och där fanns två stora vita moln, vita som snö. De var klara, separata moln, men det ena kom närmare och rörde vid det andra, och de blandades ihop för ett ögonblick; sedan separerades de igen och förblev separata som tidigare. De försvann inte, utan förblev synliga på morgonen. Klockan tolv bytte vi tåg, och jag såg inte molnen mer.

Under hela dagen var jag djupt berörd av tanken att Guds änglar omslöt dessa moln som var rakt framför oss, så att vi kunde glädjas åt deras vägledning och också försäkran om att vi skulle få se Guds frälsning vid mötena i Brisbane. Och nu när mötena är över och vi ser det fantastiska intresse som människor visar, är jag mer säker än någonsin på att himmelska änglar har omslutit dessa moln - änglar som sänts från salarna ovan för att röra människors hjärtan. Och nu hålls de distraherande influenser som ibland får tillträde till våra lägerplatser tillbaka och avleder människors tankar från att begrunda de viktiga sanningar som förs fram varje dag.

Vid det här mötet har tusentals människor hört evangeliets inbjudan och lyssnat till sanningar som de aldrig tidigare har hört. Under hela mötet fanns det inget högljutt motstånd eller högljudda tvister från dem vars hjärtan var emot Guds lag. Vi hörde inget offentligt motstånd i hela staden. Detta var en ovanlig upplevelse, och vi trodde att Guds änglar var närvarande för att hålla tillbaka dessa mörkrets makter." -Review and Herald, 21 mars 1899.

Jag led av reumatism på min vänstra sida och kunde inte finna ro på grund av smärtan. Jag vände mig från sida till sida för att försöka hitta lindring från lidandet. Det gjorde ont i hjärtat, vilket inte var något gott omen för mig. Till slut somnade jag.

Ungefär halv tio försökte jag vända mig om och när jag gjorde det insåg jag att min kropp var helt fri från smärta. När jag vände mig från sida till sida och rörde mina händer upplevde jag en ovanlig frihet och lätthet som jag inte kan beskriva. Rummet var fyllt av ljus, det mest underbara mjuka himmelsblå ljuset och det verkade för mig som om jag var i armarna på himmelska varelser.

Jag hade upplevt detta märkliga ljus tidigare i tider av särskild välsignelse, men den här gången var det tydligare och gjorde ett djupare intryck och jag kände en sådan frid, en frid så full och rik att den inte kan uttryckas i ord. Jag satte mig upp och såg att jag var omgiven av ett lysande moln som var vitt som snö och hade en mörkrosa färgklick i kanten. Den mjukaste, härligaste musik fyllde luften och jag kände igen musiken som änglarnas sång. Då sade en röst till mig: "Frukta inte, jag är din Frälsare. Heliga änglar omger dig."- Testimonier för kyrkan 9:65, 66.

Kapitel 20 - Änglar i den sista krisen

Goda och onda änglar kommer att dyka upp

Sataniska instrument i mänsklig form kommer att delta i denna sista strid för att motstå byggandet av Guds rike. Himmelska änglar i mänsklig förklädnad kommer också att vara närvarande på slagfältet. De två motsatta parterna kommer att fortsätta att existera tills det sista stora kapitlet i denna världs historia är avslutat."-Review and Herald, 5 augusti 1909.

Satan kommer att ta varje tillfälle i akt att locka bort människor från sin allians med Gud. Han och hans onda änglar kommer att framträda på jorden som människor som försöker bedra. Guds änglar kommer också att uppträda som människor och göra allt som står i deras makt för att omintetgöra fiendens avsikter. Vi har en roll att spela i detta. - Utgivna manuskript 8:399.

Satan samlar alla sina styrkor för att anfalla i den sista stora striden, och Kristi lärjungars uthållighet prövas till det yttersta. Ibland ser det ut som om de måste ge upp. Men ett böneord till Herren Jesus flyger som en pil till Guds tron. Guds änglar skickas in i striden och vinden vänder." - På himmelska platser, 297.

Herren kommer att göra lika stora saker för dem som står stadigt på rättfärdighetens sida under de sista dagarna av jordens historia... Mäktiga änglar skyddar dem. -Profeter och Kungar, 513.

Onda änglars arbete genom spiritualism

Satan har länge haft sina sista försök att bedra världen, ... Lite i taget har han förberett vägen för sitt mästerverk av bedrägeri genom utvecklingen av spiritualismen. Han har ännu inte till fullo fullbordat sina planer, men han kommer att göra det under den sista tid som återstår. . . . . Med undantag för dem som bevaras av Guds kraft genom tron på hans ord, kommer hela världen att dras in i denna förförelse." - The Great Controversy, 561, 562.

Spiritism är bedrägeriets mästerverk. Det är Satans mest framgångsrika och fascinerande bedrägeri - något som fångar förståelsen hos dem som har lagt sina nära och kära i graven. Onda änglar kommer i form av deras nära och kära, berättar om händelser i deras liv och gör saker som de gjorde medan de levde. På så sätt får de människor att tro att deras döda vänner är änglar som svävar över dem och pratar med dem. Dessa onda änglar som utger sig för att vara avlidna vänner betraktas som en viss form av avgudadyrkan, och för många människor väger deras ord tyngre än Guds ord."- Signs of the Times, 26 augusti 1889.

Före Herrens ankomst kommer "Satans makt, med all lögn och alla tecken och under och med all orättfärdighetens svekfullhet" att uppenbaras. Aposteln Johannes beskriver den omstörtande kraft som kommer att framträda i den yttersta tiden och förklarar: "Den gör stora tecken, så att den till och med får eld att falla från himlen till jorden inför människorna. Och den bedrar dem som bor på jorden genom de tecken som den har fått makt att göra." Det är inte bara bedrägeri som nämns och förutsägs här! Människorna blir förledda av de underverk som Satans medhjälpare har makt att utföra, och inte av dem som de låtsas utföra. - The Great Controversy, 391.

Satan är en listig fiende. Och det är inte svårt för onda änglar att föreställa både helgon och syndare som är döda, och att göra dessa förställningar synliga för människans ögon. Dessa manifestationer kommer att ske ofta och få en mer häpnadsväckande karaktär ju närmare tidens slut vi kommer."-Review and Herald, 1 april 1875.

Han har förmågan att få den avlidnes vänner att likna människor. Likheten är perfekt. De välbekanta dragen, orden och tonfallet återges exakt....

Många kommer att ställas inför djävulska andar som utger sig för att vara älskade vänner eller släktingar och som predikar de farligaste irrläror. Dessa andar kommer att vädja till vårt innerliga deltagande och utföra mirakel för att stödja sina påståenden. Vi måste vara beredda att motstå dem med Bibelns sanningar: att de döda inte vet någonting och att de som framträder på detta sätt är onda andar.

Vi står inför "prövningens timme, som skall komma över hela jorden för att pröva dem som bor på jorden". Upp. 3:10. Alla vars tro inte är fast förankrad i Guds ord kommer att bli bedragna och besegrade - The Great Controversy, 391, 396.

De budskap som tas emot från andarna kommer att förklara att Gud har sänt dem för att övertyga dem som förkastar söndagen om deras misstag, och de hävdar att landets lagar bör följas såväl som Guds lag. De kommer att beklaga den stora ondskan i världen och stödja de religiösa ledarnas vittnesbörd om att den moraliska nedgången beror på söndagens vanhelgande. Det kommer att framkalla stor vrede mot alla dem som vägrar att erkänna sanningen i deras vittnesbörd. The Great Controversy, 591.

Mirakel i den yttersta tiden

Före tidens slut kommer han att göra ännu större underverk. Så långt som hans makt sträcker sig kommer han att utföra verkliga mirakel. Skriften säger: "Den bedrar dem som bor på jorden genom de tecken som den har fått makt att göra." Inte bara de tecken som den påstår sig göra. Något mer än bara bedrägeri påpekas i detta skriftställe. - Testimonies for the Church 5:698.

Vi behöver inte bli lurade. Snart kommer mirakulösa händelser att äga rum i nära kontakt med Satan. Guds Ord förklarar att Satan kommer att utföra mirakel. Han kommer att göra människor sjuka och sedan plötsligt ta bort sin sataniska makt från dem. De kommer då att betraktas som helade. Dessa skenbara helanden kommer att bli ett test för sjundedagsadventisterna. Många som har haft ett stort ljus kommer att misslyckas med att vandra i ljuset eftersom de inte har blivit ett med Kristus." - Selected Messages 2:53.

Vissa kommer att frestas att acceptera dessa mirakel som om de kom från Gud. De sjuka kommer att botas inför våra ögon. Mirakel kommer att utföras inför våra ögon. Är vi beredda på det test som väntar oss när dessa Satans lögnaktiga underverk kommer i klarare dager? Kommer inte många själar att falla i snaran och bli fångade? Genom att avvika från Guds tydliga föreskrifter och befallningar och genom att föredra fabler, förbereder många sina sinnen för att ta emot dessa lögnaktiga underverk. Vi måste nu alla sträva efter att förbereda oss för den strid som vi snart måste ge oss in i. Tron på Guds ord, som vi under bön måste granska och tillämpa i det praktiska livet, kommer att vara vår sköld mot Satans makt och göra oss till segrare genom Kristi blod."- Testimonies for the Church 1:302.

Onda andar aktiva bland resten av folket

De dödas gestalt kommer att visa sig genom Satans listiga bedrägeri, och många kommer att fästa sig vid honom som älskare och göra lögner. . . . Mitt ibland oss kommer några att vända sig bort från tron och omfamna djävulens andar och läror."-The Upward Look, 317.

Spiritister kommer att driva saker till en kamp med predikanter som lär ut sanningen. Om de backar ner, kommer de att utmana dem. De citerar skrifterna, precis som Satan gjorde mot Kristus. "Prova allt", säger de. Men deras tankeexperiment är att lyssna till deras bedrägliga tänkande och gå med i deras cirklar. Men tillsammans med mörkrets änglar tar de skepnad av döda vänner och talar till dem som om de vore ljusets änglar.

Deras nära och kära kommer att dyka upp i ljusets källare, lika igenkännliga som när de var på jorden. De kommer att undervisa dem och tala med dem. Och många kommer att bli bedragna av detta underbara skådespel av Satans makt. Den enda tryggheten för Guds folk är att vara grundligt bekant med sina Biblar och att förstå principerna i vår tro när det gäller de dödas sömn."- Signs of the Times, 12 april 1883.

Jag har blivit visad att onda änglar i form av troende kommer att arbeta i våra led och föra in en stark anda av otro. Låt inte ens detta avskräcka er, utan ta med ett sant hjärta till Herrens hjälp mot de sataniska agenternas krafter. Dessa onda krafter kommer att samlas vid våra möten, inte ta emot en välsignelse, utan motverka inflytandet från Guds Ande....

Vi bör aldrig uttala ord som människoläppar kan säga och som bekräftar onda änglar i deras arbete, utan vi bör upprepa Kristi ord. Kristus var dessa änglaskarors lärare innan de föll från sin höga ställning."- Selected Messages 3:410.

Satan och hans änglar kommer att uppträda på jorden som människor och blanda sig med dem som Guds ord säger om: "Några skola falla från tron, lyssnande till förföriska andar och demoners läror." - Published Manuscripts 8:345.

När dessa spiritistiska bedrägerier avslöjas för vad de verkligen är - de onda andarnas dolda verk - kommer de som arbetar med dem att förlora förståndet." - Publicerade manuskript 8:345.

Jag såg vårt folk i stor vånda, gråtande och bedjande och åberopande Guds trofasta löften, medan de gudlösa omringade oss, hånade oss och hotade att döda oss. De hånade oss för vår svaghet, de gjorde narr av oss för att vi var så få, och de hånade oss med skarpa anmärkningar. De anklagade oss för att göra oss oberoende av hela världen. De hade skurit av våra förnödenheter så att vi inte kunde köpa och sälja, och de pekade på vår yttersta fattigdom och vårt plågade tillstånd. De kunde inte se hur det skulle vara möjligt för oss att existera utan världen; vi var beroende av världen och var tvungna att anpassa oss till dess seder och lagar eller lämna den. Om vi var de enda människorna i världen som Herren hade förbarmat sig över, såg det mörkt ut för oss.

De hävdade att de hade sanningen, att mirakel utfördes bland dem, att änglar från himlen talade med dem och vandrade bland dem, att stor kraft och tecken och underverk utfördes bland dem, och att detta var det timliga tusenårsriket som de så länge hade väntat på. Hela världen var omvänd och höll med om söndagslagen, och detta lilla svaga folk stod ut och trotsade landets lagar och Guds lag och hävdade att de var de enda på denna jord som hade rätt.-Herren kommer, 209.

Änglar kommer att göra det arbete som människor försummar

När gudomlig kraft förenas med mänsklig strävan, kommer arbetet att sprida sig som eld i ett stubbåker. Gud kommer att använda hjälpare vars ursprung människorna inte kommer att kunna spåra; änglar kommer att utföra ett arbete som människorna kunde ha välsignats att utföra om de inte hade försummat Guds lag." - Review and Herald, 15 december 1885.

Änglar tillgodoser Guds folks behov

Jag såg hur de heliga lämnade städerna, samlades i grupper och stannade på de mest avlägsna platser. Änglar försåg dem med mat och vatten, medan de ogudaktiga led av hunger och törst." - Budskap till kyrkan, 282.

Under vedermödans tid strax före Kristi andra ankomst kommer de rättfärdiga att skyddas av himmelska änglar, men de som bryter mot Guds lag kommer inte att finna någon trygghet. Fram till dess kan änglarna inte skydda dem som inte följer någon av Guds föreskrifter."- Patriarker och profeter, 256.

Mitt i orostiden, en orostid som aldrig förr, så länge det har funnits folk, kommer Hans utvalda att stå orubbade. Satan och hela ondskans armé kan inte döda ens de svagaste av Guds barn. Mäktiga änglar skyddar dem, och för deras skull kommer Herren att uppenbara sig som "gudarnas Gud" som är fullt kapabel att rädda dem som förtröstar på honom. - Profeter och kungar, 513.

Satan personifierad

I denna antikristna tidsålder kommer den att visa sig som den sanne Kristus, och då kommer Guds lag att vara helt upphävd i nationerna i vår värld. Upproret mot Guds lag kommer att nå full mognad. Men den verklige ledaren i allt detta uppror är Satan, förklädd till en ljusets ängel. Människor kommer att bli lurade och kommer att upphöja honom i Guds ställe och dyrka honom. Men allsmäktigheten kommer att ingripa, och för de avfälliga kyrkor som förenar sig i upphöjelsen av Satan kommer domen att föregå, "därför skall hennes plågor komma på en enda dag: död och sorg och hungersnöd, och hon skall brännas med eld. Ty stark är Herren, vår Gud, som har dömt henne." - Testimonies for Preachers, 62.

Förklädd till ett enkelt ljus kommer han att vandra på jorden som en mirakelgörare. Med ett vackert språk kommer han att tala med upphöjda känslor. Han kommer att tala goda ord och utföra goda gärningar. Kristus kommer att vara personifierad, men på en punkt kommer det att finnas en markant skillnad. Satan kommer att vända människor bort från Guds lag. Trots detta kommer han att imitera rättfärdighet så att han om möjligt till och med kan leda de utvalda vilse. Kronade huvuden, presidenter, makthavare på höga platser kommer att böja sig för hans falska teorier." - Review and Herald, 17 augusti 1897.

Det är omöjligt att ge någon uppfattning om den upplevelse som Guds folk som lever här på jorden kommer att ha när himmelsk härlighet blandas med en upprepning av tidigare förföljelser. De kommer att vandra i det ljus som strålar ut från Guds tron. Med hjälp av ängeln kommer det att finnas en kontinuerlig förbindelse mellan himmel och jord. Satan kommer att utföra alla slags mirakel och, omgiven av onda änglar, göra anspråk på att vara Gud för att leda även de utvalda vilse. Guds folk kommer inte att finna trygghet i att utföra mirakel, för Satan kommer att imitera de mirakel som utförs - Testimonies for the Church 9:16.

Satan förbereder sina bedrägerier så att Guds folk inte ska inse att det är han under hans sista kampanj. I 2 Korintierbrevet 11:14 står det: "Och det är inte att undra på, ty Satan

själv antar skepnaden av en ljusets ängel. ... Satan kommer att använda sin makt till det yttersta för att plåga, fresta och bedra Guds folk."-Review and Herald, 13 maj 1862.

...Satan... kommer att utge sig för att vara Jesus Kristus och utföra stora mirakel. Människor kommer att falla ner och dyrka honom som Kristus. Vi kommer att bli befallda att tillbe denna varelse som världen hedrar, eftersom Kristus har varnat oss för just en sådan fiende, den värsta av människor, som kommer att säga att han är Gud."-Review and Herald, 18 december 1888.

Den tid kommer då Satan kommer att utföra mirakel mitt framför ögonen på er och låtsas vara Kristus; och om ni inte är väl grundade i Guds sanning, kommer ni att lockas bort från det ni bygger på." - Review and Herald, 3 april 1888.

Under de sista dagarna kommer han att framträda på ett sådant sätt att människor kommer att tro att han är Kristus som har kommit till världen för andra gången. Han kommer verkligen att förvandla sig till en ljusets ängel. Men fastän han i alla avseenden kommer att se ut som Kristus, kommer han inte att bedra någon annan än dem som . . . Testimonies for the Church 5:698.

Onda änglar uppmuntrar till förföljelse

Satan arbetar underifrån för att väcka de helvetiska krafterna i sitt förbund mot de rättfärdiga. Han förser mänskliga agenter med sina egna attribut. Onda änglar, i förening med onda människor, kommer att sträva efter att trakassera, förfölja och förgöra. - The Upward Look, 262.

Varje gång människor förkastar sanningen kommer deras sinnen att bli mer förmörkade och deras hjärtan hårdare tills de är förhärdade i vantro. De kommer att bortse från de varningar som Gud har gett dem och de kommer att fortsätta att trampa på ett av de 10 budorden tills de blir uppmuntrade att förfölja dem som håller det. Kristus sätts åt sidan genom det förakt som visas för hans ord och hans folk. När kyrkorna erkänner spiritualismens läror, avlägsnas de bojor som har lagts på det köttsliga hjärtat, och människorna kommer att använda religionen som en täckmantel för att dölja de mest avskyvärda synder. Tron på spiritistiska manifestationer öppnar dörren för förföriska andar och djävulens läror, och de onda änglarnas inflytande kommer då att göra sig gällande i de olika samfunden. - The Great Controversy, 428.

Scenerna med Kristi förräderi, förkastelse och korsfästelse har ställts in och kommer att ställas in igen i större skala. Människor kommer att vara fyllda av Satans märken. Bedrägerierna från Guds och människans fiende kommer att ha stor makt. - Utvalda meddelanden 3:415.

En demonisk ande tar besittning av människor i vår värld. . . . Demonisk intelligens. . . ... kommer att fördärva och fördärva människor som formats efter den gudomliga avbilden, eftersom . ... inte kan kontrollera sin broders samvete och göra honom illojal mot Guds heliga lag."-The Upward Look, 285.

När de heliga lämnade städerna och samhällena förföljdes de av de ogudaktiga som försökte döda dem. Men de svärd som höjts för att döda Guds folk bröts och föll lika kraftlösa som ett halmstrå. Guds änglar skyddade helgonen. Budskap till kyrkan, 344.

Då kommer han att kunna säga under de svåra vedermödorna: "Mitt folk, gå in i din kammare och stäng dörrarna bakom dig; göm dig en liten stund, tills vreden är över." Vad är det för kammare som de skall gömma sig i? Det är Kristi och de heliga änglarnas beskydd. Vid denna tid befinner sig Guds folk inte på en och samma plats. De finns i olika grupperingar och i alla delar av jorden - Historical Accounts of Seventh-day Adventist Foreign Missions, 158.

Under de sista scenerna i jordens historia, när alla jordiska element och besittningar intensifieras, kommer Herren att kräva oavbruten vaksamhet. Men vi kommer inte att lämnas att kämpa ensamma. Mitt i farorna, som ökar överallt, kommer de som vandrar ödmjukt inför Gud och inte förlitar sig på sin egen visdom att ha änglar som hjälpare och beskyddare. I farans stund kommer de att känna kraften i Guds omsorg. - Review and Herald, den 25 april 1907.

På natten såg jag en scen som gjorde ett djupt intryck på mig. Det tycktes råda stor förvirring och arméer drabbade samman. En av Herrens budbärare stod framför mig och sa: "Kalla på din familj! Jag skall leda dig, följ mig!" Han ledde mig längs en mörk stig, genom en skog och genom bergsklyftor, och sa sedan: "Du är säker här." Andra leddes också till denna tillflyktsort. Den himmelske budbäraren sa: "Den svåra tiden har kommit som en tjuv om natten, så som Herren hade varnat er för att den skulle komma." - Herren kommer, 19 sep.

Satans dyker upp efter prövotidens slut

Satans vrede ökar i takt med att hans tid blir kortare och hans bedrägliga och destruktiva arbete når sin kulmen under vedermödans tid. Guds långmodighet har nått sitt slut. Världen har förkastat hans barmhärtighet, föraktat hans kärlek och trampat på hans lag. De onda har överskridit gränserna för sin prövotid, och Herren kommer att dra tillbaka sitt skydd och lämna dem åt den ledares nåd som de har valt....

Som kronan på verket i detta stora bedrägeridrama kommer Satan själv att försöka personifiera Kristus. Kyrkan har länge bekänt sig till att se fram emot Kristi ankomst som uppfyllelsen av deras hopp. Nu kommer den store bedragaren att göra det synligt att Kristus har kommit. I olika delar av världen kommer Satan att visa sig bland människorna som en

majestätisk varelse med strålande klarhet, som efterliknar den beskrivning av Guds Son som Johannes ger i Uppenbarelseboken. Den härlighet som omger honom är oöverträffad av något som människan någonsin har sett. Jubelropet ljuder ut över luften: "Kristus har kommit! Kristus har kommit!" Rätt

Människorna är förlamade av beundran för honom när han lyfter sina händer framför dem och välsignar dem, precis som Kristus välsignade sina lärjungar när han var på jorden. Hans röst är mjuk och överväldigande och helt melodisk. I hövliga och medkännande toner framför han några av samma nådefulla och himmelska sanningar som Frälsaren gav; han botar folkets sjukdomar, och han påstår, med sin antagna Kristusliknande karaktär, att han har ändrat sabbaten till söndag och befaller alla att helga den dag som han har välsignat. Han förklarar att de som fortsätter att helighålla den sjunde dagen hädar hans namn när de inte lyssnar till hans änglar som har sänt dem ljus och sanning. Detta är den starka och överflödande domen - Profetians Ande 4:441, 442.

Satan inser att han håller på att förlora sitt fall. Han kan inte lura hela världen. Han gör ett sista desperat försök att lura de troende genom att utge sig för att vara Kristus. Han tar på sig den kungliga dräkt som beskrivs i Johannes vision. Han har makt att göra det. Han kommer att framträda för sina vilseledda anhängare - den kristna värld som inte har omfattat kärleken till sanningen utan har älskat orättfärdighet. . . . Och de kommer att ta emot honom som den Kristus som kommer igen.

Han förklarar att han är Kristus själv, och man tror verkligen att den vackra, majestätiska gestalten, som talar så mjukt och är omgiven av en härlighet som ingen dödlig någonsin har sett, är Kristus själv. Hans bedragna anhängare höjer segerropet: "Kristus har kommit igen! Kristus har kommit! Han har lyft upp sina händer och välsignat oss, ...

De heliga, omgivna av Guds änglar, ser på med förvåning. Kommer de också att bli bedragna? Kommer de att dyrka Satan? En klar, melodisk röst hörs: "Titta upp!" Höger

En sak har alltid funnits i tankarna hos dem som ber - den slutliga, eviga frälsningen av deras själar. Detta har varit målet för deras hopp - det eviga liv som utlovas till dem som håller ut till slutet. Hur allvarliga och brinnande hade inte deras önskningar varit! Domedagen och evigheten var så nära. Genom tron var deras blickar riktade mot den skinande tronen omgiven av vitklädda änglar, och detta har hindrat dem från att synda....

Bara en ansträngning till och Satans sista bedrägeri kommer att vara över. Han hör deras ständiga rop på att Kristus skall komma och frälsa dem. Hans sista knep är att få dem att tro att deras böner har blivit besvarade - det skall ske i de sista dagarna, 164, 165.

Änglar och det universella dödsdekretet

Om människor hade gudomlig syn skulle de se mängder av änglar, mäktiga i kraft, uppradade runt dem som har hållit ordet om uthållighet i Jesus. Med mild medkänsla har änglarna sett deras plågor och hört deras böner. De väntar på att få befallning att rycka ut dem ur faran, men de måste vänta ett litet tag till. Guds folk måste dricka bägaren och låta sig döpas med dopet. Det för dem så smärtsamma uppskovet är det bästa svaret på deras böner. Medan de med tillförsikt försöker vänta på att Herren skall ingripa, måste de utöva tro och bevara hopp och uthållighet, något som de har gjort alltför lite av i sin religiösa erfarenhet....

De himmelska änglarna fortsätter att troget hålla vakt. Fastän det i lag har fastställts en tid då de som håller Guds bud måste dödas, kommer deras fiender i vissa fall att föregripa lagen och försöka ta deras liv före den fastställda tiden. Men ingen kan ta sig förbi de mäktiga vaktposter som omger alla de trogna."-The Great Controversy, 444.

Gud ingriper när de onda försöker döda Guds folk

De himmelska änglarna fortsätter att troget hålla vakt. Även om det finns en lagstadgad tid då de som håller Guds bud måste dödas, kommer deras fiender ibland att föregripa lagen och försöka ta deras liv före den fastställda tiden. Men ingen kan ta sig förbi de mäktiga vaktposter som omger alla de trogna. . . . .

Det är vid midnatt som Gud visar sin makt och befriar sitt folk. Solen kommer fram och skiner i all sin glans. Tecken och underverk följer i snabb följd. De ogudaktiga ser på i skräck och förundran, medan de rättfärdiga ser på med högtidlig glädje över tecknen på deras befrielse. . . . . Mörka, tunga moln tornar upp sig och kolliderar. Men i mitten av den mörka himlen finns en molnfri plats som skiner med obeskrivlig härlighet och från vilken Guds röst hörs.

Rösten skakar om himmel och jord. Det sker en massiv jordbävning, "vars like inte har skådats! sedan människan fanns på jorden." Upp. 16:18. Hela himlavalvet tycks öppnas och stängas. Guds trons härlighet tycks bryta igenom. Bergen darrar som vass för vinden, och stora stenblock kastas åt alla håll. Det hörs ett dån som av en annalkande storm. Havet piskas och vågorna stiger. Virvelvindens tjut låter som rösten av onda andar som är ute efter att förstöra. Hela jorden höjer sig och sväller som havets vågor. Dess yta är splittrad. Dess grundvalar tycks ge vika. Bergskedjor sjunker ner i grus. Bebodda öar försvinner i havet. . . . .

Kraftiga blixtar slår ner från himlen och uppslukar jorden i lågor. Genom det fruktansvärda dånet från åskan förkunnar mystiska och skrämmande röster domen över de gudlösa. . . . De som för bara en kort tid sedan var så hänsynslösa, så skrytsamma, så trotsiga och i sin grymhet frossade i Guds laglydiga folk, överväldigas nu av fasa och darrar

av skräck. Deras nödrop dränker elementens raseri. Onda andar erkänner Kristi gudomlighet och darrar inför hans makt, medan människorna vädjar om nåd och kryper ihop av skräck. Den stora striden, s. 635-638.

Kristi andra ankomst

Kristus kommer med makt och mycket härlighet. Han kommer med sin egen härlighet och med Faderns härlighet. Han kommer med alla de heliga änglarna med sig. Han kommer med alla de heliga änglarna med sig. Medan hela världen är försänkt i mörker, kommer det att finnas ljus i alla de heligas bostäder. De kommer att fånga det första ljuset i Hans andra framträdande."-Christ's Illustrated Lessons, 420.

Snart vände vi blicken mot öster, för ett litet svart moln hade uppenbarat sig, ungefär hälften så stort som en mans hand, och vi visste alla att det var Människosonens tecken. Under högtidlig tystnad stirrade vi alla på molnet som kom närmare och blev ljusare, härligare och ännu mer härligt, tills det var ett stort vitt moln. Den nedre delen såg ut som eld; en regnbåge var ovanför molnet, medan runt omkring det var tiotusen änglar som sjöng den vackraste sången; och på det satt Människosonen.-Testimony for the Church 1:60.

Inget mänskligt språk kan beskriva händelserna vid Människosonens andra ankomst i himmelens skyar.... Han kommer iklädd den ljusets mantel som han har burit från evighet till evighet. - Review and Herald, 5 september 1899.

Ett följe av heliga änglar med lysande, gnistrande kronor på sina huvuden följde honom på hans resa - Andliga gåvor 1:206, 207.

Medan jorden skakar, blixtar slår ner och åskan dånar, kallar Guds Son fram de sovande helgonen. Han ser på de rättfärdigas gravar, och sedan lyfter han sina händer mot himlen och ropar: "Vakna, vakna, vakna, ni som sover i stoftet, och res er upp!" ...

Alla de som lämnar gravarna har samma kroppsstorlek som när de begravdes. Adam, som står bland de uppståndna, är lång till växten och har en majestätisk gestalt. Han är inte mycket mindre än Guds Son. Han skiljer sig mycket från människor i senare generationer. Här kan man tydligt se människosläktets stora degeneration. Men alla återuppstår med den eviga ungdomens friskhet och kraft.... Den dödliga förgängliga formen, utan skönhet och en gång besudlad av synd, blir vacker, perfekt och odödlig. Alla fläckar och defekter lämnas kvar i graven."-The Great Controversy, 453.

Han dog för oss och uppstod för oss, så att vi kan komma ut ur graven till ett härligt sällskap med himmelska änglar, för att möta våra kära och känna igen deras ansikten, för Kristi avbild förstör inte deras bild utan förvandlar den till hans härliga bild. Varje helgon som är förenade i ett familjeförhållande kommer här att känna varandra på denna plats."-Utvalda meddelanden 3:316.

De levande rättfärdiga förvandlas "i ett nu, i ett ögonblick". Vid ljudet av Guds röst blir de förhärligade. De blir odödliga och rycks upp tillsammans med de uppståndna helgonen för att möta Herren i luften. Änglar "samlar hans utvalda från jordens fyra hörn och från himlens yttersta delar." - The Great Controversy, 453.

Heliga änglar lägger små barn i sina mödrars famn - The Great Controversy, 453.

När de små barnen kommer ut odödliggjorda ur sina gravar kommer de omedelbart att kasta sig i sina mödrars armar. De kommer att mötas igen, för att aldrig skiljas åt igen. Men många av de små har ingen mamma där. Vi lyssnar förgäves efter moderns hänförda segersång. Änglarna välkomnar de moderlösa barnen och leder dem till livets träd. - Ungdomens Instruktör, 1 april 1858.

Vänner som länge varit åtskilda av döden återförenas för att aldrig skiljas åt igen, och med glädjesånger reser de tillsammans till Guds stad.

På båda sidor om vagnen finns vingar, och under den finns levande hjul. Och när vagnen rör sig uppåt ropar hjulen: "Helig!" Och när vingarna rör sig, ropar de: "Heliga!" Och den medföljande änglaskaran ropar: "Helig, helig, helig är Herren, Gud, den Allsmäktige!" Och de frälsta ropar: "Halleluja!" medan vagnen kör vidare mot det nya Jerusalem." - The Great Controversy, 453.

Vi gick alla tillsammans in i molnet, och det tog oss sju dagar att stiga upp till Galileiska sjön, där Jesus tog kronorna och med sin egen högra hand satte dem på våra huvuden. Han gav oss harpor av guld och palmer av seger." Budskap till kyrkan, 23.

På båda sidor finns rader av änglar, och Guds återlösta kommer in genom keruber och serafer. Kristus välkomnar dem och ger dem sin välsignelse. "Bra gjort, du gode och trogne tjänare, ... gå in i din Herres glädje." Vad är det för glädje? Han ser sina själars arbete och är nöjd. Bibelkommentar 6:1093.

Satan och hans onda änglar bundna till denna jord

Hela jorden framstår som en ofruktbar öken. Ruinerna av städer och byar som förstörts av jordbävningen, träd som ryckts upp med rötterna, ojämna stenar som slitits upp av havet eller slitits ut ur själva jorden, ligger utspridda över ytan, men dess oerhört stora hål visar de platser där bergen har slitits från sina grundvalar. Detta kommer att vara Satans hem, tillsammans med hans onda änglar, under tusen år. Här kommer han att vara begränsad till att vandra upp och ner på jordens trasiga yta och se effekterna av sitt uppror mot Guds lag. Under tusen år kan han njuta av frukterna av den förbannelse som han har skapat. Begränsad till jorden kommer han inte att kunna vandra omkring på andra planeter och fresta och trakassera dem som inte har fallit. - Profetians Ande 4:474, 475.

Genom sitt eget beteende har Satan smidit en kedja som han själv kommer att bindas av. . . . Nu är alla icke fallna varelser förenade med Guds lag som oföränderlig. De förgyller hans regering, som återlöser överträdaren och inte skonar sin egen Son. Hans lag är bevisad felfri. Hans regering är tryggad för evigt. - Tidens tecken, 27 augusti 1902.

Det är här Satan och hans onda änglar kommer att bo i tusen år. Han har ingen tillgång till andra världar och kan därför inte fresta och plåga dem som aldrig har syndat. Det är i denna mening som han är bunden -The Great Controversy, 462.

Från änglarna och från de återlösta helgonen hörde jag glädjerop, som lät som tiotusen musikinstrument, därför att Satan inte längre skulle plåga och fresta dem och därför att invånarna i andra världar befriades från hans närvaro och hans frestelser."-Messages to the Church, 351.

Kapitel 21 - Änglar i det stora bortom

När vi kommer till himlen

Sedan såg jag ett mycket stort antal änglar som kom med strålande kronor från staden, en krona för varje helgon med hans namn inskrivet på den. När Jesus bad om kronorna överlämnades dessa till honom av änglar, och med sin högra hand placerade den älskvärde Jesus kronorna på helgonens huvuden. På samma sätt hade änglarna med sig harpor, och Jesus gav också dessa till helgonen. De ledande änglarna slog först an tonen; sedan höjde var och en sin röst i tacksam lovprisning, och varje hand rörde sig skickligt över harpans strängar och frambringade melodiös musik i rika och fulländade strofer. Sedan såg jag Jesus leda den återlösta skaran till stadsporten. Han tog tag i porten, svängde tillbaka den på dess glänsande gångjärn och bjöd in de folk som hade bevarat sanningen att gå in. - Budskap till kyrkan, 288.

Från härlighetens konungs läppar kommer välsignelsen att falla i deras öron som den vackraste musik: "Kom, ni min Faders välsignade, ärva det rike som har beretts åt er från världens begynnelse." De återlösta kommer alltså att välkomnas till de hem som Jesus har förberett åt dem. Deras följeslagare kommer inte att vara jordens uslingar, utan de som genom gudomlig hjälp har format en fullkomlig karaktär. Alla syndiga tendenser, alla ofullkomligheter, har avlägsnats av Kristus allena; och Hans härlighets överlägsenhet och glans, som vida överträffar solens glans kring dagjämningen, har skänkts dem, och den moraliska skönheten, fullkomligheten i Hans karaktär, lyser genom dem, i ett värde som vida överträffar denna yttre glans. De står utan fel inför den stora vita tronen och delar änglarnas värdighet och privilegier." - The Watchman, 31 mars 1908.

De återlösta kommer att möta och känna igen dem som har dragit uppmärksamheten till den upphöjde Frälsaren. Vilket saligt umgänge de har med dessa själar! "Jag var en syndare", kommer det att sägas, "utan Gud och utan hopp i världen, och du kom till mig och riktade min uppmärksamhet mot den dyrbare Frälsaren som mitt enda hopp. . . . . "Andra kommer att säga: "Jag var en hedning i hedniska länder. Ni lämnade era vänner och era bekväma hem och kom för att lära mig att finna Jesus och tro på honom som den ende sanne Guden. Jag rev ner mina avgudar och tillbad Gud, och nu ser jag Honom ansikte mot ansikte. Jag är frälst, frälst för evigt, och skådar alltid Honom som jag älskar. . . . ." rätt

Andra kommer att visa sin tacksamhet mot dem som ger mat åt de hungriga och kläder åt de nakna. "När min själ gav vika för förtvivlan i otro, sände Herren dig till mig", säger de, "för att tala ord av hopp och tröst. Du gav mig mat för det fysiska, och du öppnade Guds ord för mig och väckte mina andliga brister. Du behandlade mig som en broder. Du sympatiserade med mig i mina sorger och återställde min blåslagna och sårade själ, som om jag kunde gripa Kristi hand, som var utsträckt för att rädda mig. I min okunnighet lärde

du mig tålmodigt att jag har en Fader i himlen som bryr sig om mig. Du läste för mig de dyrbara löftena i Guds ord. Du ingav mig tron på att han kommer att rädda mig. Mitt hjärta blev mjukt, dämpat och krossat när jag tänkte på det offer Kristus gjorde för mig. . . . . Jag är här, frälst, frälst för evigt, för att alltid leva i hans närvaro och prisa honom som gav sitt liv för mig." Rätt

Vilken glädje det kommer att bli när dessa återlösta möts och prisar dem som har haft en börda för deras skull!"-Review and Herald, 5 januari 1905.

Om de tar emot Kristus och tror på honom kommer de att få ett nära förhållande till Gud. Han ger dem kraft att bli Guds söner, att umgås med de högsta ämbetsmännen i himmelriket, att förenas med Gabriel, med keruber och serafer, med änglar och ärkeänglar. "Och han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall. Från Guds och Lammets tron sprutar den fram mitt på stadens gata. På ömse sidor om floden växer livets träd, som bär frukt tolv gånger; varje månad ger det sin frukt; och trädets blad är till för att hela folket. Och det skall inte längre finnas någon förbannelse. Och Guds och Lammets tron skall vara i staden, och hans tjänare skall tjäna honom, och de skall se hans ansikte, och hans namn skall stå på deras pannor. Och det skall icke mer vara natt, och de skall icke behöva ljus från lampan eller ljus från solen, ty Herren Gud skall lysa över dem, och de skall vara konungar i evigheters evighet." - Spalding och Magan Collection, 52.

Först när Guds försyn ses i evighetens ljus kommer vi att inse hur mycket vi är skyldiga Guds änglars omsorg och ingripande. Himmelska varelser har tagit en aktiv del i mänskliga angelägenheter - Utbildning, 304.

I det kommande livet kommer vi att förstå saker som är svåra för oss här. Vi kommer att inse hur stark hjälp vi har haft och hur Guds änglar har anlitats för att vaka över oss när vi har följt Guds ords råd. - Tidens tecken, 3 januari 1906.

I den kommande världen kommer Kristus att leda de återlösta över livets flod och undervisa dem i sanningens förunderliga lärdomar. Han kommer att avslöja naturens mysterier för dem. De kommer att se en Mästarhand som håller världarna på sin plats. De kommer att kunna skåda den skicklighet med vilken den store Konstnären klär fältets blommor; de kommer att lära sig den barmhärtige Faderns syften, som sprider alla ljusstrålar, och tillsammans med heliga änglar kommer de återlösta att erkänna Guds suprema kärlek till en otacksam värld med lovsånger. Då kommer man att förstå att "Gud älskade världen så mycket att han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås utan ha evigt liv." - Review and Herald, 3 januari 1907.

De har ett heligare förhållande till Gud än änglar som aldrig har fallit - Testimonies for the Church 5:740.

Genom kraften i hans kärlek och genom lydnad förvandlas den fallna människan, en mask i stoftet, och blir en medlem av den himmelska familjen, en följeslagare till Gud, Kristus och de heliga änglarna i all evighet. Himlen kommer att segra, ty det tomrum som Satan och hans armé lämnar efter sig kommer att fyllas av Herrens återlösta."- The Upward Look, 61.

Gud skapade människan till sin ära, och efter att människosläktet hade prövats skulle det förenas med den himmelska familjen. Det var Guds avsikt att återbefolka himlen med den mänskliga familjen om de skulle vara lydiga mot honom i allt. Adam skulle prövas för att utröna om han skulle vara lydig som de lojala änglarna eller olydig. Bibelkommentar 1:1082.

De kärleksfulla och vänliga känslor som Gud själv har lagt ned i människan kommer där att uttryckas på det sannaste och vackraste sättet. Det rena umgänget med heliga varelser, den harmoniska kontakten med de välsignade änglarna och med de trogna i alla tider, de som har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod, de heliga band som binder samman familjen i himlen och på jorden - allt detta bidrar till de frälstas lycka. - Den stora striden, 475.

Den tusenåriga domen

Under de tusen åren mellan den första och den andra uppståndelsen kommer domen över de onda att äga rum. Daniel förklarar att när den Gamle av dagar kom, "gavs domen åt den Högstes helgon". Samtidigt regerar de rättfärdiga som kungar och präster hos Gud. I Uppenbarelseboken skriver Johannes: "Och jag såg troner, och de satt på dem, och makt gavs åt dem att döma." "De skall vara Guds och Kristi präster och konungar med honom i tusen år." Det är vid den tiden som Paulus förutspådde "att de heliga en dag skall döma världen" I förening med Kristus skall de döma de ogudaktiga, jämföra deras handlingar med lagens bok, Bibeln, och avgöra alla frågor enligt det som görs kroppsligen. Satan och de onda änglarna skall också dömas av Kristus och hans folk. - The Southern Watchman, den 14 mars 1905.

Jesu tredje ankomst

Vid slutet av de tusen åren återvänder Kristus till jorden. Han åtföljs av alla de frälsta och en mängd änglar. Han stiger ned på jorden i stort majestät och befaller de ogudaktiga att resa sig upp för att ta emot sin dom. De framträder - en stor skara, lika många som havets sand. Hur olika är de inte från dem som framträdde i den första uppståndelsen! De rättfärdiga var klädda i odödlig ungdom och skönhet. De onda bär sjukdomens och dödens märken.

Varje öga i denna väldiga folkmassa är vänt mot Guds Sons härlighet. Som med en röst utbrister de gudlösa: "Välsignad vare han som kommer i Herrens namn!" Det är inte

kärleken till Jesus som får dem att säga detta. Sanningens kraft tvingar orden från ovilliga läppar. Liksom de ogudaktiga gick in i graven, så kommer de ut ur den - fyllda av samma fiendskap mot Kristus och samma upproriska ande. De kommer inte att få någon ny nådatid under vilken de kan återställa det som de har förverkat. Ingenting skulle vinnas därigenom. De har levt i olydnad hela sitt liv och deras hjärtan har inte blivit mjuka. Om de skulle få en andra nådatid, skulle de använda den på samma sätt som de använde den första, till att undandra sig Guds krav och uppvigla till uppror mot honom.

Kristus stiger ned på Olivberget, varifrån han efter sin uppståndelse for till himlen och där änglarna upprepade löftet om hans återkomst. Profeten säger: "Herren, min Gud, kommer och alla helgon med honom." "På den dagen skall hans fötter stå på Olivberget öster om Jerusalem, och Olivberget skall delas i två delar ... ...och bilda en stor dal." "Och Herren skall vara konung över hela jorden. På den dagen skall Herren vara en, och hans namn skall vara ett." Zech. 14, 5. 4. 9. -The Great Controversy, 464.

Sedan tittade vi upp och såg den stora och vackra Staden, med tolv grundstenar, tolv portar, tre på varje sida, och en ängel vid varje port. Vi ropade ut: Staden! Den stora Staden! Den kommer ned från Gud ur himlen! Och den kom ner i all sin prakt och bländande härlighet och slog sig ner på den mäktiga slätt som Jesus hade berett åt den. Andliga Gåvor 1:213.

Nu förbereder sig Satan för en sista fruktansvärd strid om herraväldet. När ondskans furste berövades sin makt och hindrades från att fortsätta sitt bedrägliga arbete, blev han olycklig och nedslagen, men när de gudlösa döda återuppstår och han ser hur många hans anhängare är, får han nytt hopp och beslutar sig för att fortsätta den stora striden. . . . . De gudlösa är Satans fångar. . . . De är beredda att lyssna till hans förslag och lyda hans befallningar. Men han är ändå så listig att han inte vill erkänna att han är Satan. Han påstår att han är prinsen som är världens rättmätige herre och att hans arv olagligen har tagits ifrån honom. Han presenterar sig för sina lurade undersåtar som en frälsare och försäkrar dem att det är genom hans makt som de har återuppstått från graven och att han inom kort kommer att befria dem från det grymmaste tyranni. . . . . Han föreslår att leda dem till de heligas läger och ta Guds stad i besittning....

I denna stora folkmassa finns många människor från tiden före översvämningen. . . . Där finns kungar och generaler som erövrade kungariken, modiga män som aldrig förlorade en strid. . . Satan rådgör med sina änglar och sedan med dessa kungar och erövrare och mäktiga män. De ser på sina styrkor och förklarar att stadens armé är liten i jämförelse med deras och att den kommer att besegras. De planerar hur de ska ta det nya Jerusalems skatter och härlighet i besittning. Alla sätter genast igång med förberedelserna inför striden. Skickliga hantverkare tillverkar vapen. Berömda militära ledare delar in sina krigare i kompanier och divisioner.

Slutligen ges ordern att avancera och den mäktiga armén sätts i rörelse.... Satan, den störste av alla krigsherrar, leder förtruppen, och hans änglar följer honom i den avgörande striden. -The Great Battle, 464, 465.

Nu framträder Kristus åter för sina fiender. Högt över staden, på en grund av glänsande guld, reser sig en stor tron. På denna tron sitter Guds Son, och runt omkring honom står hans undersåtar. -Den stora striden, 465.

I närvaro av alla jordens och himlens invånare äger den slutliga kröningen av Guds Son rum.....

Han ser en lång, majestätisk ängel placera kronan på Kristi huvud, och han vet att han själv skulle ha kunnat ha den upphöjda ställning som denna ängel hade." - The Great Controversy, 466, 468.

Den slutliga domen

Och Konungarnas Konung, som har fått högsta rang och makt, uttalar nu dom över dem som har gjort uppror mot hans styre, och verkställer rättvisa över dem som har överträtt hans lag och underkuvat hans folk. ....

När böckerna har öppnats och Jesus ser på de gudlösa, minns de varje synd de någonsin har begått. De ser exakt var deras fötter lämnade renhetens och helighetens väg, och de ser i vilken utsträckning stolthet och upproriskhet ledde dem till att bryta mot Guds lag. .....

Ovanför tronen framträder korset och som i ett panorama skildras Adams frestelse och fall och de efterföljande stadierna i den stora planen för människosläktets frälsning. Frälsarens födelse i fattigdom, hans barndom i stränghet och lydnad, hans dop i Jordan, ... Hans arbete för människorna, ...förräderiet. . . . Guds Son, som med jubel fördes inför Hannas, anklagades i översteprästens palats och i Pilatus domssal, fördes inför den fege och grymme Herodes . . . ... allt presenteras klart och levande.

Och nu presenteras de sista scenerna för den skräckslagna folkmassan - "ni ser honom tålmodigt bära sina lidanden när han släpar sig till Golgata, ni ser himlens prins hänga på korset....

Allt visas exakt som det hände. Satan, hans änglar och hans hantlangare kan inte vända bort blicken från bilden av sitt eget verk. Alla minns den roll han spelade."-The Great Controversy, 466, 467.

Den tid kommer då alla måste stå inför änglar och människor, avslöjade i sitt sanna ljus. Precis som konstnären återskapar det mänskliga ansiktets drag på den polerade plåten, så måste karaktärsdragen överföras till himmelens böcker. . . I domen kommer varje

människa att stå uppenbarad som hon är, antingen formad efter den gudomliga avbilden eller vanställd av självviskhetens och ärelystnadens avgudadyrkande synder."-Released Manuscripts 17:288.

På den dag då alla kommer att belönas efter hur hans gärningar har varit, hur kommer brotten att se ut i sina egna ögon, eftersom de fick se registren över sina liv för ett ögonblick när de valde att göra det. . . . . .

På domens dag kommer människor att se vad de kunde ha blivit med hjälp av Kristi kraft. . . . . De kände till Guds krav, men de vägrade att gå med på de villkor som han ställde i sitt ord. Genom sitt eget val tilläts de att vandra med demoner. . . . .

På domens dag kommer allt detta att öppnas upp för de förhärdade. Scen efter scen utspelar sig framför dem. Lika klart som ljuset från middagssolen ser de alla vad de skulle kunna vara om de hade samarbetat med Gud i stället för att gå emot honom. Bilden kan inte ändras. Deras fall är avgjorda för gott. . . .

Och de fallna änglarna, som är utrustade med högre intelligens än människorna, kommer att inse vad de har gjort för att anstränga sig för att få människor att välja bedrägeri och falskhet." - The Upward Look, 203.

Men nu har ögonblicket kommit då upproret ska utplånas för gott och sanningen om Satan ska avslöjas. I ett sista desperat försök att störta Kristus från hans tron, förgöra hans folk och ta Guds stad i besittning, har ärkebedragaren blivit fullständigt avslöjad. De som har anslutit sig till honom ser att hans sak är fullständigt förlorad. Kristi efterföljare och de trogna änglarna inser till fullo vidden av hans intriger mot Guds regering. Alla ser på honom med avsky.

Satan inser att hans uppsåtliga uppror har gjort honom olämplig att bo i himlen.... De anklagelser som han har försökt rikta mot Jehova faller nu helt tillbaka på honom själv. Och nu böjer sig Satan och erkänner att domen över honom är rättvis. .... Varje fråga om sanning och fel i den långvariga tvisten har nu klarlagts. ....

Trots att Satan har tvingats erkänna Guds rättvisa och Kristi herravälde, är hans karaktär oförändrad. Hans upproriskhet bryter åter ut som en flodvåg. Full av raseri bestämmer han sig för att inte ge upp i den stora striden. Han tänker utkämpa en sista desperat strid mot himlens konung. Han rusar in bland sina undersåtar och försöker ingjuta sitt eget raseri i dem och få dem att omedelbart gå ut i strid. Men bland de oräkneliga miljoner som han har förlett till uppror finns det nu inte en enda som erkänner hans herravälde. Hans makt är bruten. De gudlösa hatar Gud lika mycket som Satan hatar honom, men de inser att deras sak är hopplös och att de inte kan göra någonting mot Jehova. Deras raseri riktar sig mot Satan och mot dem som har varit hans redskap för bedrägeri, och de kastar sig över dem med ett djävulskt raseri. .....

Eld från Gud faller från himlen. Jorden spricker.... Förtärande lågor slår ut från varje gapande avgrund..... Dagen som luktar som en ugn har kommit. Elementen kommer att sättas i brand och upplösas, och jorden och hela mänskligheten kommer att brännas upp. Mal. 4, 1; 2. Pet. 3:10. Jordens yta är en enda smältande massa - en mäktig, sjudande eldsjö. .....

De onda får sitt straff på jorden..... En del förintas på ett ögonblick, medan andra får lida i många dagar. Alla straffas "i enlighet med sina gärningar". De rättfärdigas synder har överförts till Satan, och han måste lida inte bara för sitt eget uppror mot Gud, utan för alla de synder som han har förlett Guds folk att begå. Hans straff är mycket strängare än straffet för dem som han har förlett. Efter att alla de som förfördes av honom har gått under, lever han fortfarande och lider. I de pyrande lågorna blir de gudlösa slutligen förintade. - Det stora slaget, 469-473.

Genom att leva ett liv i uppror gör Satan och alla de som gör gemensam sak med honom sig själva till så stora motståndare till Gud att hans blotta närvaro är för dem som en förtärande eld. Härligheten hos honom som är kärlek kommer att förgöra dem. -Den store mästaren, 524.

Då kommer hela universum att bevittna syndens natur och följder, och dess slutliga förintelse, som i början skulle ha skänkt änglarna fruktan och Gud vanära, kommer nu att rättfärdiga hans kärlek och bekräfta hans ära för alla dem som med glädje gör hans vilja och har hans lag i sina hjärtan." - The Great Controversy, 359.

Den eld som förtär de ogudaktiga renar och renar jorden. Varje spår av förbannelsen utplånas. Inget evigt brinnande helvete skall påminna de frälsta om syndens fruktansvärda följder.

Endast ett minne återstår. Frälsaren kommer för alltid att bära märkena efter korsfästelsen. På hans sargade huvud, i hans sida och på hans händer och fötter finns de enda spåren av det fruktansvärda verk som synden utförde. - The Great Controversy, 473.

Synd är något mystiskt, något oförklarligt. Det fanns ingen anledning till att den inträffade. Att försöka förklara den skulle vara att söka en anledning till den och det skulle vara att rättfärdiga den. Synden uppstod i ett perfekt universum, den var oförlåtlig och ytterst felaktig. Orsaken till dess uppkomst och utveckling har aldrig förklarats och kommer aldrig att förklaras, inte ens på den stora dag då domstolen skall sättas och böckerna öppnas, då var och en skall dömas efter sina gärningar och Guds botfärdiga, helgade barns synder skall läggas på syndabocken, syndens upphovsman. På den dagen kommer det att stå klart för alla att det inte finns, och aldrig har funnits, någon orsak till synd. I den slutliga fördömelsen av Satan och hans änglar och alla de människor som har förenat sig med dem i strid med Guds lag, kommer de alla att tystas. När de otaliga

rebellerna i alla tider tystnar. När alla tiders oräkneliga rebeller, från den första stora rebellen till den sista överträdaren, tillfrågas om varför de har brutit mot Guds lag, kommer de att tystna. Det kommer inte att finnas något svar att ge, inget skäl av minsta vikt." - Signs of the Times, 28 april 1890.

Alla människor i världen kommer att övertygas om den rättvisa lagen genom upprorets brott och syndens förintelse. . . Genomförandet av frälsningsplanen kommer att uppenbara Guds karaktär inte bara för människor utan också för änglar, och syndens ondskefulla karaktär kommer under hela evigheten att förstås genom Faderns och Sonens pris för återlösningen av en upprorisk ras. I Kristus, Lammet som slaktades från världens begynnelse, kommer alla världar att skåda förbannelsens märken, och änglar såväl som människor kommer att tillskriva ära och härlighet åt Återlösaren, genom vilken de är säkrade från avfall.

Korsets stora effektivitet skyddar den återlösta skaran från att falla en andra gång. Kristi liv och död avslöjar effektivt Satans bedrägeri och motverkar hans krav. Kristi offer för en fallen värld drar inte bara människor utan också änglar till Honom med vilken det finns en oupplöslig förening. Genom frälsningsplanen rättfärdigas Guds rättvisa och barmhärtighet till fullo, och uppror kommer aldrig någonsin att uppstå igen, plåga kommer aldrig mer att beröra Guds universum."- The Messenger, 7 juni 1893.

Jorden nygjord

När Gud slutligen renar jorden kommer den att se ut som en bottenlös eldsjö. Precis som Gud bevarade arken mitt i syndaflodens tumult eftersom den innehöll åtta rättfärdiga personer, kommer han att bevara det nya Jerusalem, med de trogna i alla tider, . . . Hela jorden, utom den del som staden står på, kommer att svepas in i ett hav av flytande eld, men staden kommer att bevaras på samma sätt som arken, genom ett mirakel av den Allsmäktiges makt. Den står oskadd bland de förtärda elementen." - Andliga gåvor 3:87.

Den nya jorden och vårt eviga arv

Han såg jorden renad genom eld och rensad från alla spår av synd, alla märken av förbannelse, och återställd och given till de heliga i besittning för evigt och alltid."- Released Manuscripts 10:158.

Frälsningsplanen kommer inte ens att förstås till fullo när de återlösta ser som de själva blir sedda och vet som de själva blir kända. Men under hela evigheten kommer nya sanningar ständigt att uppenbara sig för det undrande och tacksamma sinnet." - The Great Controversy, 456.

I frälsningsplanen finns det höjder och djup som inte kan utforskas ens i evighetens underverk, som änglarna vill känna till. Bland alla skapade varelser är det bara de frälsta

som av egen erfarenhet har känt den verkliga kampen mot synden. De har arbetat med Kristus och blivit ett med honom i hans lidanden på ett sätt som inte ens änglarna kunde bli. Har de inget vittnesbörd att avlägga om frälsningsplanens visdom, inget som kan vara av värde för de ofallna varelserna? - Utbildning, 308.

Det finns hemligheter i frälsningsplanen ... som är föremål för de himmelska änglarnas ständiga förundran. När aposteln Petrus talar om de uppenbarelser som Gud har gett profeterna om "Kristi lidanden och all den härlighet som skall följa", säger han att detta är något som "änglarna vill veta." - Testimonies for the Church 5:702.

Den återlösta skaran kommer att resa från värld till värld, och en stor del av deras tid kommer att ägnas åt att söka efter återlösningens mysterier. Och under hela evighetens längd kommer detta ämne fortfarande att vara öppet för deras sinnen." -Review and Herald, 9 mars 1886.

Frälsningsvetenskapen står över alla andra vetenskaper. Det är den vetenskap som änglarna och alla invånare i de syndfria världarna granskar; den vetenskap som helt och hållet upptar vår Herre och Frälsare; den vetenskap som har sin utlöpare i den plan som tänktes ut i den Allsmäktiges sinne och som var förborgad från eviga tider; den vetenskap som Guds frälsta kommer att granska genom ändlösa tider."- Education, 126.

Guds underbara, nådiga avsikter, den återlösande kärlekens mysterium, är det ämne som "änglarna längtar efter att få veta", och det kommer att sysselsätta dem under ändlösa tidsåldrar. Både de frälsta och de icke-fallna varelserna kommer i Kristi kors att finna sin vetenskap och sin sång. Den härlighet som lyser från Kristi ansikte kommer att visa sig vara den självuppoffrande kärlekens härlighet. I ljuset från Golgata kommer man att se att den självförnekande kärlekens lag är livets lag för jord och himmel; att den kärlek som "inte söker sitt eget" har sin källa i Guds eget hjärta; och att i honom som var saktmodig och ödmjuk uppenbarades hans väsen som bor i det ljus som ingen människa kan närma sig.-The Great Master, 11.

Allteftersom evighetens år passerar, ger de ännu rikare och mer härliga uppenbarelser om Gud och Kristus. Med insikt kommer kärlek, vördnad och lycka. Ju mer människor lär sig om Gud, desto större blir deras beundran för hans karaktär. När Jesus förklarar frälsningens rikedomar för dem och berättar om de stora gärningar som utförts i den stora striden mot Satan, kommer de frälstas hjärtan att fyllas av ännu större hängivenhet till honom, och med ännu större glädje kommer de att slå på de gyllene harporna. Och tiotusentals tiotusentals och tusentals tusentals röster kommer att förenas i lovsång.

Epilog

Temat återlösning är något som änglar tittar på; det kommer att vara de återlöstas vetenskap och sjunga ut i oändligheten. Är det inte värt att fundera över och studera nu? - Bible Echo, den 1 januari 1888.

När han forskar i och begrundar de ämnen som änglarna vill veta, kan han kommunicera med dem. Han kan följa den himmelske lärarens steg och lyssna till hans ord, precis som när han lärde sig på berget, på slätten och vid sjön. Han kan leva i denna värld som i en himmelsk luft och ingjuta hoppets tankar och längtan efter att vara helig i sinnena hos de sörjande och frestade på jorden. Han kommer själv att komma i allt närmare gemenskap med den Osynlige; liksom den man som vandrade med Gud i forna dagar, kommer han ständigt att närma sig evighetens värld, tills portarna öppnas och han går in. Han kommer inte att känna sig som en främling. De röster som välkomnar honom där är de heligas röster, de som var hans osynliga följeslagare på jorden, röster som han här har lärt sig att höra och älska, Den som genom Guds ord har levt i gemenskap med himlen kommer att känna sig hemma i det himmelska samhället."- Education, 127.

Herren vill att vi skall vara omdömesgilla för att förstå att dessa mäktiga varelser som besöker vår värld har tagit aktiv del i allt det arbete som vi har kallat vårt eget. Dessa himmelska varelser är tjänande änglar, och de klär sig ofta i mänsklig form. Som främlingar talar de till dem som är engagerade i Guds arbete. De har följt med resenärer som har varit i fara på ensliga platser. Änglar i mänsklig gestalt har talat uppmuntrande ord på stormiga fartyg, för att lindra rädslan och inge hopp i farans stund, och passagerarna har trott att det var någon de aldrig tidigare talat med."-The Upward Look, 84.

Låt oss hålla våra sinnen fyllda av Guds härliga löften, så att vi kan tala så att vi kan vara till tröst och styrka för andra. På detta sätt kan vi lära oss de himmelska änglarnas språk, som, om vi är trogna, skall vara våra följeslagare genom all evighet."- The Youth's Instructor, 10 januari 1901.

I det framtida livet kommer vi att förstå de saker som förbryllar oss. Vi inser hur stark en hjälpare vi hade och hur Guds änglar är värvade för att ta hand om oss och följa Guds ords råd." - In Heavenly Places, 257.

Var och en av de frälsta kommer att förstå vad änglarna har uträttat i hans eget liv. Den ängel som var hans beskyddare från första stund; den ängel som vakade över hans steg och som höll sin hand över honom i farans stund; den ängel som följde honom i dödsskuggans dal, som noterade hans viloplats och som var den förste att hälsa honom på uppståndelsens morgon; vad kommer det inte att vara att tala med honom och få veta om

de gudomliga ingripandena i var och ens liv, om himlens samarbete i allt arbete för mänskligheten! - Utbildning, 305.
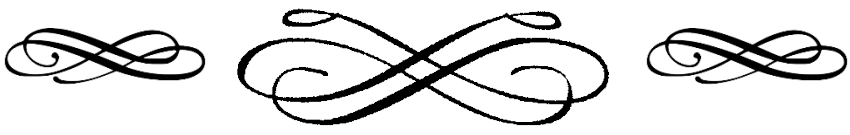
I Väntan på Slutet